

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

KOMÜNİST

KÖZ

AYLIK KOMÜNİST GAZETE FİYATI: 2 TL (KDV DAHİL) NİSAN 2019 SAYI:20 (115) www.kozgazetesi.org

Sarı yecekliler Macron Hükümeti'ni sıkıştırmaya devam ediyor

Fransa'da 2018 sona ererken patlak veren "Sarı Yecekliler" hareketi Fransa'nın gündemine oturduğu gibi, dünyanın da ilgisini çekmeye devam ediyor. Bu hareket bilhassa kendinden bir türlü emin olamadan 31 Mart seçimlerine doğru sürüklenen Erdoğan'ın yeniden Gezi kâbusları görmesine ve önceki seçimlerde olduğu gibi, kontrolsüz bir saldırganlıkla koltuğunu koruma arayışına girmesine vesile oldu. Zoraki ortağı Bahçeli de onu daha önceki ortaklarına yaptığına benzer bir biçimde istediği yöne sürüklemeye devam ediyor.

s.12-13

Parlamentarist Hayallere Yol Verme **DEVİRİMLE GİDECEKLER**

31 Mart seçimleri faşizm/tek adam rejimi tanımlamalarının geçersizliğini bir kez daha ortaya koydu. AKP'nin bu sözüm ona faşist rejim altında nasıl olup da bir dizi büyükşehri nasıl kaybettiği hakkında bir açıklama yok. Kendi partisine güvenmeyen Erdoğan'ın aynı gün niye sekiz tane miting yaptığı da açıklanamamaktadır. Sözü edilen tek adam olsa olsa kimselere güvenemeyen yalnız ve kararsız bir tek adam olabilir.

Türkiye'deki siyasal sorunlar hakkında konuşulurken üzerinde durulması ve izah edilmesi gereken nokta Erdoğan'ın zayıflaması değil, onun bunca zayıflamaya rağmen hâlâ yürütme görevini üstlenmeye devam edebilmesidir. Tüm kurumları tel tel dökülen, iç bütünlüğü gitmiş devlet aygıtı seçim sonuçlarını dahi Erdoğan'a uygulatabiliyor. Bu nedenle mevcut rejimin organlarına yaslanarak gönderilmesi parlamentarist bir hayalden başka bir şey değildir. Gönderilmesi bir devrim sorunudur.

HDP'nin büyükşehir seçimlerinde AKP'nin kaybetmesine yol açtığı doğrudur. Ancak altı çizilmesi gereken nokta seçimin asıl kaybedeninin HDP olduğudur. HDP'nin asıl kaybı belediyeler değil düzen partilerinden bağımsız konumlanışı ve eylem kapasitesi oldu. 2007 seçimlerinden 7 Haziran 2015 seçimlerine dek öncellerini ve HDP'yi güçlendiren ana faktör bağımsız konumlanıştı. Millet İttifakı'na sunduğu destekle HDP bindiği dalı kesmiştir. platform üzerinde birlikte örgütlenme çağrısıdır.

Köz'ün Sözü

Rejim krizini parlamentarist hayaller değil, devrim çözecek

24 Haziran seçimlerinin ardından yaptığımız değerlendirmede Cumhurbaşkanlığı seçiminin ilk turda sonuçlanmasına bakıp aldanmamak gerektiğini, Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin ikinci turunun 31 Mart yerel seçimlerinde gerçekleşeceğini ifade etmiştik. 31 Mart seçimleri tam da bu tasvire uygun şekilde gerçekleşti.

Yerel seçimler özü itibarıyla belediyelerin istah kabartan rantlarına dair bir bölüşüm seçimi olduğu için, bu seçimlerin normalde azami grupçu kaygılarla geçmesi beklenirdi.

s.24-27

Komünistlerden

- Yalçın Yanık Seçim Çalışmaları s. 4
- Güldes Önkoyun'un Seçim Günlüğü s. 6
- Devletin Böldüğü 1 Mayıs Mahallesi'nde Ortak Muhtarlık Çalışmaları s. 15
- İstanbul Newrozu'na Katıldık s. 23

Panel ve Etkinlikler

- Ekim Devrimi Tartışmaları 2018: Ne Yapmalı? s. 3
- 8 Mart Bir Şölen Günü Değil, Kadınların Politik Mücadeleye Katıldıkları Bir Gün Olmalı s. 16
- Türkiye'de Rejim Krizi ve Devrimci Durum s. 22

31 Mart Yerel Seçimleri ve Komünist Adaylarla Söyleşiler

- İstanbul'un komünist işçi adayı Güldes Önkoyun: "Önce Saray'dan kurtulmak gerekir" s. 8
- Cumhur İttifakı'na karşı kitlesel seferberlik çağrısını dile getirmek için aday olan komünist deri işçisi: Yalçın Yanık s. 11
- Asıl amacım apolitik, sivil toplumcu seçim çalışmalarını teşhir etmek

Seçimlerde Üç Yanlış Bir Doğru

Solun 31 Mart seçimlerine ilişkin yanlış tutumları üç ayrı öbeğe ayrılabilir: "AKP'yi geriletmek için CHP'yi destekleme", bir tür sivil toplumcu belediyeçilik çerçevesinde aday çıkarma ve boykot eğilimi.

s.20-21

AKP'yi karşısına almayan sosyalist belediyeçilik

31 Mart yerel seçimlerde en dikkat çeken konulardan biri Fatih Mehmet Maçoğlu'nun TKP adayı olarak Tunceli belediye başkanlığına seçilmesi oldu.

s. 22

Okur/Yazar Mektupları

Yerel seçimler hakkında yaptığımız tartışmalar

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Başkan Adayı Güldes Önkoyun'un çalışmalarını yaparken Esenyurt'ta HDP'nin Kırac ve Saadetdere Mahallelerinde açılan seçim bürolarına da uğradık, Güldes Önkoyun'un seçim broşürünü orada bulunan HDP'lilere dağıttık. Bu esnada 31 Mart yerel seçimlerine gidilirken HDP'nin ve solun seçimlerde almış olduğu pozisyonu, KÖZ'ün arkasında duran komünistlerin neden İstanbul'da Güldes Önkoyun'un, İzmir'de Yalçın Yanık'ın adaylıklarını destekledikleri üzerinden tartıştık.

İki seçim bürosunda da yaptığımız sohbet ve tartışmalarda edindiğimiz izlenim HDP kitlesinin kafasının karşı olduğu idi. Saadetdere Mahallesi seçim bürosunda Esenyurt HDP ilçe eş başkanları da bulunmaktaydı. Bu arkadaşlar ilk özetle şunları söylediler: "Bizler HDP olarak Türkiye'de CHP'nin kazanmasını destekleyerek hem AKP-MHP bloğunu gerileteceğiz hem de aslında iktidar olmak istemeyen CHP'nin maskesini düşüreceğiz. Bizler elbette CHP'nin nasıl bir parti olduğunu biliyoruz; fakat mevcut iktidarın baskısı giderek artıyor işleri bakani Soyulu'nun ne yapmak istediği ortada. Ayrıca HDP'nin bu tutumunu Ortadoğu'daki gelişmelerden bağımsız ele almamak gerekir." dediler.

Biz ise HDP'nin ve sol hareketin önemli bir kesiminin sadece bu seçimlerde değil 24 Haziran seçimlerinde de öncesinde yapılan Anayasa Referandumunda da CHP'ye yedeklendiğini bu yedeklenmenin hedefinin ise Erdoğan'dan seçim/sandık yoluyla parlamenterist yolla kurtulmak olduğunu anlattık. Bunun işe yarayacağını çünkü Erdoğan'ın seçimlerle gitmeyeceğini; velev ki, gitse bile bunun emekçilere ve ezilenlere bir faydası olmayacağını ifade ettik. Sezai Temelli'nin "AKP-MHP bloğu gerilerse demokrasinin önü açılır" dediğini, TTP Başkanı Erkan Baş'ın da benzer bir açıklamada bulunduğunu hatırlattık. Bu açıklamaların doğru olmadığını Leyla Güven'in açlık grevi üzerinden de görebiliriz. Abdullah Öcalan'ın

tecrudinin kaldırılmasını istemek demokratik bir taleptir, demokrasi mücadelesidir. Peki "AKP-MHP bloğunu geriletirsek demokrasinin önü açılır" diye beraber hareket edilen kesimlerle yani CHP'nin İyi Parti ve Saadet Partisi'nin kitlesiyle Öcalan'ın tecrudinin kaldırılması için ortak hareket edilebilir mi? Şunu da söylememiz gerek; BDP Gezi ayaklanması sürecinde mesafeli durdu; gerekçesi de Öcalan'la Erdoğan Kürt sorununun çözümü için bir müzakere yürütmeleriydi. HDP'nin "Bu sorunu muhalefetteki 90 yıllık Kemalist geleceği savunan daha milliyetçi ve şoven CHP ile hiç çözemeyiz, karşımızda güçlü bir lider var, arkasında kitle desteği de var, bu sorunu çözersek bu kesimle çözeriz" diye düşünmesiydi. O zaman önemli bir tarihi bir fırsat kaçırıldı. Fakat o günden bugüne, size göre, Erdoğan tek adam rejimini inşa etti, faşizmi kurumsallaştırdı. Ve artık bundan kurtulmak gerekir diye düşünüyorsunuz.

Biz bunları söyledikten sonra Eşbaşkanlar "Leyla Güven'in açlık grevine verilecek destek ile seçimlerde alınacak tutumu birbirine karıştırmamak gerek, siz Gezi'den söz ediyorsunuz ne olacaktı Kürtler Gezi'de yüklenseydi devrim mi olacaktı? Sizin bu tutumunuz aslında AKP'ye hizmet ediyor. Bağımsız aday çıkarmadan seçimlere katılmayabilirdiniz kimi sol gruplar böyle yapıyor" dediler. Biz son söz olarak KÖZ'ün Büyükşehir adaylığı için nasıl bir çaba sarfettiğini anlattık ve iki düzen gücünden birisini desteklememek AKP'ye hizmet etmek anlamına gelmez, dedik.

HDP bürolarında tartışırken söylemeyi akıl etmediğimiz bir şeyi daha söyleyelim DTP ve BDP'liler ekseriyetle CHP'ye oy veren Alevilere seslenirken şöyle bir argüman kullanıyorlardı "Aleviler kendi cellatlarına aşık olmaktan vazgeçmelidirler, oradan kopmalıdır". Şimdi ise 31 Mart yerel seçimlerinde HDP Türkiye'de sadece Alevileri değil tüm emekçileri ve ezilenleri CHP'ye oy vermeye çağırıyor.

Esenyurt'tan Komünistler

KOMÜNİST KÖZ YEREL SÜRELİ AYLIK SİYASİ GAZETE

SAHİBİ ve SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:

ŞÜKRÜ DEMİR

YÖNETİM YERİ:

OSMANAĞA MAHALLESİ LEYLAK SOKAK ELİF İŞHANI KAT 2 DAİRE: 5

KADIKÖY -İSTANBUL

E-POSTA: kozonline@gmail.com

WEB ADRESİ: www.kozgazetesi.org

BASILDIĞI YER: ÖZDEMİR MATBAASI MALTEPE MAHALLESİ

GÜMÜŞSUYU CADDESİ ODİN SANAYİ SİTESİ NO: 28/245 ZEYTİNBURNU-

İSTANBUL

TEL: 0212 577 54 92

"Ekonomik kriz nedir? Sorumluları kimlerdir?" paneli

HDP Tuzla İlçe Örgütü 13 Ekim Cumartesi günü "Ekonomik Kriz nedir? Sorumluları kimlerdir" başlıklı panel düzenledi. Panel 1. Bölge Milletvekili Erol Katırcıoğlu katıldı.

Erol Katırcıoğlu özetle 2018 yılının ekonomik krizine gelmeden önce Türkiye Cumhuriyeti kuruluşu ve iktisat kongresinde alınan önlemlerden başlayarak ekonomik anlamda yapılan atılımları ve hamlelerini Türkiye Cumhuriyeti gözünden anlattı. Daha sonra Cumhuriyetin kazanımlarının bugün yok edildiğini ve özelleştirmeleri anlattı.

Ardından yerel seçimlerde partisinin toplantılar yaptığını anlatarak. Bütün herkesi HDP etrafında örgütlenmeye çağırdı. Neden HDP'de birleşilmediğini de anlamadıklarını belirtti.

Ardından soru cevap kısmına gelindi. KÖZ'ün arkasında duran Komünistler olarak biz de söz aldık. "Biz ekonomik krizden daha çok siyasi krizden bahsetmek istiyoruz. Yaşadığımız coğrafyada son beş senede 8 seçim 2 ayaklanma ve bir darbe oldu. 2007 yılında Bin Umud vekillerinin meclise girmesiyle ve ardından Gezi Ayaklanması ve Kobane serhıldanı ile siyasi kriz ivme kazanmıştır. Geçtiğimiz Haziran seçimlerinde AKP'nin türlü dalaveresine karşılık meclisten %10 barajını yıkarak geçmiştir. Ancak gözünü cumhurbaşkanlığı seçimlerinde İnce'nin kazanmasına dikenler bu büyük kazanımı görmezden gelmişlerdir. Önümüzde bir yerel seçimler vardır. Bu yerel seçimlere 24 Haziran'da yaptığımız yanlışları tekrarlamadan girmek gerekir. Burjuvazinin hiçbir kirli odağına yedeklenmeden sol bir ittifak ile 24 Haziranın yanlışlarını yapmayız."

İkinci olarak Erol Katırcıoğlu HDP'de neden birleşilmediğini anlamadığı sorusuna karşılık biz bu soruyu üzerimize alındık ve cevap verme gereği duyduk. "Biz başka bir birlik çalışması yürütüyoruz. Komünistlerin birliği, Komünist parti eksiği duyanlar olarak bir birliğiz ve Türkiye'de böyle bir parti yok. Komünist Enternasyonal referans alanların 21 Koşula uyan bir partiyi kuraçacağız. Bizim açımızdan da bu konu net ve her yerde anlatılmaktan çekinmeyiz. Sizin sorunuza da memnun olduk"

Soru cevap kısmının ardından panel sonlandı.

Tuzla'dan Komünistler

Erdal Eren nasıl anlamaz?

15 Aralık Cumartesi günü 1 Mayıs Mahallesi Erdal Eren Kültür Merkezi'nde Erdal Eren'i anma etkinliği düzenlendi. Bu etkinliğin çağrısını ise hem EMEP, hem Ataşehir Belediyesi hem de Ataşehir Kent Konseyi yaptı.

Etkinliğe katılım oldukça yoğundu. Özellikle CHP'li Ataşehir Belediyesi yöneticilerinin, CHP ilçe yöneticilerinin ve CHP mahalle temsilcilerinin yoğun katılımı etkinliğe EMEP üyeleri de kalabalık katılmışlardı. Etkinlik salonunun girişine THKO önderlerinden Hüseyin İnan, Deniz Gezmiş ve Yusuf Aslan'ın idam edilmeden önce ailelerine yazdıkları son mektupları, Erdal Eren'in posterleri ve bir adet de dağacı koyulmuştu. Etkinlikte Erdal Erenle ilgili sinevizyon gösterisi yapıldı. Sinevizyonun ardından CHP belediyesi adına bir belediye yöneticisi konuşma yaptı ve konuşmasında belediyeye ve görevinden alınmış olan bir önceki belediye başkanı Battal İlgezdi'ye böyle bir etkinliğe zemin hazırladıkları için ayrı ayrı teşekkürlerini ilettiler. Sonrasında CHP milletvekili Gamze Akkuş İlgezdi'nin gönderdiği mesaj okundu. Daha sonra da, Erdal Eren'in okul arkadaşları ve çocukluk arkadaşları konuşma yaptılar. Kimi yazar ve şairlerin de konuştuğu etkinlikte EMEP gençliği adına da bir konuşma gerçekleştirildi. Etkinliğe gelememiş olan Aydın Çubukçu'nun mesajı ise video şeklinde yayınlandı. Tüm konuşmaların birkaç tane ortak noktası vardı. Bu ortak noktaların birisi, tüm konuşmaların sonunda Ataşehir Belediyesine ve belediye başkanlarına bu kültür merkezini açtıkları ve Erdal'ın adını yaşattıkları için teşekkür edilmesiydi. Bir diğer ortak nokta ise, Erdal'ın 'suçsuz' ve 'temiz' olduğuydu. Bir diğer ortak nokta da, bu konuşmaların hiç birisinde Erdal Eren'in bir TDKP militanı olduğunun ifade edilmemesiydi. Tüm bu ortak noktaların olduğu konuşmaların ardından etkinliğe katılan farklı kurum ya da siyasetlerden gelenlere herhangi bir söz hakkı tanınmadan etkinlik sonlandırıldı.

Evet Erdal Eren'i bir CHP Belediyesi ile ve onun gölgesi altında, onun partisine yada örgüt-lülüğüne hiç değinmeden devrim ve sosyalizm sloganlarıyla andılar.

ERDAL EREN NASIL ANILMALIDIR?

Sadece Erdal Eren değil hiçbir devrimci böylesi bir anmayı hak etmemektedir. Düzen partilerinin gölgesi altında onlara prim kazandıracak bir pozisyonda ise asla tutulmamalıdır. Erdal'ın bir yoldaşının hesabını sormak üzere bir eyleme katıldığı doğrudur ve Erdal bu hesabı sorma cüretini göstermiştir. Bu bakımdan Erdal'ın masumiyeti üzerinden değil tıpkı Nurhak'ta bu devletin ordusunun askerleriyle çatışmada düşen THKO militanları olan Sinan Cemgiller gibi, mücadelesiyle anılması gerekir. Böylesi bir anma da, elbette düzen partilerinin etkilerinden tutanların ellerini yakacaktır. Bu yüzden Erdal'ın kütüphane adlarıyla, kültür merkezi adlarıyla yaşatmayı tercih etmemektedirler. Sadece Erdal'ı değil, sınıfsız sömürsüz bir dünyayı kurmak için mücadele yürütürken yitirdiğimiz tüm devrimcileri, onların mücadelelerine yakışır bir şekilde anmak ve onları düzen partilerine alet eden reformistlerin elinden almak elbette komünistlerin boynunun borcudur. Bu borcu ise ancak ve ancak, komünist partiyi inşa edip, komünist bir dünyayı kurduğumuzda ödeyebileceğiz ve and olsun ki bu borç ödenecek.

Devrim İçin Düşenler Kavgamızda Yaşıyor!

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Ekim Devrimi Tartışmaları 2018: Ne yapmalı?

2009'dan beri her yıl Ekim Devrimi'nin yıldönümünde KÖZ tarafından düzenlenen Ekim Devrimi Tartışmaları'nın onuncusu 2018 Kasım'ında İstanbul ve İzmir'de düzenlenen üç panelle gerçekleştirildi. Panellerin ortak sorusu "Ne Yapmalı?" idi.

(Burada kısa bir özeti sunduğumuz panellerin içeriğine dair ayrıntılı içeriğe www.kozgazetesi.org/ekim-devrimi-tartismalari-2018-izmir-kriz-derinlesirken-ne-yapmalı/ adresinden erişmek mümkün.)

<https://www.kozgazetesi.org/ekim-devrimi-tartismalari-2018-izmir-kriz-derinlesirken-ne-yapmalı/>

<https://www.kozgazetesi.org/ekim-devrimi-tartismalari-2018-istanbul-kriz-derinlesirken-ne-yapmalı-paneli/>

<https://www.kozgazetesi.org/ekim-devrimi-tartismalari-2018-istanbul-yerel-seçimler-de-ne-yapmalı/>

EKONOMİZME KARŞI LENİNİZM

4 Kasım Pazar günü İzmir'de gerçekleşen ilk panelde KÖZ adına Çetin Eren, EMEP'ten Nuray Sancar yer aldı. Türkiye'deki siyasal tablonun analizini yaptıktan sonra, mevcut durumun 116 yıl önceki Rusya'nın durumu ile benzerlik taşıdığını belirten Eren, Ne Yapmalı kitabının 'eleştiri özgürlüğü'nün tartışıldığı (devrimci teori olmadan devrimci hareket olmaz' saptamasının yapıldığı) birinci bölümünde Lenin'in altını çizdiği Bernstein benzeri revizyonistlerin artık dünyanın değiştiğini, Marksizmin programatik esaslarının geçerli olmadığını savladığını vurgulayıp buna karşı bizim proletarya diktatörlüğü ve sınıf kutuplaşması kavramlarına sahip çıkmamız gerektiğini söylediğini aktardı. Yoldaş bugün de Türkiye'de solun benzer bir revizyonist bakış geliştirdiğini, seçimle faşizmin gelebileceğini veya gidebileceğini ya da rejimin değişebileceğini, 1848-1851 devriminden çıkartılan derslerin aksine burjuva partileriyle ittifak yapılabileceğini tasavvur ettiğini, bunlara karşı durmak gerektiğini ifade etti. Lenin'in ayrıca Ne Yapmalı'nın ikinci ve üçüncü bölümlerinde işçi kitlelerinin kendiliğinden politikleşebilecekleri görüşüne karşı savaştığını dile getirerek devrimcilerin asıl görevinin işçilerin fabrika içindeki mücadelelerine destek vermekten çok otokrasinin nasıl yıkılacağını söylemeleri olduğunu altını çizip bugün de Türkiye'de-

ki devrimcilerin görevinin bu olduğunu, bunun yapılmadığını belirtti. Yoldaş ayrıca Lenin'in kitabın aynı bölümlerinde illegal ekonomizmle legal marksizmin birlikteliğinden bahsederek siyasi mücadelenin burjuva partilerin inisiyatifine bırakılmasından söz ettiğini, bugün Türkiye'deki durumun da bu olduğunu, Türkiye'deki (seçim, Kürdistan meselesi vb.) siyasi konulara ilişkin devrimci bir çözüm önerilmediğini, aynı zamanda Lenin'in Ne Yapmalı'da söz ettiği otokrasiyi yıkabilecek profesyonel bir devrimci örgüt/parti gereksiniminin Türkiye için de geçerli olduğunu kaydetti.

Nuray Sancar ise konuşmasında esas olarak ekonomik kriz üzerinde durdu, solun bu krize yanıt üretmesi gerektiğini savundu. Kriz karşısında devrimci bir stratejiyi formüle etmenin tek başına yeterli olmayacağını belirten Sancar, kitleleri de kazanmak gerektiğini, işçi sınıfının partisi olduğunu savlayan bir partinin kitlelere çağrı yapması ve kitleleri örgütlemesi gerektiğini söyledi. Bugünkü örgütlenme karşıtı saldırılar ve apolitizasyonun bu durum önünde bir engel olduğunu dile getiren konuşmacı, hiçbir krizin tek başına, kendiliğinden iktidarı devirmeye yeterli olmayacağını bilinciyle, sağ popülist kanallarla desteklenen radikalleşmeye karşı örgütlenme ve birlikte mücadele etmenin gerektiğini belirterek sözlerini noktaladı.

İzmir'de yaptığımız açılış paneli bir anlamda Lenin'in Ne Yapmalı da yürüttüğü tüm tartışma konularının iki saatte konuşulduğu, Leninizm ve ekonomizmin savunucularının kendi görüşlerini bütün açıklığı ile ifade ettiği bir etkinlik oldu.

SİVİL TOPLUMCULUK KARŞISINDA LENİNİZM

10 Kasım İstanbul'da gerçekleşen panelin başlığı "Kriz Derinleşirken Ne Yapmalı?"ydi. Panel'e KÖZ'den Orhan Dilber, Sosyalist Meclisler Federasyonu adına Erdal Atas katıldı. Panel duruşusunda ismi geçen Muhiittin Karkin sağlık sorunlarından ötürü panele katılamadı. Yine davetlilerden Metin Çulhaoğlu panele katılamamakla birlikte katkı sunmak amacıyla Ne Yapmalı Üzerine İki Başlıkta 11 Not başlıklı bir metin gönderdi.

Panel Metin Çulhaoğlu'nun notlarının okunması ile başladı. Notlarında Lenin'in örgüt modelinin temelinde, kalıcı öz olarak, dışardan bilinç, öncülük ve devrim perspektifi olduğunu savunan Çulhaoğlu Lenin'in örgüt modelinin tüm ayrıntıları ve özellikleriyle günümüzde de aynen yeniden üretilmesinin gerektiğini ve üretilebilemeyeceğini ileri sürdü. "Sonuç olarak, günümüzde dışardan bilinç ve öncülük zorunluluğu gözetildiği ve belirli bir devrim perspektifi geliştirildiği süreçte bunların ürünü olan her örgütlenme Leninist özellikler taşıyacaktır." diyen Çulhaoğlu'na programında proletarya diktatörlüğü yazmayan, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını -bağımsız bir devlet kurma anlamında- tanıdığını açıkça ilan etmeyen bir partinin dışarıdan bilinç taşıyıp taşıyamayacağına sormak istedik. Aynı şekilde "belirli bir devrim perspektifi derken" 7 Kasım'daki türden bir ayaklanmaya önderlik edebilecek bir örgütsel yapıyı da kast edip etmediğini de öğrenmek istedik. Gelgelelim notlarla tartışma yürütmek mümkün olmadığı için bu sorularımızı bir başka panelde Çulhaoğlu'na yöneltmeyi umuyoruz.

SMF adına konuşan Erdal Atas'ın konuşması ise temsil ettiği çizginin adeta Kaypakkaya ile hiçbir ilizkisinin kalmadığını kanıtlamak için özenle hazırlanmıştı. Sosyalizm mücadelesindeki en önemli sıkıntıyı parti diktatörlükleri olarak ta-

rif eden Atas, parti diktatörlüklerini kaldıralım, işçi ve emekçilerin kendilerini yönetecekleri organları yaratalım çağrısında bulundu. "Sovyetlerin şimdiden kurulması kentlerin insanların kendi sıkıntularına dair düşüncelerini ortaya koyabilmeleri lazım." diyen Atas elbette Lenin dönemindeki Komünist programın eskidiğini bu programın yenilenmesi gerektiğini de savundu. Komünist programın neresinin eskidiği konusunda Atas'ın pek sık tekrarladığı örnek 8 Saat İşgünü talebinin artık bir anlamı kalmaması oldu. Atas, kendi geçmiş olduğu çizgiyi daha önce kat eden akımlar gibi, Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı'nın artık geçmişe ilişkin bir problem olduğunu da belirtti.

KÖZ adına konuşan Orhan Dilber öncelikle komünistlerin kriz derken bir ekonomik krizi değil bir siyasi krizi kast ettiklerini anlattı. Ne Yapmalı'ya cepheden karşı çıkmayıp hem de bunu bir model olarak ele almanın revizyonizm olacağını ifade eden Dilber Ne Yapmalı'da önerilen modeli Lenin ve yoldaşlarının bir süre boyunca Rusya'ya özgü saydıklarını ama Ekim Devrimi'nin ardından devrimin temel değil bir çok ikincil özelliğinin de uluslararası düzlemde geçerli olduğunu yine Lenin tarafından kabul edildiğini ifade etti. Dilber'in konuşmasındaki temel vurgu şu şekilde özetlenebilir: "Eğer Rusya'daki, 7 Kasım gibi bir devrimi istiyorsak, böyle bir devrimci partiye ihtiyaç vardır. Bugün Türkiye'de de dünyanın herhangi bir yerinde de böyle bir parti yoktur. O nedenle Rusya'da yüz küsur yıl önce gerçekleşen devrim gibi bir devrimin olmasının temel şartı bu özlü faktör eksikliğidir."

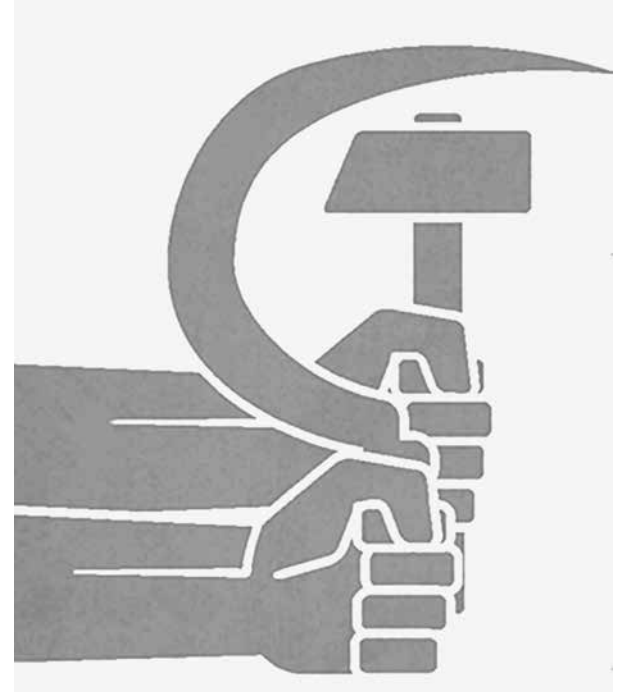

Panel halkın gündelik yaşamına dokunmak gerek vurgusuyla liberalizme yelken açan, belediyeler üzerinde yükselen bir devrim kavrayışına sahip olan anlayışın örgütlenme sorununa bakışıyla Ekim Devrimi gibi bir proleter devrime önderlik etmek isteyen komünistlerin parti sorununu kavrayış arasındaki farkların belirginleşmesini mümkün kıldı. Diğer konuşmacılar da katılmış olsaydı bu farkların daha da belirginleşmiş olacağına şüphe yok.

EMEKCİLERİN BİRLEŞİK MÜCADELESİ CHP'DEN KOPMADAN ÖRÜLEBİLİR Mİ?

İkinci günkü panelin başlığı "Yerel Seçimlerde Ne Yapmalı?" idi. Panelde ÖDP adına Berkan Gültekin, KÖZ adına Gülistan Özdemir, ESP adına Pınar Türk konuşmacı olarak yer aldı.

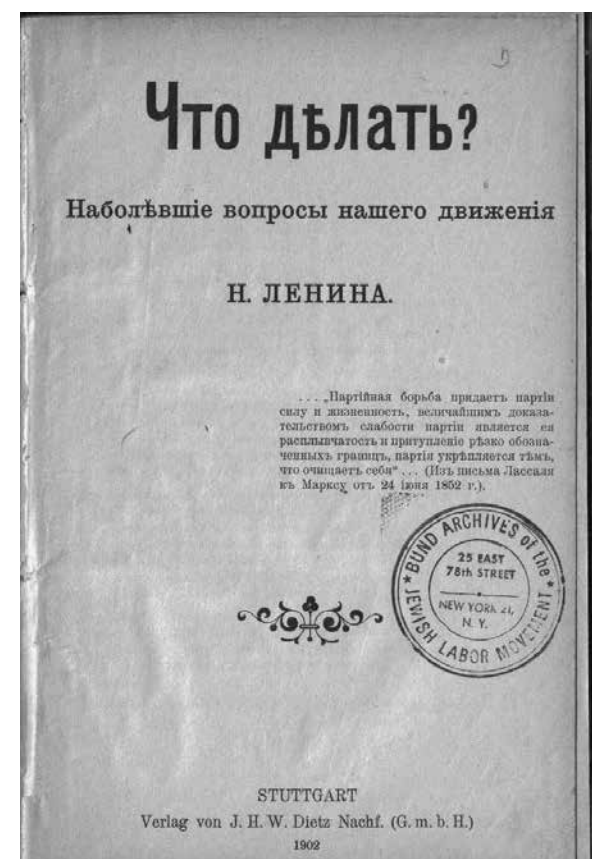
İlk konuşmacı Berkan Gültekin idi. Karamsar bir tablo çizen ve meclisleşmenin önemi üzerinde duran Gültekin şunları söyledi: "Seçimlerde elimizde çok büyük bir fırsat yok. Gezi sürecinden sonra toplumda çevre, kadın, kent talanı konularında ciddi bir direniş var. Ama bir siyasal program etrafında hareket edemeyen dağıntık mücadeleler bunlar. Bir partinin çatısı altında olmayan, çeşitli STK'larda kendilerini ifade eden bireylerden oluşuyor. Meclisleşme faaliyeti bu noktada önemli bir fırsattır. Seçimler toplumun politikleştiği dönemlerdir. Yerel seçimlerin dağıntık direniş eğilimlerinin meclisleşmeye dönüşmesinde önemli araç olacağını düşünüyorum. Bazı yerellerin özgünlükleri de olabilir. Hopa gibi devrimcilerin aday çıkarabileceği yerlerde muhtarlık vs. çalışması yapılabilir." Konuşmada elbette büyükşehirlerde CHP'ye karşı bir tutum almaya yönelik herhangi bir niyet yoktu, tersinden bu konuşma büyükşehirlerin gergin atmosferinden kaçıp yerel sorunlara odaklanma anlayışını beraber getiriyordu.

Gülistan Özdemir ise yaklaşan seçimlerde yerel konulara odaklanmanın asıl büyük siyasi sorun, Erdoğan'ın akıbeti, konusundan bizi uzaklaştıracağını ifade etti. Türkiye'de en ufak demokratik sorunun dahi iktidar sorununa düğümlendiği bir dönemde yerel seçimleri de siyasal olarak ele almak gerektiğini ifade eden Özdemir Amerika'nın Türkiye'deki operasyonel enstrümanı olan CHP'nin, AKP'nin alternatifi olmadığını altını çizdi. Erdoğan'ın tek adam diktatörlüğünü kurduğunu söylemek aslında CHP'yi ehveni şer göstereceğine dikkat çeken Özdemir esas olan AKP'ye karşı mücadeleyi eylemli bir çizgiyle büyütme olduğunu, bunun yolunun da yerel seçimlerde ortak adaylar etrafında bir sol blok örmekten geçtiğini belirtti.

ESP adına konuşan Pınar Türk kitlelerin örgütlenmesi ve politize edilmesini devrimcilerin asıl görevi olarak tarif etti. Seçimlere giderken en önemli sorun kitleleri nasıl seferber edileceği olduğunu söyleyen Türk tek tek sol partilerin bu görevin altından kalkamayacağına ve birleşik bir mücadele hattının gerekliliğine işaret etti. CHP'nin asla desteklenmemesi gerektiğini savunan Türk HDP-HDK'nin örgütlediği yerel demokrasi buluşmalarını birleşik mücadele hattı için bir kalkış noktası olacağına işaret etti.

Erdoğan'a karşı emekçilerin birleşik mücadele ihtiyacı tüm konuşmacıların ortaklaştığı bir nokta olsa da sorun yerel seçimlerde somut olarak ne yapmak gerektiğine gelince KÖZ'ün dışında hiçbir akımın CHP'den bağımsız pozitif bir öneride bulunmadığı paneller bir kez daha görüldü. Bu bakımdan söz konusu paneli seçimlerde ortak bir sol bloğun oluşturulması için 24 Haziran'dan seçimlerinden önce başladığımız ve yerel seçimlere uzanan çalışmanın bir parçası olarak görmek gerekir.

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

Yalçın Yanık seçim çalışmaları

KÖZ'ün arkasında duran komünistler Yalçın Yanık'ın adaylığını açıklamasının ardından seçim çalışmalarına dahil olduk. Seçim çalışmaları kapsamında İzmir'in birçok semtinde çalışma yürütüp Yalçın Yanık'ın adaylığını duyurduk ve 31 Mart seçimlerinin ezilenlerin emekçilerin seferberliğini yükseltmek için nasıl bir fırsat olduğunu ulaşabildiğimiz her yerde anlattık.

16 Şubat günü gerçekleşen aday tanıtım etkinliğinden sonra yürüttüğümüz çalışmalar:

23 Şubat tarihinde ilk semt ziyaretimiz politik bilinci yüksek olan emekçilerin ve Kürtlerin yoğunluklu olarak yaşadığı Limontepe'ye oldu. Limontepe'de ilk olarak eski mahalle muhtarı Cemal arkadaş ziyaret ettik. Yalçın Yanık'ı öteden beri tanıyan Cemal arkadaş desteğini iletti, ezilenlerin ve emekçilerin hiçbir burjuva partisine yedeklenmeden hareket etmeleri gerektiğine ilişkin vurgumuzu destekledi.

Bu ziyaretin ardından Limontepe'de emekçilerin yoğun olarak vakit geçirdiği kahvehaneleri ziyaret ettik. Yalçın Yanık 24 Haziran seçimlerinde HDP'den aday olduğu için tanınan bir simaydı. Gerçekleştirdiğimiz sohbetlerde Saray'a karşı emekçilerin bağımsız çizgisini korumanın neden bir ihtiyaç olduğunu, sandığa hapsolmemiş kitlesel bir mücadelenin nasıl örüleceğini anlattık. CHP'ye oy verme fikrine zaten sıcak bakmayan emekçiler arasından eğer Yalçın Yanık aday olmasaydı seçimi boykot edeceklerini ama bu sohbetten sonra Yalçın Yanık'a destek vereceklerini söyleyenler oldu. Seçim çalışmaları kapsamında ziyaret ettiğimiz ilk semtte aldığımız bu tepkiler isabetli vurgularla yola çıktığımız ilk göstergesi olarak bizlere de güç vermiş oldu.

Kahvehane ziyaretlerinin ardından Limontepe semt pazarını ziyaret ettik. Sesli ajitasyon yaparak seçim bildirilerini dağıttık, benzer olumlu tepkiler ajitasyonumuzun etkisiyle pazarda da sürdü.

Önceden planladığımız üzere bu ziyaret kapsamında yağmurlu hava nedeniyle afiş çalışması yapılamadı. Fakat adaya ve siyasi vurgularına bu denli yoğun ilginin olduğu bu semtten ileriki bir tarihte afiş çalışmasını gerçekleştirmek üzere ayrıldık.

Limontepe'ye bu ziyaretin ardından Karabağlar Belediyesi Uğur Mumcu Sosyal Tesis ve Restoranlarında greve başlayan işçileri ziyaret ettik. Biz seçimlerde neden emekçi ve ezilenlerin bağımsız hattını örnek gerektiğini anlatırken zaten İZBAN işçileri örneğinde olduğu gibi doğrudan CHP'li bir belediyenin işçi düşmanı tutumuyla karşı karşıya kalmış işçiler CHP'nin işçilerin mücadelesine karşı olan tutumunu kendi deneyimleri üzerinden anlattılar. Yalçın Yanık'ı verdiği sınıf mücadelesinden tanıyan işçilerle samimi bir sohbet gerçekleştirdik. Emekçilerin en basit bir kazanımı için bile Saray'dan kurtulmanın şart olduğunu vurguladık.

28 Şubat günü gazete bürolarına ziyaretler gerçekleştirdik. İlk durağımız Cumhuriyet gazetesiydi. Cumhuriyet gazetesinde gerçekleştirdiğimiz sohbette neden aday olduğumuzu anlattık. Sonraki durağımız Evrensel gazetesi idi. Şu an İzmir'de emekçilerin ve Kürtlerin sesini bizim dışımızda yükseltecek bir aday olmadığını anlattık. Saray'ı, kayyumları hedef alacak bir aday olursa çekile-

ceğimizi ifade ettik. Solun CHP'den kopması gerektiğini vurguladık. Merkezi olarak sol siyasetlere çağrı yapıldığını, ama ses gelmediğini söyledik. Ardından Birgün gazetesi İzmir temsilciliğine geçtik. Birgün gazetesinde adaylığımızın köşe taşlarını vurguladık. Ardından Saray'a karşı mücadeleyi yükseltmek için AKP'nin yedek lastiği CHP'den kopmak gerektiğini, emekçilerin ezilenlerin bağımsız hattının örülmesi gerektiğini vurguladık.

2 Mart günü İzmir'in 80 öncesi "kurtarılmış bölge"lerinden olan Gültepe'ye gittik. Devrimcilerin vaktinde iz bıraktığı bu yerde Yalçın Yanık da hem siyasi mücadelesinden ötürü hem de yıllardır ezilenlerin ve emekçilerin her türlü hak mücadelesinde yer alan biri olarak tanınıyordu. Bu vesileyle öncelikle kapısını çalabildiğimiz esnafları ziyaret ettik. Bizim kendimizi anlatmamıza gerek kalmadan önceki mücadele deneyimlerinden duyulan güvenden ötürü destek ve ilgiyle karşılandık. Ziyaret ettiğimiz esnafla somut durum üzerine sohbet ettik. Devrimcilerin burjuva partilerinden ayrı bir hatta gitmesi gerektiğini ifade ettik. Sohbetimizden sonra bildiri dağıtımına çıktık. Pazarda halka ve pazaracı esnafına bildirilerimizi dağıttık. Kimileri karamsar bir tablo çizerken (iyi güzelsiniz de tutuklanırsınız vb) kimileri Yalçın Yanık adaylığını desteklediğini, HDP'nin yanlış yaptığını ifade ettiler. Sonra Gültepe Gençleri olarak kendini ifade eden bir grup ile karşılaştık. Dedikleriniz güzel hoş olduğunu ama Gültepe'nin sorunlarının bu yerel için önemli olduğunu, daha sonra mahalleye Tunç Soyer'i çağıracaklarını ve taleplerini ileteceklerini söylediler. Oyları bölmek gerektiğini söyledikten sonra biz de CHP'nin Saray'a karşı olmadığını, Yalçın Yanık'ın ise Saray'ın elini sıkkan değil karşısında olduğunu söyleyerek AKP'ye karşı CHP ile mücadele edilemeyeceğini anlattık. Yerel sorunlar ile ilgili çalışma yapılmalı ama merkezi siyasi sorunlara bağlamak gerekir dedik. Ardından afiş yapmaya çıktık. Gültepe'de önemli noktalarda afişlerimizi yaptık.

Gültepe ziyaretinin ardından Ege İşçi Birliği ve Dev-Tekstil'in düzenlediği 8 Mart etkinliğine katıldık. Kısa film, tiyatro ve müzik dinletisinin olduğu etkinlikte bir mesajımızın da sahnedeki okunması için etkinliği düzenleyenlere ilettik. Esas olarak 8 Mart'a ilişkin görüşlerimiz ve Leyla Güven'i bu vesileyle selamladığımızı içeren bir metin olsa da ilettiğimiz mesaj sahnedeki okunmadı.

3 Mart günü İzmir Müzisyenler Derneği'nin kahvaltısına katıldık. Yalçın Yanık sol kulvarın boş bırakıldığını, emekçilerin CHP'ye mahkum edildiği bir tabloda mecburen aday olduğunu söyledi. Emekçilerden, Kürtlerden bahseden kimse olmadığını, Saray'a karşı, kayyumları hedef alan bir çalışma yapılmadığını söyledi. Kahvaltıya katılan çok kişinin tanıdığı Yalçın Yanık'a başarılar diledi, genel olarak da hak veren konuşmalar oldu.

Kahvaltının ardından Konak meydanında stant açtık. Stant etrafında ajitasyonlarla bildirimizi dağıttık. Kimi HDP seçmeni ve çalışanı kimseler de Yalçın Yanık'la sohbet etti. Destekçi olacağını söyleyenler de oldu.

6 Mart günü Karşıyaka'da gerçekleşen ihraç edilen kamu emekçilerinin eylemine katıldık. Her hafta gerçekleşen eylemde 8 Mart'a da dair vurgu vardı. KHK'lar gidecek biz kalacağız dedik. Aynı zamanda Yalçın Yanık'ı görüp selam verip konuşanlara bildirilerimizi verdik desteklerini istedik.

7 Mart Konak Metro önünde stant açtık. Bildirilerimizi dağıttık. 8 Mart feminist gece yürüyüşünde de Yalçın Yanık bildirilerini dağıttık.

8 Mart günü eş zamanlı Buca'da ilk ev ziyaretimizi gerçekleştirdik. Dokuz Eylül Üniversitesi öğrencilerinin olduğu toplantıda, hoş sohbetin ardından adaylığımızı anlattık. Kürtlerden, Leyla Güven'den bahseden kimselerin aday olmadığını ve sorumluluk aldığımızı söyledik. Ülke gündemi ve üniversite hareketi hakkında da konuştuk.

9 Mart günü bir başka emekçi semti Yamanlar'a gittik. Yamanlar'da afiş çalışmamıza başlar-ken emekçilerle de sohbet ettik. İlk önce, karşılaştığımız politik inşaat işçileri ile konuştuk. Bir işçi HDP'nin tutumunu doğru bulmadığını ve bizi destekleyeceğini söylerken bir diğer işçi de sonuna kadar haklı olduğumuzu ama bu adamdan kurtulmamız gerektiğini söyledi. Biz de HDP bağımsız hat izleyerek yüzde 6'lardan bugünlere geldi. Eğer bu bağımsız hat bırakılırsa zayıflayacağımızı, yarın Türkiye'de de kayyum atandığında buna karşı bir tepki olamayacağını söyledik. Daha sonra afiş çalışmamıza devam ettik. ESP'yi ziyaret etmek istedik ama kapalı olduğu için ziyaret edemedik. Yamanlar'da afiş çalışmamızı ve sokaktaki emekçilere bildirilerimizi dağıtarak çalışmamızı tamamladık.

Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi'ne indik. Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde standımızı açtık. Ajitasyonlarla bildirilerimizi dağıttık. Leyla Güven'i yok sayana, İZBAN işçilerini görmezden gelene oy yok dedik.

10 Mart günü işçilerin biriktiği bir ilçe olan Çiğli ilçesine gittik. Çiğli Harmandalı pazarını ziyaret ettik. Pazar esnafına ve pazara gelen halka bildirilerimizi dağıttık. Çalışmamızı aktardık. Sonra Çiğli İZBAN durağı etrafına afiş yaptık. Ardından 8 Mart mitingine katıldık.

KÖZ'ün 8 Mart bildirilerini dağıttık. 700-800 civarı kişinin katıldığı mitingde 500'e yakın bildiri dağıttık. Kimi insanlarla da tartıştık. HDP'li olan ve yanlış yaptığımızı söyleyenler 10 dakika sonra aslında HDP'nin çizgisini doğru bulmadığını söyledi. Parti kararına uymak zorunda olduklarını söylediler. Kimileri hak verirken kimileri oyları böldüğümüzü söyledi. Biz de bizlerin oyları CHP'ye ya da herhangi bir burjuva partisine gidecek oylar değil. Kürtlerden, kadınlardan, emekçilerden bahsetmeyenlere oy verilemeyeceğini söyledik. Sırf HDP bu taktiği benimsedi diye aynı taktiği benimsemek zorunda olmadığımızı, hatta HDP'yle bu konuda zit düşen, CHP'ye oy yok diyen ESP ve Devrimci Parti'nin HDP içinde kalarak ne kadar zorlandığını ifade ettik. HDP'ye vaktinde girmeyerek doğru bir tutum aldığımızı ifade ettik. Önceden neden HDP'de yoksunuz sorularına karşılık, HDP'yle ortak çalışırken doğru yaptığımızı, şimdiki taktik tutumun büyük bir hata olduğunu anlattık. Zaten genel olarak da taktiğin içselleştirilemediğini gördük. Emekçilere doğru hatı gösterdiğimizizi pratikte tekrar sınamış olduk.

13 Mart'ta Mücadele Birliği Platformunun düzenlediği 12 Eylül mahkemelerince idam edilen üç devrimci işçiyi mezar başında yapılan anmaya katıldık. İbrahim Ethem Coşkun, Necati Vardar ve Seyit Konuk şahsında devrim için hayatlarını kaybeden örgütlü devrimcileri andık. Mücadele Birliği'nden arkadaşın yaptığı sunumdan sonra, eski bir hapis hane arkadaşı konuşma yaptı. Sonra sözü Yalçın Yanık'a bıraktı. Yalçın Yanık onların mücadelesini, cesareti devrim yolunda ışık oluyor, devrimciler ölür devrimler sürer dedi.

14 Mart günü İstanbul Çağlayan Adliyesinde başlayan 1.5 yılı aşkın süren Adalet Nöbetine katıldık. Adalet nöbetleri İstanbul'da belli bir olgunluğa ulaştıktan sonra 7 Mart günü Bursa'da gerçekleştirildikten sonra, 14 Mart günü İzmir'de gerçekleştirildi. Toplanma yeri İzmir Bayraklı'da bulunan merkez adliyeydi. İlk önce adliye içinde toplanıldı. Adliye içinden sloganlarla çıkıldı ve Bölge Adliye Mahkemesine yürüdü. Yürüyüşün ardından baro temsilcileri ve kimi milletvekilleri konuşma yaptı. Uzun yürüyüş hatunda da slogan-

lar atıldı. Yürüyüş ve konuşmalar sırasında Tahir Elçi anıldı. Selçuk Kozağaçlı ve Selahattin Demirtaş'a tüm tutsak avukatlara selam yollandı. Biz de yürüyüş sırasında tanıdık ve onların tanıdığı stajyer avukat ve avukatlara bildirilerimizi verdik. Neden Yalçın Yanık'ın aday olduğunu anlattık. Verimli geçen bir çalışma oldu.

16 Mart günü daha önce yağmur yağdığı için afiş yapamadığımız Limontepe'de afiş yaptık. Limontepe ilçelerinin yanı sıra çalışmamız Ali Fuat Erden ve az da olsa Bahriye Üçok Mahallesi'ne de ulaştı. Öğretmen Rasime Şeyhoğlu Caddesi üzerinde de afiş yaptık. Bölgeyi afişlerle donatmış olduk.

18 Mart günü İzmir emek ve demokrasi güçlerinin İzmir Mimarlık Merkezinde "Nasıl bir yerel yönetim istiyoruz" forumuna katıldık. TMMOB adına bir sözcü kente dair bir sunum yaptı. Ardından belediye başkan adayları söz aldı. İlk olarak EMEP'ten Buca bağımsız belediye başkan adayı söz aldı. Halk meclisleri kurmak gerektiğini, herkesin bunu söylemesi kapı kapı dolaşmak gerektiğini ifade etti. Ardından CHP İBB adayı Tunç Soyer sunumu onaylayan bir konuşma yaptı, suya sabuna dokunmadı. TKP'nin İBB adayı da proje değil planlama gerektiğini, sermaye denetimi varsa halkın çıkarına ters olacağını ifade etti. Şehirlerin bir devrim olmaksızın emeğin denetimine gireceğine söyleyen TKP adayı tıpkı EMEP'li aday gibi CHP'nin solu çizgisinde konum alan pozisyonunda idi. Suya sabuna dokunmayan, ranta hayır çizgisinden çıkmayan bir konuşma yaptı. Salonda kimse ne AKP'yi ne de CHP'yi teşhir etmiş oldu. Belediye masalları anlatıldı.

TKP adayından sonra Yalçın Yanık forumda söz aldı. Bu arada salondan tepki için ayrılanlar oldu. Yalçın Yanık belediyecilikten bahsetmeyeceğini, kimsenin Erdoğan'dan bahsetmediğini söyledi. Erdoğan'ın beka sorunu olduğunu, Erdoğan'ı hedef almak gerektiğini dedi. Kürtlerin, emekçilerin sesini yükselteceğini, Saray'a ve kayyumlara karşı mücadele etmek gerektiğini ifade etti. AKP'den seçimlerle kurtulmanın mümkün olmadığını söyleyerek birbirimizi kandırmayalım, dedi. Daha oylara düzgün sahip çıkamazsak, sorun kendini göstermediği bir durum olduğunu söyledi. Herkesin sunumu onayladığını belirten çok dilli yaşam maddesine yönelik, kimse Kürtçe kreş açabilecek mi diye sordu. 100 yıldır burjuva partileri İzmir'i yönetti, bir şey değişti mi, yapacak olanlar yapardı zaten dedikten sonra sahneye teşhir etmek için çıktığını söyledi ve konuşmasını bitirdi. Forum çıkışına kapıda doğru bildirilerimizi dağıttık.

19 Mart günü barış akademisyenlerinin davası için sabah Adliye önündeki basın açıklamasına katıldık. Ardından akşam 18.00 Halkapınar Metro İZBAN keşişiminde stant açtık. Ajitasyonlarla bildirilerimizi dağıttık. Bir genç neden Kürtleri ekstra vurguluyorsunuz, dedi. Ona Kürtlerden, Kürtlerin haklı taleplerinden bahsetmeden burjuva muhalefetinden ayrılmamızı koyamayız, Türkiye'de bırakın devrimciyi demokrat olmanın koşulunun bir turnusol olarak Kürtlerin yanında olmaktan geçtiğini söyledik.

Devamı 5. sayfada

Yalçın Yanık seçim çalışmalarına sokakta, emekçilerin arasında başladı

İzmir Büyükşehir Belediyesi seçimlerinde bağımsız aday Yalçın Yanık'ın aday tanıtım toplantısı atölyesinin bulunduğu ve yoğun olarak emekçilerin yaşadığı bir bölge olan Kapılar'da gerçekleşti.

16 Şubat Cumartesi günü gerçekleşen tanıtım-dan önce adayın afişleriyle semti donattık. Atölyesinin bulunduğu Kapılar bölgesinde mültecilerin sorunları başta olmak üzere her türlü dayanışma faaliyetinin içinde bulunan Yalçın Yanık'ın aday olduğunu gören emekçiler hem ilgi hem de şaşkınlıkla afiş çalışması yapan arkadaşlara sorular sordular.

Gerçekleşen aday tanıtım toplantısını en belirgin özelliği Yalçın Yanık'ın gerek seçim bildirisinde gerek afişlerinde cisimleşen vurguyla ilişkili olarak sokakta, emekçilerin arasında gerçekleşmesiydi. Burjuva partiler ve onların taklitçisi olan akımlar kapalı salon toplantılarıyla adaylarını tanıtmayı tercih ederken Yalçın Yanık yıllardır çalıştığı atölyesinin balkonunu bir kürsüye çevirerek adaylığını duyurmuş oldu.

Toplantının açılışında sözü ada Yalçın Yanık aldı. Yalçın Yanık konuşmasına ilk olarak kendini

tanıtarak başladı, işçi ve devrimci kimliğini vurguladı. Neden aday olduğunu açıklarken ilk olarak önümüzdeki seçimlerin yerel gündemli seçimler olmayacağını belirtti. Seçimlerin Erdoğan ve karşındakilerle ilgili olduğunu ve bizim Erdoğan karşıtı gibi görünün ama onun yedek lastiği olanlara yedeklenmememiz gerektiğini söyledi. Emekçilerin, Kürtlerin kendi bağımsız hattını koruması gerektiğini, iki gerici blok arasında tercih yapmak zorunda olmadıklarına değindi. Adaylığının aslında Erdoğan'ın nasıl gideceğine ilişkin bir yanıt olduğunu, Erdoğan'ın seçimle geriletebileceğini düşünenlerin yanlış yaptığını ve tek seçeneğin kitlesel ve eylemli bir muhalefeti yükselecek bir siyasi hat olduğunu söyledi. Böyle bir hattın gereği olan seçimlere katılmamanın bütün solun ortak görevi olduğunu ama kimsenin bu sorumluluğu paylaşmaya yanaşmaması üzerine kendisinin aday olmak zorunda kaldığını dile getirdi. İzmir Büyükşehir Belediyesi seçimlerinde saraya cepheden karşı çıkan, kayıumlara karşı olduğunu deklare eden ve Kürtlerin haklı taleplerini savunan, mücadele eden işçilerin yanında yer alan bir adayın olmamasının kendisini bu sorumluluğu almaya mecbur bıraktığını ifade etti. Kimsenin buna cüret etmediğini kendisinin bu iddiayı dillendirdiğini söyledi.

Erdoğan'ın herkesin kendisine karşı olduğunu iddia ettiğini ve muhalefette olanların da o veya bu nedenle evet biz senin karşıdayız deme cüretini göstermediğini temel eksikliğin bu olduğunu vurguladı. Solun en geniş kesimlerinin bunu deme cüretine sahip olması gerektiğini söyledi. Yerel seçimlerin bu talepleri dillendirmek için bir fırsat olduğunu ve bu talepleri sahiplenen herkesin desteğini beklediğini belirterek konuşmasını

sonlandırdı.

Yalçın Yanık'ın konuşmasının ardından etkinlikte bulunan kişi ve kurumlara söz verildi. KÖZ adına söz alan konuşmacı da seçimlerin bir yerel seçim olmadığı vurgusuyla, kimsenin İzmir'in metro, su sorunuyla ilgili oy vermeyeceğini vurgulayarak başladı. Erdoğan'ın kendisinin de seçimleri mahalli seçimler olarak görmediğini, beka sorunu olarak yaklaştıklarını, patıcan sorunuyla beka sorununu ortaklaştıklarını söyledi. Bu koşullarda Yalçın Yanık'ın çıkıp belediyelerden değil sayıdan bahsedeceğim, siyasi iktidarı cepheden karşıma alacağım, kayıumlara karşı mücadele edeceğim diyor, derdi de seçimlerin bir kaldıraç olarak kullanılıp kitlelerin aktif seferberliğinin örülmesi. Herkes öyle veya böyle burjuva partilerin değirmenine su taşırken ezilenlerin bağımsız hattı savunuluyor. Hükümetin seçimler aracılığıyla geriletelemeyeceğini bilerek yapacağım bunu diyor. Bunu söyleyen başka bir aday yok. Biz KÖZ olarak yerel seçimler yaklaşırken meydanı boş bulduk bir aday çıkaralım demedik. Biz bulunduğumuz her yerde siyasi kurumlara ortak bir aday çağrısı yaptık. AKP'nin gerildiğini, seçimlerin emekçilerin ve ezilenlerin bağımsız ve eylemli hattını ilerletmek için muazzam fırsatlar sunduğunu ifade ettik ve maalesef bu çağrımızı bir karşılık bulmadı. Fakat burada bu çağrımızı tekrar yineliyoruz. Sadece oyların değil aktif çalışmanızı bekliyoruz. Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz diyoruz.

KÖZ adına konuşan yoldaşın ardından Yalçın Yanık'ın adaylığına destek veren İstanbul Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Başkan Adayı Güldes Önkoyun söz aldı. Kendisinin de Yalçın Yanık

gibi komünist bir işçi olduğunu söyleyerek söze başlayan Güldes Önkoyun, Yalçın Yanık'dan farklı vurgular yapmayacağını iki gerici bloğa da yaslanmadan emekçi ve ezilenlerin bağımsız hattının gerekliliğini vurgulamak için aday oldu. Sonraki gün İstanbul'da kendisinin aday tanıtım toplantısı olacağını, kendisinin de aynı Yalçın Yanık gibi sokakta, emekçilerin arasında adaylığını duyuracağını belirtti. Devrimcilerin nasıl bir seçim çalışması yürütmesi gerektiğini göstermek isteyen bir aday olarak atacağı ilk adımın da bu olacağını vurguladı.

Adaylık tanıtımından sonra etkinliğe katılanlarla birlikte Konak'a doğru seçim bildirilerini dağıtarak yürüyüşe geçildi. Ajitasyon konuşmalarının yapıldığı yürüyüş boyunca seçim bildirileri emekçilere dağıtıldı. Konak'a doğru yol üzerinde bulunan İzmir HDP binasının önünden geçilirken de ufak bir ziyaret gerçekleştirildi. HDP'nin batıda demokrat adayların desteklenmesi yönünde bir çağrısı olduğu ve İzmir için de en demokrat adayın Yalçın Yanık olduğu belirtilerek destekleri istendi. Aynı şekilde Halkevleri temsilciliğine de bildiriler bırakıldı ve sohbet edildi. Yalçın Yanık niçin aday olduğunu Halkevinde bulunan arkadaşlara anlattı ve bir miktar seçim bildirisi bıraktı.

Tanıtım etkinliği kapsamında son olarak Konak'a gelindi. Burada yine ajitasyon eşliğinde bildiriler dağıtım yapılarak etkinlik sona erdirildi.

Kısıtlı olanaklarla da olsa sokakta, emekçilerin arasında yapılan tanıtım Yalçın Yanık'ın seçim kampanyası için etkili ve göze çarpan bir başlangıç oldu.

İzmir'den Komünistler

İzmir seçim çalışması kapsamında kurum ziyaretleri

Yalçın Yanık aday tanıtım etkinliğinden sonra HDP ve Halkevlerini ziyaret etmiştik. Ardından kurumlara görüşmeye, fikirlerimizi anlatmaya, oy ve destek vermeye çalıştık. Görüşemediğimiz kurumlar da oldu. DİSK Ege Bölge Temsilciliğinden randevu alsak da iki keresinde de görüşmek mümkün olmadı. Açıkça HDP üzerinden solun zımnen de olsa CHP'ye çalıştığı, ÖDP Başkanlar Kurulu üyesi Alper Taş'ın CHP Beyoğlu belediye başkanı olduğu, yani CHP'ye çalışmanın meşrulaştığı 31 Mart seçimlerinde, CHP'ye ça-

lışan DİSK'in bizimle fotoğraf vermek istemediğini anlayarak daha da zorlamadık.

28 Şubat günü gazete ziyaretlerinden ardından Türkiye İşçi Partisi'ni ziyaret ettik. HDP'nin seçimlerde CHP'yi desteklemesi üzerine devrimcilerin burjuva siyasetine yedeklenmemesi gerektiğini ifade ettik. Solun saraya karşı cephe alan bir çalışma yapması gerektiğini ifade ettikten sonra TİP'li arkadaşlar devrimci siyaset için nesnel koşulların olgun olduğunu ifade ettiler. Biz de fırsatı kaçırmamak gerektiğini söyleyerek iki düzen ittifakından ayrı olarak emekçilerin Kürtlerin sesini yükseltecek, Saray'a kayıumlara karşı kitlesel seferberlik öreceği bir çizgiyi izlememiz gerektiğini söyledik. Desteklerini istedikten sonra ayrıldık.

22 Mart günü merkezden bağımsız arkadaşların çağrısı ile DİSK Emekli-Sen Buca temsilciliğini ziyaret ettik. Yalçın Yanık'a neden aday olup oyları bölüyorsunuz soruları geldi. Biz de bugün kimse Kürtlerden, emekçilerden yana kimsenin olmadığını, kimsenin saraya karşı tavır almadığını, kayıumlardan bahsetmediğini ifade ettik. Yoğun tartışmalar ve eleştiriler olsa da burada adaylığı

doğru bulanlar da vardı.

Bunların yanı sıra Kaldıraç ve SMF ile görüşmeler gerçekleştirdik.

Kaldıraç'la yaptığımız görüşmede solun kendisini seçeneksiz bıraktığını ifade ettik. 14 Ocak itibarıyla İzmir'de tamamen olmasa da İstanbul merkezli tüm kurumları gezip toplantı çağrısı yaptığımızı söyledik. HDP'nin karar çıkartmamasının solu tutum alamaz durumda bıraktığını, bizim de HDP'den TKP'ye ortak aday çıkartmak için çağrımızın karşılıksız kaldığını ifade ettik. Ardından Kaldıraç'ın ilerici, devrimci adayları destekleyeceğini ifade eden açıklamasını okuduğumuzu Kürtlerin, emekçilerin sesini yükselten, Saray'a ve kayıumlara karşı mücadeleyi ören bir çalışmanın KÖZ'ün kendini tanıtım çalışması olmadığını, KÖZ imzalı bir çalışma olmadığını söyledik. Solun bu çalışmadan geri durması için herhangi bir sebep olmadığını söyledik. Kaldıraç temsilcisi de CHP'ye destek verilmemesi gerektiğini söyledi. Biz de yerelerde mahalle meclisi çalışması yaptığımızı anlattık. Bu çizginin yanlışlanacak bir çizgi değil ama merkezi olarak karar alınması gerekti-

ğini söyledi. Bize döneceklerini ifade ettiler. Ardından çalışmaları dışladıklarını, kendilerinin de alternatif çalışmalar ördüklerini ifade ettikten sonra çağrıya bulunamayacaklarını belirttiler.

SMF ile de daha sık görüşmeler yaptık. En başta Yalçın Yanık adaylığı desteklenmelidir dedikten sonra arada başka bir görüşmede merkezi karar beklemeliyiz, dediler. En son görüşmede merkezi karar beklenilmesinin ardından TKP, TKH ile Dersim'de bir çalışma olduğunu, il herhangi bir aday destekleme kararı çıkmadığını, ilerici, devrimci adayları desteklediklerini söylediler.

Öncesinde ortak aday için emek verilen süreci anlattık. Türkiye solu Dersim için tartışırken metropollere dair bir tutum alınmamasının CHP'ye örtülü destek olduğunu ifade ettik. Kendileri de CHP'yi desteklemenin yanlış olduğunu söyledi. Görüştüğümüz arkadaş kendisi şahsi olarak Yalçın Yanık'ı destekleyeceğini ifade ederken kurumsal olarak böyle bir çağrının etik olmayacağını söyledi ve başarılar diledi.

İzmir'den Komünistler

4. sayfanın devamı.

Genel olarak seçim kampanyamızda halktan en çok gelen soru da neden Türk, Kürt ayırıyorsunuz sorusu oldu. Bu arada TİP üyesi liseli bir devrimci ile sohbet ettik, bizi desteklediklerini söyledi. Sohbetimizde solun neden böyle bir çalışmaya açıktan destek vermediğini konuştuk. EMEP'in CHP'nin desteklenmesini normal bulduğu söyleyen arkadaş İstanbul'da TİP, TÖP, Halkevi, EMEP'in ortak yaptığı çalışmanın ne anlama geldiğini sorduk, CHP'ye hizmet ettiğini söyledik. Bunun yanı sıra sosyalistlerin ortak aday çıkarması gerektiğini ifade ettik, o da hak verdi.

21 Mart günü Newroz'a katıldık. Özel sayılarımızı dağıttık. İzmir'de emekçilerden, Kürtlerden bahseden aday olmadığını, Leyla Güven'i sahiplenen, kayıumları hedef alan bir aday olmadığını

söyledik Yalçın Yanık'tan başka. Yalçın Yanık'ın adaylığını gücümüz yettikçe öbek öbek insanlara anlattık. Kimileri HDP'nin kararı olduğunu ve bir bildiklerini olduğunu ifade etti. Her ne kadar Newroz kürsüsünden CHP adı verilmeden CHP'ye oy çağrısı yapılmış olsa da HDP'nin Newroz'a gelen kitleyi tamamen ikna ettiğini söylemek çok zor.

Yalçın Yanık'ı tanıyan ve onunla konuşan birçok insan da kendisini destekleyeceğini ifade etti. Kadifekale'de oturan bir kadın internette Yalçın Yanık'ı bulduklarını ve destekleyeceklerini ifade etti. HDP'nin kararını doğru bulan kişilerle konuşurken yıllarca CHP'den emekçilerin, Alevilerin kopması gerektiğini söyleyen bizlerin nasıl olup da tüm emekçi ve ezilenlerin CHP'yi desteklemesi gerektiği noktasına geldiği sorusuna, bu adamdan kurtulmalıyız yanıtını aldık. Erdoğan'ı yerel seçimlerle ya da herhangi bir seçimle gönderemeyeceğimizi ifade ettik.

23 Mart günü Kürtlerin ve emekçilerin yoğun yaşadığı Menemen Asarlık'a gittik. İlk önce kahve ziyaretleri yapıp ardından sokakta halka bildiri dağıttık. Selahattin Demirtaş'ın çağrısı etki sağlamıştı, buna rağmen içine sindiremeyen kesimler de mevcuttu. Yolda gördüğümüz, kahvede rastladığımız herkese bildirimizi ulaştırdık. Ardından

ana cadde ve merkezdeki park üzerinde afişlemeler gerçekleştirdikten sonra Buca Şirinyer'e bildiri dağıtmaya gittik.

Bildirimimizi ajitasyonla dağıtmaya başladık. "Patates sorunu yok, beka sorunu var. Saraya karşı kitlesel seferberlik örnek şart, halk muhalefetini sandığa gömmeyelim" dedik. Aynı zamanda "hırsızlara karşı hırsızlarla, zorbalara karşı zorbalarla savaşılmaz, emekçinin, Kürdün kitlesel seferberliğini yükseltmek için oylar Yalçın Yanık'a; Leyla Güven'in Zülküf Gezen'in Ayten Beçet'in sesini yükseltelim" dedik.

24 Mart günü Konak ilçesinde Çimentepe Mahallesi'ne gittik. Gittiğimiz mahallelerden en politiklerinden olan Çimentepe'de yine kahveleri gezdik. Sokaktan geçen kadın, erkek, yaşlı, genç insanlara bildirimimizi dağıttık. Burada da Demirtaş'ın çağrısını dinleyerek bağrımıza taş basacağız ve mecburen vereceğiz diyenler olsa da ölse de biz bunlara oy veremeyiz, Afrin operasyonu destekleyen, Demirtaş'ı içeri atmasına yardım eden CHP'ye oy veremeyiz diyenler de oldu, Yalçın Yanık'ı destekleyeceklerini ifade ettiler. Her kahvede en az bir masada çay içme teklifi ile gelenler oldu. Şunu gördük Erdoğan'a öfkeli ve politik çizgide durmak isteyen Çimentepe halkı Saray-kay-

yım karşıtı bir siyasete bu süreçte aç bırakılmış. HDP'nin güçlü olduğu bu mahallede HDP'nin kararına ve Demirtaş'ın çağrısına rağmen Yalçın Yanık'ı destekleyeceklerini, AKP'nin kopyası CHP'ye oy vermeyeceklerini ifade edenler oldu.

HDP'nin seçim bürosunu ziyaret ettik. Zülküf Gezen ve Ayten Beçet için baş sağlığı dileedik. Bu sırada siyaset tartışılmaya başladık. Özetle CHP'nin ne olduğunu bildiklerini ifade eden arkadaşlar, bunun bir strateji değil taktik olduğunu ifade ettiler. Biz de 2007'den 2015'e bağımsız hat izleyerek güçlendiğini, bu taktiğin emekçi ve Kürt düşmanlarını güçlendireceğini ve solu zayıflatacağını söyledik. "Seni başkan yaptırmayacağız" şiarı ile yüzde 13'lere ulaştığını, HDP'nin, CHP'nin AKP'ye karşı mücadele etmediğini gösterip, CHP'yi parçalamasının mümkün olduğunu ama bu tutumdan sakınıldığını ifade ettik. Türkiye'de ana muhalefet rolünden kaçınmanın Millet İttifakı'nı güçlendireceğini Cumhuriyet İttifakı'na karşı bir mücadele olmadığını anlattık. Ardından Eşrefpaşa pazarına gittik. Burada da bildirimimizi halka ulaştırdık.

İzmir'den Komünistler

Güldes Önkoyun adaylığını sokakta, Yenibosna'da pazarda duyurdu

Güldes Önkoyun'un bağımsız adaylığını destekleyen komünistler olarak 17 Mart Pazar günü Yenibosna emekçilerinin arasında Pazar Pazarı alanında gerçekleşen aday tanıtım etkinliğine katıldık ve etkinliğin organizasyonunda sorumluluk aldık. Tanıtım toplantısı öncesi tüm siyasi akımları ve partileri Güldes Önkoyun'un adaylığından ve aday tanıtım toplantısından haberdar ettik ve davet ettik. Aynı zamanda Yenibosna sokaklarına yapmış olduğumuz afişlerle emekçinin Kürdün sesini yükseltmek için, kayyımlara karşı mücadele için Güldes Önkoyun'un bağımsız adaylığını duyurduk.

Aday tanıtım etkinliği öncesi Pazar alanı girişine standımızı kurduk ve pankartımızı açtık. Bir yandan da aday tanıtım toplantısını duyurmak üzere Güldes Önkoyun bildirimlerini dağıttık. Saat 16.00'da aday tanıtım etkinliği, açılış konuşması ile başladı. Açılışın ardından söz alan Güldes Önkoyun konuşmasına Leyla Güveni selamlayarak ve başta İmralı olmak üzere tüm siyasi tutsaklar üzerindeki tecridin kalkması talebiyle başladı. 31 Mart'ta gerçekleşecek olan seçimin aslında 24 Haziran'daki gibi bir genel seçim olduğunu ifade etti. AKP-MHP ittifakı karşısında bu seçimlerde ezilenlerden, emekçilerden, Kürtlerden, kadınlardan yana bir aday olmadığı için aday olduğunu söyledi. Seçimlerde belediyeçilik hizmetlerinden bahsetmeyeceğini çünkü bu seçimlerde oylanacak olanın bu hizmetler olmayacağını, kimin tarafından durulduğuna göre oy verileceğini, safımızı belli etmemiz gerektiğini ifade etti. Safımızın emekçilerin yanında olmayan, Kürt illerindeki kayımlara sesini çıkarmayan, CHP İyi Parti gibi gerici partilerle aynı olmadığını ve kendisinin bunların karşısında aday olduğunu belirtti. Bir devrimci olduğunu ifade ederken kendisi gibi devrimcilerden, zindanlarda direnişlerde mücadele eden devrimcilerden farkı, ayrı bir meziyeti olmadığını da vurguladı. Bu sorumluluğu alabilecek başka bir aday olmadığı için aday olduğunu söyledi ve herkesi bu çalışmaya omuz vermeye, birlikte mücadele etmeye davet ederek konuşmasını ta-

mamladı.

Güldes Önkoyun'un konuşmasının ardından destek için aday tanıtım etkinliğine katılan 1 Mayıs Mahallesi Muhtar adayı Engin Gürbüz söz aldı. 1 Mayıs Mahallesi'nin de tıpkı Yenibosna Zafer Mahallesi gibi ezilenler ve emekçilerin yoğun olarak yaşadığı bir mahalle olduğuna değindi. Muhtar adaylığının emekçilerin ezilenlerin mücadelesini bir adım öne çıkarmak için olduğunu, Sarayın muhtarı olmayacağı diyerek yola çıktığını belirtti. Güldes Önkoyun'un İstanbul adaylığının da Saraya karşı emekçilerin mücadelesini yükseltmek için olduğunu, kendisinin de bunu desteklemek üzere bu etkinliğe katıldığını belirtti. Saraya karşı emekçilerin kitlesel seferberliğini yükseltmedikçe kadınların, Kürtlerin, ezilenlerin en küçük demokratik hakkın bile kazanılamayacağını söyledi. Herkesi Saraya karşı emekçilerin eylemli mücadelesini yükseltmeyi öne çıkaran adayları desteklemeye çağırarak konuşmasını sonlandırdı. Son olarak bir yoldaşımız KÖZ adına söz aldı ve şunları ifade etti:

"31 Mart'ta resmi olarak bir yerel seçim gerçekleşecek olsa da, bu seçimde çöpler toplanıyor diye, metro şöyle olsun diye, yollar ulaşım böyle olsun diye kimse oy kullanılmayacak. Bu seçim bir yerel seçim değil, bir genel seçim. Hatta Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin ikinci turu diyebiliriz. Bu seçimde oy kullananlar "Cumhur İttifakı'nın yanında mısın karşısında mısın?" diye mühür basacak. Bizler kadının, Kürdün, işçinin, emekçinin yanında olmak istiyoruz. Bizim bu soruya verdiğimiz yanıt net. Biz elbette Cumhur İttifakı'nın karşısındayız. Biz hükümetin saldırgan hukuksuz politikalarının elbette karşısındayız. Ancak hükümete karşı olan sadece işçiler, emekçiler, Kürtler değil. Patlicanın soğanın fiyatından şikâyetçi olanlar değil, evlatlarını yitirmiş olanlar değil. Başka patronlar da, başka emperyalistler de hükümetten rahatsız. Amerika da rahatsız, TUSİAD da rahatsız, Sabancı da Koç da rahatsız. Ancak onların rahatsızlığı başka bizimki başka. Biz komünistiz. Bizler iki sınıf var; biri burjuvazi diğeri proletarya diyenleriz. Ya o taraftasın ya bu tarafta. Bizler Yenibosna'dayız, işçinin emekçinin semtindeyiz. Biz burjuvaların yolundan değil işçilerin yolundan gitmeliyiz. Amerika, TUSİAD hükümete karşı olup da kimi desteklememizi istiyor, önce bu soruya yanıt vermeliyiz. Onlar istiyorlar ki; CHP öne çıksın, CHP ile birlikte büyük bir ittifak kurulsun, ezilenler, emekçiler, kadınlar, Kürtler, Aleviler oylarını CHP'e versin, CHP başanlı olsun, hükümet Ankara'yı İstanbul'u İzmir'i yitirsin, burnu sürtün, AKP içinde çatlaklar başlasın, bir şekilde hükümet kuşatılsın. Bize de CHP'nin sandıkta başarılı olmasını istiyorsan sesini kes, eylem yapma, Kürdün sesini yükseltme, Alevinin hakkından bahsetme, grev yapma, diyorlar. Çünkü kutuplaşma olur, diyorlar. Biz tam tersini söyleyeceğiz. Madem siyasi gerçekleri açıklıyoruz, şu soruya yanıt vereceğiz. MHP'nin artığı Akşener ile Cumhur İttifakı geriletebilir mi? Urfa'da korucu başı soysuz Bucaklarla Cumhur İ-

tifakı geriletebilir mi? İlk işi gidip Saraya Cumhurbaşkanı'nın elini sıkırmak olan İmamoğlu ile Cumhur İttifakı geriletebilir mi? Dokunulmazlıkları kaldıran, Demirtaş'ı tutuklatan, Afrin operasyonlarına onay veren Kılıçdaroğlu ile Cumhur İttifakı geriletebilir mi? Leyla Güven'in onurlu mücadelesi görmezden gelinerek Cumhur İttifakı geriletebilir mi? Bizler tüm bu sorulara hayır, diyoruz. Düzen partileri, düzen partilerinin gerici saldırgan politikaları düzen partileriyle geriletebilir mi? Şairin dediği gibi "...elbette dolaşacaktır en şanlı elbisesiyle: işçi tulumuyla bu güzelim memlekette hürriyet..." Ama bu memlekete hürriyet özgürlük düzen partileriyle gelmeyecek. Özgürlük savaşın, mücadele eden işçilerle gelecek. Bu seçimler madem emperyalistlerin tutumuyla halkın tutumunu birbirinden ayırıyor. Bu seçimler aynı zamanda devrimcilikle reformizmin, parlamentarizmle kitlelerin seferberliğini savunanların ayırdığı seçimler olacak. Genelde bilinir, devrimcilerden söz edenler sandıktan pek hoşlanmazlar. Kitleleri sandığa bağlamamın ne anlamı var derler. Bu seçimlerde durum tam tersidir. Her kim ki bu seçimlerde sesini tutumunu belli etmiyor, her kim ki ben bu seçimlere katılmayacağım diyor, onlar aslında parlamentaristtirler, CHP'den medet umanlardır. CHP'ye zarar vermek istemeyenlerdir. Bu yüzden Güldes Önkoyun'u selamlıyorum, kendisinin adaylığı yerinde doğru bir karardır. Bu onurlu, devrimci mücadelenin sorumluluğunu aldı. Sadece seçimlere katılan Güldes Önkoyun değil, denecektir. Neden Güldes Önkoyun'u destekliyorsunuz diye sorulacaktır. İşçinin, emekçinin Kürdün sesini yükselten, Leyla Güven'in adını anan, kayyımlardan bahseden başka bir aday yok. Herkes grupçu bir şekilde hareket ederken, Güldes Önkoyun bu talepleri yükselten başka bir aday olursa çekileceğini söylemiş, biz bu sorumluluk anlayışı nedeniyle Güldes Önkoyun'u destekliyoruz. Komünistlerin birliğini savunanlar olarak yanında yer alacağız, kendisine başanlar diliyoruz. Bu memlekete özgürlük savaşan işçilerle gelecek."

Konuşmalar sırasında sık sık "Ne AKP Ne CHP Kurtuluş Birleşik Mücadelede; Kürtlere Özgürlük Kurda Azadı; Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek; Siyasi Tutsaklar Onurumuzdur" sloganları atıldı. Etkinlik konuşmalarının ardından sona erdi.

Etkinliğin ardından topluca pazar alanına girerek Güldes Önkoyun bildirimlerini yaygın olarak dağıttık. Sesli ajitasyonlarla 31 Mart'ta Güldes Önkoyun'a destek çağrısı yaptık.

Güldes Önkoyun kapalı salon etkinlikleri ile değil, savunduğu çizgiye uygun olarak sokakta, bir emekçi semtinde ve emekçiler arasında adaylığını ilan etti. Biz de KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak kendisine desteğimizi ilan ettik ve seçim çalışmalarında yanında olacağımızı, sonuna kadar bu çalışmaya omuz vereceğimizi duyurduk.

İstanbul'dan Komünistler

Gazi'nin yolu ayaklanma yoludur

pankart ve flamaları açmama kararı aldık. Saat 11.00'de kitle üzerinde düşenlerin fotoğraflarının bulunduğu ve "12-15 Mart 1995 Gazi ve 1 Mayıs Mahallesi Katliamlarını Unutmadık, Unutturmayacağız; Gazi ve 1 Mayıs Mahallesi Şehitleri Ölümsüzdür" yazılı; "Gazi ve 1 Mayıs Mahallesi Şehit Aileleri PSAKD Ataşehir Şubesi ve Cemevi" imzalı pankart arkasında, en önde ailelerin bulunduğu şekilde önce eski karakol yönüne doğru yürüyüşe geçti. Karakolun bulunduğu yerde konuşmalar yapıldı. Ardından mezarlığa doğru yeniden yürüyüşe geçildi. Mezarlıkta yine konuşmalar yapıldı. Yaklaşık bir saat süren anma böylece sona erdi.

Yürüyüş güzergahı boyunca kortejimiz "Gazi'nin Yolu Ayaklanma Yoludur, Ayaklanma Yolu Devrim Yoludur", "Gazi'de Düşenler Kavgamızda Yaşıyor", "Zindanlar Yıkılsın, Tutsaklara Özgürlük", "Leyla Güven Yalnız Değildir", "Yaşasın Komünistlerin Birliği" sloganlarını attı.

Yürüyüş boyunca Gazi'de düşenlerin isimleri teker teker okundu, kitle "yaşıyor" biçiminde karşılık verdi. Dışımızdaki kitle ayrıca "Gazi Şehitleri Onurumuzdur!", "Gazi Şehitleri Ölümsüzdür" sloganları attı. Yürüyüşte toplamda yaklaşık 500 kişi katıldı.

Gazi eyleminde, bu ayaklanmayı tetikleyen saldırıda yaşanan ölümleri öne çıkararak katliam vurgusu yapanların aksine, Gazi'de öne çıkarılması gerekenin tam da bugün ihtiyacımız olan emekçilerin seferberliği olduğunu vurguladık. Zindanlardaki mücadelenin kazanılması için de, tutsakların özgürlüğüne kavuşması için de, kayyum saldırısının püskürtülmesi için de geriledikçe saldırganlaşan hükümetin karşısına Gazi'deki gibi bir ayaklanmayla çıkmak gerekir, dedik. Pankartımızı açamasak da önümüzdeki yerel seçimlerde AKP'yi parlamentarist yollarla götürme hesapları yapanlara yedeklenmeyen, emekçilerin Kürtlerin seferberliğini yükseltme çağrısı yapan adayları desteklemek gerektiğini öne çıkardık. Eylemin sonunda bu çağrını yükselten, Gazi ve 1 Mayıs Mahallesi eylemlerine katılan tek İstanbul adayı olan Güldes Önkoyun'un seçim bildirimlerini eyleme katılan kitleye dağıttık.

Gazi'nin Yolu Ayaklanma Yoludur!

Ayaklanma Yolu Devrim Yoludur!

İstanbul'dan Komünistler

Yenibosna'da seçim gündemli kurum ziyaretleri yaptık

Yenibosna'da kurumları ziyaret ettik. Yerel seçimler hakkında tutumuzu anlattık. Yenibosna'da SYKP ve EMEP ilçe örgütlerine uğradık. Fakat açık olmadıkları için 8 Mart özel sayısını Bağımsız Belediye Başkan Adayı Güldes Önkoyun'un seçim bildirisini kapıya bıraktık. HDP ilçe örgütünü ziyaret ettikten sonra EMEP ve SYKP'ye açılmış olma ihtimalini düşünüp tekrar uğradık, ancak açık değildi. HDP ilçe örgütünde onların görüşlerini dinledik. Ana hatlarıyla şunları ifade ettiler: "Biz CHP'nin nasıl bir parti olduğunu bilesek de taktik olarak AKP'nin gerilemesi için CHP'yi destekleyeceğiz. Bu seçimleri belediyeleri kazanmaktan çok AKP'yi geriletme hamlesi olarak görüyoruz. Kürdistan'da kayyımlardan belediyeleri geri almak, metropollerde ise AKP'yi geriletmeyi hedefleyen bir hat izleyeceğiz."

Biz de KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak şunları dile getirdik: "Halkın bu kadar politik olduğu bu seçim sürecinde devrimci bir propaganda ve ajitasyon yapılarak sokak hareketlerinin yükseltilmesi gerekir. Seçimler kitleleri seferber etmek için bir imkan olarak kullanılmalıdır. Bu süreçte sol kendi bağımsız inisiyatifleriyle adaylarını çıkartabilmesi ve CHP'ye yedeklenmeden ezilenlerin seferberliğini ören bağımsız bir hat izlemelidir. Fakat gelinen süreçte odağında HDP'nin olduğu diğer sol hareketleri de kapsayarak sokak hareketini yükselten bir çizgi izlemekten ziyade; CHP'ye yedeklenen, emekçileri, Kürtleri, Alevileri ve ezilen tüm kesimleri CHP'nin kucağına iten liberal oportünist bir hat izlemiştir. HDP vekillerinin dokunulmazlığının kaldırılmasında, AKP ve diğer gerici güçlerle saf tutan CHP, kayyımlara sesini çıkarmamış, Afrin operasyonuna destek vermiştir. Türkiye Cumhuriyeti tarihinde her türlü kötülüğü Kürtlere Alevilere reva gören de CHP'dir. Ama her nasılsa CHP kuyrukçuluğunu yapan soldur. CHP'nin tabanındaki ezilenler, emekçiler ve demoKrat kesimle-

ri kazanmanın yolu kuyrukçuluk, Amerikancı muhalefetin peşine takılmak değildir. Sol kendi bağımsız inisiyatifleriyle aday gösterme cesareti gösteremeyince bu sorumluluk mecburen bize kalmıştır. Bu sorumluluğu üstlenen İstanbul'da Güldes Önkoyun, İzmir'de ise Yalçın Yanık'ı destekleme kararı aldık. HDP'nin Kürdistan'daki tutumunu son derece haklı ve meşru görüyoruz." Seçimle ilgili yayınlarmızı bıraktıktan sonra ayrıldık.

HDP'nin Yenibosna Zafer Mahallesi seçim bürosunu ziyaret ettik. İlçe örgütünde ifade ettiğimiz görüşleri aynen burada da ifade ettik. Buradaki arkadaş Güldes Önkoyun'un ilçe örgütünü ziyaret ettiğini belirtti. İlçe örgütünde HDP'li bir kadın arkadaşın Güldes Önkoyun'a destek beyanında bulunduğu belirtti. Bu durumun örgüt disipliniyle bağdaşmadığını belirtti. Buna karşılık biz de şunları söyledik: "Tepekinde haklısın ama belirttiğin disiplin HDP gibi bir kitle partisinde değil ancak devrimci partied olur. Anlattığın örneğe benzer daha değişik örnekler de verebiliriz. Önceki dönemlerde BDP'de milletvekili olan şimdi ise eş başkan Sezaî Temelli BDP'nin boykot ettiği referandumda "yetmez ama evet" tutumunu benimsemi. Aynı tutumu yine BDP milletvekili Ufuk Uras da aldı. Ensar vakfına karşı her yerden ve doğal olarak tepki yağarken yine HDP vekili Altan Tan savunma pozisyonuna geçerek bu olayı "münferit vaka" olarak göstermeye çalıştı. Hakeza sözünü ettiğiniz arkadaş da bizden yana tavır koydu."

Siyasi kimyası gereği HDP'nin merkezi çekirdek disiplinden çok, liberal, serbest, çok yapıtlı tutumlara neden olur. Çelik disiplindeki devrimci partiyi ise biz yaratmaya çalışıyoruz diyerek parti yaratma mücadelemize çağrı yaptık.

Yenibosna'dan Komünistler

Güldes Önkoyun'un seçim günlüğü

17 Şubat Pazar: Seçim çalışması Yenibosna Zafer Mahallesi Pazarı'ndaki bir açık hava toplantısıyla başladı. Emekçinin, Kürdün sesini yükselteceğiz iddiasını taşıyan çalışma Leyla Güven'in direnişini selamlayarak, başta İmralı'daki olmak üzere tüm siyasi tutsaklar üzerindeki tecridin son bulması talebiyle başladı. Yaygın bildiri dağıtımı yapıldı. Etkinliğe 1 Mayıs Mahallesi Muhtar Adayı Engin Gürbüz de katıldı.

Aynı gün Bahçelievler HDP ziyareti edildi. HDP'li arkadaşlarla sohbetimizde onlar bize İstanbul'u yitiren AKP'nin Diyarbakır'a daha zor kayıym atayacağını anlattı. Biz de İstanbul Büyükşehir'de CHP'den kopamayanların yeni kayımlara karşı kendi elini kolunu bağladığını savunduk.

22 Şubat Cuma: Tuzla Aydınli Mahallesi'nde yaygın afiş çalışması yapıldı.

23 Şubat Cumartesi: Cumartesi Anneleri buluşmasının 726. haftasında DYP-SHP (CHP) hükümetinin kaybettiği Murat Yıldız'ın akıbetini sorduk.

Ataşehir ve Ümraniye HDP'yi ziyaret ettik. Güldes Önkoyun'un seçimlerde emekçinin ve Kürdün sesini yükseltmek için aday olduğunu, Cumhuriyet İttifakı'nın yedek lastik CHP ile gerilemeyeceğini anlattık.

Fırtınaya rağmen Kadıköy'de bildiri dağıtımı yapıldı.

24 Şubat Pazar: Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi ziyareti edildi. Sonrasında Pir Sultan Abdal Cemevi'ne uğradık. Bugün Alevilerin, Kürtlerin, emekçilerin adını anan ve mücadelesini sahiplenen kimsenin olmadığını, Ozan Arif ve Pir Sultan Abdal'ı eşitleyen; Sivas'ta-Dersim'de-Maraş'ta katliamlarda iktidar olan CHP'nin bizlerin sesi olamayacağını ifade ettik.

Ataşehir ESP'yi ziyaret ettik. Bugün CHP'ye oy yok demenin yetersiz olduğunu, kayımlara-Saraya net cephe alan, Kürtlerin adını anmaktan imtina edenlere karşı bağımsız çalışmaya destek istedik. Güldes'in İstanbul'da sarayın elini sıkkan değil karşısında olan; Saraya ve kayımlara karşı kitle seferberliğini savunan tek aday olduğunu belirterek desteklerini istedik.

1 Mayıs Mahallesi'nde Saray'ın değil mahallenin muhtarı olacağını söyleyen 3 muhtar aday çıkaran Mustafa Kemal Mahalleleri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'ni ziyaret ettik. Güldes Önkoyun'a kentsel dönüşüm hakkında projesini sordular. Güldes Önkoyun damahalle meclislerinin projesine tabi olacağını söyledi.

1 Mayıs Mahallesi'nde kahveler dolaşarak yaygın dağıtım yapıldı.

26 Şubat Salı: Özge Akman ve Hüda Kaya ile birlikte İstanbul Kadın Meclisi'nin toplantısına davet edildi. Güldes konuşmasında Sarayı cepheden karşımıza almadan, Leyla Güven'in haklı mücadelesi ile Flormar Direnişini birleştirmeden siyasi bir mücadele verilemeyeceğini anlattı.

2 Mart Cumartesi: Emekçiler Dayanışma Sendikası'nı ziyaret ettik. AKP'nin ve CHP'nin misyonlarını yerine getirdiğini ama asıl eksikliğin bizim cephede yatığını konuştuk. Güldes de Saray'a karşı birleşik bir mücadele hattının nasıl örülebileceğini göstermek için aday olduğunu anlattı.

Kadıköy'de ilk kez stant açıp sesli ajitasyon yapmaya başladık.

İstanbul'daki Halkevleri Merkezi'ne uğradık. Sohbetimizde yaklaşan seçimlerde bağımsız bir çizgide ortak bir aday çalışmasının önemi, seçimler sonrasında birleşik bir kitlesele mücadele örneğinin imkanları hakkında konuştuk.

HDP'nin aday göstermediği yerlerde devrimci-sosyalist adayları destekleyeceğimizi açıklayan Devrimci Parti'yi de ziyaret edip, yeni genel başkan Elif Torun Öneren'e tebriklerimizi ilettilik. Devrimci Parti'de Güldes'in adaylık sürecinin öncesini

ve ortak bir aday gösterilmesi konusundaki çabamızı da anlattık. İstanbul'da parti ya da belediyeçilik anlayışı tanıtmı yapmadığımızı, Saray'a karşı Kürtlerin sesini yükselten tek aday olduğunu söyleyerek Güldes'e destek istedik.

Mephisto Direnişi 29. gününde Mephisto Kitabevi'ni ziyaret ettik.

İstanbul HDK'da Sedat Şenoğlu ve Çiğdem Kılıçgün Uçar'la siyasi gündem hakkında konuştuk. Seçimlerde halktan yana tüm adayların Leyla Güven'in İmralı'daki tecride karşı verdiği haklı mücadeleyi desteklemesi gerektiğini söyledik, desteklerini istedik.

3 Mart Pazar: Kadıköy ve Okmeydanı'nda yaygın bir afiş çalışması yaptık.

5 Mart Salı: Güldes fabrikadan öğleden sonraları için izin aldı. Böylelikle ev ziyaretleri yapmaya başladık. Ziyaretlere 1 Mayıs Mahallesi'nden başladık. Aile boyu işçi olan ailemiz, işçilere yaraşır bir konukseverlikle kapılarını açtı. "Oy vereceğimiz kimse yoktu, CHP'ye oy vermeye elimiz gitmiyordu. Sesimizi yükseltecek, oy verebileceğimiz bir aday çıktığı için çok sevindik" diyen dostlarımız "Gönül rahatlığıyla sandığa gideceğiz, böyle bir aday olduğundan daha fazla insanı haberdar etmek gerekir" dedi.

1 Mayıs Mahallesi'nde afiş çalışması yapıldı.

6 Mart Çarşamba: Kıraca'ta afişleme çalışması yapıldı.

Kartal'da siyasetle yakından ilgili bir dizi emekçiyle kapalı salon toplantısını andıran bir ev sohbeti yaptık. Geç saatlere kadar süren sohbette seçime katılan diğer sol adaylardan farklı olarak neden halkçı belediyeçilik merkezli bir çalışma yürütmediğimizi anlattık. Öncelikle devletin şiddet tekeline karşı ne yapılacağını söylemeden halkın meclislerinden, halkçı politikalarından söz etmenin emekçilere masal anlatmak olduğunu belirttik. Sonrasında bugünün temel sorunun kayyum tehdidi olduğunu söyledik. Bu saldırının alternatif belediyeçilik önerileriyle değil demokratik haklar ve özgürlükler için verilecek kitlesele bir siyasi mücadeleyle püskürtüleceğini ifade ettik. Akbilden bahsedip Leyla Güven'in haklı talebinden bahsetmeden, Patronlar düzenini eleştirip Saraydan söz etmeden Kürdün adını anmadan böyle bir mücadele verilemeyeceğini belirttik. Arkadaşların bir kısmı "Sandığa gitmeyi düşünmüyorum ama gidersem Güldes'e oy vereceğim", bir kısmı "artık gideceğim" dedi. Arkadaşları pazartesileri düzenlediğimiz seçim toplantımıza davet ederek ayrıldık.

Bağımsız işçi adayların önemini vurgulayan ama yine de İstanbul'da ve diğer büyükşehirlerde aday çıkarmayan Emek Partisi'ni henüz CHP'ye desteğini açıklamamışken, ziyaret ettik. İl başkanı Sema Barbaros'a Güldes'in İstanbul Büyükşehir'de kayyuma ve Saray'a karşı ortak mücadele şansıyla seçim çalışması yürüten tek işçi aday olduğunu belirttik desteklerini istedik.

Kaldıraç'ı ziyaret ettik. Krizin niteliğini ve seçimlerde devrimci bir çalışma yürütmenin imkanlarını konuştuk. Saray'a karşı aktif seferberlik çağrısında bulunan bir adaya oy vermenin zaten aktif boykot anlamına geleceğini söyleyip desteklerini istedik.

7 Mart Perşembe: HDP il örgütünü ziyaret ettik. HDP İstanbul İl Eş Başkanı Esengül Demir Güldes'in ilkerlerinin onların da talepleri olduğunu ama bu seçimlerde İstanbul'da adres gösteremeyeceklerini belirtti. Konu elbette "CHP'nin tabanındaki emekçilerin nasıl kazanılacağına" da geldi. Biz de CHP'nin aldattığı emekçileri kazanmak isteyenlerin öncelikle İstanbul'da, İzmir'de, Saray'ın yedek lastiği CHP'den bağımsız bir tutum almaları gerektiğini ifade ettik.

Kartal Eğitim-Sen'de en çok "Kürdün sesini kim yükseltebilir?"i konuştuk. "Toprağında boyundu-

ruk altında yaşayan, göçtüğü Türkiye'de her türlü ayrımcılığa uğrayan Kürdün sesini yükseltmek tüm devrimcilerin görevidir" dedik. 31 Mart'ta biberden metrobüse her türlü sorundan bahsedilen Kürdü görmeye geldiğini, Kürtlerden söz edenlerin seçimlerde tutumsuz kaldığını belirttik. "Herkes doğrudan vazgeçse de devrimci dediğin doğruyu savunmalı, doğruyu hayata geçirmeli." dedik.

Emek Partisi'ndeki arkadaşlarla görüşmemiz Kartal parti bürosundaki herkesin katıldığı bir söyleşiye dönüştü. İZBAN ve Maltepe Belediye işçilerini konuştuk. Biz de grev yasaklarına karşı mücadeleyi Saray'a karşı mücadeleyle birleştirmenin şart olduğunu anlattık.

8 Mart Cuma: Polis ablukası altındaki İstiklal Caddesi'nde Güldes Gülten Kışanak'a yazdığı açık mektubu postaneden gönderdi. Sonrasında Güldes ile beraber pankart yasaklı kadın yürüyüşüne katıldık. Taşadığımız dövizler şöyleydi: Kürtlere Özgürlük! KırardaAzadlı, Leyla Güven Haklıdır Tüm Siyasi Tutsaklara Özgürlük!, 31 Mart'ta İşçinin Kadının Kürdün Sesini Yükselt!

9 Mart Cumartesi: Kadıköy'de günboyu stant açıldı. Bundan böyle stantlarımızda daha önce doldurduğumuz ses kayıtlarını kullanarak müzikli ajitasyon yapmaya başladık.

Güldes 1 Mayıs Mahallesi Erdal Eren Kültür Merkezindeki 8 Mart etkinliğine katıldı. Konuşmasında; patlicanın fiyatı bile Saray'ın bekası sorunuyla açıklanıyorsa o zaman Cumhuriyet İttifakı'ndan kurtulmadan rahat bir nefes almamızın bile mümkün olmadığını vurguladı.

Gülsüm ve Sami Elvan'ı ziyaret ettik. Seçimleri ve solun neden ortak aday çıkaramadığını konuştuk.

Avukat arkadaşları Berrak Çağlar şahsında Halkın Hukuk Bürosu'nda ziyaret ettik. İmralı'dan Selçuk Kozağaçlı'ya siyasi tutsaklar üzerindeki tecridi emekçilerin eylemli mücadelesinin kiracılarını vurguladık.

10 Mart Pazar: Kartal'da gün boyu stant açtık.

İşçi Kadın Kurultayı'nı düzenleyen Emekçi Kadınlar Güldes'e de aday kimliğinden bağımsız bir kadın işçi olarak söz verdi. O da "8 Mart 1917'de Çar'ı kadınlar devirdi. Biz emekçi kadınlar hele bir öfkemize ve hareketimize set olanlardan kurtulalım. O zaman bugünün Çar taslaklarının vay haline... Devrim olmadan kadın kurtulmaz!" vurgulu bir konuşma yaptı.

Akşam Kartal'da gazete söyleşimiz vardı.

Esenyurt'ta yaygın afiş yapıldı.

11 Mart Pazartesi:

Berkin Elvan'ın anmasına katıldık.

Sonrasında Güldes Aydınli'da Muhtar Adayı Musa Ayyüzen'i ziyaret etti. 1 Mayıs Mahallesi'ndeki muhtarlık çalışmalarını anlattık.

Aynı gün çoğu seçim çalışmasını ortak planladığımız HDP'li arkadaşların Aydınli'daki seçim bürolarına uğradık. Konu stratejik oya gelince Saray'a karşı emekçinin ve Kürdün sesini yükseltmek dışında bir stratejimizin olamayacağını söyledik.

12 Mart Salı: İş başı öncesi Aydınli'da servis bekleyen işçilere seçim bildirilerimizi dağıttık. Gazi Ayaklanması'nın yıldönümünde Gazi yürüyüşüne onu bir katliam olarak ananlara inat, "Gazi'nin yolu ayaklanma yoludur" diyerek katıldık.

ESP Sultangazi ilçe örgütünde CHP'ye yedeklenmeden AKP'ye karşı mücadelenin imkanlarını konuştuk. 31 Mart'ta nasıl bir seçim taktiğinin bu mücadeleyi büyüteceğini tartıştık.

Sadece Hasan Ocak'ın annesi olarak değil tüm devrimcilerin kavga yoldaşı olarak gördüğümüz

sevgili Emine Ana'yı ve Nursel ablayı ziyaret ettik. Daha çok onlar konuştu biz de dinledik.

14 Mart Perşembe: 15 Mart şehitlerimizden İsmihan Yüksel'in ailesini ziyaret ettik. "1 Mayıs Mahallesi'ni yeniden birleştireceğiz, Saray'ın Muhtar Olmayacağı!" diyerek muhtarlığa adaylığını koymuş Derya Yüksel ve ailesiyle sohbet ettik.

15 Mart Cuma: İhlamurkuyu Mezarlığı'nda 15 Mart 1995'te Ümraniye'de yitirdiklerimizi andık. 1 Mayıs Mahallesi'nde 15 Mart yürüyüşüne katıldık.

16 Mart Cumartesi: İzmir'de saraya karşı seferberlik iddiasıyla aday olan Yalçın Yanık ile birlikte Deriteks Sendikası'nı ziyaret ettik. Sohbetimizde düzen partilerinden bağımsız bir işçi mücadelesinin önemi üzerinde durduk.

Limter-İş'i de Tuzla'da ziyaret ettik. Güldes, seçimlerde bugün üstü örtülmek istenen tüm siyasi sorunlar hakkında açık seçik konuşan tek aday olduğunu söyleyerek destek istedi.

Okmeydanı'nda yaygın bildiri dağıtımı yaptık. Sokakta, atölyede parkta emekçilerle söyleştik, dertleştik, görüşlerimizi aktardık. Bildiri dağıtarken Okmeydanı Halkevi'ndeki dostlarımız da ziyaret ettik, seçimleri emekçilerin ve ezilenlerin mücadelesini büyütmenin bir kaldıraç olarak kullanıp kullanamayacağımızı konuştuk.

Okmeydanı'nda Sosyalist Dayanışma Platformu'ndan arkadaşları da ziyaret ettik. Konu seçimlerde takınlan tutumların değerlendirilmesine gelince HDP'yi sadece onun bileşenleri olanların mı eleştirebileceğine dair etrafıca bir tartışma yürüttük.

Yenibosna'da Sevdilli ve Çevre köyleri

Yenibosna'da Mayıs'ta Yaşam Kooperatifinde yaklaşan seçimleri, siyasi tabloyu, emekçi ve ezilenlerin mücadelesinin önünü açmak isteyenlerin görevlerini konuştuk.

Yenibosna'da aile boyu konfeksiyoncu bir ailemizi ziyaret ederek günü tamamladık.

17 Mart Pazar: Tuzla'da afiş yaptık. Kadıköy'de stant açtık. Yenibosna'da atölyelere bildiri dağıtmaya devam ettik.

Bir işçi havzası olan Aydınli'da Mayıs'ta Yaşam'ın düzenlediği kahvaltıda dostlarımızla buluştuk. Kahvaltıda Yalçın Yanık'ın yanında Tuzla belediye meclis üyesi bağımsız aday tersane işçisi Ali Doğan ve Evrensel Gazetesi de katıldı. Kahvaltıda Tuzla HDP'den dostlarımız da vardı. Söyleşi sırasında her üç aday da söz alıp hangi maksatla aday olduğunu açıkladı. HDP'li arkadaşlar da İstanbul büyükşehirde neden CHP'ye oy vermenin doğru olduğunu anlattılar.

Aydınli Mezarlığı'nda 9 sene önce 15 Mart'ta, zamansızca aramızdan ayrılan Hasan Coşkun'u andık. Yıllarca inşaat işçileri arasındaki dayanışmayı sabırla örmüş, İnşaat-İşçileri sendikasının güçlenmesinde büyük emeği olan, kitle örgütleri koordinasyonunda birlikte çalıştığımız, 10 Ekim'de Ankara'daki saldırıda yitirdiğimiz Tekin Arslan'ı da andık.

Esenyalı Kadın Dayanışma Derneği'ni ziyaret ettik. Kadınların kurtuluşunun siyasi mücadeleden geçtiğinde hemfikir olduğumuz arkadaşlara Cumhuriyet İttifakı'na karşı ezilenlerin seferberliğini örnek gerektiğini anlattık. "Bu mücadeleyi birlikte yürütelim" dedik.

Konaşlı pazarında halkı ekonomik sorunlara hapsedmek isteyenlerin tam aksine "Asıl sorun patates değil rejimin bekası!" dedik. "Tel tel dökülen Cumhuriyet İttifakı'nı emekçilerin kitlesele seferberliği ile süpürelim!" çağrısını yükselttik.

79'da Giresun'da katledilen devrimci öğretmen Halis Demir'in eşi Kibar Ana'ya misafir olduk. 12 Eylül öncesinden bugüne uzanan sohbetimizde, Ecevit'ten bu yana devrimcilere yönelik katliamların en çok sosyal demokrat hükümetler zamanında yaşandığını konuştuk.

İstanbul'un komünist işçi adayı Güldes Önkoyun: "Önce Saray'dan kurtulmak gerekir"

Aşağıdaki röportaj Sendika.Org tarafından hazırlanmış ve 23 Mart 2019'da sendika.org'ta yayımlanmıştır. Yazıya sayfalarımızda aynen yer veriyoruz. (KÖZ)

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkanlığı için aday olan isimler arasında Güldes Önkoyun da var. Önkoyun sandalye fabrikasında çalışan bir işçi. Bir yandan çalışıyor, bir yandan işten arta kalan zamanlarda seçim çalışması yürütüyor. Sol öznelerin tutumunu eleştiren Önkoyun, seçimde oy toplama peşinde olmadığını, emekçilerin ve Kürtlerin sesini yükseltmeye çalıştığını söylüyor.

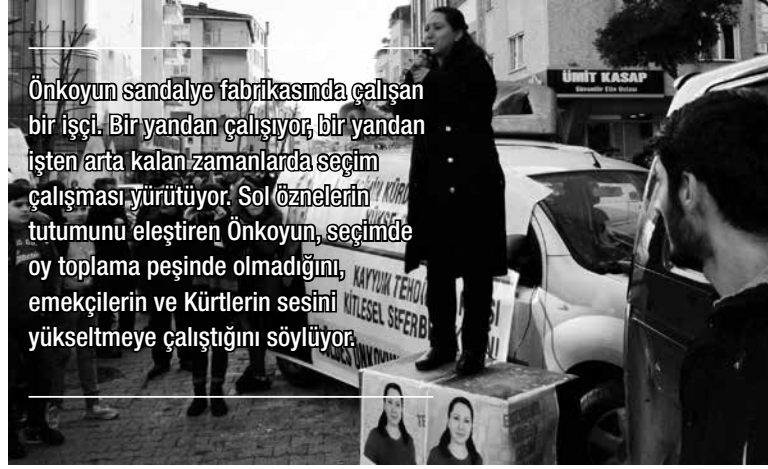
Sendika.Org: Önce sizi tanıyalım. Güldes Önkoyun kimdir?

Güldes Önkoyun: Bu topraklardaki yüzbinlerce işçiden biriyim. Sıradan bir öyküm var, üç çocuklu bir emekçi ailesinde büyüdüm. Babam kaportacıdır. Seksenlerin sonunda ailem Tokat'tan İstanbul'a göçtü. Babam hâlâ aynı işi yapıyor, annem İstanbul'a gelince fırında çalışmaya başladı. Berbat iş koşulları nedeniyle, şimdi malulen emekli. Ben de çoğu abla gibi okuma imkânı bulamadım, okulları sonrasında dışarıdan bitirdim. Zaman zaman işsiz kalarak konfeksiyon olsun, plastik olsun bir dizi sektörde çalıştım. Şimdi bir sandalye fabrikasında çalışıyorum.

Aynı zamanda bu topraklarda mücadele etmiş yüzbinlerce devrimciden biriyim. Yaklaşık yirmi yıl önce devrimcilerle karşılaştım. O zamandan beri mücadelenin içindeyim, özellikle Aydın'da işçiler emekçiler arasında, somut olarak da Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi'nde dayanışma faaliyeti yürütüyorum. Mito'da grevlerin, Aydos'ta kondularını yıkmayanların barikatlarındaydım, elbette Haziran günlerinde, 6-7 Ekim'de sokaklardaydım. Komünist bir dünyaya giden yolda devrimci partinin yaratılması için mücadele ediyorum.

Fakat esasında adaylığımın kişisel özelliklerimle bir ilgisi yok. Yerel seçimlerde emekçilerin ve ezilenlerin düzen güçlerine yedeklenmesine karşı bir itiraz yükseltmek gerekliydi. Emekçinin, Kürtün ve tüm ezilenlerin saraya karşı seferberliğini savunacak bir adaya ihtiyaç vardı. Bunu benden daha iyi yerine getirebilecek olanlar bu sorumluluğu yerine getirmeyince aday olmam devrimci bir sorumluluğun gereği hâline geldi.

Sendika.Org: Bu seçimde muhalefet ağırlıklı olarak iki şeye öncelik veriyor. AKP'ye sandıkta kaybettirmek ya da AKP'nin yerel yönetim politikalarının karşısında bir alternatif sunmak. Siz her ikisinin de dışında bir çerçeve sunuyorsunuz. Sürece dair genel değerlendirmeniz nedir?

Güldes Önkoyun: Aslında bugün zayıf bir hükümetle karşı karşıyayız. Uluslararası alanda yalnızlaşmış, içeride ancak kaderini MHP'ye teslim ederek ayakta kalabiliyor. AKP bir küskünler partisine dönüşüyor. Yerel seçim kampanyasını yürütmek dahi tek başına Erdoğan'a kalmış.

Emekçiler ve ezilenler cephesi ise hiç de zayıf değil. Erdoğan'ın estirdiği şiddet bizi yanıltmamalı. 12 Eylül'den daha karanlık bir baskı ortamı olsa da hükümet karşıtlarını teslim alamıyor. Devletin terörist ilan ettiği HDP geçtiğimiz genel seçimlerden üçüncü parti olarak çıktı. Ezilenlerin ve emekçilerin buldukları en ufak imkânında hükümete karşı öfkelerini yansıttığını görüyoruz.

O halde şunu soralım: Kendi iç sorunlarını çözemeyen ve halkın en politik kesimlerinin öfkelerini kazanmış bu iktidar nasıl oluyor da yerinde kalıyor? 7 Haziran 2015'ten beri bunun tek açıklaması var. Onu götürme iddiasında olanlar, sorumluluklarını yerine getiremiyor. Aslında 7 Haziran seçimlerinde karşıyız sandıkta kaybetmiş bir Erdoğan vardı. Fakat bu sandık yenilgisini muhalefetin üzerine topyekûn bir saldırı başlatarak kendi lehine çevirdi. Ve bir yönüyle sandıkta iktidarın değiştirilemeyeceğini de bunu anlamamakta direnenlere gösterdi. Muhalefet ise en son 24 Haziran seçimlerinde gördüğümüz gibi esasen AKP'lilerin oylarını alma hayalini kuruyor. Bu yüzden Erdoğan'a cepheden bir karşı duruş sergilemeyecek sandığı hedefleyen bir strateji izliyor. Ve sürekli kaybediyor. Bugün işaret edilmesi gereken hükümetin böyle bir taktikle gerilemeyeceği. Bu, seçimlerin önemsiz olduğu anlamına gelmez. Seçimlerden güç alarak Erdoğan'ı süpürmenin tek yolu olan bir halk hareketinin önünü açmak mümkündür. Seçim çalışmasından bu şekilde faydalanabiliriz.

Böyle bir genel çerçeveden hareket edersek zaten sandıkta kaybettirme hayali yaymanın neden yanlış olduğunu bir ölçüde söylemiş oluyorum. Fakat durum bugün Türkiye'de anlattıklarımızla sınırlı değil ne yazık ki. Çünkü bugün açıkça sandıkta kazanma fikrini işlemek işçi ve emekçilere "Grev yapma!" demek, Kürtlere "Sesini çıkarma! Hatta kime oy vereceğini bile söyleme!" demek, hepimize "Leyla Güven'i görmezden gelelim" demek, 8 Mart'ta kadınların eylemine göğsümüzü gere gere sahip çıkmamak demek. Yani bugün sözüm ona AKP seçmenini ürkütmemek adına, AKP seçmeni zaten AKP'den ne kadar farklı oldukları aslında belirsiz olan CHP adaylarına oy verebilsinler diye elimizi kolumuzu bağlamamız, sadece sandıkları izlememiz isteniyor bizden. İşte adaylığım temelde buna bir itirazdır. Emekçilerin, Kürtlerin CHP sandıkta bir ihtimal kazanacak diye sessizliğe mahkûm edilmesine bir itirazdır. Kendi gücümüzü harekete geçirmeyen, sandığa kilitlenen bu taktik ancak düzene yarar. Üstelik bugün Cumhur İttifakı'nın sözüm ona alternatif olarak çıkan Millet İttifakı'nın, özellikle onun ana bileşeni CHP'nin her kritik dönemde hükümete koltuk değneği olduğu son derece açık. HDP'li vekillerin içeri alınmasına çanak tutmuş, Afrin operasyonunda hükümetin desteğine koşmuş, her türlü kitle seferberliğinin önüne set olmayı görev bilmiş bir cenah var bize alternatif diye sunulan. Dün dokunulmazlık tartışmasında yaptığını bugün de idam tartışmasıyla yapıyor. "Dokunulmazlıkları kaldırmasına destek vermezsem namerdim" dedi, Demirtaş hapse atıldı. Şimdi de "İdamı onaylamazsam namerdim" diyor. Bu, Erdoğan'a destek olmak değil de nedir? Bu güce yedeklenmek bindiğimiz dalı kesmekten başka bir anlam gelmez.

AKP'nin yerel yönetim politikalarına karşı alternatifler sunmak ise bir başka tuhaflık bana kalırsa. Sorsanız Türkiye solunda herkes sivil toplumluluğa karşı çıkar. Ama 31 Mart'a doğru seçimleri "suni bir gündem" olarak görmeyen tüm akımlar şu ya da bu şekilde halkçı belediyeçilik propagandası yapıyor. Aday çıkaranlar, kendi anlayışlarına uygun belediyeçiliğin nasıl olacağını propaganda yapıyor, aday çıkarmayanlar muhtelif sözleşmeleri belediye başkan adaylarına imzalatmaya çalışıyorlar. Bu düpedüz sivil toplumluluk, belediyeler ve sivil toplum örgütleriyle iktidardan önce kuşatıp sonra fethetme stratejisidir. Marksizm'le tanıştımda ilk öğrendiğim şey sınıflı toplumlarda devletin rolü olmuştur. İşçi sınıfı egemen olmadan, yani kendi zor aygıtlarını yaratmadan, geçelim komünist bir idareyi, halkçı bir idare bile kuramaz. Elinizdeki za-bıta bile İçişleri Bakanlığı'na bağlıysanız siz hangi meclisle hangi halkçı yönetimi kuracaksınız?

Ülkede her sorun Saray'a bağlanmışken, Saray'ın tepesindeki Erdoğan ilçe ilçe seçim mitingi yapıyorken seçimlerin yerel nite-

Sayfa 7'nin devamı.

Bugünkü son ziyaretimiz bir başka işçi ailesineydi. Emekçilerin ve Kürtlerin CHP'ye mecbur bırakılmasına tepki duyan ev sahiplerimiz aktif boykot anlamına gelen adaylığımızı sevinçle karşıladı. Böylelikle Erdoğan'a karşı bir aile boyu oy daha kazanmış olduk.

18 Mart Pazartesi: Okmeydanı'nda öğlen molasında ceket işçisi arkadaşlarla buluştuk. Boykotçu, CHP'li, kararsız HDP'li arkadaşlar ayrı ayrı seçimler hakkındaki görüşlerini anlattı. Biz de Kürtlerin adını bile ağzlarına almaya çekinen düzen muhalefetine neden bel bağlayamayacağımızı anlattık.

Seçimlerdeki belediye reformist anlayışları haklı olarak eleştiren Çağrı'yı ziyaret ettik. Sorunları iktidar sorununa bağlayan çalışmasından haberdar olmadıkları için boykot çağrısında bulduklarını söyleyen arkadaşlara broşürlerimizi götürdük. Destek istedik.

19 Mart Salı: Sangazi'de ilk olarak HDP'ye uğradık. Geniş katılımlı söyleşide CHP'ye oy vereceğini söyleyen HDP'li arkadaşlara son Temelli-Yavaş örneğinde görüldüğü üzere CHP'nin Kürtlere geçelim sokakta eylem yapmayı kime oy vereceğini söylemeyi bile yasakladığını hatırlattık.

Ovacıklılar Derneği'ne de gittik. Konu Dersim'e gelince HDP'nin kayımla mücadele ettiği yerlerde aday göstermenin yanlışlığına değindik. Dersim'de HDP'ye zarar vermekten çekinmeyip İstanbul'da CHP'ye zarar vermekten çekinmenin açıklamasının olmadığını söyledik.

21 Mart Perşembe: Amed Newroz'una katıldık. "Gültan Kışanak'ı hapsedenler, Kemal Kurkut'u katledenler, Amed'e kayyum atayanlar aynı merkeze bağlı ve aynı amacı taşıyor: Bir halkı teslim almak. Başaramayacaklar" dedik.

Kadıköy'de stant açmayı sürdürdük. Emekçi'nin Kürtün adını anmayana oy yok, dedik.

22 Mart Cuma: Gültan Kışanak şahsında tüm HDP'li tutsaklara yazdığımız mektubu tecride karşı mücadelede ölümü hiçe sayan Leyla Güven'e teslim ettik. Gözlerinde haklılığı, umudu ve kararlılığı gördük.

Esenyurt'taki ziyaretlerimize Halkevi ile başladık. Seçimler, son sıralarda gündeme oturan adaylara sözleşme imzalatma girişimleri hakkında konuştuk. Sözleşmecilik eğilimi ile emekçi meclislerini egemen kabul eden yaklaşımın taban tabana zıt olduğunu ifade ettik. Ayrıca Saray hükümeti yerinde durduğu sürece belediyelerde emekçiler lehine en ufak bir düzelenin bile gerçekleşmeyeceğini savunduk. Öncelikli görevimizin Saray'dan kurtulmak olduğunu, solda bu konudaki tutukluğun CHP'ye örtülü destek vermek anlamına geldiğini belirttik.

Avcılar Kültür ve Sanat Derneği'ndeki dostlarımızla solun durumu hakkında konuşurken Güldes solun zayıf olduğuna dair saptamaların siyasi görüşlerden ve birleşik mücadeleden yan çizenlerin ürettiği bir hurafe olduğunu, solun Cumhuriyet tarihini en güçlü döneminde olduğunu belirtti.

23 Mart Cumartesi: Cumartesi Anneleri'nin 730. Haftası'nda 24 yıl önce kaybedilip, katledilen Hasan Ocak'ı andık.

Kadıköy'deki stant ve ajitasyon faaliyetimizi sürdürdük.

"1 Mayıs Mahallesi Muhtarları Buluşuyor" başlıklı halk toplantısına katıldık.

24 Mart Pazar: Bakırköy'deki Newroz alanında "Tutuklu HDP'liler Serbest Bırakılsın!" "Tüm Siyasi Tutsaklara Özgürlük!", "Saraya karşı AKP'nin yedek lastiği CHP'ye bel bağlama!", "Yaşasın Emekçilerin ve Kürtlerin Cumhur İttifakına karşı kitlesel seferberliği" dedik.

Esenyurt Alternatif Kültür Sanat Derneğinin açılışına katıldık. Alternatif bir kültür yaratmanın ön koşulu kendi alternatif siyasi çizgimizdir dedik.

Yine Esenyurt'ta Güney Kültür Merkezi'ni ziyaret ettik. Seçim çalışması boyunca sık sık CHP'ye bu kadar yüklenmenin haksızlık olduğunu ifade eden eleştiriler alırken Güney Kültür Merkezi'nde tam tersi yönde bir eleştiri ile karşılaştık. Arkadaşlar AKP'ye kilitlenmenin hata olduğunu sorunun aslında bir sistem sorunu olduğunu söyledi. Biz de sorunun elbette bir sistem sorunu olduğunu Erdoğan'ın akıbetininin 12 Eylül rejiminin bekasına düğümlendiğini ifade ettik. Bugünkü rejim krizinin

ancak bir devrimle çözüleceğini ifade edip Güldes Önkoyun'a oy vermenin zaten aktif boykot anlamına geleceğini söyledik.

Esenyurt'ta bir emekçi ailesinde misafir olduk. Seçimleri, Cumhur İttifakı'nın mutlaka alt edilmesi gerektiğini, ancak CHP merkezli düzen partilerinin bunu yapamayacağını konuştuk.

25 Mart Pazartesi: Tuzla tersanelerinde bildiri dağıttık.

27 Mart Çarşamba: Kale Kayış işçilerini ziyaret ettik. Ziyaretimiz kısa süre içinde alışlagelmış "haklısınız, taleplerinizi destekliyoruz" çerçevesinin dışına çıktı. İşçi arkadaşlar bize AKP ve CHP'nin bu direnişi desteklemeyeceklerini çünkü iki partinin de işçi örgütlenmesine karşı olduklarını söyledi. Ama elbette bu vatani böldürmeyeceklerini de ifade ettiler. Biz de uzun uzun Kürtlerin esaretinin neden işçilerin esareti olduğunu anlattık. Kürtlerin temel hak ve özgürlüklerini savunup dillendirmeden Saray'a karşı birleşik bir mücadele örtülemeyeceğini söyledik. Cumhur İttifakı'nı süpürmeden de işçilerin bir kazanım elde edemeyeceğini belirttik. İşçilerin dostları onları koşulsuzca alkışlayıp pohpohlayanlar değil onlara siyasi gerçekleri açıklayanlardır, dedik

Kıraç'ta HDP seçim bürosunda seçimleri ve haliyle CHP'yi konuştuk. Arkadaşlar faşizme karşı birleşik cephe derkenbiz de birleşik cephenin burjuva partileriyle değil emekçi partileriyle kurulacağını savunduk. "Zorba zorbayla, hırsız hırsızla geriletilmez" dedik.

28 Mart Perşembe: Bugünkü programımıza Arzu Çerkezoğlu'nu ziyaret ederek başladık. Çerkezoğlu bugünkü siyasal sorunların faşist diktatörlük ve ekonomik kriz prizmasından kırılarak geliştiğini ifade etti, sırf bu nedenden ötürü bile Güldes'in adaylığını anlamlı bulduğunu belirtti. Kendisine açılan dava nedeniyle geçmiş olsun dileklerini sunduğumuz Çerkezoğlu'na karşıyızda hasımlarını sindirerek güçlenen bir iktidarın bulunmadığını belirttik. Yeni hasımlar yaratarak zayıflayan bu ittifak karşısında CHP'nin arkasına saklanmayan taktiklerin önemine değindik.

1 Mayıs Mahallesi Pazarı'nda seçim standımızı

açtık. Seçim standında sadece kendi seçim bildirimlerimizi değil aynı zamanda KÖZ'ün organize ettiği "Leyla Güven'in Mücadelesine Ses Verelim" etkinliğinin duyurularını da dağıttık.

KÖZ'ün düzenlediği Leyla Güven'in Mücadelesine Ses Verelim! başlıklı forumda Güldes Leyla Güven'in taleplerinin karşılanması için Cumhur İttifakı'ndan kurtulmak gerektiğini, bunun için de kitlesel bir seferberliğin şart olduğunu söyledi. Bu mücadeleyi 31 Mart'ın ötesine taşımamın şart olduğunu vurguladı.

29 Mart Cuma: Maltepe HDP'de konumuz Erdoğan'ın kayıym tehditleriydi. Sohbetinde seçim öncesinde yapılan hatalar ne olursa olsun sonrasında CHP'nin iki partili sistem dayatmasına boyun eğmeyip 1 Mayıs'ta kayıymcılarını karşısına kitlesel ve ortak bir şekilde dikilmeli, dedik.

Maltepe Forumu'ndan arkadaşları ziyaretimizde solun önündeki fırsatlardan söz edip kendilerinden destek istedik. Sohbetimizde ağırlıklı olarak bu seçimlerde tutumsuz kalıp belli bir adaya işaret etmeyenlerin aslında CHP'ye örtük destek verdiklerini vurguladık.

Maltepe'nin kafelerinde bildirimlerimiz dağıttık.

Gülsuyu Kadınlar Derneği'nde AKP'li muhtar adayının da katıldığı toplantıda 1 Mayıs Mahallesi'ndeki muhtarlık deneyimlerini anlattık. Tercihimizi muhtarlık seçimlerinde bile siyaset yapanlardan "Sarayın Muhtarı Olmayacağım" diyenlerden yana kullanmamız gerektiğini söyledik.

Gülsuyu Gülsun Dayanışma Derneği'ndeki arkadaşlarla seçim sonrası sokağı nasıl güçlendireceğimizi tartıştık. Dernekten bir arkadaş Güldes'in adaylığını kendine sevdalı olmakla açıklayınca sürecin en başına dönüp ortak bir aday çıkarmak için sol akımlara yaptığımız çağrıları hatırlattık.

Esenyalı HDP'deki arkadaşlarla seçim sonrasında Cumhur İttifakı'nın sarsmak için nasıl bir mücadele yürütmek gerektiği hakkında sohbet ettik.

30 Mart: Kadıköy'de stant açtık. Sokakları bildirimlerimiz ve sesli ajitasyonumuzla dolaştık. Cumhur İttifakı'na karşı işçilerin Kürtlerin sesini yükseltim diyerek çalışmamızı noktalandık.

likte olduğunu düşünmek en iyi ihtimalle safkadır. Her fırsatta kayyum tehdidini kullanmaktan kaçınmayan, belediyelerin kısıtlı imkanlarını da saraya bağlamış bir iktidar var karşımızda. Bir yandan Türkiye'de faşizmin tahkim edildiğini, tek adam rejiminin kurulduğunu söyleyip diğer yandan da "Bizim belediyelerimiz şöyle hizmet yapacak" diye konuşmak zaten başı başına çelişkili ve yanıltıcı. Üstelik zaten bu tabloda seçimlerde oy verecek hiç kimse mahalli sorunlara getirilen çözümlere bakarak oy vermeyecek. Zaten seçimler yaklaştıkça dozu artan beka tartışmasından da bu belli. Burada bizim karşımızdaki soru şu: Sarayı açıktan karşısına alan eylemli bir muhalefet hattı örecektir mi yoksa CHP'nin sarayı meşru gören, provokasyona gelmeme bahanesiyle sokaktan uzak duran hattına mı yedekleneceğiz? Bu soruya verilen yanıt belirsizken yerel sorunları konuşmanın, halka burjuva partiler gibi projeler önermenin hiçbir anlamı yoktur.

Devrimcileri görevi eğer halka siyasi gerçekleri anlatmaksa, o zaman işe somut konuşmakla başlayalım. Somut konuşalım ifadesi de sıklıkla yanlış anlaşılıyor. Halkın günlük sorunlarından pahalı ekmekten, ulaşım sorunundan söz etmenin somut konuşmak olduğunu düşünülüyor. Halbuki tam tersi doğru. Siz halkın ucuz ekmeği nasıl temin edeceğini anlatmazsanız "Ekmeğin!" talebini yükselttiğiniz zaman son derece soyut konuşmuş olursunuz. Burada elbette belediyenin ekmeği nasıl üreteceğini, ücretsiz metrobüsün finansmanının nasıl sağlanacağını anlatmayı kast etmiyoruz. Cumhuriyet İttifakı'nın ve saldırılarının nasıl püskürtüleceğini kast ediyorum. Cumhuriyet İttifakı gitmeden halkçı bir belediyeçiliğin kurulamayacağını anlatmıyorsanız, Cumhuriyet İttifakı'ndan kurtulmak için önce CHP'den kopmak gerektiğini anlatmıyorsanız yaptığınız propaganda soyut kalmaya mahkumdur. Bu nedenle ben seçimlerde halkçı belediyelerin nasıl işleminin gerekli olduğuna dair modellerin propagandasını yapmak yerine Cumhuriyet İttifakı'ndan kurtulmayı mümkün kılacak somut bir mücadele hattına somut bir çağrı yapmayı doğru buluyorum.

Sendika.Org: Kimi AKP'ye bu belediyeyi kaybettirmeyi, kimi onun karşısında alternatif bir sol politikayı dillendirmeyi, kimisi de kendi propagandasını yapmayı önüne koymuş. Sizin hedefiniz ne? Farkınız ne?

Dediğim gibi öncelikle farkım sarayı doğru dan karşısına alan eylemli bir muhalefet hattını belirgin kılmak. Kimsenin açıktan Erdoğan'ı karşısına almadığı hatta çoğunun onun taklidini yaptığı bir seçim dönemi yaşıyoruz. Herkes uzun süredir olduğu gibi bir toplumsal kutuplaşmanın zararlarından bahsediyor. Oysa bana göre bugün ihtiyaç Erdoğan'ın karşısına ezilenlerin ve emekçilerin bir kutup olarak dikilmesi.

Belediye başkanı seçilsem emekçilerin yerel sorunlarını nasıl çözeceğime, ne kadar metro yapacağıma ya da ucuz ekmeğin sağlanacağına ilişkin de bir vaatte bulunmuyorum. Böyle vaatleri de halkı yanıltmak olarak görüyorum. Balık baştan kokar. Bu ülkede hükümetten kurtulmadan bir kazanım elde etmek mümkün değildir demek gerekiyor. Bu siyasi gerçeği halka söylememiz ve gereğini yerine getirmek için mücadele etmemiz öncelikli sorumluluğumuzdur.

Dahası batıda işçi sınıfının en politik kesimleri olan Kürtlerin adını kimse ağzına almıyor. CHP ve ittifak ortakları Kürtler hakkında konuşmıyor bile. Türkiye'de hükümet karşısında bir mücadelelenin en aktif unsuru olacağını çeşitli vesilelerle göstermiş kitleler görmezden geliniyor. İkinci farkım Kürtlerin demokratik hak ve taleplerini hiçbir çekince olmadan dillendiren ve savunan tek aday olmam. Bu seçim döneminde hiçbir aday o veya bu kaygıyla Leyla Güven'in adını ağzına almıyor, onuru direnişine sahip çıkıyor. İstanbul'da se-

çim çalışmasını yürüten herhangi bir adayın cezaevlerindeki açlık grevlerinden, Kürtlerin anadilde eğitim hakkından yahut Zülküf Gezen'den söz ettiğini duyduunuz mu?

Tüm bunları geçelim doğrudan yerel yönetimlerle ilgili bir soruna, kayyum tehdidine gelelim. Bugün kayyumlara karşı olduğuna söylemenin bir anlamı yok, CHP de kayyumlara karşı olduğunu söylüyor. Sorun kayyumların nasıl püskürtüleceği. "Biz seçimleri kazanırsak kayyuma karşı zafer kazanmış olacağız", "Biz seçimleri kazanıp halkı şu ya da bu şekilde örgütleyerek kayyumlara karşı hiçbir şey söylemiş olmuyorsunuz. Daha da kötüsü kayyumlara karşı mücadeleyi seçimleri kazanmaya indirgemiş oluyorsunuz. Kayyumlar hakkında tutum takınmak bugünün sorunudur. Bugün itibarıyla yani 22 Mart'tan itibaren, kayyumlara karşı nasıl bir mücadele hattını önerdiğinizi söylemeniz gerekir. Benim bu konuda söylediklerim son derece açık ve uygulanabilir: 31 Mart'a kadar tüm solun, seçim iklimini istismar ederek, CHP'den bağımsız temel demokratik hak ve özgürlükleri savunan, kayyumlara karşı ortak bir seçim çalışması yürütelim. Sonrasında da seçim sürecinde kazanılan politik enerji ve özgüveni 1 Mayıs'a ve sonrasında taşıyacak eylemli bir ortak mücadele hattını örelim. Ben seçim sürecinde kayyumlara karşı somut bir mücadele çağrısına denk gelmediğim için bu konuda genel olarak tutumsuz kaldığımı düşünüyorum.

Bu son anlatıkların aslında adaylığım konusunda bir başka önemli farkı ortaya koyuyor. Seçim süreci boyunca grupçu bir kaygıyla hareket etmedim, etmeyeceğim. Ben devrimci bir partinin yaratılması için mücadele eden bir komünistim. Fakat yürüttüğüm kampanya söz konusu partinin ayırım çizgileriyle programatik temelleriyle ilgili değil. Aslında bugün hükümetin eylemli bir seferberlikle gönderilmesinden yana olan herkesi kapsayan bir vurguya sahip. İlk başta belirttiğim gibi aday olmam ortak bir siyasal sorumluluğun yerine getirilmesi gereğinden kaynaklandı. Bugün Türkiye'de açıktan hükümeti karşısına alan, Erdoğan'a "Seni oradan biz götürüceğiz" diyen, Kürdün yanında yer alan, kayyumlara karşı çıkan, mücadele eden emekçilerin yanında yer alan bir çizgiyi savunan herkesle bu kampanyayı ortak yürütmek istedim. Hatta bu talepler arasında bir seçim çalışması öngören başka adaylar olursa da adaylıktan çekileceğimi söylemişim. Fakat bu sorumluluğu omuzlayan başkaları olmayınca iş başa düştü.

Sendika.Org: Seçim çalışmalarınızdan bahsedebilir misiniz? Neler yaptınız, neler yapıyorsunuz?

31 Mart seçimlerinin yerel seçim değil genel seçim manası taşıdığını aday olduğum günden beri söylüyorum. Bu seçimler belediyeçilik fikirlerinin yarıstınacağı, halkçı belediyeçilik hakkında çözümler üretilecek bir seçim değil dediğim gibi. Kaldı ki içinde bulunduğumuz koşullarda herhangi bir halkçı belediyeçilik uygulamasının mümkün olması için bile önce saraydan kurtulmak gereklidir.

Bu seçimlerde aday olmam dediğim gibi ortak omuzlanması gereken bir sorumluluk gereği idi. Dolayısıyla seçimlerde demokrat adayları destekleyeceğimizi söyleyen her kesimle temas kurmaya çalışıyoruz.

Aday olmadan önce de yaptığım gibi her türlü eylemliliğin yanında olmaya, sokağa çıkan kesimlere kendi sesimi duyurmaya çalışıyorum. Önceliğim hükümete karşı bir kitlesel seferberlik ihtiyacında olan, buna açık olduğunu ortaya koyan kesimlere ulaşmak.

Benim seçim çalışmam da bu saptamalarla şekilleniyor. Seçim çalışmasını destekleyen arkadaşlarla Kadıköy'de, Kartal'da, Maltepe'de stantlar açtık. Pek çok merkezî alanda sesli ajitasyon yaptık. İşçi mahallelerine, fabrikalara, atölyelere pazar yerlerine, kadın derneklerine, kahvehanelere ziyaretlerde bulunduk. Halkın Hukuk Bürosu'nda avukatların gerçekleştirdiği açlık greviden, yargılanan barış akademisyenlerine; Leyla Güven'e ses olmak isteyenlerden 8 Mart'ta hükümetin karşısına çıkmaya cüret eden her kesimle omuz omuza olmaya çalıştım. Farklı sol akımların merkezlerine giderek tutumumuzu tartıştık, desteklemeye davet ettik. Tüm bu etkinliklerde saraya karşı ne yapmalı sorusunu tartışıyoruz, CHP'nin peşine takılmayan bir muhalefet olmadan sara-

yın asla gerilemeyeceğini anlatıyorum. Kürtlerin emekçilerin adını anmaktan çekinmiyorum, aksine onları merkeze koymadan bir muhalefet örülemediğini söylüyorum, Gültan Kışanak'tan ve siyasi tutsaklardan bahsediyorum.

Kaldı ki Erdoğan'ın konuşmalarına, mitinglerine baktığımız zaman onun da belediyeçilik uygulamalarından değil beka sorunundan bahsettiğini görüyoruz. Bu seçimde beni desteklemeniz iyi hizmet almanız için önemli demiyor, bu bir beka sorunudur diyor. Doğru söylüyor. Bu seçim belki 7 Haziran seçimlerinden beri tüm seçimlerde ol-

duğu gibi bir beka sorununa işaret ediyor aslında. Yani böyle bir siyasi iklimde 'bu belediye seçimi, beka ile ne alakası var' diyen bir muhalefet sadece kaybetmeye mahkum değildir, aynı zamanda Erdoğan'a yardım etmiş olur. Yani benim seçim çalışmamda ne yaptığımdan çok seçim çalışmalarımızın içeriğini nasıl doldurduğumuz önemli. Diğer adaylardan farkım da burada ortaya çıkıyor.

Sendika.Org: Muhalefetin diğer unsurlarının da katıldığı pek çok şey söylüyorsunuz. Diyelim ki çok az oy aldınız ve kampanyanız etrafında seferberlik yaratılmadı. Bu durumda siz "ben elimden geleni yaptım, doğrularını söyledim, onlar dinlemedi" mi diyebilirsiniz? Nasıl devam edeceksiniz?

Güldes Önkoyun:

Muhalefetin diğer unsurları benim söylediğim pek çok şeye katılıyor mu? Sanmıyorum. Ben özetle üç şey söylüyorum: "Saraydan kurtulmadan emekçilerin en ufak bir kazanım bile elde etmemiz mümkün değil. Saraydan kurtulmak için CHP'den bağımsız bir emekçi seferberliği şart. Seçimleri böyle bir emekçi seferberliği için kullanabiliriz." Kimileri, CHP'nin İstanbul belediyesini kazanmasıyla emekçilerin bir nebze nefes alacağını söylüyor. İdam cezasını savunan, Kürt ve işçi düşmanı bir CHP ile neyin nefesini alacağız? Bu görüşü savunan arkadaşlarla tanıştığımız söylebilir mi? Kimileri de seçimlerin önemini yitirdiğini söylüyor. Seçimlerin çözüm olmadığı doğru ama yaklaşık 45 milyon emekçinin oy kullanacağı, tüm hesapların merkezinde duran seçimlerin önemsiz olması düşünülebilir mi? Sosyalist bir hareketin seçimleri pas geçmesi anlaşılabilir mi? En azından aktif bir boykot çalışması yapması gerekir. Demek ki bu konuda da anlaşmıyoruz.

Şimdi sorunuzun ikinci kısmına gelelim. "Diyelim ki kampanyanız etrafında bir seferberlik yaratılmadı" diyorsunuz. Yeri gelmişse alacağım oyu hiç önemsemediğimi belirttim. Yirmi oy da alabilirim ve bunun hiç önemi yok çünkü seçimlere girme amacım farklı. Ama benim halihazırda yürüttüğüm kampanyanın amacı kitlesel bir seferberlik yaratmak da değil, zaten yaratamaz da. Hatta daha ileri gidip şunu söyleyeyim: HDP'nin dahil olmadığı, yahut onun içinden HDP tabanını harekete geçirebilecek bir güç çıkmadığı sürece hiçbir seçim çalışması kitlesel bir seferberlik öremez. Bunları unutmak siyasetin en basit kuralını unutmak olur: Siyaset güçle yapılır. Bu doğru, ama başka bir doğru daha var. Siyaset güç sahiplerinin ne dediğine bakılarak da yapılmaz. Örneğin seçimlerdeki tutumumuzu belirlemek ya da açıklamak için HDP'nin ne diyeceğini bekliyorsak baştan bütün siyasi iddialarımızı yitirmişiz demektir. Evet, sadece doğruları söyleyerek siyaset yapılmaz, ama doğruları söylemeden hiç yapılmaz. Doğruları söyleyeceksiniz ki sizi dinleyenlerin sayısı artsın. Ben neredeyse hiçbir sol akımın dillendirmediği basit iki doğruyu söylü-

yorum: "Bir kitle seferberliği için belediye projeciliği yarışına girmeyip Erdoğan'ı hedef tahtasına oturtmak lazım. Bir kitle seferberliği için seçimlerde CHP'yi desteklemem lazım."

Ama doğruları söylemek de yeterli değil, doğruları doğru yerde söylemek gerekir. Doğru yer, insanların ilgilendiği, onları politikleştiren gündemdir. Bugün herkesin seçim sonuçlarına kilitlendiği, seçimlerde açıktan bir pozisyon belirlemeyenlerin bile en azından niye açıktan bir pozisyon belirlemediğini açıklamak zorunda hissettiği Türkiye'de doğru yer seçim değil de neresidir? Seçimlerin çözümü olmadığını düşünüyorsanız, aktif bir boykot kampanyasını düzenleyecek gücünüz olmadığı sürece, bunu seçimlerde söylemelisiniz diye düşünüyorum.

Ben tam da böyle yaptım. Amacımı oy toplamak yahut bir kitle seferberliği oluşturmak üzere değil, bir kitle seferberliğinin nasıl oluşturulması gerektiğini sola ve emekçilere duyurmak olarak tarif ettim. Ben "doğruları söyledim elimden geleni yaptım" diye kendimi teselli etmek şöyle dursun iki nedenden ötürü kendimi başarılı görüyorum. Birincisi, seçimler vesilesiyle beni destekleyenlerin çapını kat be kat aşan bir kitleye sesimi ulaştırdım. İkincisi, sol akımların içinde CHP kuyrukçuluğu tartışması sürüyor. 31 Mart sonrasında alevlenerek sürece. Sadece doğruları söylemekle kalmayıp, doğru bir tutum da takındığım için de bu tartışmalara müdahil oldum ve olacağım.

Sendika.Org: Muhalefetin diğer unsurlarından ayrı, kendi yağında kavrulan bu çalışma, nihayetinde toplumsal muhalefetin ortak mücadele gündemlerine nasıl bir katkı sunmuş olacak?

Güldes Önkoyun:

Benim çalışmam "Kendi yağında kavrulan çalışma" olarak tanımlanabilir mi? Bir yönüyle hayır. Zira demin belirttiğim gibi sadece seçimlerde aday olmanız bile sizin çalışmanızın imkanlarını arttırıyor, dinleyici sayınızı genişletiyor. Benim durumumda bu etki daha büyük, çünkü İstanbul Büyükşehir seçimlerinde "Asıl sorun saray" diyen tek adayım. Kürtlerden bir tek ben bahsediyorum. Kısacası geniş kesimlerin öfkelerine ve özlemlerine sesleniyorum. Bu da çalışmamı "kendi yağında kavrulan bir çalışma" olmaktan çıkarıyor.

Ama diğer anlamda haklısınız. Toplumsal muhalefetin hiçbir kesimi ortak bir aday etrafında bir seçim çalışması yaratmadığı için benim çalışmam kesinlikle "kendi yağında kavrulan bir çalışma". Bildiğiniz üzere ben KÖZ saflarında mücadele ediyorum. KÖZ'ün seçimlerden aylar önce ortak aday çağrılarında bulunup bu konuda defalarca görüşmeler yürüttüğü de biliniyor. Dolayısıyla bu çalışmanın "kendi yağında kavrulması" bizim değil toplumsal muhalefetin diğer unsurlarının tercihi. Umanım kendileri ortak bir aday çalışmasına niye dahil olmadıklarını açıklar da hepimiz bunun sebeplerini öğrenmiş oluruz.

Toplumsal muhalefetin bugün yeni mücadele gündemleri icat etmesinde gerek yok. Türkiye'de en bariz sorun Erdoğan'dan nasıl kurtulacağımız sorunudur. Toplumsal muhalefetin ortak mücadele gündemlerinden söz ediyorsunuz. Bugün toplumsal muhalefetin saray hükümetinden daha önemli bir gündemi olabilir mi? Halkın başlıca sorunu budur. Halk da sorunun bu olduğunu belki de sol akımlardan daha net bir şekilde bilincindedir. İronik olan solun türlü kaygılarla seçimler bahsinde bu konu hakkında konuşamaması, yani toplumun gündeminden kendini soyutlamasıdır.

Bu yüzden sunulması gereken katkı 'Erdoğan nasıl gidecek?' sorusuna net bir yanıt vermektir. 'CHP ve İyi Parti işbirliği açık ya da örtük bir şekilde desteklenerek bu sorun çözülebilir mi?' sorusuna net bir yanıt vermek gereklidir. Ben adaylığımın ve yürüttüğüm kampanyanın her şeyden önce bu soruya bir yanıt olmasıyla başlı başına en önemli katkı olduğunu düşünüyorum. Bu hükümetten onun yedek lastiğinin peşine takılarak kurtulamayız deme cesaretini göstermenin, herkesi bu konuda net bir tutum takınmaya davet etmenin toplumsal muhalefete en büyük katkı olacağı kanaatindeyim. Çünkü peşi sıra yaşadığımız seçim dönemlerinde yahut hükümetin içinde bulunduğu gerileme dönemindeki kırılma noktalarında hep bu soru karşımıza çıktı ve şimdiye kadar verilen yanlış yanıtta da ısrar edildi. Dolayısıyla toplumsal muhalefet olarak adlandırduğunuz kesimlerin bu yanlışını açıkça altını çizmek adaylığımın en büyük katkısı olacaktır.

Cumhur İttifakı'na karşı kitlesele seferberlik çağrısını dile getirmek için aday olan komünist deri işçisi: Yalçın Yanık

Köz:

Merhaba, neden aday olduğunuzu bize anlatabilir misiniz?

Yalçın Yanık:

AKP politikaları yıllardan beri yoksulları daha çok yoksullaştırıp, ayrımcılığı daha çok körükledi. Bunların önüne geçebilmek için öncelikle Erdoğan'ın gitmesi gerek ancak Erdoğan'ın seçimlerle gitmeyeceği artık gün gibi ortada. 7 Haziran seçimlerinden beri Erdoğan sandık yenilgisini muhalefetin üzerine topyekun bir saldırı başlatarak lehine çevirdi. Ve artık sandıkla süpürüle-meyecek bir hale geldiğini gösterdi. Muhalefet ise Erdoğan'a cepheden muhalefet etmekte ise Erdoğan'a benzer veya AKP seçmenini ürkütme-yecek adaylar göstererek sandık başarısı elde etme, Erdoğan'ı sandıkta alt etme hayali peşinde koşuyor. Bu seçimde de iki sağ blok, Cumhur ve Millet ittifakları var, bunlar işçilerin, emekçilerin, Kürtlerin yanında duran, kayıumlara karşı durabilecek yapılar değil. Muhalefet bu strateji ile devamlı sandıkta kaybetmekle kalmıyor, aynı zamanda toplumsal muhalefeti de durduracak, sönmümlendirecek adımlar atmış oluyor. Ben Erdoğan'ın ancak sokak siyasetiyle gidebileceğini düşünüyorum. Ancak bu seçimlerin önemsiz olduğu anlamına gelmez. Seçimlerden güç alarak Erdoğan'ı süpürmenin tek yolu olan bir halk hareketinin önünü açmak mümkündür.

Böyle bir tabloya rağmen Türkiye'de başka hiçbir seçenek yokmuş gibi iki bloğu karşımıza diktiler. Bizi buna tercih yapmaya zorluyorlar, ölümü gösterip sımaya razı etmeye çalışıyorlar. Oysa halk muhalefeti CHP'den kurtarmadığımız sürece de bir adım ileriye gitmemiz mümkün değil. Ben işçilerin, emekçilerin, Kürtlerin, yoksulların bütün ezilenlerin başka bir alternatif olduğunu göstermek için buradayım Kürtlerin demokratik hak ve özgürlüklerini savunan, başta İZBAN işçisi olmak üzere mücadeleciler tüm işçilerin yanında saf tutan bir adayım.

Köz:

Seçimlere giren pek çok bağımsız aday var. Bu fikirleri başka destekleyenler yok muydu?

Yalçın Yanık:

Olsa beni de onu desteklerken, onun seçim kampanyasında çalışırken görürdünüz. Keşke olsaydı. Aday olmadan önce ben ve saflarında mücadele ettiğim hareket, soldaki parti ve akımlarla görüştük, durumu anlattık, onları saraya karşı duracak, Kürtlerin yanında duracak, emekçilerle birlikte hareket edecek bir aday çıkarmaya davet ettik. Bu durumda onlarla çalışacağımızı beyan ettik. Bu çağrıya karşılık bulamadık. Herkes topu birbirine attı. Bu nedenle mecburiyetten, başka

kimse bu görevi İzmir'de üstlenmeye soyunmadığı için aday oldum

Bizim de toplantıya davet ettiğimiz akımların ve partilerin bazıları bağımsız adaylarını çıkardı elbette. Ancak bağımsız adaylar genellikle 'sosyalist belediyeçilik' veya 'halkçı belediyeçilik' gibi kavramları öne çıkarıyorlar. Veya kendi bağlı oldukları parti için bir seçim kampanyası örgütüyorlar. Öte yandan "Lenin bile CHP'den aday olsa CHP'ye oy vermem" diyen, Saray'a karşı duran, Kürdün adını anmaktan çekinmeyen, Leyla Güven'in tecridine ve siyasi tutsaklara dikkat çeken aday da benim.

Hâlâ da bunları savunacak başka bir aday ortaya çıkarsa seve seve adaylıktan feragat edip onun çalışmasını yürütmeye de hazırım. Bunu aday olduğum ilk günden beri söylüyorum. Bana vereceğiniz oy şu ya da bu partinin programına değil, saraya karşı eylemlerle bir çizgiye verilecek bir oy olacaktır. Bunun için herkesin desteğine ihtiyacımız var. Yerel seçimler bunun için iyi bir fırsat. Bu yüzden herkesi bizimle dayanışmaya davet ediyorum.

Köz:

24 Haziran seçimlerindeki adaylığınızdan beri sizin hakkında sıklıkla "İzmirli Mandela" deniyor. Sen mi kendini Mandela ile benzeştiriyorsun yoksa bu bir yakıştırma mı? Yalçın Yanık:

Mandela'nın ten rengi ile benimki arasındaki özdeşlik yüzünden böyle bir yakıştırma yapılıyor diye düşünüyorum. Ancak ben HDP'den millet-

vekili aday olarak gösterildiğimde de tanıtım broşürümde Afrika kökenli birisi olmaktan çok komünist bir deri işçisi olarak anılmayı tercih ettiğimi belirtmişim. Elbette Afrikalılar da Türkiye'de en çok ezilen ve ayrımcılığa uğrayan unsurlar arasında. Fakat etnik kimliğim sınıf kimliğimin önüne geçemez, aslolan proleter devrimci kimliğimdir. Dolayısıyla ben kendimi Mandela ve onun davasıyla benzeştiren biri değilim.

"İzmirli Mandela" yerine "İzmirli komünist deri işçisi Yalçın Yanık, Kürt olmadığı halde seçimlerde Kürtlerin talep ve çıkarlarını dile getiren bir aday olmadığı için aday olmaya karar vermiş" diye anılmak benim söylediklerime uygun bir tanım olur.

İstanbul'dan bağımsız aday olan Güldes Önkoyun'a bakınca söylediklerim daha iyi anlaşılacaktır. Güldes'in ne cinsiyeti ne de ten rengi benimle aynı değil. Ortak yönümüz ise komünist işçiler olmamız. İkimiz de bunun dışında herhangi bir kimlik konusu üzerinden aday olmuş değiliz. Bu yönümüze vurgu yapılması daha anlamlı olur. Bizi destekleyenlerin de bunu dikkate almasını isteriz.

Köz:

Asıl kimliğim proleter devrimci kimliğim dedim, daha önce de saflarında mücadele ettiğim hareket demiştin. Bunların ne anlam geldiğini anlatır mısın?

Yalçın Yanık:

Saflarında mücadele ettiğim hareket derken

komünistlerin parti birliğini sağlama mücadelesini, Fransız Devrimi'nde Babeuf'ün Eşitler Komlosu ile başlayan hareketin doruk noktasını ve Komünist Enternasyonal'in ilk dört kongresini rehber edinenleri kastediyorum. Bu mücadele doğrultusunda kullandığımız kimlik KÖZ. O yüzden, saflarında mücadele ettiğim hareket derken politik kimlik olarak KÖZ'ü kullanan komünistleri kastediyorum. Proleter devrimcilik inananca edilebilecek bir kimlik değil, bu mücadelenin bir parçası olmak beni proleter devrimci yapan şey.

Köz:

Bu durumda KÖZ'ün aday mı oluyorsunuz?

Yalçın Yanık:

Hayır, KÖZ'ün aday değilim. KÖZ'ün desteklediği bağımsız bir adayım. Aradaki fark şu: Ben KÖZ saflarında mücadele ediyorum, aday olma sürecinde aldığım kararlar da elbette KÖZ'den bağımsız olamaz. Ama bu seçimlere KÖZ'ü tanıtmak amacıyla girmedim. Öyle olsa bambaşka noktalara vurgu yapmam gerekirdi. Propagandanın içeriğinin farklı olması gerekirdi. Mesela devrimci parti sorunu hakkında konuşmam gerekirdi. Bunları zaten seçimleri beklemeden anlatıyorum, anlatıyoruz. Biz bu seçimde solda devrimci bir kaygıya sahip tüm kesimleri harekete geçirebilecek bir seçim çalışması nasıl yapılabilir, onu göstermek istiyorduk.

Az önce sola önerdiğimiz bağımsız aday çalışmasından bahsetmişim. Seçim çalışmamı da o çerçeveye uygun yürüten bağımsız bir adayım. Yani önerimiz sonucunda başka biri aday olmak isteseydi söyleyecekleri ne ise ben de onları söylüyorum.

Köz:

Güldes Önkoyun ve senin aday olurken üzerinde durduğunuz başlıca konu seçimlerde Kürtlerin ve emekçilerin çıkar ve taleplerini dile getiren aday olmaması mı?

Yalçın Yanık:

Asıl öne çıkan konu bu seçimleri yerel seçimler olarak göstermek isteyerek apolitik bir zemine çekenlere (bilhassa CHP'ye) karşı bu seçimlerin siyasi anlamını anlatmak. Bu seçimleri Erdoğan ve Cumhur ittifakını alaşağı etmek için değerlendirmek. Bu seçimlerden güç alarak Erdoğan'ın mutlak iktidarına karşı geniş bir kitle seferberliğinin sağlanması yönünde bir adım atmak. Erdoğan'ın temsil ettiği rejimin gitmesinin sandığa hapsedilemeyecek bir mesele olduğunu hatırlatmak.

Köz:

Teşekkür ederiz. KÖZ de tam da bu nedenlerle sizin adaylığınızı destekledik ve devrimcileri ve emekçileri desteklemeye çağırдық.

Nelson Mandela Kimdi?

Nelson Mandela Güney Afrika'daki ırkçı "apartheid" rejimine son verilmesine yönelik mücadelede öne çıkmasının ardından hem Nobel Barış ödülüne layık görülen hem de apartheid rejimi ile anılan bu ülkede seçimle iş başına genel ve elbette bu ülkenin gerçekten Afrikalı ilk cumhurbaşkanıdır. Mandela aynı zamanda da Afrika Ulusal Kongresi'nin (ANC) önderlerindedir.

Mandela, ırk ayrımına karşı faaliyetleri nedeniyle 5 yıllık hapis cezasını çekerken ANC'nin askeri kanadı niteliğindeki Umhonto We Sizwe'nin bir binasında (Ulusun Mızrağı) 14 Haziran 1964'de "Güney Afrika Hükümeti'ni devirmek için gizli plan yaptığı" gerekçesiyle bu kez ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. Bu davranışıyla ırk ayrımına karşı mücadele eden Afrikalı siyahların simge ve sembolü oldu 11 Şubat 1990'a kadar toplam 27 yıl hapisanede kaldı Dünyanın en çok tanınan mahkûmları arasında sayıldı.

1991'de hapisten çıkınca tekrar ANC başkanı olan Mandela adeta kendisini müebbet hapis cezasından kurtaran hükümete bir jest yapmak ister gibi davranacaktı.

Mandela'nın Güney Afrika Cumhuriyeti'nin yıkılması yerine uçurumun eşliğinden kurtarılmasına hizmet olarak yaptığı katkıların başında bir nevi "karıştır barıştır" gibi uzlaşma projesi olan "eşitlik anayasası"dır.

Bu anayasa liberal Güney Afrika'nın liberal demokrasiyle idare edilen sosyal bir devlet olduğunu belirtir.

Esasen emperyalizme karşı bir mücadele ile yola çıkan Mandela iş başına gelir gelmez bir de emperyalist sermayeyi bu zenginlik vaadeden ülkeye davet edecekti. Bu amaçla Britanya'ya, Fransa'ya geziler düzenliyecekti.

Hapiste kaldığı sürede çeşitli emperyalist kuruluşlardan insan hakları ödülleri alan Mandela; bu ödüllere layık olduğunu göstermek üzere hiçbir fırsatı kaçırmadı.

Bir bakıma onlarca yıl içerde kalmasına neden olan "ulusun mızrağını" havada yakalayıp, hızla ulusuna geri fırlattı.

Mandela cumhurbaşkanı seçildikten hemen sonra Güney Afrika'nın zengin altın ve platin madenlerindeki işçiler de greve çıkmıştı. Hapisten çıkmasını ve Cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturmasını borçlu olduğu kesimlerin başında gelen maden işçilerine borcunu bir burjuva cumhurbaşkanına yakışır biçimde verdi Mandela: "grevi durdurun!"

Kuşkusuz bu tutumu Mandela'nın Kraliçe huzurunda yaptığı saklabanlıklardan daha çok ikna edici ve güven verici oldu.

ABD ve Britanya sermayelerinin ortak olduğu platin madeninde çalışan 28 binden fazla maden işçisi, şirketin kendilerinden kestigi, emeklilik, sağlık vergisi ve işsizlik yardım fonu primlerini yatırmadığı için paralarını kendilerine geri ödenmesini isteyerek greve gitmişlerdi. ANC'nin ve Yüksek Mahkeme'nin şirketin yanında yeralmaları, şirketi cesaretlendirirken, grevci işçileri işten atmasına neden oldu. İşten atılan madenciler aynı zamanda barındıkları şirket binalarından da atıldılar. Kendilerini desteklemeyen Maden İşçileri Sendikası'na (NUMSA) karşı, grevi sürdürme karar

alan işçiler, bir komite oluşturarak, bu süreçte esas muhatapın bu komite olduğunu bildirdi. Bu sırada şirket tarafından ikna edilen 1000 grev kırıncıyla, grevciiler arasında da gerginlikler yaşandı.

Carletonville bölgesindeki Driefontein madeninde çalışan madeniler de greve gitmişti. Bu madendeki grev kırıncılarla greve giden işçiler arasındaki çatışmada 13 işçi öldü, 29'u da yaralandı.

40 bin işçiyi bir günlük işbirlik eylemine çağırarak Maden Sendikası (NUM), altın ve platin madenlerindeki işçileri, %20'lik ücret artışı için harekete geçirmişti. Ancak maden yönetenleri bu eylemi kırmak için, yanına çektiği bazı kabileleri işçilerin üzerine sürdü. Polisler de bu bölgedeki gücünü artırdı. İşçilerin greve gitme sebeplerinden birisi beyazlarla aralarındaki ücret farkı, bir diğeri doğum izninin hem kadınlara hem de erkeklere verilmesiydi.

Mandela ülkenin demokratikleşmesi için elinden geleni yapıyor. Her yerde olduğu gibi demokrasi geliştikçe, bu gelişkinlik altında ezilenler işçiler oluyor. Mandela Kraliçe Elizabeth'in gönlünü alırken, emperyalist şirketlerin içini rahatlatırken, onlara verdiği vaatleri yerine getireceğinin güvencesini, onu cumhurbaşkanı yapanları susturarak veriyor. Doğrusu bunu da Güney Afrika'daki işçilere ancak Mandela gibi bir cumhurbaşkanı yaptırabilirdi. Hem onların güvenini almış, hem de içerde kaldığı yıllar "aklına başına getirmiş" birisi. Başka kim bu insanları Afrika'nın altını üstüne getirmekten alıkoyabilirdi.

Bu bakımdan bugün Mandela'nın heykelinin Gandininkıyla birlikte Londra'da bulunması tesadüf değildir.

Asıl amacım apolitik, sivil toplumcu seçim çalışmalarını teşhir etmek

KÖZ: Engin Gürbüz kimdir? Neden aday oldu?

Engin Gürbüz: Beş çocuklu bir emekçi ailesinin ortanca çocuğuyum. Tokat'ta doğup büyüdükten sonra okumak için İstanbul'a geldim. 15 yılı aşkın bir süredir 1 Mayıs Mahallesi'nde yaşıyorum. KÖZ'ün arkasında duran komünistlerle burada tanıştım, onların etkisiyle komünist parti yaratma mücadelesine katıldım.

Devrimci parti elbette masa başında yaratılmıyor. Ben de, sadece onunla sınırlı olmamak kaydıyla bulunduğumuz alanda işçilerin ve emekçilerin örgütlenmesi mücadelesinin her parçasına dahil oldum. Bu faaliyetlerin en bilineni elbette Mayıs'ta Yaşam Eğitim Kooperatifi. Tüm bu mücadelelere ve dayanışma pratiklerine elbette işçilerin emekçilerin yaşam koşullarını düzeltebileceği hayalini yaymak için değil, onlara ancak siyasi hedefler taşıyan ve daha geniş bir mücadeleye dahil olurlarsa kazanabileceklerini anlatmak için katılıyorum.

KÖZ: 1 Mayıs Mahallesi'nden muhtar adayısın.

Engin Gürbüz: Evet. Yerel seçimlerin en yerel ayağı olan muhtarlık seçimlerine komünistlerin müdahale etmesinin gerekli olduğunu düşündüğüm için aday oldum.

KÖZ: Nasıl bir müdahaleyi kast ediyorsun? Yerel seçimlere giderken muhtarlık seçimlerinin nasıl bir yeri olduğunu düşünüyorsun?

Engin Gürbüz: Yerel yönetimler yasası ve bunun Türkiye'de nasıl uygulandığı herkesin malumu. Muhtarların elinin kolunun nasıl bağlandığını biliyoruz. Saray'ın sultasından kurtulmadığımız süreçte Türkiye'de mahalli ya da sektörel düzeyde ezilen sömürülen yığınların en ufak bir kazanımı bile olmayacağını biliyoruz. Bu bakımdan benim muhtarlık seçimlerinde bir kazanımın bayraktarlığını yapmam söz konusu olamaz.

Ben iki nedenden ötürü muhtar aday oldum. Her ikisi de aslında yaklaşan seçimlerin niteliği ile ilgili. Yaklaşan seçimler bir genel seçim niteliği taşıyor. Oylamanın ne hakkında olacağı basit: Erdoğan'a karşı mısın değil misin? Karşıysan da ona karşı ne öneriyorsun? Bugün Türkiye'de sol kendi tarihinin en güçlü evresinden geçmesine karşın, özellikle bu ikinci soruya yanıt vermekten kaçıyor. Çünkü Erdoğan'ın ancak ve ancak CHP ile geriletebileceğini düşünüyor. Bu yüzden de yerel seçimlerden önce siyaset hakkında konuşmaktan kaçınıyor. Seçime parti kimliği ile katılanlar Erdoğan'a siyasi olarak hücum etmek yerine kendi belediyeçilik programlarını AKP'ninkiyle kıyaslıyorlar. Diğerleri ise İstanbul, İzmir, Ankara ve diğer büyük şehirlerde sus-sus ama başka şehirlerde aday gösteriyorlar, elbette yine yerel sorunlarla sınırlı bir seçim kampanyası yapıyor-

lar. Belediye meclisi yahut muhtarlık seçimlerine katılmak da tercih edilen bir başka biçim. Tüm bu tutumların ortak özelliği siyaset hakkında konuşmaması. Siyaset hakkında konuşursa ne olur Türk dış politikası, Kürtler, Saray hakkında görüşlerini açıklamak zorunda kalır. Böyle olursa da CHP'yi açıktan eleştirmeye, ona zarar vermeye mecbur olur. Bu nedenlerden ötürü yerel seçimler son derece dar-kafalı, ufuksuz ve CHP kuyrukçusu bir hatta ilerliyor.

İkincisi, bir de özellikle Ovacık Modeli adıyla parlatılan, hizmet belediyeçiliği var. "Komünist belediyeler" in halka iyi hizmet verdiği propagandası yapılıyor. Bir yandan halk meclislerini savunup diğer yandan çevreci, emek dostu, LGBT yanlı sözleşmelere imza atan adaylar da ortaklıkta kol geziyor. Bunların hepsi geçmişte haklı olarak küçümsenen sivil toplumculuk anlayışının değişik biçimleridir. Ben işte bu anlayışlara karşı çıkmak, bunların içyüzünü gösterebilmek için aday oldum.

Herkesten farklı olarak, "Önce Saray!" diyorum. Herkes saray hakkında konuşmaktan kaçmak için muhtarlık çalışmasına sığınırken, ben bu çalışmada öne çıkarılması gereken "Saray'ın muhtarı olmayacağı!" şiarını vurgulayarak tam tersi bir istikamette ilerliyorum.

Nohuttan, fasulyeden, sözleşmelerden söz edenlerin karşısına mahalle meclisi fikrini çıkarıyorum. Muhtarın pozisyonunu mahalle meclisinin sözcüsü ve sekreteri olmakla sınırlıyorum. Üstelik kendi adaylığımın da buna uygun bir süreçten geçerek gerçekleşmesini sağlayarak halk meclislerini lafta savunanlarla da kendimi ayırt ediyorum.

KÖZ: Herkes meclislerden ve katılımcı demokrasi bahsediyor, sen meclis derken ne kastediyorsun?

Engin Gürbüz: Meclisi mahallenin sorunlarını çözmek için değil, mahallede bir seferberlik yaratabilmek için talep ediyorum. Mahallede yaşayan emekçilerin seferber olması için karar alma sürecine doğrudan katılması gerekli. Mahallemizin düzenli toplanan bir meclisi ihtiyacı var. Mahalle meclisimiz muhtarın aldığı kararları onaylatığı ya da hakkında danıştığı bir meclisi olamaz. Muhtarlığa dair tüm kararları alan, muhtarı görevlendiren ve denetleyen bir meclis olmalı. Bu bakımdan da alışıldık olan meclis söylemlerinden ve katılımcı demokrasi sözlerinden farklı, yetki ve sorumluluk sahibi bir mahalle meclisinden söz ediyorum. Mahallemizdeki tüm dernek ve kurumların, elbette tüm mahalle halkımızın doğal bileşeni olduğu bir meclisi oluşturmak gerektiğini savunuyorum.

KÖZ: Ön seçim önerin gerçekçi miydi? Hangi adaylar arasında nasıl bir ön seçim kast etmişiniz?

Engin Gürbüz: Herşeyden önce seçimleri bizler için bir rekabet alanı olarak düzenleyenlere, hemşericilik yarışına sokanlara inat seçimleri haktan ve mahalleliden yana olanların güçlerini birleştirdiği bir zemine çevirebiliriz. Bu yüzden bir ön seçim önerisinde bulunmuştum. Hemşericilik yahut yakınlarını kayırmak için değil mahallelinin çıkarlarını savunmak için aday olduğunu iddia eden, mahalle meclislerine tabi olacak olan ve muhtarlığı bir geçim kapısı olarak görmeyen tüm muhtar adaylarıyla birlikte aday tanıtım toplantısı düzenleyerek, sonunda da bir ön seçim düzenlemeyi öneriyorum. "Bu ön seçimi kim

kazanırsa muhtarlık seçiminde hep beraber bu adaya destek verelim. Böylelikle mahallemizde grupçuluğa karşı dayanışma geleneğinin oluşması için bir adım atalım." dedik. Kast ettiğimiz adayların tekleşmesi için bir ön seçim yapmak değildi. Mahalle meclisine ihtiyaç duymayan, onun aldığı kararları tanımayan bir aday lehine niye yarıştan çekileyim. Bu seçim zaten 31 Mart'ta yapılacak. Biz ön seçimi esas olarak seçimlerden önce oluşturulabilecek bir mahalle meclisinin ön adımı olarak kurgulamıştık.

Bunu elbette tam olarak gerçekleştiremedik ama üçe parçalanmış mahallemizde en azından benzer kaygılara sahip üç adayın farklı görüşten bir dizi emekçinin omuz verdiği bir mahalle derneğinin içinden çıkmasını sağladık. Ben bu seçimlere KÖZ'ün adayı olarak değil söz konusu derneğin adaylarından biri olarak katılıyorum.

KÖZ: Şeffaflık neden önemli, hangi araçlarla sağlamayı düşünüyorsunuz?

Engin Gürbüz: Muhtar eğer mahalle meclisinin sözcüsü olacağı gizlisi saklısı olmamalıdır. Muhtarın yaptığı tüm görüşmeler, kendisine gelen tüm yazılı talimatlar, yaptığı tüm harcamalar tüm mahallelinin bilgisi dahilinde olmalıdır. Hükümetle halk arasında aracı rolü oynamak isteyen muhtarlar, hükümetin halkı yönetmek için kullandığı araç olmaya mahkûm olurlar. Devletin değil halkın gözü kulağı olmak için muhtar olmak gerekir. Böylesi bir şeffaflık içinde yukarıda belirttiğim mahalle meclisi olmazsa olmazlardandır. Böyle bir meclise tabi olunan bir muhtarlıkta şeffaflık en üst düzeyde ortaya koyulması gereken bir uygulamadır. Şeffaf olmanın birincil ayağı mahalle meclisiyken, diğer ayak ve araçları da, tüm mahalleliyi kapsayan bilgilendirme halk toplantıları, duvar gazeteleri gibi araçlar olacaktır.

KÖZ: Sosyalistler iyi belediyeçilik yapar, denilir. Bunun da örnekleri verilir, senin kampanyanda hizmete dair ibarelere yer verilmemiş, bunun nedeni nedir, neler yapacaksınız?

Engin Gürbüz: Hizmet verme anlayışı kulağa hoş gelse de var olan burjuva düzeninin, halkın gözünde kendisini meşrulaştırma yöntemlerinden birisidir. Bu anlayışa göre, halkın görevi sadece seçmektir, yönetimin nasıl olacağı, sorunların nasıl çözüleceği seçilenlerin inisiyatifine bırakılmıştır. O yüzden de tali olan bir hizmet uygulaması, aslolan yönetim uygulamasının önüne geçmektedir. Halk hizmet alan değil, alınacak olan hizmetin nasıl verileceğini belirleyen bir yönetim mekanizmasının içerisinde olmalıdır. İşin özü itibarıyla sorunları yaşayanların sorunlara çözüm üretme noktasında da harekete geçmesi gerekmektedir. Bu ancak meclislerle olur.

Üstelik başka bir noktanın da altını daha fazla çizmek lazım. Bugün mahallenin sorunlarını mahalle meclisi de çözemez. Kim halka mahalle meclisini bir sorun çözüm kapısı olarak sunuyor-

sa bilin ki yalan söylüyordur, yerel yönetimlere dair yanılsamalar yaratıyordu. Mahalle meclisleri tüm yerel yönetim aygıtı gibi esas olarak emekçilerin mahalli düzlemde hükümete karşı seferber olmalarının önünü açar, açmalıdır. Ben çalışmamda esas olarak bu noktayı vurgulamaya çalıştım.

KÖZ: Sarayın adayı olmayacağım diyorsun, bununla neyi kastediyorsun, ve bugünkü siyasi süreçte bu söylemin anlamı nedir?

Engin Gürbüz: Son zamanlarda muhtarlar kendilerini seçenlerin değil kendilerini Beştepe'ye davet edenlerin muhtarı olmaya zorlanıyor. Ben ise tam tersini yapacağım diyorum. Beştepe'nin değil 1 Mayıs Mahallesi'nin muhtarı ve sesi olmaya adayım. Saraya asla adımımı atmayacağım. Atmak şöyle dursun Türkiye'nin her tarafını sarmış bu yoz ve zorba idareye karşı her türlü mücadelenin bizzat ve bilfil içinde yer alacağım. Dahası Erdoğan gitmeden Türkiye'deki herhangi bir sorunun çözülemeyeceğini her fırsatta tekrarlayacağım.

KÖZ: Komünistim diyorsun. Bir komünistin muhtar adayı olması kendi görüşleriyle ne denli uyumlu?

Engin Gürbüz: Tümüyle uyumlu. Komünist'in ikinci kongresinde parlamentarizm ve yerel yönetimlere ilişkin kararlarda da ifade edildiği üzere komünistler seçimleri boykot etmenin mümkün olmadığı koşullarda seçimlere katılırlar. Amaçları bu kurumların çözüm olduğunu değil olmadığını göstermektir. Yerel yönetimleri ise birer kazanım olarak değil halkın seferber edilmesinde birer araç olarak görürler. Ben de tam bu perspektifle katılıyorum seçimlere.

Üstelik aday olurken asıl amacım seçimleri kazanmaktan çok Saray'a cephe almaktan kaçınan sivil toplumcu eğilimlerin ipliğini pazara çıkarmaktır. 31 Mart'a sayılı günler, soldaki yahut hemşericilik batığındaki muhtar adayları oylarını artırmak için çırpırken benim bu amacım değişmedi. Eğer soldaki hakim eğilimin yanlışlığını, doğrunun ne olduğunu da belirterek ortaya koyabilmişsem seçimleri kazanmasam hatta 10-15 oy alsam bile kendimi başarılı kabul edeceğim. Tersinden, muhtarlığı kazanmış olsam dahi, geriye dönüp baktığımızda ortada böyle bir çalışma görülemiyorsa bunu bir başarısızlık olarak kabul edeceğim.

ENGİN GÜRBÜZ
Açık Veyssel Mahallesi Muhtar Adayı

1984 İstanbul Kültür Köyü doğuyorum. Lütfen bir önceki haberde Tokat'ta yaşadım. Nohut sepetini gördükten sonra İstanbul'a geldim. Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi'nde İktisat Bölümü'nde mezun oldum. Memleketimde de bir süre öğretmenlik yaptım. Büyükşehir belediye başkanlığına aday oldum. 18 yıl boyunca mahallede yaşadım. Bu süreçte mahalledeki sorunları çözmek için mahalle meclisi kurduk. Mahalle meclisi halkın gözünde kendisini meşrulaştırma yöntemlerinden birisidir. Bu anlayışa göre, halkın görevi sadece seçmektir, yönetimin nasıl olacağı, sorunların nasıl çözüleceği seçilenlerin inisiyatifine bırakılmıştır. O yüzden de tali olan bir hizmet uygulaması, aslolan yönetim uygulamasının önüne geçmektedir. Halk hizmet alan değil, alınacak olan hizmetin nasıl verileceğini belirleyen bir yönetim mekanizmasının içerisinde olmalıdır. İşin özü itibarıyla sorunları yaşayanların sorunlara çözüm üretme noktasında da harekete geçmesi gerekmektedir. Bu ancak meclislerle olur.

Üstelik başka bir noktanın da altını daha fazla çizmek lazım. Bugün mahallenin sorunlarını mahalle meclisi de çözemez. Kim halka mahalle meclisini bir sorun çözüm kapısı olarak sunuyor-

ÇALIŞMA EKİBİMİZ

KÖZ YERLİ MELİS	NEHİR AKIŞA SÖZ	HOŞNUR KÖRÜKÇÜ KÖZ
SULTAN AKIL ŞİRKETÇİ	MELİS ÖZALP SÖZ	MELİS KÖZ
ELİFA BERBER KÖZ	SARAY BELEN KANALCI KÖZ	İBRAHİM AKIN KÖZ
SAZKI ULUMAZ KÖZ	İLKİN KANALCI KÖZ	ALİ KARABURÇUK KÖZ

Sarı yelekli Macron Hükümeti'ni sıkıştırmaya devam ediyor

Fransa'da 2018 sona ererken patlak veren "Sarı Yelekliler" hareketi Fransa'nın gündemine oturduğu gibi, dünyanın da ilgisini çekmeye devam ediyor. Bu hareket bilhassa kendinden bir türlü emin olamadan 31 Mart seçimlerine doğru sürüklenen Erdoğan'ın yeniden Gezi kâbusları görmesine ve önceki seçimlerde olduğu gibi, kontrolsüz bir saldırganlıkla koltuğunu koruma arayışına girmesine vesile oldu. Zoraki ortağı Bahçeli de onu daha önceki ortaklarına yaptığına benzer bir biçimde istediği yöne sürüklemeye devam ediyor. Daha yerel seçimlere girmeden, eğer bu seçimlerde gözle görünür bir başarısızlık hâsıl olursa umarsız bir erken seçim macerasına doğru sürüklüyor.

"Sarı yelekli"lere bakarak Gezi hatıraları canlanan sadece Erdoğan değil. Solun değişik kesimlerinde de bu hareketle Gezi ayaklanması arasında benzerlik kuranlar da az değil.

Ama Gezi'yle benzerlik ve farklılıklarıyla ve Türkiye'deki yankılarıyla ayrıca ilgilenmek üzere şu "Sarı Yelekliler" hareketine daha yakından bakmak lazım.

"Sarı yelekli" hareketinin beklenmedik biçimde patlak vermesini ve yayılarak süreklilik kazanmasını anlayabilmek için önce Fransa tarihinin derinliklerinden gelen bir orijinaliteyi akla getirmek yararlı olur.

İlgisiz gibi görünse de, "Sarı Yelekliler" hareketini anlamaya çalışırken adeta Fransız halkının ruhü şekillenmesine belirleyici bir damga vurmuş olan çok eski ve pek eskimediği anlaşılabilir bir hareketi hatırlamak gerekir.

Söz konusu olan onüçüncü yüzyıldan onsekizinci yüzyıla kadar Fransa tarihine özel bir renk katmış olan ve "Jacqueries (jâkri)" diye anılan tuz vergilerine karşı köylü isyanlarıdır. Her ne kadar aralarında köylüler de olsa, "Sarı Yelekliler" bir köylü hareketi olarak görülemeyecek olsa bile, keyfi vergilere başkaldırma açısından "jacqueries" hareketi akla getirilebilir.

Fransa'da dolaylı vergilere karşı hareketin bu oldukça uzak tarihini hatırladıktan sonra biraz daha yakın geçmişi hatırlamak da iyi olur.

JUPPE PLANINA KARŞI 1995'TEKİ HAREKET

"Sarı Yelekliler" hareketi başlayıp da yayıldıkça kimi yorumcular 1995 yılındaki büyük eylemleri hatırlamaya başladı. Söz konusu olan, 1995'in yine Kasım-Aralık aylarında tüm Fransa'yı saran büyük grev dalgasıdır. Bu grevler 1968'den sonra görülen en büyük grev dalgası olarak anılır, hala da aşılmamıştır. Fransa Solu'nun hafızasında 1995 eylemleri hep yerini korumuş, her vesileyle gelişen toplumsal hareketleri adeta ruh çağırma seansı gibi 1995'i hatırlayarak karşılama refleksi daima yerini korumuştur. Bu tutum esas olarak çapını kaybeden ve giderek etkisiz gereksiz hâle gelen sendikal hareketin ve onun kuyruğunda seyreden

solun bu etkisiz ve çapsiz konumunu telafi etmek için başvurduğu bir tür nostaljiden ibarettir.

"Sarı Yelekliler" hareketi besbelli 1995'tekine benzer bir hareket olarak görülemez. Aksine başlıca özelliği buna benzememesidir.

2016 BAHARINDAKİ ÇALIŞMA YASASINA KARŞI EYLEMLER VE SARI YELEKLİLER

Öte yandan biraz daha yakına gelince, 2016 baharında o zamanki Başbakan Emmanuel Vals'in çalışma bakanı El Khomri'nin getirmek istediği çalışma yasasına karşı eylemler dalgası da zaman zaman akla gelmektedir. Doğrusu bu eylemler de esas itibarıyla sendikal örgütlenmelerin başını çektiği ve 2016 yılının Mart-Eylül aylarında kendini gösteren eylemler dizisidir. Bu yönüyle 1995'in küçük bir kopyası olarak görülebilir. Bu eylemler söz konusu yasa tasarılarının geri çekilmesine vardı ise de aynı tedbirlerin hükümet kararnameleriyle yürürlüğe konmasının önünü kesememişti. Her halükarda bu eylemler dalgasının da ne hedefleri, ne bileşenleri ve ne de benimsediği eylem biçimleri itibarıyla bugünkü Sarı Yelekliler Hareketi ile bir benzerliğini bulmak mümkün değildir.

Bununla birlikte bu eylem dalgasının bir aşamasında, tam olarak 31 Mart 2016'dan itibaren ortaya çıkan "Ayakta Geceler = Nuits Debouts" hareketiyle bugünkü Sarı Yelekliler hareketi arasında bir takım benzerlikler bulmak ve hatta bir nevi süreklilik ilişkisi kurmak imkansız değildir.

AYAKTA GECELER EYLEMLERİ VE SARI YELEKLİLER

Herşeyden önce, iki hareket arasında kendilerini "apolitik" yahut daha doğrusu "mevcut siyasi kurum ve örgütlenmelerin dışında tutma" tutumları bakımından bir benzerlik olduğu tartışılmazdır. "Nuits Debouts" hareketine katılanlar kendilerini bir "yurttaş hareketi" olarak tarif etmekteydi. Sarı Yelekliler için de bir ölçüde bu söylenebilir.

"Nuits Debouts" eylemleri boyunca sık sık forumlar düzenlenmekte, yeni bir anayasa konusu tartışılmakta idi. Ne var ki, Nuits Debouts açıkça kendini İspanya'daki Podemos hareketi ile, Yunanistan'daki Syriza ile ve benzeri hareketlerle özdeşleştirmekte ve bu bakımdan kendini solda (hiç değilse bir tür yeni sol içinde) gören bir hareket iken, sarı yelekli hiçbir biçimde kendilerini böyle tarif etmemektedir; öyle tarif edilmeleri de mümkün değildir.

Öte yandan Nuits Debouts hareketi bir merkez etrafında şekillenen bir hareketti. Oysa Sarı Yelekliler hareketi başından itibaren sadece belli başlı büyük şehirlerde değil kimi küçük yerelliklerde de kendini gösteren çok geniş çaplı ve Fransa çapında diye anılabilecek bir harekettir. Her ne kadar 13 haftadır cumartesi günleri Paris öne çıkıyor gibi görünse de, bu cumartesi eylemlilikleri Paris kadar

Toulouse, Bordeaux, Nantes gibi birçok başka belli başlı kentlerde de her cumartesi Paris'teki kadar önemli ve geniş çaplı eylemlerle sürmektedir.

"SARI YELEKLİLER" HAREKETİNİN ÖZGÜNLÜKLERİ

Kuşkusuz "Sarı Yelekliler" hareketinin Fransa tarihinde ve Fransızların belleğinde belirgin bir yer tutacağı şimdiden bellidir. Bu itibarla bu hareketin sonuçlarına varmasını beklemeden mahiyetini ve özgünlüklerini değerlendirmekte yarar var.

"Sarı yelekli" hareketinin patlak vermesine neden olan hükümet tedbiri yakıtın alınan verginin mazotta benzinden fazla olmak kaydıyla 2019 ocak ayından itibaren artacağına ilan edilmesi olarak kayda geçse de, aslında bu hareketin geliştiği 2018 yılının başından beri kendini göstermekteydi.

Evvvela çevre kirliliğini önleme gerekçesiyle hız sınırının 80 km/saate indirilmesine karşı protestolar başlamıştı.

Bu kararı protesto edenler arasında bazılarının araçlarda bulunması zorunlu olan fosforlu sarı yeleklerini giymesiyle bugün bir simge hâline gelen kisve belli başlı otoyollarda ve kavşaklarda ilk kez kendini gösterdi. O vakit bu hareket kendini "öfke" hareketi olarak adlandıyordu. O aşamadan itibaren geleneksel kurum ve örgütlenmelerin dışında sosyal medya ve internet üzerinden birbirleriyle irtibatlanan eylemciler aynı zamanda sonradan "Sarı Yelekliler" hareketinin de ayırdedici bir özelliği olan iletişim kanalını kullanmaya başlamıştı.

Nihayet hükümetin Eylül 2018'den itibaren yine çevre kirliliğini önleme gerekçesiyle 2019 Ocak ayından itibaren akaryakıt vergilerine zam yapılacağına ilan etmesiyle birlikte bugünün "Sarı Yelekliler" hareketi yayılıp süreklilik kazanmak üzere kendini gösterdi. Doğrusu yakıtlardan alınan verginin artırılması bir sürpriz değildi. Değişik vesilelerle hükümet bunun işaretini vermişti. Bu vergi zammının kendisi çok ağır ve infial yaratacak büyüklükte (yüzde 11,5 civarında) olmasa da 2017, 2018 arasında yakıt fiyatlarında benzin için yüzde 15 mazot için yüzde 23 olmak üzere bir artış zaten olmuştu. Aslında Fransa'da yakıt fiyatlarının yüzde 60'ı zaten (KDV de dahil) vergi ve harçlardan oluşmaktadır. Bu yeni karar aslında sık sık söylendiği gibi bardağı taşıran son damla oldu. Nitekim eylemlerin boyutlanması üzerine hükümetin bu zammı önce erteleyeceğini sonra tamamen iptal ettiğini açıklamasına rağmen eylemlerin seyri değişmedi.

Zira asıl infial nedeni daha derindeydi. 2008 krizinden itibaren Fransa'da vergi ve harçlar sürekli artıyordu. 2009 GSMH'sinin yüzde 41'i mertebesinde olan vergi kesinti ve harçlar 2017'de yüzde 45'i geçti. İşte "taşan bardak" buydu. Açıkçası hareketin patlak vermesi ve boyutlanmasıyla bir-

likte bu yakıt vergisine yapılan zamdan bahsedene kalmadı.

"SARI YELEKLİLER" HAREKETİ SİYASAL BİR HAREKETTİR

Her ne kadar mazottan alınan vergileri protesto etmek için başlayıp ekonomik taleplerle sınırlı bir eylem olarak görünse de, "Sarı Yelekliler" hareketi hızla siyasallaşmıştı. Genel olarak hayat pahalılığı ve geçim sıkıntısına dair şikayetler hâlâ önemli bir sorun olarak dile gelse de, hükümete yönelik talepler belirgin biçimde öne çıktı.

Artık "Sarı Yelekliler" hareketinin temel sloganı tartışılmaz biçimde "Macron İstifa", "meclis lağvedilsin; seçimler yenilensin" ve hepsinden ziyade öne çıkan "RIC (Referendum d'Initiative Citoyen=Yurttaş İnisiyatifiyle Referandum)" oldu. Bu referandum talebi gerek bir yasanın kabulü yahut kaldırılması anlamında herhangi bir yasama konusunda; gerek bir Anayasa değişikliği hakkında; gerekse de herhangi bir makamda bulunan bir kimsenin makamından ayrılması için olmak üzere bir kısım yurttaşın talebiyle referandum yapılması anlamına geliyor. Somut olarak da son vergi zammı konusunda olduğu gibi başbakan ve/veya cumhurbaşkanının istifasını belirlemek üzere yurttaşların referandumla karar vermesi talebini ifade ediyor. Bu bakımdan bugün gelinen noktada "RIC", "Sarı Yelekliler" hareketiyle özdeşleşmiş durumda.

Bir başka deyişle bu hareket öyle görüle ve gösterile bile, ekonomik bir talep etrafında örülmüş bir hareket olmanın ötesinde siyasi ve hatta kalıcı olma iddiası taşıyan bir harekete dönüşmüş durumda. Bununla birlikte bileşimi, örgütsüz ve temsilcisiiz olması nedeniyle ve ancak eylem halinde olduğunda peydah olmasından ötürü alışılmış siyasi hareketlerden farklı görünüyor. Beri yanda "Sarı Yelekliler" mevcut muhtelif siyasi örgüt ve akımları aşan, hiçbirinin heybesine girmeyen/sığmayan, mevcut siyasi kurum ve örgütlenmelerin dışında/ötesinde olma iddiası ve özelliği gösterse de asla apolitik diye tanımlanamayacak bir harekettir. Her ne kadar somut bir iktidar hedefi olmasa da, somut olarak siyasi iktidara karşı olması itibarıyla politik talepleriyle şekillenen bir harekettir. Bu nedenle bilhassa geleneksel siyasi yapıların, Sarı Yelekliler hareketinin apolitik bir hareket olduğu hakkındaki iddiaları doğru değil.

Öte yandan muhtelif siyasi akımlar bu hareketi kendi yedeklerine almaya yeltenseler de bu girişimler her seferinde beyhude oldu. Örneğin söz konusu zam konusunda ilk resmi açıklamalar Marine Le Pen'in Front National'inden (FN - Milli Cephe) gelmişti. Bu nedenle en başta bu hareketin içinde yer alan FN taraftarlarının kimi ırkçı ve yabancı düşmanı tutumları ilk aşamada harekete böyle bir görünüm verdi. Ne var ki, özellikle hareket polis ve jandarmayla sert çatışmalara girdiği andan itibaren bu akım (FN) kendini hareketle öz-

deleştirilmekten özenle kaçınmaktadır.

SP, KP ve muhtelif sendikalar örgütlenmelere geline... Sadece bunlar değil, Anarşist Federasyon ve CNT gibi büyük anarşist akımların yanısıra uç solun muhtelif bileşenleri de bu harekete kendi kimlikleri ve pankartlarıyla katılmaktan imtina ediyor. KP'ye yakın CGT'nin eylemlere turuncu yeleklerle katılarak kendini gösterme girişimi de boşa çıktı. Bununla birlikte tüm bu akımların tabanlarından unsurlar eylemlerde öyle ya da böyle yer almaya devam ediyor.

"Sarı Yelekliler" hareketi içinde az çok kendini göstermeye çalışan siyasi akımların başında ise "Geceleri Ayakta" eylemlerinde olduğu gibi, Jean Luc Melançon'un "Boyun Eğmeyen Fransa" hareketi ve onun desteklediği François Ruffin nispeten öne çıkmakta. Kendini gösteren bir diğer siyasi akım da NPA (Yeni Anti-Kapitalist Parti).

Bunların dışında basında öne çıkan/çıkarılan kimi figürler de var. Bunlardan biri vergi zamlarına karşı bir dilekçeyi ilk imzaya açmasıyla kendini gösteren siyahi kadın aktivist Priscilla Ludoski, bir diğeri de döner kavşaklarda blokaj fikrini ilk ortaya atan ve zaman zaman hareketin önderi diye göz altına alınıp bırakılan uzun yol şoförü Eric Drouet. Ne var ki bunlar ve benzeri biçimde öne çıkarılan başkaları (hükümet bu gibi unsurları muhatap olarak karşısına almaya hevesli olsa dahi) hâlâ "Sarı Yelekliler" tarafından temsilci olarak kabul edilmiyor.

Sadece Paris'le sınırlı olmayan (Rouen, Marsilya, Toulouse, Nantes, Bordeaux gibi belli başlı kentlerde de kendini gösteren) cumartesi eylemleri hareketin görünen ve kitlesel yüzü olsa da, kavşaklardaki hareket daha belirleyici. Düzenli biçimde ateş etrafında toplanan, sık sık polis tarafından yıkılan barakalarını tekrar tekrar kuran bu kavşaklardaki "Sarı Yelekliler" hareketinin asıl yüzünü oluşturuyor. Birbirleriyle ve başkalarıyla yakın ve sıcak temaslar bu kavşaklardaki ateşler etrafında kuruluyor.

Üstelik başlangıçta yol kesmek üzere başlayan blokaj pek çok yerde fiilen kalkmış durumda. Çünkü trafikteki her beş-altı araçtan birinin ön camında görünür biçimde bir sarı yecek var. Blokaj noktalarına yaklaşan araçlar da kısa sürelerle durarak yahut durmadan dayanışma duygularını gösteriyor.

Daha ilginç bilhassa hafta sonları veya iş saatleri sırasında bir saati aşkın süren kuyrukların oluştuğu kimi paralı geçiş noktalarında "Sarı Yelekliler" birkaç dakika blokaj yaptıktan sonra parasız geçiş için gişeleri açıyor ve adeta mucizevi biçimde kuyrukların ortadan kalktığı görülüyor. Hükümet ise tamamen çaresiz. Para ödmeden geçen araçların kameralarla tespit edildiğini ve bu araçlardan geçiş ücretlerinin tahsil edileceğini açıklasa da herhangi bir değişiklik sağlayabilmiş değil. Hiç kuşkusuz "Sarı Yelekliler" hareketinin asıl gövdesi bunlar. Bunlar olmadığı takdirde cumartesi eylemlerinin süreceği de çok kuşku.

Nitekim bu kavşak nöbetleri gerek kendiliğinden gerekse de polis ve jandarmanın baskısıyla dağıldıkça Paris'teki cumartesi eylemlerinin de çapı ve çehresi değişmekte. Buna karşılık Bordeaux, Toulouse, Rouen ve Nantes gibi merkezlerde de Paris'tekine benzer bir gelişme sürüyor.

Ne var ki 17 Mart'ta Paris'teki eylem bu bakımdan farklı bir son kerte oldu. Hükümetin Sarı yelekli hareketinin önünü kesmek için icat ettiği "Büyük Ulusal Tartışma" forumunun sonuçları 17 marta rastlayan hafta sonunda açıklanacaktı. Genellikle bu hükümet organizasyonuna itibar etme-

yen Sarı yelekli bunu teşhir etmek için o hafta sonu bütün Fransa'dan Paris'e akarak bir protesto eylemi yapacaklarını ilan etti. Bu bakımdan hükümet Sarı Yeleklilerin itibar etmediği bu tartışma sürecinin sonuçlarını açıklamaktan ırktı ve bunu ileri attı. Buna rağmen Paris merkezli bir toplu protesto eylemi planı yol almıştı bile. Bu yüzden 16 Mart cumartesi günü başka şehirlerden gelenlerin de bulunduğu bir eylem Paris Champs Elysees caddesinde başladı. Doğrusu başka bölgelerden gelenler bahis konusu olduğundan eylemlerin ilk günündeki kadar kalabalık bir kitle toplanmadı. Buna karşılık görece daha militan bir topluluk olduğu da görünüyordu. Örneğin banliyölerden topluca gelen gençlerin sayısında belirgin bir artış vardı. Keza her eylemde bir fırsatını bulup cam çerçeve kıran ve fırsat buldukça polis-/jandarma ile çatışmaya giren Black Block denen unsurlar ve daha marjinal olan ACAB (All cops are bastards= Bütün aynasızlar piç kurusudur) militanları da bu eylemde görece göze çarpar bir varlık gösterdi.

Sonuçta Champs Elysees caddesindeki pek çok dükkan ve özellikle gazete satış kulübelerinin hepsi yakıldı ya da tahrip edildi. Doğrusu sarı yelekli hareketin ilk eyleminde de buna yakın bir tahribat olmuştu. Ama o zaman çok daha kalabalık bir kitle Elysee sarayının kapısına kadar inmişti. Bu kez daha az eylemci daha çok yaralı ve gözaltıya karşılık daha büyük bir tahribat oldu ve kitle saraya kadar inemedi.

Bununla birlikte bu son eylem Emniyet müdürünün istifaya zorlanması ve bir dizi olağanüstü hâl tedbirinin alınmasına vesile oldu. O nedenle bir dahaki hafta sonundan itibaren hareketin seyrinin nasıl olacağı henüz belirsiz.

Bununla birlikte Sarı Yelekliler hareketinin mayıs ayı sonunda yapılacak olan Avrupa Parlamentosu seçimlerine kadar herhangi bir biçimde sürmesini öngörmek gerekir. Zira değişik kesimler farklı biçimlerde bu hareketten AB meclisindeki varlıklarını arttırmak için yararlanmak istiyor. Örneğin adımı değiştirerek RN (Rassemblement National= Milli Toparlanma) yapan, Le Pen'in bölünecek güç kaybeden FN partisi bu harekete başında katılarak güç toparlamak istemişti ama hareketin polisle karşı karşıya gelmesi üzerine nispeten geri durmayı tercih etmişti. Bununla birlikte RN hala Avrupa Parlamentosunda İtalya'daki 5 Yıldız hareketi, Macaristan'daki Viktor Orban'ın partisi ile Avusturya ve Hollanda'da olduğu gibi muhtelif

AB ülkeleri içindeki uç sağdaki partilerle bir blok oluşturma hevesini sürdürüyor. Ne var ki RN'in sarı yelekli hareketini temsil etme ve buradan güç alma hayalleri suya düştüğü gibi, özünde milliyetçi ve AB karşıtı olan bu akımların Avrupa çapında bir ortak cephe oluşturmalarının önünde ideolojik ve pratik engeller de var.

Öte yandan başından beri bu hareketle mesafeli bir ilişki içindeki muhtelif sol akımların Sarı Yelekliler'den kan almaları için bu hareketin sönmünlüğüne ve umutsuzluğa kapılanların kendilerine yeni bir yer aramasını beklemek gerekiyor. Buna karşılık Melançon ve Ruffin'in FI hareketinin buradan nispeten daha fazla güç alarak AB'de kendine yer açması nispeten olası gözüküyor. Bunların yanısıra Sarı Yelekliler hareketini AP seçimlerine kadar bir siyasi hareket haline getirmek üzere arayış ve girişimler de kendini gösteriyor.

Şimdilik kesin olan şu ki bu işten zararlı çıkacak olanların başında Macron ve partisi geliyor. Şimdiden bu krizi iyi yönetemediği için kendine yakın olabilecek siyasi kesimlerin mesafe aldığı Macron'u, Sarı Yelekliler yüzünden istifaya zorunda kalmaya bile Fransa'da bir erken seçim olmasa da Avrupa seçimlerinde ciddi bir sıkıntı bekliyor.

KİMDİR BU "SARI YELEKLİLER"? "SARI YELEKLİLER" İÇİNDE KİMLER VAR; KİMLER YOK?

Şimdi bir de bu "Sarı Yeleklilerin" sosyal bileşimi hakkındaki efsanelere ve gerçeklere değinmek gerekir.

Her ne kadar tek tek kendilerine sorulsa biz "emekçiyiz-proleteriz" diye konuşanlar çok olsa ve kimi sol çevrelerin alışkanlığı gereği öyle tasvir edilse de, "Sarı Yelekliler" hareketinin bilinen bir işçi hareketi gibi görülmesi mümkün değil. Hareketin ana gövdesinde ne büyük fabrikalarda çalışan sendikacı/sendikasızsız işçiler, ne de kayıt dışı ve yahut kayıtlı çalışan küçük işletmelerin işçiler var.

2016 ilk baharından sonbaharına kadar çalışma bakanı El Khomri'nin adıyla anılan yeni iş yasasını protesto amacıyla başlayan grev ve gösterilerle sokağa dökülen ve yer yer güvenlik güçleriyle çatışmalara da giren sendikacı işçilerin de "Sarı Yelekliler" hareketi içinde göze görünür bir varlığı yok.

Özellikle de 2005 yılında bilhassa Paris banliyölerinde başlayan ve sert çatışmalarla, yakılan yüzlerce araçla hafızalarda yer eden banliyö ayaklanmalarında yer alanlar da net bir biçimde bu eylemlerin içinde değiller.

Her ne kadar yakılan araçlar kırılan vitrinler ve güvenlik kuvvetleriyle çatışmalar gibi özellikleriyle görünüşte benzerlikler kurulsa da iki eyleme katılanlar arasında hiçbir benzerlik yok. Bilakis bugün eylemlerde yer alanların büyük çoğunluğunun 13 yıl önceki eylemlere katılmadığı gibi, bunlara karşı olduğunu görmek zor değil. Bugün eylemlerde yer alanlar arasında da Paris banliyölerinin genellikle yabancı kökenli gençlerinin yer almadığı tartışılmaz. Ancak toplam katılımın görece azaldığı 16 Mart'taki eylemde bu kesim ilk kez görece olarak daha belirgin bir varlık gösterdi. Nitekim bu eylem de hükümetin Champs Elysee'yi sarı yecek eylemlerine kapatmasına ve bir dizi olağanüstü hâl tedbirini almasına vardı.

Keza 2009-2010 arasında Paris olduğu kadar Fransa'nın pek çok yerine de yayılarak bir zirve

noktasına ulaşan "Kağıtsızlar Hareketi"nin bileşenlerini de bu eylemlerde görmek imkansız. Çoğunluğu Afrikalı göçmenlerden oluşan bu hareketin "Sarı Yelekliler" arasında olmadığını görmek için özel bir çabaya gerek yok. Zira "Sarı Yelekliler" arasında "renkli derili" eylemcilerin olmadığı çıplak gözle saptanabilecek bir olgu. Siyahlar ve kuzey Afrikalı göçmenler bu eylemlerin herhangi bir kesitinde göze çarpmıyor.

Bu bağlamda Türkler ve Kürtler de hemen hemen yoklar. Örgütlü yahut az çok toplu biçimde bir katılım olmadığı gibi, genel olarak bu harekete ilgi duyanlar da pek az. Türkiyelilerden eylemlerde görülen kesim daha çok belli başlı Türkiyeli/Kürdistanlı kurumlarda ve eylemlerde görünmeyen üniversitelilerden veya değişik siyasi çevrelerden tek tük katılanlardan ibaret. Nitekim hareketin sekizinci aşamasında flash ball ile vurularak yoğun bakıma kaldırılan hareketin sayılı "gazilerinden" biri olan "Gezi"ci bir Türkiyeli devrimci de yakın zamanda Fransa'ya gelenlerden biri.

Nihayet bu "renk faktörü" bir yana, eylemlerde yer alanların Fransa'nın en yoksul kesimlerinden gelmediği de o kadar açık. Tipik "sarı yecekli" asgari ücretin iki katından (3000 euro civarı ve üzeri) az geliri olmayan, hâlâ kredi taksitlerini ödemekte olduğu (bazen bir evde birden fazla olmak kaydıyla) bir arabası ve evi olan, bu nedenle "orta sınıf" diye adlandırılan Fransızlardan oluşuyor. Bunların önemli bir kesimi emekli. 20'li yaşlarda ve altında gençler bu kitlenin içinde yok denecek kadar az. 30'lu yaşlarda olanlar nispeten göze görünür oranda.

Kadın/erkek oranı bakımından genelde aşınan olundan daha düşük bir kadın varlığı göze çarpıyor. En azından yarı yarıya olmadığı kesin. Kadınlar ve gençler daha çok cumartesi eylemlerinde çoğalıyor. Ama hükümetin liselerde giriştiği provokatif baskı uygulamalarına rağmen göze görünür bir gençlik katılımı hiçbir aşamada olmadı. Öte yandan çarpıcı bir biçimde banliyölerin gençleri göçmenler ve siyahların katılımı (yine cumartesi günleri artarak kaydıyla) az.

Türkçe okurlar bakımından önemli olan bir husus ise, Türkiyeli ve Kürdistanlıların hemen hemen hiçbir biçimde bu eylemler içinde yer aldıklarının söylenemeyecek olmasıdır. Kuşkusuz bunun nedenlerinden biri Türkiyeli ve Kürdistanlıların bu tür eylemlere (1 Mayıs'lar dahil) kendilerini kimlik ve sloganlarını göstermek üzere katılma eğiliminde olması. Bu bakımdan örgüt kimliklerinin herhangi bir biçimde öne çıkmadığı bu tür eylemlerin herhangi bir biçimde bu kesimlerin dikkatini çekmesi söz konusu bile değil.

Öte yandan asıl önemli etken Türkiyeli ve Kürdistanlı mültecilerin genel olarak Fransa'daki siyasi gelişmelerle ilgilenmemesi ve bu tür siyasi eylem ve etkinlikleri hemen hemen tamamen ilgisiz kalma alışkanlığı içinde olması. Bu aynı zamanda mültecilik sözleşmesinin Fransa'da siyasete karışmama şartı ile de bir ölçüde ilgili bir durum olsa gerek.

Ama hepsinden önemlisi mutlaka başka bir noktada aranmalı. Her ne kadar görünüşte bu kesimlerin hepsi asıl görevleri ve varlık nedenleri olarak "Türkiye'deki Erdoğan Diktatörlüğüne karşı mücadele" bahanesinin arkasına sığınmakta olsalar da, Erdoğan rejiminin kendi başına ve boşlukta durmadığı da besbellidir. Bir başka deyişle Sarı Yeleklilerin hedef aldığı hükümetin aynı zamanda Erdoğan'ın iktidarının arkasındaki emperyalist güçler arasında yer aldığı sır değildir. Bu itibarla Erdoğan'ın iktidara karşı bir mücadelenin aynı zamanda onun arkasındaki güçlere karşı mücadelelerle güçlenmesi gerektiği de açık olsa gerek.

Ne var ki Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimcilerin anti-emperyalist mücadeleye bakışlarının emperyalist metropollerdeki devrimci, hükümet-karşıtı mücadelelerle dayanışmak ve onların içinde yer almaktan uzak olduğu da sır değildir. Aksine Türkiye ve Kürdistan'da görece radikal bir tutumu temsil eden emperyalist metropollerde inadına reformist ve pasifist bir çizgi izleme, bu merkezlerde "demokratik refleksler"i harekete geçirme gibi pasif ve pasifist bir tutum içinde oldukları malumdur. Türkiyeli ve Kürdistanlı solcuların Sarı Yelekliler hareketi ile ilişki ve ilgisinin yok denecek düzeyde olmasının ardında bu çarpık enternasyonalizm anlayışı yatmaktadır.

Komünistlerin ödevi de her vesileyle Komünist bir Enternasyonal'in eksikliğini öne çıkarmak üzere, her somut gelişmeyi buna vesile etmek olsa gerektir.

Düzen içi ittifak değil geniş bir sol blok: Nasıl bir yerel yönetim istiyoruz?

1 Mayıs Mahallesi'nde yöre dernekleri ve mahallede faaliyet yürüten kurumlarla birlikte "1 Mayıs Mahallesi nasıl bir yerel yönetim istiyor?" konulu bir forum örgütledik. 1 Aralık günü Erdal Eren Kültür Merkezi'nde gerçekleşen foruma düzenleyen kurumlar dışında mahalle halkı, muhtar adayları ve belediye başkan adayları katıldı.

Açılış konuşmasında kurumlar adına konuşma yapan arkadaş; mahalle meclislerinin yönetme konusundaki öneminden ve bu meclislere mahallenin tüm kesimlerinden emekçilerin katılımının gerekliliğinden söz etti. Ardından söz almak isteyen katılımcılar sırasıyla üçer dakika konuşma yaptılar.

Mayısta Yaşam Kooperatifi adına söz alan katılımcı; kooperatifin bir amme hizmeti yapmadığını eğitim sorununun sadece bu kooperatifin varlığıyla çözülemeyeceğini söyledi. Kooperatifin yönetim sisteminin nasıl işlediğinden bahsederek, yerel yönetimlerin de buna benzer şekilde, tüm halka açık meclislerle ilerlemesi gerektiğinden, muhtar ve hatta belediye başkanlarının bile bu meclislere tabi olarak meclisten çıkan kararı uygulamakla yükümlü olmasından, alınan kararların tüm halka şeffaf bir şekilde iletilmesi gerektiğinden, böyle bir yerel yönetimi destekleyeceklerinden bahsetti.

Aşık Veysel Mahallesi Muhtar Adayı Engin Gürbüz; aday olduğum muhtarlık projesinden bahsetti. Muhtarın karar alan değil, mecliste alınacak kararları uygulayan bir pozisyonunun olacağından, muhtarlığın gelir kapısı olarak görülmeceğini, muhtarlığın tüm gelirlerinin meclisin yönetiminde olacağını ve nereye nasıl kullanılacağına kararının meclisten çıkacağını belirtti. Konuşulan ve uygula-

nacak kararların tüm halka açık olması gerektiğini anlatarak; Beştepe'nin değil 1 Mayıs Mahallesi'nin muhtar adayı olmanın altını çizmek gerekir dedi. Meclis Beştepe'nin çağrısıyla muhtarların yapacağı buluşmaya katılma derse katılmayız, bunun sonucunda muhtarlık görevim sona erer mi, erebilir ancak zaten amacı salt muhtarlık olanların bu görevi alamayacağını bilmemiz gerekir.

Biz bu maddelerle bir muhtarlığa adayız eğer bu maddelerle aday olan başkaları da varsa onlarla bir ön seçime giderek kaybedenin çekilmesi ve çekilmekle de kalmayıp diğer adayı desteklemesi gerektiğini düşündüğünü, bunun sadece bir mahallede kalmamasını bu maddelere sahip çıkan her adayı da bulunduğu yerde destekleyeceklerini ilerecek sözlerini bitirdi.

Yenişehir Mahallesi Muhtar Adayı Mehmet Taş; muhtarlığın, meclis ve Mustafa Kemal Mahalleleri Derneği ile birlikte ortak çalışmasının önemli olduğunu ilettiler. Aşık Veysel Mahallesi Muhtar adayının da belirttiği tüm şeffaflık, ön seçim ve gelirlerin meclis denetiminde olması gerektiği durumlarının tamamının kabulü olduğunu ve sarayın değil, halkın muhtar adayı olduğunu paylaştı. Bu muhtarlığın da dernek ve meclisle birlikte hareket etmesi ve bunlara tabi olması gerektiğini vurguladı.

Mustafa Kemal Mahalleleri Derneği adına söz alan katılımcı; bu derneğin ilk kurulduğu günden bu yana mücadele ettiği durumlardan bahsetti. Şu an için mahallenin en büyük sorunlarından birinin imar sorunu olduğunu ve bunun için herkesin çıkarlarını takip etmesi gerektiğinden bahsetti. Kentsel dönüşüm mağduru diğer mahallelerden bahsederek buna karşı en büyük direnci bir arada ve örgütlü durarak gösterebileceğimize, bunun yolunun da hem derneğe hem de kurulacak mahalle meclislerine katılmadan geçtiğini belirtti.

HDP ve HDK il ve ilçe örgütlerinden söz alan katılımcılar, yerelerde oluşturulacak meclislerin halk ve yerel yönetim için öneminden ve hangi çevreden olursa olsun bunlara katılımın gerektiğinden bahsetti.

CHP Ataşehir Belediye Başkan Adayı; 1 Mayıs Mahallesi'nde olmaktan mutluluk duyduğunu, mahalle meclisleri ve mahalle enstitülerinin önemli olduğunu, kendi belediyeleklerinin de bu şekilde olacağını ilettiler. Ayrıca siyaset okulları kurarak gençlerin sadece bildiri dağıtarak değil, siyasetin eğitimini alarak bu yolda olmasını istiyoruz dedi.

ESP adına söz alan katılımcı; öncelikle bu forumun muhtarlık ya da diğer adaylıkların tanıtımı için değil mahalle halkının nasıl bir yerel yönetim istediğinin konuşulmasının yeri olması gerektirdi dedi. Halk meclislerinin kurulması gerektiğini, bunun içinde demokrasi için çağrı gruplarına da katılımın olmasını, bu grupların herkese açık olduğunu ve buralarda CHP'lilerin de olduğunu belirtti.

Köz adına söz alan yoldaş konuşmasında; Türkiye'deki en ufak bir demokratik sorun dahi iktidar sorunu halindeyken önümüzdeki yerel seçimlerinde politik bir zeminde durduğunu görmemiz gerekir. Belediye başkan adaylarından, meclis üyeliği adaylıklarına hatta muhtar adaylıklarına dahi siyasi bir zemindedir. Yerel seçimlerde önemli olan emekçilerin örgütlü gücünü büyütme, geçirmek. Bunun için asıl mücadeleyi Erdoğan ve AKP iktidarına karşı örmek gerekir dedi. 16 yıldır tek başına hükümet eden AKP özellikle 7 Haziran seçimlerinden beri yönetememeye başladı. Bu yönetememe durumunu lehine çevirmek için MHP ve Cumhuriyet ittifakına mecbur kalan bir AKP ve Erdoğan iktidarıyla karşı karşıyayız. Bunun için meclisteki sandalye sayısına bakarak bile güç kaybeden bir pozisyonda olduğunu basitçe söyleyebiliriz. ABD ile ilişkileri bozulan, Ortadoğu'daki sözde konumunu kaybeden bir iktidardan söz ediyoruz. Peki önümüzdeki yerel seçimlerde bu tablo karşısında biz ne yapmalıyız diye soran yoldaş sözlerine şöyle devam etti; seçimlerde önemli olan emekçilerin AKP ve Erdoğan'a karşı eylemli mücadelesini örmektir. Böylesi bir mücadelede düzen partileriyle kurulacak olan ittifaklardan geçmez. Tabandan mücadeleyi yükseltecek olan halk meclislerini oluşturulmaktan, solun en geniş birlikteliğinden geçerek. Yani kurulacak bir sol blokla bunu yapabiliriz. Bununla birlikte muhtar aday-

ları, belediye meclis üyesi adayları ve belediye başkan adayları çıkarmak ve bu meclise tabi adayları desteklemek gerekir. Sarayın değil, halkın adayları şiarını yükseltmek ve pratiğe geçirmek gerekir. Sizleri Köz'ün arkasında duran komünistler olarak AKP-Erdoğan iktidarına karşı verilen mücadeleye omuz vermeye ve mahalle meclislerinde buluşmaya çağırıyoruz diyerek sözlerini bitirdi.

Forumda söz alan mahalleliler, mahallede bulunan yozlaşmadan, uyuturucu kullanımının yaygınlaşmasından ve kentsel dönüşüm problemlerinden bahsetti. Bunlara çözüm olacak adaylıklarını destekleyeceklerini anlattılar.

Bu forum öncesinde, yöre dernekleri, kurum ve bireysel kişilerin katılımıyla bir mahalle meclisi kurma niyetiyle bir araya geldiğimizi hatırlamak gerekir. Bu forum da bu meclisi kurma çabamızın bir adımıdır. Bu meclis, birden fazla mahalleye bölünmüş, kalekolla gözetim altında tutulmaya çalışılan 1 Mayıs Mahallesi'nde kurulacak olan halk meclisidir. Halk meclisi; tüm katılımcılarıyla birlikte mahalle ve mahallelinin sorun ve sorularına çare olamasa bile bunları tartışmak ve iyi ya da kötü bir karar alarak bunu uygulatacak bir meclis olmalıdır ve bu meclisler kurulurken önemli olan AKP-Erdoğan iktidarına karşı bunu eylemli bir mücadele aracı haline getirmektir. Bu da sanıldığı gibi düzen içindeki partilerin el vermesini beklemekle ya da bu partilere kendilerinin el verdiğini sanmakla olmayacaktır. Saklandığını sandığı düzenin kokmuş partilerinin eteklerini artık bırakmalıdır.

Bu mücadele solun bir blok olarak ayrıca tarafını belli etmesiyle başlayacaktır. HDP ve bileşenlerinin bu seçimlerde yapması gereken CHP ile gizli ya da açık bir aday pazarlığına oturması değil sol bloğun kurulmasıyla birlikte kendi adaylıklarını oluşturmasıdır ve kurulan halk meclislerinden çıkacak adayları desteklemesidir. AKP-Erdoğan iktidarına karşı genel seçimlerde 2. turda İnce ise İnce, Akşener ise Akşener şeklindeki eğreti tutumunu devam ettirmeden, kendisini de aşan bir sol blokla bu seçimlere hazırlanmalıdır.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Hrant Dink anmasına katıldık: "Adalet için tek yol devrim"

Hrant Dink katledilişinin 12. yılında vurulduğu yerde anıldı. Agos gazetesi eski binası önünde düzenlenen anma için "Adalet İstiyoruz, Hrant 12" yazılı büyük bir pankart asılmıştı. Saat 15.00'te başlayacak anma için kitle daha erken saatlerde toplanmaya başladı.

Eylem alanına doğru Leyla Güven ve Hrant Dink posterleri ve zılgıtlarla ilerleyen yaklaşık yüz kişilik HDP kitlesi çok sayıda HDP milletvekili ile birlikte polislin uyarıları ve engelleme girişimleri sonucu sessiz bir biçimde alana yürüdü.

Anma programı kapsamında Sabahattin Ali'nin kızı Filiz Ali bir konuşma yaptı. Konuşmasında; Sabahattin Ali'nin katledilişine, gözaltındaki kayıplara, Cumartesi Annelerinin mücadelesine ve son zamanlarda Cumartesi Annelerinin eylemlerine dönük saldırılara değindi. Vazgeçmiyoruz diyerek sözlerine son verdi.

Eylemde aynı zamanda Silivri Cezaevi'nde tutuklu bulunan Osman Kavala'nın mesajı da okundu. Mesajında Hrant için adalet talep etmenin ve onurlu bir yaşam için adaletsizliğe direnmenin önemine değindi.

Eylem boyunca sık sık "Hrant için, Adalet için; Biz Bitti Demeden Bu Dava Btmez; Buradayız Ahparı; Öldür Diyenler Yargılansın; Hepimiz Hrantız, Hepimiz Ermeniyiz; Öldür Diyenler

Yargılansın; Hepimiz Hrantız, Hepimiz Ermeniyiz; Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları atıldı.

Eylem alanında bizim dışımızda Aka-Der ve Kaldıraç'ın dövizleri vardı. Kaldıraç dövizlerinde "Katil Devlet Hesap Verecek", Aka-Der dövizlerinde ise "Adalet Halkların Ellerinde Gelecek" yazılıydı.

Köz'ün arkasında duran komünistler olarak eyleme "Adalet İçin Tek Yol Devrim" yazılı dövizlerimizle katıldık. Dövizlerimiz eylem alanına girişte düzenleme komitesinin sansürü nedeniyle engellenmeye çalışılsa da, ısrarımız sonucu dövizlerimizi sokabildik.

Uzunca bir süredir Türkiye'nin içinde bulunduğu siyasal krize değiniyor ve bu krizden ancak devrim yoluyla çıkılabileceğini vurguluyoruz. Bu nedenle de Türkiye'de devrimin güncel olduğunu işaret ediyoruz. Hrant için adaletin de onun faili olan devletin yasaları, yargısı ya da AB reformları ile gelmeyeceğini biliyoruz. Hrant'ın katillerinden hesap ancak emekçilerin seferber olduğu bir mücadele ile sorulabilir. Hrant için adalet de ancak bu düzeni onun faillerinin başına yıkacak bir devrimle gelebilir. Komünistler olarak eyleme de bu siyasal vurguyu öne çıkararak katıldık.

İstanbul'dan Komünistler

HDK Demokrasi için Çağrı Grupları: "Kiminle ittifak yapıyoruz?"

8 Aralık'ta gerçekleşen Demokrasi için Çağrı Grubu forumuna katıldık ve burada özel sayımızın dağıtımını gerçekleştirdik.

Forumun açılış konuşmasında divan; konuşmacıların buldukları yerlerdeki sorunlardan bahsetmesini, seçimlerde parti ittifakları hakkında konuşulmamasını buranın bu konuların yeri olmadığını söyledi.

İlk oturumda söz alan konuşmacıların ortak konuları; Erdoğan'a ve AKP rejimine karşı ayırım noktalarımızı biriktirerek, hangi partiden olduğumuzu ayırt etmeksizin birleşmesi gerektiği yönündeydi.

Disk adına söz alan Kamber Saygılı; karışımızdaki iktidarın dünden daha güçlü olmadığını, rejim krizinin üzerine oturmuş bir ekonomik krizin var olduğunu; buna karşı mücadele edebilme kadına emekçilerin birleşmesi gerektiğinden bahsederek, 7 Haziran seçimleri sonrasında ortaya çıkan bu karalıktan yerel demokrasilerin güçlenmesiyle çıkılabileceğini söyledi.

SODEV adına söz alan konuşmacı bütün partilere aynı uzaklıkta olduklarını söyleyerek; Türkiye'deki ilerici, demokrat kesimlerle birlikte karışımızdaki şer odaklarına karşı mücadele bayrağını yükseltmemiz gerektiğinden bahsetti. Parti ayrılıklarını, aramızdaki sektörleri bir kenara bırakmak zamanı diye ekledi. Türkiye'de kör topal da olsa ilerleyen sistemin de artık kalmadığını, demokrasinin, cumhuriyetin geri kazanılması için bu yerel seçimlerde bir blok olarak bulunmak gerektiğinden, halkın iradesine ihtiyaç olduğundan bahsetti.

Etkinliğe katılan dernek yöneticileri ve HDP / HDK temsilcileri de aynı minvalde konuşmalar gerçekleştirdi.

Etkinliğin başında kurum adına gelen ve söz almak isteyenlerin isimleri yazıldı. İlk

oturumda davetli olan 5 kurum konuşmacısının ardından foruma dönüleceğini ve kurumların ya da katılımcıların söz alacaklarından bahsettiler. 2. Oturumda divan listeden kurumların söz almak için kürsüye davet etti ancak biz de katılımcı listesine isimimizi yazdırmamıza rağmen kürsüye çağrılmadık. Ki eğer söz almış olsaydık konuşmamız divanın istediğinin tam aksine yerel seçimlerde yapılması gereken ittifaklar ve izlenmesi gereken yollar üzerine olacaktı. Eğer söz verilmiş olsaydı şu konulara değinecektik:

"Özellikle 7 Haziran seçimlerinden sonra güç kaybetmeye ve ülkeyi KHK ve OHAL'lerle yönetmeye çalışan ancak bunda bile zorlanarak MHP ile bir cumhur ittifakına mecbur kalan bir AKP ve Erdoğan iktidarıyla karşı karşıyayız. Bu durumda hemen hemen söz olan tüm konuşmacıların aksine karışımızda güçlenen bir tek adam değil, kan kaybına uğrayan bir iktidar olduğunun altını çizmek istiyoruz.

Önümüzdeki yerel seçimlerin ne kadar siyasi bir zeminde olduğunu görüyor ve emekçilerin eylemli mücadelesini AKP ve Erdoğan iktidarına karşı örmek gerektiğini söylüyoruz. Bu mücadele de düzen içi partilerle kurulacak ittifaklarla değil, mücadeleyi tabandan yükseltecek halk meclisleri ve solun en geniş birlikteliğiyle sağlanır. Bu nedenle kurulacak bir sol blokla birlikte bu meclislere tabi olacak adaylarla yerel seçimlerde katılmayız. HDP'nin bu yerel seçimlerde de CHP'nin kuşruğuna takılmadan, sol blok adaylarıyla birlikte nerde durduğunu belli etmesini gerektiğini düşünüyoruz. Emekçilerin bu mücadelesi kokmuş düzen partileriyle el ele vererek değil solun birlikteliğiyle yu-kan taşınacaktır."

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Yerelci eğilimleri değil, politik bir muhtarlık çalışması örneğini öne çıkaran yer: 1 Mayıs Mahallesi

Üç bölünmüş olan 1 Mayıs Mahallesi'nin her üç parçasında da Mustafa Kemal Mahallesi Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği bünyesinde, aynı ilke ve prensiplerle muhtar adayları çıkarıldı. Mustafa Kemal Mahallesi muhtar adayı olarak Derya Yüksel, Yenişehir Mahallesi muhtar adayı olarak Mehmet Taş ve Aşıkveysel Mahallesi muhtar adayı olarak da Engin Gürbüz belirlendi. Belirlenen prensiplerin başında ise; Sarayın karşısında olmak, mahalle meclislerine tabi olmak,

muhtarlığı geçim kapısı olarak kullanmamak ilkelere geliyor. Muhtarlık seçimlerinde vaatler silsilesi ile dolu bir muhtarlık çalışmasının yerine, bugünkü siyasal tabloya ilişkin net tutum alan bir muhtarlık çalışması yürütülüyor. KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak içerisinde faaliyet yürüttüğümüz derneğin, 1 Mayıs Mahallesi'nin tamamı için adaylar çıkarması, özü itibarıyla devlet tarafından bölünmüş olan mahallemizin fiili olarak birleştirilmesinin mücadelesidir aynı zamanda. Kentsel dönüşüm saldırılarıyla rantçılara peşkeş çekilmeye çalışılan mahallemizi, üç beş asalağa teslim etmemenin mücadelesidir aynı zamanda. Meclisleri danışma kurulu gibi uygulayan sol demokrasi oyuncululuğuna karşı, doğrudan demokrasinin mekanizması olan ve tüm yetkileri elinde bulunduran bir meclis faaliyetinin yaratılması mücadelesidir aynı zamanda. Günümüzde en küçük demokratik hakkın alınmasının dahi sarayın karşısında durmaktan geçtiğini, bunun içinde somut adımlar atmayı amaçlayan bir mücadele hattıdır aynı zamanda.

İşte bir muhtarlık seçiminin var olan siyasal iktidara karşı nasıl bir mücadele aracı olabileceğini

gösteren bir seçim çalışması yürütülmektedir 1 Mayıs Mahallesi'nde. Yerelin sorunlarına gömülmiş bir muhtarlık seçim çalışması değil, genel siyasal tabloya ve iktidara karşı mücadele hattı geliştiren bir seçim çalışmasıdır bu.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak bu çalışmalarda aktif bir şekilde bulunmamızın özünde de bu siyasal bakış yatmaktadır. Prensipleri yukarıda belirttiklerimiz olan muhtarlığın, çalışmalarını da bu prensiplere uygun bir şekilde planlanmakta ve yürütülmektedir. Her Çarşamba günü her üç mahalle muhtar adaylığımız için oluşturduğumuz kampanya kurulumuzun toplantıları, hedeflediğimiz mahalle meclisi gibi işlemekte, tüm kararlar ortak alınmakta, muhtarlık çalışmalarının giderleri ortak karşılanmaktadır. Kampanya kurulu toplantılarına ve faaliyetlerine Mayista Yaşam Kooperatifi de dahil olmakta ve tüm faaliyetlerde sorumluluk olarak seçim çalışmalarını aktif bir şekilde desteklemektedir. Herkese açık yürütülen kampanya kurulu toplantılarına dernek ve kooperatif ortakları dışında mahalle halkımızdan da katılım sağlanmakta ve onlarda bu sürece dahil edilmektedir.

Bu toplantılar üzerinden yapılan planlamalar neticesinde, mahallemizdeki tüm yöre dernekleri, demokratik kitle örgütleri ve siyasetleriyle görüşmeler yapıldı ve destekleri istendi. Mahalledeki tüm kahveler ve esnaflar ziyaret edilerek her üç muhtar adaylığı için destek çağrıları yapıldı. Her üç aday için aynı içerikte ayrı ayrı çıkarılan binlerce broşür mahalle emekçilerine ulaştırıldı. Ev toplantıları, ev ziyaretleri ve kahve toplantıları yapılarak muhtarlık çalışmaları hali hazırda sürmektedir. Her ziyarette, her toplantıda, belirlenen prensipler anlatılmakta ve bu prensiplerle şekillenecek muhtarlık yönetimine destekler istenmektedir.

Yerelci eğilimlerden uzak politik bir muhtarlık çalışmasının nasıl olması gerektiğinin en net örneklerinden birisi olan bu çalışmalara, KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak azami düzeyde sorumluluk olarak dahil oluyoruz. Tüm sol akımlara da bu çalışmalarda aktif sorumluluk alma çağrısı yapıyoruz.

Oylar Saraya Karşı Olan Muhtar Adaylarına!

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Devletin böldüğü 1 Mayıs Mahallesi'nde ortak muhtarlık çalışmaları

1 Mayıs Mahallesi'ndeki muhtarlık çalışmalarında, mahallemizdeki tüm yöre dernekleri ziyaret edilmiş, hepsiyle ayrı ayrı nasıl bir muhtarlık olması gerektiği hakkında konuşulmuş ve en son olarak da, bu derneklerin dahil olduğu ortak bir toplantı gerçekleştirilmişti.

Bu toplantıların ardından muhtarlık çalışmalarını yürütmek üzere bir kampanya kurulu kuruldu. Kampanya kurulu üzerinden bu projeyi 1 Mayıs Mahallesi'nin diğer parçalarına da önermeyi

önümüze koymuştuk. Bu bağlamda da 1 Mayıs Mahallesi'nin bir diğer parçası olan Yenişehir Mahallesi'ne yönelik bu öneriyi ele aldık. Mustafa Kemal Mahallesi Derneğine bu önerimizi sunduk. Dernekteki arkadaşlarda muhtar adaylığına yönelik gündemlerinin olduğunu ve bunu değerlendireceklerini ifade ettiler. 1 Mayıs Mahallesi'nin bu kısmı kentsel dönüşüm konusunda daha fazla gündem olmuş, mahalleye yönelik imar planları çıkmış ve mahalleliyi topyekün sürgün edecek planlar devreye 2012 yılından itibaren sokulmuştu. İşte bu saldırılar karşısında 2012 den beri mücadele yürüten ve KÖZ olarak bizimde o günden beri her türlü faaliyetlerinde destek verdiğimiz dernek, mahallemizin rantçılara peşkeş çekilmesini engelleyerek bu günlere gelebilmiştir. Bundan sonraki süreçte mahallemize yönelik bu saldırıların daha da artacağını farkında olunmasından kaynaklı, daha güçlü bir mücadele hattı örebilmek için, rantçıların değil, 1 Mayıs Mahallesi halkının yanında olabilecek, mahalle meclislerine tabi çalışabilecek bir muhtarlık oluşturmak gerektiğini önüne koymuştur. Bu hedeflere uygun bir muhtarlık için dernek başkanı Yenişehir Mahallesi muhtar adayı olarak çıkarıldı. Açıklanana bu adaylığın ardından 1 Mayıs Mahallesi'nin her iki parçası içinde ayrı ayrı çalışma yürütmek yerine ortak bir çalışma yürütme kararını aldık.

Tek bir kampanya kurulu üzerinden yürütülen çalışmalarda, Aşıkveysel Mahallesi muhtar adayı Engin Gürbüz ve Yenişehir Mahallesi muhtar adayı Mehmet Taş için broşür bastırıldı. Mahalle

meclislerine tabi olan, rantçıların değil mahalle halkının yanında yer alan, muhtarlık gelirlerini mahalle meclislerinin denetimine bırakan, her konuda şeffaflığı baz alan ve sarayın değil mahalle halkının muhtarları olacaklarını savunan ilkeler üzerinden çıkarılan broşürlerle çalışmalara başlandı. Her iki muhtar adayı da, şuan hali hazırda faaliyetlerini yürüten ve mahalledeki bir dizi yöre derneğini, Demokratik Kitle Örgütlerini ve siyasal kurumları içeren 1 Mayıs Mahallesi Halk Meclisinin çalışmalarına aktif bir şekilde katılmakta ve bu meclisi güçlendirmek için çalışmalarını yürütmektedirler.

Muhtarlığın gelirlerini mahalle meclislerinin denetimine bırakacak olan böylesi bir muhtarlığın çalışmalarının kolektif olması gerektiği gibi, bu çalışmaların giderlerinin de aynı şekilde karşılanması gerekmektedir. Bu bakış açısıyla muhtarlık çalışmalarının giderleri için ortak bir kasa oluşturulmuş ve bu kampanyayı destekleyenlerin ortak katkılarıyla giderlerin de bu kasadan karşılanması kararı alınmıştır.

Bu bağlamda yürütülen muhtarlık faaliyeti çalışmalarına KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak olabildiğince dahil olmaya çalışıyoruz ve bu muhtarlık çalışmalarının mahalledeki dayanışmayı ve mücadeleyi yükseltmeye hizmet etmesi için gayret gösteriyoruz.

Sarayın Değil Mahalle Meclislerinin Muhtar Adaylarını Destekleyelim!

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

1 Mayıs Mahallesi Halk Meclisi faaliyetlerini sürdürüyor

1 Mayıs Mahallesi Halk Meclisi kurulduğu günden beri belirli gündemlerle toplanmış, ele aldığı gündemleri mahallemizin tamamına yaymak için tüm kurum ve yöre dernekleriyle görüşmeler yapmıştır. Ele aldığı gündemlerden birisi olan imar barışı ve kentsel dönüşümle ilgili geniş bir halk toplantısı planlanmış ve bu doğrultuda çalışmalar yürütülmüştür.

22 Aralık'ta düzenlenen halk toplantısına, TMMOB ve Kent Hareketlerinin yanı sıra, Mustafa Kemal Mahallesi Derneği avukatı da konuşmacı olarak katıldı. Sivas Boğazören derneğinde yapılan halk toplantısına mahalle halkının ilgisi ve katılımı da yoğundu. Halk toplantısında ilk olarak halk meclisi adına divanda görev alan arkadaş konuşma gerçekleştirdi. Yaptığı konuşmasında halk meclisinin amaçlarından, faaliyetlerinden ve önümüzdeki süreçte yürütmeyi amaçladığı çalışmalarından söz etti.

Açılış konuşmasının ardından konuşmacılar sırayla söz alarak gündeme dair görüşlerini açıkladılar. Hali hazırda mahallemize yönelik uygulanmak istenilen kentsel dönüşüm planlarının, aslında mahalle emekçilerine yönelik

saldırıları olduğundan, bu saldırılara karşı örgütlü bir şekilde mücadele yürütülmesi gerektiğinden söz ettiler. Kentsel dönüşüm ve imarla ilgili saldırılara karşı hali hazırda faaliyet yürüten Mustafa Kemal Mahallesi Derneğine üye olup, bu saldırıların göğüslenilebileceğinden söz ettiler.

Konuşmacıların ardından, halk toplantısına katılan mahallemizin imar barışı ve kentsel dönüşümle ilgili bir dizi soruları oldu. Ayrıca mahalle meclisi faaliyetlerine katılan arkadaşlarda söz alarak tüm bu saldırıların püskürtülmesinin yolunun mahalle meclislerinde örgütlenmesinden geçtiğini, vakit kaybetmeden meclis üzerinden bu mücadeleyi yükseltmek gerektiğini vurguladılar. Oluğukça verimli geçen halk toplantısı bundan sonraki faaliyetlere katılım çağrısı yapılarak bitirildi.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak Mahalle meclisinin kuruluşundan bugüne kadar bilfiil içerisinde yer aldık ve çalışmalarında aktif bir şekilde sorumluluk aldık ve almaya da devam edeceğiz.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Ataşehir HDP'nin 3. Olağan Kongresi'ne katıldık

HDP Ataşehir 3. Olağan Kongresi'ne katıldık. Etkinlik slayt gösterisiyle başladı. Açılış konuşması yapıldıktan sonra söz alan konuşmacılar, HDP'ye yapılan tüm saldırıların aslında hak hukuk adalet istenildiği için gerçekleştiğini, bu saldırıların odağında da HDP'nin bulunduğunu söylediler. Biz barışın, insanın ve insanlığın partisiyiz. Ve bunun için bedeller ödedik ve ödemeye de devam edeceğiz. HDP barış içinde, demokratik ulus ve demokratik cumhuriyet ilkeleriyle kurulu bir toplumsal yaşamın mümkün olduğuna inanıyor.

Amerika'nın Suriye coğrafyasından askeri birliklerini çekmesiyle birlikte Rojava'da bir işgal planları yapanların ağızlarının yeniden sulanmasına sebep oluyor, İsid'e direnerek kendi topraklarında hayat kuran kobane halkının varlığı buradakileri rahatsız ediyor diyen konuşmacı ardından; barış içinde yaşamayı sağlayacak siyasetlere dönmek gerektiğini, 31 Mart yerel seçimlerine giderken toplumu kutuplaştırıldığını, ekonomik krizi göz önünden kaçırarak üstünün örtülmeye çalışıldığını söyledi. Toplumsal sorunları çözecek son barışçıl yöntemlerle gerçekleştirme ihtimali olan bu seçimde HDP kurmaya çalıştığını bu oyunu bozmaya hazırdır. 31 Martta doğuda kayyum atadığı belediyeleri geri alacak, batıda da seni yenecektir , AKP-MHP faşist muhalefetine Mersin Adana gibi illerin gitmemesi için çaba gösterecek batıda da adaylarımızla bunun için olacağız. Bizler mahallelerimizi örgütleyen demokrasi için çalışan HDP'lileriz diyerek konuşmalar son buldu.

Konuşmaların ardından kurum ve derneklerin gönderdiği mesajları okundu.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak kongreye şöyle bir mesaj ilettik;

HDP Ataşehir ilçe örgütü olarak düzenlemiş olduğunuz 3. Olağan kongrenizi KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak selamlıyoruz. Her geçen gün zayıflayan, zayıfladıkça MHP ve BBP gibi partilere muhtaç hale gelen Erdoğan ve AKP var karşımızda. Zayıfladığı için yönetemeyen ve rejim krizi içinde cebelleşen Erdoğan ve AKP kendisine karşı olan tüm muhalif kesimleri baskı ve zorbalık yoluyla sindirmeye ve etkisiz hale getirmeye çalışmaktadır. Saldırıların odağında elbette HDP bulunmaktadır. Çünkü HDP Erdoğan'ı koltuğundan edecek bir mücadele hattını örebilecek olan sol hareketin merkezinde bulunmaktadır. Erdoğan ve AKP'ye korktuklarını başına getirmek bugünün en acil görevidir. Bunun için de düzen içi ittifaklara bel bağlamak değil en geniş sol blokla bu hattı örmek gerekir. Yerel seçimlere de bu blokun ortak adaylarıyla katılmak gerekir. Ancak böylesi bir sokak ve seçim hareketi örgütlenilebilirse Demirtaş'ı , Leyla Güven'i, Gülten Kışanak'ı ve tüm siyasal tutsakları demir parmaklıkların arkasından çıkarabiliriz.

Bu kongrenin de böylesi bir mücadele hattının örülmesine hizmet etmesini temenni ediyor , böyle bir mücadelede KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak HDP ile omuz omuza olacağımızı bildiriyoruz. Tekrardan kongrenizi selamlıyor, başarılar diliyoruz.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

8 Mart bir şölen günü değil, Kadınların politik mücadeleye katıldıkları bir gün olmalı

10 Mart günü KÖZ olarak Kartal'da bulunan Eğitim-SEN şubesinde bir 8 Mart etkinliği gerçekleştirdik. Saygı duruşu ile başlayan etkinlikte KÖZ adına 2 yoldaş farklı içeriklerde 2 konuşma gerçekleştirdi. Ayrıca devlet tarafından bölünen 1 Mayıs Mahallesi'nin Aşık Veysel bölgesinin muhtar adayı Engin Gürbüz ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Başkan Adayı Güldes Önkoyun da etkinliğe konuşmacı olarak katıldılar.

KÖZ adına konuşan ilk yoldaş konuşmasında şunları söyledi: "Hoşgeldiniz arkadaşlar, hepimizi KÖZ gazetesi adına selamlıyorum. Bugün burada emekçi kadınların tüm dünya kadınlarına armağan ettiği uluslararası bir mücadele günü olan 8 Mart'ı idrak etmek için toplandık.

Biz KÖZ olarak geçmişten bugüne 8 Martları anarken bir noktanın altını ısrarla çizdik. Bize göre 8 Mart, yalnızca kadınların kadın olmalarından kaynaklanan sorunları konuştuğu, yalnızca kadınları ilgilendiren bir gün olarak anlaşılabilir. Biz 8 Mart'ı anarken aslında bir yönüyle Şubat Devrimi'ni anarız. Yani 8 Mart, komünistler için kadın emekçilerin cesaretinin kıvılcımını çaktığı büyük Ekim Devrimi'ni de anmak ve anlamak için önemli bir gündür. 8 Mart kadınların yalnızca cinsiyetçiliğe, yalnızca erkek egemenliğine karşı çıktıkları bir gün değildir. 8 Mart kadınların siyasal mücadeleye katıldıkları, hatta Şubat örneğinde olduğu gibi erkek emekçileri de kollarından tutup bu mücadeleye kattıkları bir gün olarak anlaşılmalıdır.

Hele hele bu topraklarda 8 Mart, yoğun bir dizi siyasal eylemliliğin (Newrozun, 16 Mart'ın 30 Mart'ın, 1 Mayıs'ın) içerisinde yer aldığı, Mart-Mayıs süreci olarak andığımız sürecin de ilk uğrağıdır. 8 Mart'ın içeriği, coşkusu, dinamizmi aslında bütün Mart-Mayıs sürecini belirler, onun nasıl geçeceği hususunda bizlere ipuçları gösterir.

Üstelik bu yılın 8 Mart'ı ve genel olarak Mart-Mayıs süreci eylemleri yerel seçimlerin kapıya dayanmış olması bakımından ayrı bir önem taşıyor. Madem ki KÖZ olarak 8 Mart'ı bir siyasal mücadele günü olarak görüyoruz, o halde bu 8 Mart'a da içerisinden geçtiğimiz dönemde herkesin kulağını kabarttığı yerel seçim gündemi damga vurmalıdır, diyoruz. Tam da bu yüzden ben bugünkü konuşmamın tamamını yerel seçimler gündemine ayırmak istiyorum.

Esasında sürekli yerel seçimler kavramını kullansak da bugün gündemimizdeki seçimlerin "yerel" bir yönü olmadığı açık. Cumhuriyet İttifakı'nın seçimlere ilişkin söylemlerine bakarsanız bu gerçeği tüm çıplaklığıyla görebilirsiniz. Erdoğan ve Bahçeli ısrarla bu seçimlerin kendileri açısından bir beka sorunu olduğunu ifade ediyorlar. Beka ne demek? Beka günümüz Türkçesi'ne kalıcılık, yerinde kalmak, pozisyonunu korumak olarak çevrilebilir. Yani aslında Erdoğan ve Bahçeli şunu söylüyorlar: 31 Mart seçimleri bizim iktidarda kalıp kalmayacağımızı belirleyecek diyorlar.

Erdoğan ve Bahçeli'nin koltuklarını korumakla ilgili bir sorunun olduğu kısmı doğrudur. Biz KÖZ olarak Türkiye'de uzun yıllardır bir rejim krizinin bulunduğu, devleti oluşturan erkler içerisinde bir parçalanmanın bulunduğu, devletin adliyesinden harbiyesi-ne kadar yoğun bir çekişmenin hâkim olduğunun altını çiziyoruz. Amerika'nın ve onun yerli işbirlikçilerinin Erdoğan'ı göndermek istediğini ifade ediyoruz. Ancak onlar, Türkiye'de Venezuela'da yaptıkları gibi bir darbeyi kışkırtmaktan çekiniyorlar. Çünkü Türkiye'de kitleleri sokağa dökmekten korkuyorlar. Zira öyle ya da böyle Türkiye'de kitleler bir defa sokağa çıktığında ne olacağını kestiremiyorlar. Son 10 yılda 2 büyük ayaklanma yaşanması bunun bir göstergesi. Bunun için de Erdoğan'ı parlamenter yollarla, Türkiye'deki bir numaralı temsilcileri olan AKP'nin yedeği CHP'ye kazandırılacak bir seçim zaferiyle alt etmenin peşindedir. Bugün de gündemde olan strateji şudur: yerel seçimler vasıtasıyla Erdoğan'ın elinden birkaç büyük belediyeyi koparmak istiyorlar, bu sayede Erdoğan'ı kuşatacaklar, zayıflatacaklar ve düzen içi yollarla, yan seçimlerle, skandallarla, kasetlerle göndermeye çalışacaklar.

Bizim zaten bu projeye işimiz olmaz. Ayrıca bu proje zaten tutmaz. Bir defa 12 Eylül rejiminin krizinin bir boyutu Kürtlerle ilgili. Kürtler rejimin kendilerine biçtiği deli gömleğinin dikişlerini patlatıyorlar. Hiçbir şey yapmasalar dahi onların siyasetteki varlıkları Amerikancı muhalefetin açmazlarını büyütüyor. Erdoğan'ın karşısında bir köşesinde HDP'nin, bir köşesinde İYİ Parti ve Saadet'in bulunduğu geniş bir ittifak çıkarma politikası bir türlü tutmuyor. Dahası tutsa bile Erdoğan'ın alınacak bir seçim yenilgisini kabullenip koltuğunu terk etmesi, hatta kaybettiği belediyelerden çekilmesi dahi ihtimal dâhilinde görünmüyor. Bunu anlamak için çok yoğun bir araştırma yapmaya da hacet yok, zaten adam kendisi söylemiş, kaybedersem kayyım atarım demiş. Dolayısıyla Erdoğan'ın sandıkla gönderilebilmesi zaten mümkün değil.

Şimdi bu tabloya bakıp buradan umutsuzluk devşirenler olabilir, ama durum aslında hiç de öyle değil. Erdoğan seçimle gönderilemez diyoruz. Ancak Erdoğan giderek zayıflıyor. Düne kadar tek başına iktidardaydı, bugün Bahçeli'nin koltuk değnekliliği olmadan hiçbir adım atamıyor. Düne kadar Kürtleri tehdit ediyordu, aylardır Fırat'ın doğusuna gireceğim diyor, bu konuda en küçük bir adım atamıyor. Afrin'de sıkıştı kaldı, daha bugün İdlip'te desteklediği Nusra çetelerine operasyonlar yapılmaya başlandı. İçeride kendi partisinin kontrolünü dahi yitirmiş durumda. Velhasıl üfleseniz yıkılacak bir durum içerisinde.

İşte bu tablo içerisinde biz yerel seçimlere gidiyoruz. Yani özetle bir yanda zayıflamış, pespaye hale gelmiş, kof tehditlerle insanları korkutmaya çalışan bir iktidar, diğer yanda onu seçimlerle götürmeye çalışan Amerikancı muhalefetin temsilcisi CHP var. Maalesef bu tablo içerisinde HDP ve onun içinde bulunduğu sol da, tarihinin en güçlü döneminden geçiyor olmasına karşın kendi gücünün farkında değil ve CHP'ye sessiz sedasız destek oluyor. HDP büyük şehirlerde CHP'nin karşısına çıkmıyor, solun bir bölümü HDP ile birlikte CHP lehine meydanlardan çekilmiş, bu sessizlik oyununu sürdürüyor, bir kısmı boykotçuluk adı altında sokakları, meydanları burjuva partilerine terk etmiş durumda, bir kısmı da Erdoğan'ın bekasının oylanacağı bu seçimleri kendi propaganda aracı olarak görüyor, kendi örgütlenmemiz için aday göstereceğiz, bakalım ne kadar oy alacağız türünden bir tutum belirtiyor.

Peki biz ne yapacağız? Ya da ne yaptık şu zamana kadar? Biz Erdoğan'ın seçimler yoluyla devrilemeyeceğini bilenler olarak ne yaptık? Biz önce sola bir çağrı yaptık. Dedik ki arkadaşlar seçimler bizim önümüze büyük fırsatlar çıkarıyor. Erdoğan devrilebilir, ama sadece devrilmesi değil, nasıl devrileceği de önemlidir dedik. Gelin, Erdoğan'ın karşısına büyük şehirlerde ortak adaylarla çıkalım. Bu adaylar etrafında kitlesel bir seferberlik örelim ve Erdoğan'ı püskürtecek sokak eylemlerini seçimleri istismar ederek yaratalım dedik. Bugün emekçilerin ve Kürtlerin taleplerini yükseltecek, kayımlara karşı açıktan mücadele edecek, Demirtaş'ı cezaevine tukan, Afrin operasyonlarına onay veren, Erdoğan'ın elini sıkın CHP'ye yedeklenmeyecek bir aday belirleyelim ve bu çerçevede bir seçim çalışması yürütelim dedik. Bugün halkçı belediyecilikten, sosyalist adacıklardan, kooperatifçilikten bahsetmenin sırası değil, bugün kimse sandığına "kim daha iyi belediyecilik yapacak" sorusuyla gitmeyecek dedik. Bu çağrımız kabul görmedi. Az önce bahsettik, solun muhtelif akımları, muhtelif gerekçe ve yöntemlerle seçimleri pas geçmeyi, meydanları CHP'ye terk etmeyi tercih ettiler.

Biz başından beri adaylarımız şu olsun, sizden 3 aday olsun, bizden 5 aday olsun pazarlığına da girmedik. Aday kim olursa olsun, bu çerçevede bir seçim çalışması yürütülün istedik. Yani kayımlara karşı açıktan muhalefet edilsin, Kürtlerin adı anılsın, talepleri dillendirilsin, AKP'ye karşı bir kitlesel seferberlik örgütlenmiş dedik. Bu kabul görmedi. Bunun üzerine "biz bu talepleri dillendiren, bu sorumluluktan kaçmayan adayları destekleyeceğiz" dedik. Bununla bağlantılı olarak da İzmir'de Yalçın Yanık'ı, İstanbul'da Güldes Önkoyun'u bağımsız adaylar olarak destekleyeceğimizi ilan ettik. Bu adaylar KÖZ'ün adayları değil arkadaşlar. Adayların afişlerinde KÖZ'ün logosu, şiarları, sloganları yer almıyor. Bu adayların ortaya koyduğu esaslar KÖZ'ün aynı çizgilerine de denk düşmüyor. Bu adayların çalışmasını da dar grupçu, rekabetçi esaslara göre yürütmüyoruz. Dışımızdaki sola açıkça "gelin siz de bu adayların çalışmasını kendi bildiğiniz gibi yapın" diyoruz.

Eğer 8 Mart'tan, eğer Newroz'dan Erdoğan'ı alaşağı etmek için

yararlanmak istiyorsak bu eylemlerde alanları dolduran kitleleri buluşturmalıyız, diyoruz. Bu kitleleri buluşturmanın yolu da ülkenin merkezi siyasetine dair bir çalışma olacaktır. Berkin Elvan ile, Mehmet Ayvalıtaz ile, Lice'de Kalekol inşaatına karşı çıkarken katledilen Medeni Yıldırım'ın mücadelesi nasıl Erdoğan karşıtlığında birleştiyse, dün sokakta polis karşısında direnen kadınlarla Newroz alanlarını dolduran kitlelerin mücadelesi de siyasal talepler etrafında birleşebilir. Bu yüzden seçimlerde oylarınızı "siyasal bir çalışma yürüteceğim, çalışmamın merkezine Erdoğan'ı oturtacağım" diyenlere verin. Bu adayların çalışmasına omuz verin.

İşte bugün de, 8 Mart vesilesiyle bir kez daha ilan edelim: Böyle düşünen, böyle söyleyen adaylar var arkadaşlar. Bu adaylar İstanbul'da Güldes Önkoyun, İzmir'de Yalçın Yanık'tır. Kadınları, Kürtleri, Alevileri, emekçileri, tüm ezilenleri de bu adayların çalışmasını büyütme çağırıyoruz. Çünkü biz biliyoruz ki kadının da, Kürdün de, emekçinin de kurtuluşunun yolu siyasal mücadeleden geçer. 2019 8 Mart'ı da, kadınlar için kendileriyle alay eden, kadına cinayetten başkasını reva görmeyen bu zorba iktidardan kurtulmanın bir kaldıracı olacağına, bu ancak siyasal mücadele yoluyla olabilir. Bu düşüncelerle kadın, erkek tüm emekçilerin 8 Mart'ını selamlıyorum. Flormar'da direnen kadın işçilerin, cenazesi günlerce yerde kalan Taybet Ana'nın, evlatları ellerinden alınan Roboskili annelerin, evinde işyerinde tacize karşı direnen kadınların, tecrite karşı direnen Leyla Güven'in mücadelelerinden aldığımız cesaret ve kararlılıkla haykırıyoruz: Kadının kurtuluşu insanlığın kurtuluşudur!"

İkinci olarak 8 Martların tarihini ve bugünkü anlamını ifade etmek için söz kullanan yoldaş konuşmasında 8 Martların bugünkü apolitik içeriğinin nereden kaynaklandığını ifade etti. Türkiye'de bağımsız ve güçlü bir kadın hareketinin bulunmadığının altını çizen yoldaş yaşadığımız topraklarda feminizmin tasfiyecilikle aynı iklimde gelişip serpiştiğini anlattı. Dünyanın başka bir yerinde kadın kadına 8 Mart kutlamalarının söz konusu olmadığını altını çizdikten sonra Türkiye'de bu durumun Gazi Ayaklanması'nın hemen ardından ortaya çıktığını ve bununla amaçlanının esas olarak Gazi Ayaklanması'nın emekçileri birleştiren politik etkisini kırmak olduğunu ifade etti. Kadın kadına 8 Martların ortaya çıkmasından önce 8 Martların politik içeriğinden yalıtıldığını vurguladı. "8 Martların için boşaltılmasının sorumlusu feministler değil, tasfiyecilerdir" diyen yoldaş, 8 Martların kadınların siyasal mücadeleye katıldıkları bir gün olduğunu hatırlatarak bugün de bu eylemlerden siyasi hedeflerimize ulaşmak için yararlanmamız gerektiğine değindi.

Bu konuşmanın ardından Güldes Önkoyun söz aldı. İki politik konuşmanın ardından kendisini tanıtmakla ve neyi hedeflediğini anlatmakla yetineceğinin altını çizen Önkoyun, bir mobilya işçisi

ve bir devrimci olduğundan bahsetti. Bugün Türkiye'de kimsenin bu sorumluluğu üstlenmediği için aday olduğuna değindi. Amacının seçimlerde emekçilerin, kürtlerin sesini yükseltmek olduğunu anlattı. Erdoğan'ın seçimle gitmeyeceğini ifade ederek Erdoğan'dan kurtulmak için ezilenlerin ve emekçilerin kitlesel seferberliğini örnek gerektiğini anlattı. Bunu yaparken de CHP'nin kuyruğundan kopmak gerektiğini vurguladı. Erdoğan'dan ve AKP'den kitlesel bir seferberlik yoluyla kurtulunabileceğini düşünenlerin desteğini istedi.

Son olarak söz alan muhtar adayı Engin Gürbüz, 1 Mayıs Mahallesi'nin bölünmüşlüğünden bahsederek yürüttükleri muhtarlık çalışmasının aslında mahalleyi birleştirdiğinden bahsetti. Mahallenin 3 parçasında aynı programa bağlı, kendisini mahalle meclisine karşı sorumlu gören 3 muhtar adayının tek bir çalışma yürüttüğünü anlattı. Çalışma kapsamında görüştükları kesimlerden yoğun şekilde destek aldıklarını ve "siz bu mahalleyi kurulduğu günlere döndürmek istiyorsunuz" biçiminde tepkilerle karşılaştıklarını üzerinde durdu. Maksatlarının tam da bu olduğunu vurguladı. Ayrıca "her kim bugün muhtarlık kurumunu kitlelerin sorunlarının çözüm mercii olarak gösterirse yalan söyler, bugün en ufak bir hakkımızı almamız için bile Erdoğan'ın gitmesi gerekir" dedi. Sarayın muhtarı olmayacağını bir kez daha vurgulayan Gürbüz, çalışmalar için destek isteyerek konuşmasına son verdi.

Bu konuşmanın ardından salondaki katılımcılar söz aldı. Sohbet havasında geçen ikinci turun ardından "Çarı Deviren Kadınlar" film gösterimi yapıldı ve program böylece sona erdi.

Kadının Kurtuluşu İnsanlığın Kurtuluşudur!

Apolitik bir 8 Mart'ta devrimci bir tutum

8 Mart, 2019'da da geçen seneleri aratmayacak bir apolitik içerik ve katılımla gerçekleşti.

İstanbul 8 Mart Kadın Platformu "Özgürlüğümüz için direniştiyiz. Krize, savaşa ve şiddete karşı alanlardayız!" sloganıyla Bakırköy Halk Pazarı'ndaki mitinge çağrıda bulundu. Bu sene de mitinge katılımı sadece kadınlar sağlarken, erkekler alana alınmadı.

Geçen senelere nazaran katılımın daha az olduğu mitinge, YDK, SKM, HDP, HDK, TJA, Kaldıraç, İmece Ev Emekçileri Sendikası, Flormar işçisi kadınlar katıldı. Biz de KÖZ olarak alandaydık.

Taşınan pankartlarda ya da atılan sloganlarda önümüzdeki yerel seçimlere dair herhangi bir söylem yoktu.

Kortejlerden sıklıkla "Jin, Jıyan, Azadi; Susmuyoruz, Korkmuyo-

ruz, İtaat Etmiyoruz; Leyla Güven Onurumuzdur; Kadınlar Birlikte, Birlikte Güçlüyüz" benzeri sloganlar atıldı.

8 Martlar tarih boyunca burjuva iktidarlarına karşı ne kadar sarıncı bir eylemlilik süreci olduğunu hep kanıtlamaya gelmiştir. Nasıl ki ilk 8 Martların ardından kadınlar siyaset sahnesinde artık etkin bir rol üstlenmeye başlamışsa, nasıl ki çarlık Rusyasında 8 Mart eylemleriyle başlayan ayaklanma dalgası çarlığı yerle bir eden muvazaffer ekim devrimine kadar sürmüştü bugünde aynı siyasal bilinçle yani iktidara karşı bir mücadele hattıyla örgütlenmesi gerekirdi. Ancak son yıllarda bu topraklar başta olmak üzere dünyanın bir dizi yerinde 8 Martlar bu içeriğinden yoksun apolitik ve reformist bir hatta örgütlenmektedir. Bu yılki 8 Mart da bu apolitik ve reformist hattan gereken nasibini almıştır. Yerel seçimlere 1 aydan az zaman kalmışken; kürdistanda ezilenlerden yana olan 96 belediyeye kayımlar atanmışken, ceza evlerinde siyasi tutsaklara yönelik uygulanan tecride karşı yüzlerce devrimci bedenini açığa yatırmışken, her tarafta kürdün sesi kısılmaya çalışılırken, AKP'nin yedek lastiği CHP'yi iyiyeye makyajlanarak emekçileri yedelemeye çalışırken, saraya karşı öfke kusan emekçilerin öfkeleri hapsedilmeye çalışılırken, bunlardan bağımsız ve bunlara karşı net bir tutum almayan 8 Mart'ın çarlık otokrasisini yıkan 8 Martla taban tabana zıt bir hatta gittiğini görmemek için kör olmak gerekir.

Bugünkü 8 Mart'ın politikliği de tam da bu yerel seçimlere ilişkin bir tutumdan geçmesiyle sağlanabileceken bu yapılamamıştır. Kayımların karşısında, saraya karşı mücadeleyi örmeye çalışan, kürdün, emekçinin sesini yükseltmeye çalışan adayların damga vuracağı bir 8 Mart olması gerekirken, bunlara hiç değinmeyen içi boş kof sloganlarla geçirilen, erkekler her yıl olduğu gibi alandan uzak tutularak birleşik mücadeleyi örmek yerine engelleyen bir

8 Mart gerçekleştirilmiştir. Çünkü bu yerel seçimler solun CHP'ye yedeğlendiği bir zeminde gerçekleşmektedir. Tam da böylesi bir durum karşısında net ve solla nerdeyse taban tabana zıt bir tutum takınan KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak 8 Mart'a da soldan farklı bir siyasi çizgiyle katıldık. "31 Mart'ta Emekçinin, Kürdün Sesini Yükseltmek İçin Oylar İstanbul'da Güldes Önkoyun'a İzmir'de Yalçın Yanık'a" pankartıyla alandaydık. Çünkü bu adaylar nasıl bir belediyeçilik sorusuna yanıt veren adaylar değil, saraya karşı nasıl bir mücadele verilmelidir sorusuna yanıt veren adaylardır. Çünkü bu adaylar katılımcı demokrasi söylemleriyle belediyeçiliğe umut bağlanmasına yol açan değil, kürdün emekçinin sesi olarak, iktidara karşı birleşik eylemli mücadelenin çağrısını yükselten adaylardır. Çünkü bu adaylar ücretsiz ulaşım, ücretsiz su gibi olmayacak hayalleri yayan adaylar değil, kayımlara karşı eylemli mücadele çağrısını yükselten adaylardır. KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak 8 Mart'a bu adayların etrafında durma çağrısını yaparak katıldık.

Yerel seçimlerde desteklediğimiz İstanbul ve İzmir'deki Bağımsız Belediye Başkan adaylarını neden desteklediğimize ve 8 Mart'ın içeriğine yönelik çıkarmış olduğumuz özel sayılarımızı ve İstanbul bağımsız adayı Güldes Önkoyun'un seçim bildirimlerini yoğun bir şekilde dağıttık. Yürüyüş esnasında ve alanda ajitasyon konuşmaları gerçekleştirdik. Miting boyunca: "Leyla Güven yalnız değildir, jin jıyan azadi, zindanlar yıkılsın tutsaklara özgürlük, ne Akp ne Chp kurtuluş birleşik mücadelede, Akp'ye kanma CHP'ye yol verme, cinsel ulusal sınıfsal sömürüye son, kadının kurtuluşu insanlığın kurtuluşudur, yaşasın 8 Mart" sloganlarını attık.

İstanbul'dan Komünistler

8 Mart mitingine katıldık

Yenibosna'dan komünistler olarak Bakırköy'de gerçekleştirilen mitinge katılmak üzere İncirli durağında buluştuk. Bakırköy halk pazarına kadar pankartımızla yürüdük. Yürüyüş alanında HDP, EMEP ve Kaldıraç da vardı. Mitingin katılımı iyi bir mücadele çağrısı yapan adaylara oy verilmesi gerektiğini savunduk. Bugün bunları savunan iki aday olduğunu bu nedenle İzmir'de Yalçın Yanık'a, İstanbul'da Güldes Önkoyun'a oy verilmesi gerektiğini 8 Mart alanını dolduran kitleye duyurduk.

Bizse pankartımızla, ajitasyonlarımızla, sloganlarımızla ve alanda dağıttığımız bildirimlerle tam tersini söyledik. Kadınların, Kürtlerin, Alevilerin, işçilerin kısacası tüm ezilenlerin bu süreçte devrimci bir tutum alan ve kayımlara karşı bir mücadele çağrısı yapan adaylara oy verilmesi gerektiğini savunduk. Bugün bunları savunan iki aday olduğunu bu nedenle İzmir'de Yalçın Yanık'a, İstanbul'da Güldes Önkoyun'a oy verilmesi gerektiğini 8 Mart alanını dolduran kitleye duyurduk.

İki Gerici İttifaka Oy Yok

Oylar İstanbul'da Güldes Önkoyun'a İzmir'de Yalçın Yanık'a

Seçim çalışmalarını ev ziyaretleriyle sürdürdük

23 Mart Cumartesi günü Yenibosna'dan komünistler olarak desteklediğimiz İstanbul Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Başkan Adayı Güldes Önkoyun'un seçim çalışmasını yürüttük. Bu çalışma kapsamında Yenibosna Zafer Mahallesi'ndeki evleri ve esnafları ziyaret edip seçim bildirisi ve Amed'in maphus Belediye Başkanı Gülşan Kıranak'a yazılmış olan mektubu verdik. Genellikle esnaf ve Kürt ailelerden olumlu dönüt aldık. Altmışa yakın bildirimizi ailelere ulaştırdık.

Yenibosna'dan Komünistler

HDP kadına yönelik şiddete karşı uluslararası mücadele günü etkinliği

25 Kasım'da, HDP'nin düzenlediği Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü etkinliğinde gazete ve özel sayılarımızla birlikte katılım sağladık. Etkinliğe katılanlara özel sayılarımızın dağıtımını yaptık.

CHP eski milletvekili, HDP milletvekili ve bir feminist gazeteci-yazarın konuşmacı olduğu panelde; erkeklerin dahil olmaması yönünde bir karar alındığı için bizim erkek yoldaşlarımız ve HDP'den erkek katılımcılar içeri alınmadı.

Konuşmacıların genel olarak bahsettiği konular; kadının erkek egemenliğine boyun eğdiği ilk yerin ev olduğu ve evdeki sokakta şiddete karşı durmadıkları, bununla beraber devlet şiddetine de maruz kaldıkları yönündeydi.

Bütün bunlara ise kadının öz savunma haklarını kullanarak karşı gelebileceğinden, evde kocasına karşı başını kaldırmamasıyla birlikte başlaması gerektiğinden bahsedildi. Mecliste bununla ilgili çalışmalar yürütmeye çalıştıklarında dahi türlü engellerle karşılaştıklarından bahseden milletvekilleri, kadının devlet otoritesi tarafından da tanınmadığını anlattı.

EMEP'in düzenlediği kahvaltı etkinliğine katıldık

EMEP geçtiğimiz hafta sonu Kürecikliler Derneği'nde kadınların bir araya gelebilmesi adına bir kahvaltı etkinliği düzenledi. Özel sayı ve gazetelerimizle birlikte bu etkinliğe katıldık.

Kahvaltıda söz alarak konuşanlar; Gezi'nin başarılı olamamasının geniş bir kitle tarafından sahiplenilmemesinden, karışımındaki iktidardan faşizminden kurtulmak gerektiğinden, yerel seçimlerde İyi Parti ve Saadet Partisiyle ittifak yapan CHP yerine HDP'nin tercih edilebilirliğinden, aday olan muhtarlar arasından, bir araya gelerek dernek olarak kimi desteklememiz gerektiği konusunda karar verilmesi gerektiğinden hatta bir aza çıkarmak gerektiğinden bahsettiler.

Aşık Veysel Mahallesi Muhtar adayı Engin Gürbüz söz alarak; aday olduğu proje hakkında konuştu.

Muhtarlık seçimlerinde kurulan halk meclislerinin danışılan değil karar alınan yerler olacağından, muhtarların bu meclislere tabi olup alınan kararları uygulaması gerektiğinden söz etti. Aynı zamanda muhtarlığın gelir kapısı olarak görülmemesi gerektiğinden, muhtarlığın bütün gelirlerinin de kurulacak meclise ait ve meclis denetiminde kullanım yerlerinin belirleneceğini anlattı. Muhtarlık seçimlerinde oyların genellikle tanıdık hemşehri durumu üzerinden verildiğini ve bu tutumdan vazgeçilmesi gerektiğini söyledi. Mecliste alınan kararların şeffaf bir şekilde mahalle halkıyla paylaşılması gerektiğini ve bu projeyi kabul edip buna tabi olanların ayrı ayrı seçime girmesinden yana olmadıkları belirlerken, bu projeyi kabul eden adaylarla ön seçime gidilip seçimi kaybedenlerin geri çekilmesi ve kazanan aday desteklemesi gerektiğini düşündüğünü söyledi. Sadece kendi aday olduğu mahallede değil, 1 Mayıs mahallesinin diğer parçası olan Yenişehir mahallesi gibi diğer mahallelerde de bu projeye adaylığını açıklayanların da bulunduğu yerlerde desteklenmesi gerektiğini söyleyerek sözlerini bitirdi.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak; kadının konumu ve yaşadığı türlü bu sorunların siyasi bir sorun olduğunu ve devlet otoritesinin yıkılmadıkça bu sorunların elde edilecek yama haklarla giderilemeyeceğini savunuyorum. Kadın sorunu sadece kadınları ilgilendiren bir durum değildir, tüm siyasi sorunlar gibi bu da ancak birleşik mücadeleyle anlam kazanır. Konuşmacıların bahsettiği gibi; kadına kendini savunmak için öğretilen savunma sporları, verilecek çalışma saatleri, eşit maaş hakkı gibi durumlar kadının sorununun kökten çözümü değildir.

Kadın erkek, yaşlı ve gençle birlikte örülecek olan emekçilerin birleşik mücadelesiyle birlikte ancak anlamlı bir sonuca varacaktır.

Kadın Sorunu Siyasi Sorundur;

Siyasi Sorun İktidar Sorunudur!

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Etkinlikte katılanların kendi aralarında, gezinin neden başarısız olamadığı, birlikte hareket edebilmek için neler yapılmalı, kadınların sorunlarıyla ilgili nasıl çözümler üretilmeli gibi soru ve konuşmaları oldu.

KÖZ adına söz alan yoldaş; Gezi'nin muvazaffer olamama sebebinin hedef göstererek ve hedefe kanalizasyon edilecek güç ve örgütlülüğünde bir parti olmamasından kaynaklandığını söyledi. Karşımızdaki iktidarın tek adam diktatörlüğünden kaynaklanan bir gücü olmadığını aksine uzun bir süredir gözle görülen bir güç kaybı yaşadığından bahsetti. MHP ile olan cumhur ittifakına mecbur kalmış, KHK'larla yönetme durumunu sağlamaya çalışan bir iktidarın mı güçlü olduğunu düşüneceğiz diye ekledi. HDP'nin CHP'nin eteklerine dolanmaya çalışmasının bir çözüm olmayacağını, HDP'nin bu tutumdan vazgeçerek geniş bir sol birliktelikle kuracağı kendini de aşan bir blokla bu seçimde yer alması gerektiğini söyledi. Konuşmalarında bahsedilen birliğin kurulacak halk meclislerine katılmakla başlayabileceğinden, Erdoğan-AKP iktidarına karşı eylemli bir mücadele aracı olarak bu meclisleri kullanmak gerektiğini belirtti. Bugün burada bu kadar kadın ve erkek bir aradaysak, kadın sorunu kadınları ilgilendirir gibi burjuvatik söylemlerde bulunmanın ne kadar doğru olacağını söyleyen yoldaş; kadın sorununun siyasi bir sorun olduğunu ve bu siyasi sorununda iktidar sorunu olduğunu söylemek gerek dedi. Newroz Kürtlerin bayramıdır bırakın kürt hareketleri örgütlesin, 1 Mayıs işçilerin bayramıdır o halde sendikacı hareketler bunu örgütlesin demek sınıf mücadelesinin altını oyan hareketlerdir. Tüm bu sorunları ancak birleşik mücadeleyle birlikte örgütlü hareket ederek aşabileceğimizi kabul etmek gerek diyerek sözlerini bitirdi.

Etkinlikten gazete ve özel sayılarımızın dağıtımını yaparak ayrıldık.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Siyasal kriz karşısında düzenin kokuşmuş partileriyle ittifak değil, sol blok!

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu'nun (KESK) çağrısıyla düzenlenmesi planlanan bölge mitinglerinin ilki 17 Kasım Cumartesi günü İzmir'de gerçekleştirildi. "Yoksullaşmaya, İşsizliğe, Güvencesizliğe Karşı Birlikte Mücadeleye" şiarıyla Gündoğdu Meydanı'nda düzenlenen bölge mitingine İzmir ve çevre ilçeleri dışında Muğla, Aydın, Manisa, Denizli, Balıkesir, Uşak, Afyon, Çanakkale'den de kayda değer bir katılım gerçekleşti.

Yağışlı havaya rağmen Cumhuriyet Meydanı'nda buluşan üç bin aşkın kişi canlı bir kortej oluşturarak Gündoğdu Meydanı'na yürüdü. İzmir'de seçim mitingleri, yoğun baskı altında geçen Newroz ve 1 Mayıs'ların dışında ezilenlerin emekçilerin kendi şiarları ile alanda yer alacakları ve Valilik tarafından yasaklanmayan ilk miting olması nedeniyle gerçekleştirilmesi dahi önemli olan bu miting aynı zamanda KESK'in bölge mitinglerinin de ilki olacağı için önem taşıyordu. Yıllardan bu yana kitleselliği de tartışılır durumda olan "kitlesel basın açıklamaları" dışında özellikle sendikaların sokakta bir varlık gösteremediği koşullarda bu miting emekçilerin ezilenlerin sokakta güçlü biçimde yer alması ve yeniden özgüven kazanması açısından kritik bir noktada duruyordu. Gerek yürüyüş kortejinin canlı olması, gerek alanda anlamlı bir kitlenin bulunması moral yarattı. Bununla birlikte mitingde katılan KESK şubeleri ve siyasal akımlar ekonomik taleplerin ve ekonomist bir bakış açısının ufkunu aşamayan bir biçimde alanda olabildiler. Emekçilerin yaşadığı sorunların temelinde bir rejim krizi olduğunu, AKP'den kurtulmadan ve 12 Eylül rejimini derdest etmeden hiçbir emekçinin hiçbir anlamda nefes alamayacağını net biçimde vurgulayan siyasal bir yaklaşımın eksikliği kendini hissettirdi. Sendikaların kendilerine hakim ana akım siyasetlerin ekonomist yaklaşımından muzdarip olması, tüm söylem ve faaliyetini kriz üzerine kurgulayan solun muhtelif kesimlerinin de kriz olarak tarif ettikleri bu dönemi siyasal değil, sendikal mücadele ile aşılabileceği fikrine teslim olması bu tablonun esas nedeni idi.

İzmir'de yıllardır faaliyet gösteren siyaset ve örgütlenmelerin önemli kısmının bu mitingde katılırken pankart dahi açmaması, pankart açanların ise genel ve soyut bir işçi mücadelesinin yükseltilmesi çağrısında bulunması alandaki devrimci siyaset eksikliğinin yansıması idi. Bu akıntıya karşı yüzen, sendikalist-ekonomist talep ve bakış açısından sınırlan tek kortej KÖZ korteji oldu.

KOMÜNİSTLER ALANDAYDI!

KÖZ'ün arkasında duran komünistler yürüyüş kortejinde yerel seçimleri pas geçerken, AKP ve CHP arasındaki bir çekişmeye terk eden, kuyrukçu bir pozisyona düşen solun genelinin aksine yerel seçimlerde takınılması gereken tutuma işaret eden bir pankartla yer aldılar. Ekonomik krizi öne çıkartıp egemenlerin içinde debelenmediği siyasal krize, yani rejim krizine dair kendi yetmezliklerinden ötürü herhangi bir görüş beyan etmeyen solun içler acısı haline karşı, işçi sınıfının bağımsız bir çizgide bir "Sol Blok"la siyasal so-

rumluluk alması yönünde görüşlerle alanda bulunan komünistler bu yönde ajitasyonlarla yürüdüler. Komünistlerin taşıdığı "Siyasal Kriz Karşısında Düzenin Kokuşmuş Partileriyle İttifak Değil; Sol Blokla Ezilenlerin Seferberliği!" pankartı miting boyunca alanda taşındı. "Herkesin Krizi Kendine" başlıklı özel sayımızdan da binlercesi alanda dağıtıldı.

KÜRSÜDEN "HALK SEFERBERLİĞİ" VURGUSU

Yağış nedeniyle hayli kısa tutulan fakat konuşmaların ilgiyle takip edildiği mitingde kürsüden ilk sözü KESK İzmir Şubeler Platformu adına alan Tüm Bel-Sen Şube Başkanı Çağdaş Yazıcı konuşmasında şunları söyledi: "İki yıl boyunca süren OHAL döneminde emekçileri-ezilenleri bu alanlardan meydanlardan uzaklaştırmak için ellerinden geleni yaptılar. Hepiniz hatırlayacaksınız; OHAL'in mimarı 2017 yazında patronların karşısında şöyle diyordu: 'Bakın OHAL varken işçiler grev, eylem yapamıyor. OHAL vesilesi ile müsaade etmiyoruz. İşleriniz iyi gidiyor' Böyle dememiş miydi? Bugün adı kalksa da kendisi süren OHAL uygulamaları ülkenin her yerinde geçerli. Yoksulluğun derinleştiği, sömürü ve sermaye politikalarının ise iflas ettiği, enkazı da bizlerin kaldırmamızı istedikleri koşullarda OHAL'in, tüm baskı politikalarının anlamı bugün daha net. Fakat işler istedikleri gibi gitmedi, bir türlü gitmiyor. Tüm bu OHAL düzeni başarısız, yenik..."

Başarısız çünkü biz varız. Buradayız. Bugün olduğu gibi ilk fırsatta, her fırsatta bu alanlara inenler, inmeye çalışanlar var. KHK'ları, kayyumları, OHAL'leri kar etmedi. Fikrimiz değişmedi. Tüm baskı uygulamalarına rağmen, kullandıkları açık zora, şiddete, hatta hatta katliamlara rağmen, kentleri yıkmalarına, gece yansı operasyonlarına, on binlerce insanı zindana göndermelerine, yine on binlerce insanı işlerinden ekmeklerinden etmelerine rağmen, iktidarın bütün olanaklarını kullanmalarına rağmen bu topraklardaki milyonlarca emekçinin itirazı ve öfkesi dinmedi. Dindiremediler, mas edemediler. Bilakis bu öfke artıyor. Korku ve baskı ile bu coğrafyaya egemen olmaya çalışanların da korkuları artıyor. Çünkü biliyorlar; onlar gidecek, biz kalacağız!

KESK bugün yoksulluğa, işsizliğe, güvencesizliğe karşı İzmir'den sesini yükseltiyor. Bu ses Samsun'da, Adana'da, Amed'te, İstanbul'da, Ankara'da gerçekleştirilecek. Bölge mitinglerimizde büyüterek yankılanacak. Artık katlanılmaz hale gelen, Türkiye'deki her ücretli çalışanın, her işçinin iliklerine kadar hissettiği yoksullaşma hissi, işini kaybetme korkusu, geleceksizlik ve güvencesizlik duygusu yerini yükselen bir itiraza, karşı koyuşa bırakmalı. Saray-saltanat düşkünüleri milyar dolarlık uçaklarında gezip, yüzlerce araçlık konvoylarından inmezken, sarayın sofrasından düşen kırıntılarla karnını doyuranlar, sömürü düzeninin sahipleri ülkenin tüm varlıklarını, doğayı talan edip, emeğimize açık bir biçimde el koyarken, haksız bir savaşın tüm ekonomik yükünü sırtımıza yıkarken biz onların değil, kendi krizimize son vereceğiz. Örgütlenerek, birleşerek, mücadele ederek bu haramilerin saltanatına son verecek bir halk seferberliğini birlikte yaratacağız. Yaratmak zorundayız.

Türkiye'de işçilerin, emekçilerin, ezilenlerin gideceği bir başka yolu daha yoktur. Bu çağrını, "Yoksulluğa, işsizliğe, güvencesizliğe karşı birlikte mücadele" çağrısını yaşadığımız tüm kentlere sokak sokak taşımamızdır. KESK bu çağrını bulunduğu tüm alanlara, kendisinde örgütlü olsun olmasın 3,5 milyon kamu emekçisine taşımamızın sorumluluğunu almaktadır. Örgütlü olduğumuz her okulda, her üniversitede, vergi dairesinde, adliyede, belediyede bu çağrını yayalım. Yeni bir yükselişin mimarı olalım.

Bu tabloyu birlikte değiştirelim. İşçi - kamu emekçisi ayırt etmeksizin işyerlerimizde, bürolarımızda, fabrikalarda, atölyelerde, sanayi havzalarında, emekçi semtlerinde bir arada duralım, dayanışmamızı da mücadelemizi de birlikte büyütelim. AKP iktidarının

sermaye politikalarını ve gerici reformlarını birlikte püskürtelim."

KESK Eş Genel Başkanı Aysun Gezen ise konuşmasında şunları söyledi: "Hayatımızın her hücrelerine nüfuz eden bir ekonomik krizle karşı karşıyayız. Siyasi iktidar "kriz miriz yok hepsi manipülasyon" dese de ali cengiz oyunları ile çarpıtılan resmi enflasyon ve işsizlik, gelir dağılımı verileri, üst üste yenilenmek zorunda kalan büyüme, enflasyon, işsizlik hedefleri bile ülkede yaşanan krizi teyit ediyor. 1980 askeri darbesi ile hayata geçirilen ülkeyi ucuz emek cennetine çevirerek uluslararası mali sermayenin yağmasına açan, tamamen borçlanmaya, dış finansmana, ranta, spekülasyona, betonlaşmaya dayalı ekonomik model hızla çöküyor. Sadece Türkiye değil, emperyalistlerin dayattığı neoliberal politikaları hayata geçiren tüm çeper ülkeler krizle sarsılıyor. Merkezinde yaşadığı her krizi çeper ülkelere ihraç ederek soluklanan emperyalist kapitalist sisteme bağımlılık derecesi yaşanan sarsıntının şiddetini belirliyor. Yıllardır iktidarlarda olanların ısrarla sürdürdüğü neoliberal politikalar sonucunda her alanda dışarıya bağımlı hale getirilen, küresel kapitalizm her hapsirdiğinde nezleye yakalanan, her yabancı sermaye hareketinde fındık kabuğu gibi sallanan bir ülkeye dönüştürülen Türkiye'de kriz daha derinden hissediliyor.

Gittikçe derinleşen kriz faizden, ranttan, sömürden beslenen %1'lik asalak takımının dışında kalan %99 olarak hepimizin yaşamını alt üst ediyor. İğneden ipliğe her şey ardi ardına gelen zamlar devam ediyor. Kriz bahanesi ile sadece işten çıkarmalar, ücretsiz izinler artmıyor. Angarya çalışma, mesai ve nöbet ücreti ödememe gibi uygulamalar da gittikçe artıyor. İflas eden, kepenk kapatan, konkordato ilan eden firmalara her gün onlarca ekleniyor. Sağlıkta acil durumlar dışında malzeme kullanılmasını engelleyen sözüm ona "tasarruf tedbirleri" ile hayatımız tehlikeye atılıyor.

Bugün bu faturaların bedelini, dişimizle tırnağımızla verdiğimiz mücadeleyle kazandığımız tüm haklarımızın, kazanımlarımızın teker teker elimizden alınmasıyla, işsizlikle, yoksullukla, güvencesizlikle ödemeye devam ediyoruz. Tüm bunlara rağmen bugün karşımız geçip 'hepimiz aynı gemideyiz, milletçe fedakarlık yapma zamanı' nutukları atanlara sesleniyoruz. Evet, hepimiz aynı gemideyiz. Ancak biz yıllardır emeğimizin karşılığını almadan, kazan dairesinde kölece çalışarak geminin yol almasını sağlarken birileri o geminin özel kamaralarında lüks bir hayat sürdürdü. Biz yoksulluşırken onlar gemiciklerine yenilerini ekledi. Bizim güverteye çıkıp bir nefes almamız bile çok görüldü. Bu gemi hala ayakta ise bizim sayemizde ayakta. Biz bu geminin yol alması için işimizden, ekmeğimize, canımızdan fazlası ile fedakarlıkta bulunduk. İktidarların bir müptela gibi vazgeçmediği neoliberal politikaların faturasını fazlası ile ödedik. Bizim bu düzene borcumuz yok. Tam tersine yıllardır hep kaybedenler olarak alacağımız var. Ülkede yaşanan krizin faturasının kesileceği doğru adres "ülkeyi şaha kaldıracacağız" deyip uçurumun kıyısına sürükleyen neoliberal politikalarda ısrar edenler ve bu politikalarla nemalanarak küplerini dolduran, her krizden büyüyerek çıkan %1'dir. Biz bu ülkenin emekçi kesimleri, yoksullaştırılan halkı olarak artık nefes almak istiyoruz. Başkalarının donattığı masanın hesabını ödemeye, %1'in yarattığı krizin faturasının %99'a yıkılmasına artık yeter diyoruz. Bu gemide herkesin eşit, özgür bir biçimde barış ve huzur içinde, insanca yaşamasını istiyoruz."

KHK'lerle işlerinden edilen emekçilerin de "Geri Döneceğiz!" yazan harflerle kürsüde yer alması ve "25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü" için İzmir Kadın Platformu adına yapılan çağrının ardından miting sona erdi.

Emekçiler Değil Saraydaki Korkuyor!

izmir'den Komünistler

Ezilenlerin seferberliğini yaratmak için seçimlerde bağımsız tutum

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu'nun (KESK) çağrısıyla düzenlenmesi planlanan bölge mitinglerinin bir ayağı İstanbul'da 22 Aralık'ta planlandı. DİSK, TMMOB, TTB ile örgütlenen miting "Yoksullaşmaya, İşsizliğe, Güvencesizliğe Karşı Birlikte Mücadeleye" şiarıyla Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda gerçekleşti. Dikilitaş'ta toplanan kitle İncirli Caddesi'nden alana kadar yürüdü.

Seçimlerden beri İstanbul'da miting gerçekleştirilmiyordu. Birçok kurumun kendi kitlesine oranla daha zayıf katıldığı mitingde kortejlerde koşu düşük değildi, sloganlar birbirine karışıyordu.

KESK sendika şubelerinin, dörtlünün ortak

pankartı ve ayrı pankartlarının yanı sıra BDSPP "Baskı, sömürü, işsizlik... Krizin Faturası Kapitalistlere", DAF "Krizsiz Kurtuluş Biziz", DİP "Krizin faturasını patronlara ödetmek için Birleşik İşçi Cephesi", EMEP "Krizin faturasını ödemeyeceğiz - İş Ekmek Özgürlük", Emek Gençliği "Geleceğimize Tasarruf Etmeyeceğiz", ESP "Krizle, Faşizme, Sömürüye Asla Pes Etmeyeceğiz", Halkçıleri "Krizin Faturasını Halk Ödemeyecek", Birleşik Haziran Hareketi "Zamlara, Pahalılığa, İşsizliğe Son", HDK "Krizle, Savaşa, Tecride Karşı Direnelim, Örgütlenelim Birleşelim", İDP "Krizin Faturası Patronlara - İşten Çıkarmalar Yasaklan-sın", Kaldıraç "Sömürü, baskı, açlık, yoksulluk Bizi Kurtaracak Olan Kendi Kollarımızdır", Öğrenci Kolektifleri "Üniversiteye Bütçe, Öğrenciye Söz Hakkı" SGDF "Kriz Sizin Direnişimiz", TÖP "İşsizliğe, pahalılığa, zama, zulme son Sermaye Mezara Emek İktidara", UID-DER "Krizin Faturası Patronlara ! Dört kişilik ailenin ihtiyacına göre asgari ücret" pankartı ile katılırken SEP, herhangi bir önerme taşımayan SEP yazan pankart ile katılırken, çeşitli dövizlerle ekonomik taleplerini dile getirdi. SODAP, SYKP, Devrimci Parti, YSGP ise pankartsız katıldı.

KÖZ olarak mitingde "Siyasal Kriz Karşısında Düzenin Kokuşmuş Partileriyle İttifak Değil; Sol Blokla Ezilenlerin Seferberliği!" pankartı ile katıldık. "Herkesin Krizi Kendine" başlıklı özel sayımızdan dağıttık. Miting boyunca "Ekonomik değil siyasi kriz, krize karşı tek yol devrim; Ne AKP ne CHP kurtuluş birleşik mücadelede; CHP'ye değil sol blokla seçime; Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz; Zindanlar yıkılsın tutsaklara özgürlük; Bolşevizm Kazanacak Komünist bir Dünya Kuracağız; Marx-Engels-Lenin Yolumuz Proleter Devrim; Devrim için devrimci parti, Parti için komünistlerin birliği" sloganlarını attık. Siyasetin dışlandığı bu mitingde HDP'nin ve bu yoldan solun diğer parçalarının CHP'nin kuyruğunda gitmemesi gerektiğini, tabandan halk meclisleriyle, halk toplantılarıyla adayların seçilmesini, bir sol blokla seçime girmek gerektiğini, Türkiye'deki rejim krizini ve olanaklarını ve devrimci parti ihtiyacını ajitasyonlarla gücümüz yettiğince yürüyüş kortejine taşıdık.

Sol pankartlarını yansıttıkları dışında genel olarak "ekonomik kriz" ve bununla ilgili genel ve soyut bir işçi mücadelesi yükseltme çağrısında bulundu. Emekçilerin yaşadığı sorunların temelinde

bir rejim krizi olduğunu, AKP'den kurtulmadan ve 12 Eylül rejimini derdest etmeden hiçbir emekçinin hiçbir anlamda nefes alamayacağını net biçimde vurgulayan siyasal bir yaklaşımın eksikliği kendini hissettirdi. Tüm söylem ve faaliyetini kriz üzerine kurgulayan solun muhtelif kesimlerinin de kriz olarak tarif ettikleri bu dönemi siyasal değil, sendikal mücadele ile aşılabileceği fikrine teslim olan sol, sendikalarla benzer slogan ve şiarları alana taşıdı. Yerel seçimlere, siyasi görevlere hiç değinilmedi. Birbirine benzer şiarları taşıyan ve sloganları atan tasfiyeci reformist akıntıya karşı yüzen, sendikalist-ekonomist talep ve bakış açısından sınırlan tek kortej KÖZ korteji oldu.

Miting alanında ilk konuşmayı KESK eş genel başkanı Aysun Gezen yaptı. Aysun Gezen'in ardından KHK ile ihraç edilen emekçiler adına Nuray Şimşek konuştu. Birçok kitle örgütü ve siyasi örgütlenmelerin oluşturduğu Krize karşı Omuz Omuza'nın açıklaması okunduktan sonra miting Bandista konseri ile sona erdi.

Rejim Krizine karşı Tek Yol Devrim!

izmir'den Komünistler

Kartal Emek ve Demokrasi Güçleri Platformu yerel seçim için CHP gölgesinde toplandı

Köz sayfalarında daha önce Kartal Emek ve Demokrasi Platformunun kurulduğuna dair haberler yer almıştı. 2018 1 Mayıs arifesinde kurulan bu platform Kartal'da 1 Mayıs çalışmalarını örgütlemiş, daha sonra da platform bileşenleri 24 Haziran'a giderken seçim çalışmalarını birlikte yürütmüştü.

En son olarak da KESK'in başlatmış olduğu "Krizin bedelini biz ödemeyeceğiz" kampanyasının Kartal ayağını da yine bu platform örgütlemişti. Bu faaliyetlerle ilgili haberler gazetemiz sayfalarında "Kartal'dan Komünistler" imzası ile duyurulmuştu.

Yerel seçim tartışmalarının başladığı günlerde de KESK Eğitim-Sen platforma yerel seçim gündemli bir toplantı çağrısı yaptı. 12 Ocak günü Eğitim SEN'de yapılan ve bizim katılmadığımız toplantıya platform bileşenlerinin dışında CHP onun etkisi altındaki bazı dernekler de olumlu cevap vererek katıldılar.

Platform kurulduğundan bu yana sürekli olarak gündeme gelen "platform genişlemeli, başkalarının da buraya katılımı sağlanmalı" türünden çağrılar CHP ve onun etkisi altındaki bazı köy derneklerinin katılımı ile nihayet karşılık bulmuş, platform "genişlemiş" oldu.

Bu genişlemenin ne manaya geldiği ise 18 Ocak'ta yapılan toplantıda anlaşıldı. Kısaca platformun genişledikçe sağa kaydığı, dolayısıyla da CHP'nin ağırlığının arttığı anlaşıldı.

İlk toplantıya çağrılı olduğumuz halde katılmamış, ancak toplantının notlarını almıştık. O toplantıya katılanların birer bağımsız özne olmaksızın adeta CHP'nin sol kanadı olarak hareket ettikleri anlaşılıyor. İlk toplantıda henüz köy ve yöre dernekleri yokken bile CHP'nin ağırlıklı yer teşkil etmesi aslında ikinci toplantının da neye benzeyeceğine dair ipuçları vermekteydi. Biz de bu olası durumu göz önüne alarak katıldık ikinci toplantıya.

18 Ocak'taki toplantıya Köz dışında Halkevleri, Eğitim Sen, Emekli Sen Kartal şubesi, EMEP, ESP, DBP, HDP, ÖDP, CHP, PSAKD yerel örgütleri, Erzincan Avıcalar Köy derneği, Riçik Geçitveren Kültür Derneği, Karakoç Akpınar Köy Derneği, Mardin Artuğlu ve Gür Ağaç Derneği'nin yanı sıra kimi bireysel katılımları da içeren 40'ı aşkın bir katılım oldu.

Daha konuşmaların başında Emekli Sen mevcut CHP'li belediye başkanından rahatsızlığını dile getirdi. Belli ki kendileri başka bir CHP aday adayını tercih ediyorlardı. Ama Emekli Sen temsilcisinin konuşması CHP'lileri rahatsız etmiş olacak ki toplantıyı terk etmek istediler. Emekli Sen'in müdahalesi toplantıya katılan diğer görüşmecilerin de neredeyse ortak görüşü olunca CHP temsilcisi buna itiraz ederek toplantıyı terk etme tehdidi yapınca Köz hariç katılımçıların neredeyse tamamına yakını yalvar yakar adamı tekrar masaya oturttular.

Daha büyük şehir adayını konu edilmeden yereldeki CHP Kartal adayına itiraz edilince CHP temsilcisi haklı olarak "siz burada CHP'nin işlemleri karşılıyorsunuz; buna müsaade etmem" anla-

mına gelen bir tutum almıştı. Oysa zaten toplantı sanki CHP'nin sol kanadının toplantısı gibiydi. Yine de katılanların çoğu söz alıp konuştu.

Toplantı başlar başlamaz ilk konuşmalar Demokratik Kitle Örgütleri verildi. Onların ardından sıra siyasetlere gelince de ilk sözü Köz olarak biz istedik ve aldık.

Bizden önceki tüm konuşmacılar Kartal belediyesi seçimleri için konuşmuştu. Köz adına Kartal'dan önce İstanbul büyükşehir belediyesi için konuşmak gerektiğini, esas seçimin bu alanda cereyan ettiğini belirttik. Ne yazık ki bazen açık açık, bazen örtük de olsa burada olan herkesin CHP'nin İstanbul büyük şehir adayını destekleyeceklerinin bilindiğinin altını çizdik.

"Solun İstanbul da %14'ün üzerinde bir oy potansiyeli olmasına rağmen başta HDP olmak üzere solun ağırlıklı bir kısmının AKP'yi geriletme adı altında İmamoğlu'nu destekleyecekleri anlaşılıyor. Ancak İmamoğlu aday olur olmaz ilk yaptığı icraatın Saraya gidip Erdoğan'la el sıkışmak olmuştur. Bu da daha baştan AKP'nin geriletilmesi hedefinin altını oyar. Oysa bize Sarayla el sıkışan değil Saraya karşı mücadeleyi önüne koyan bir aday lazım. Bu nedenle Biz Köz olarak İstanbul için Sol Blokun ortak adayı olarak bağımsız bir aday çıkarılması gerektiğini savunuyoruz. Eğer ortak bir bağımsız aday çıkarılmazsa Biz Köz olarak tek başımıza da kalsak seçime bağımsız adayla katılacağız." dedik.

Herkes CHP'nin önümüzdeki seçimlerde ne yapacağına ne söyleyeceğine kilitlenmişken CHP'nin neden kayyum atanmış belediyeler konusunda tek kelime etmediğinin ve yeniden seçilmiş Belediye başkanlarının yerine kayyum atanması nasıl bir tutum olacaklarının kendilerine sorulmasını istedik.

Bu konuşmamız genel eğilimle taban tabana zıt bir konuşma olmasına rağmen bizden sonraki konuşmacılar bu söylenenlere dair tek kelime etmediler. Sadece Eğitim Sen'li bir öğretmen olduğunu ama toplantıya bireysel olarak katıldığını söyleyen bir arkadaş Kartal için burada alınan kararları doğru bulmakla birlikte, İstanbul büyükşehir için Köz'ün yaklaşımına katıldığını belirtti. "Bize saraya karşı mücadeleye edecek bir aday lazım" diyerek de özellikle vurgu yaptı.

EMEP konuşmacısı başta HDP olmak üzere herkese tercüman oldu. EMEP konuşmacısı şöyle dedi:

"Mevcut belediyeyi korumak, AKP ye teslim etmemek istiyoruz. Tüm gayretimizle Kartal Emek ve Demokrasi güçlerinin bu kaidede birleşmesini istiyoruz. CHP'nin mevcut seçilmiş parti olması ve oy sayısı olması nedeniyle önemli. HDP de böyle düşünüyor. Durumun kritik olmasından kaynaklı bağımsız aday fikrimizden vazgeçtik. EMEP olarak bu tutumumuzu koruyoruz."

Bu tabloya aykırılık arz eden tek bizim tutumumuz oldu, bir de kısmen ÖDP nin yaptığı ön seçim önerisiydi.

ÖDP nin konuşmacısı da kısaca şunları söyledi; "Dönem dönem güç birliklikleri yapıyoruz, ön seçimlerle yapılmasını önemsiyoruz.tüm alan-

lar için bunun önemli olduğunu düşünüyoruz. Meclisteki adayların; halkçı, eşitlikçi, liyakatli ve kadın dostu olması gerektiğini düşünüyoruz. Belediye kamu ve kamusal alanlara sahip çıkmalı, çevreci,cinsiyetçi olmayan bir yönetim kurabiliriz. Fatsa , Ovacık gibi örnekleri değerlendirmeliyiz.

Toplantının ikinci kısmında da nasıl bir belediyecilik istiyoruz başlığı açıldı. Bu başlıkta herkes gönlünden geçenleri tek tek sıraladı tabi ki. ÖDP'li katılımcı Fatsa ve Ovacık örneklerini vermişti. Biz de söz alarak Fatsa örneğinin önemli olduğunu ve burada hatırlanmasını önemsendiğimizi belirttik ama ardından da bu örneğin Kürt illerinde aşıldığını ama kimsenin burada yaşanan pratikleri görmek istemediğini söyledik. Sonrasında söylediklerimizi somutlamak içinde Köz ün de arkasında durduğu ve içinde çalıştığı Kitle örgütlerinin düzenlemiş olduğu Kitle Örgütleri Koordinasyonuna gönderme yaparak bu toplantılarda davet ettiğimiz Sur, Bağlar Belediye başkanlarının anlatıklarını hatırlattık. Konuşmanın devamında Türkiye solunun Fatsayı kısmen hatırladığını ancak ufak ve kısıtlı bir örnek olana (ki buda bir tür koop.faalitesi) Ovacık hatırlanırken daha geniş çaplı bir örneği teşkil eden ve neredeyse tamamına kayyum atanmış olan Kürdistan da ki örneklerin bilinmiyor olmasının bir eksiklik olduğunu söyledik.

Biz bunları söylerken toplantıda ki 5 HDP'li ve bir DBP'liden hiçbir sesin çıkmaması da başka bir garabet tabi ki. Toplantı sonunda "siz neden bu örnekleri gündem etmiyorsunuz" diye kendilerine sorduk. HDP ilçe başkanı "biz gereksiz bir tartışma çıkış istemiyoruz " demekle yetindi.

Toplantının niteliğini belirten en veciz sözü de son olarak söz alan CHP ilçe sekreteri söylemiş oldu. Aynen şu cümleyi kurdu: "Sosyal Demokratların besin kaynağı sosyalistlerdir. Biz buradan besleniriz."

Bu toplantı da onu yanılmadı nitekim bu veciz söz söylenirken orada kendilerine sosyalist diyen başta EMEP, HDP, Halkevleri ve de isminin içinde sosyalist olan ESP'den tek ses çıkmaması da var olanı çoktan kabul edildiğini gösterir.

Toplantı sona ererken tüm katılımçıların (biz hariç) CHP'den ortak bir dilekleri vardı: burada konuşulanların partiye aktarılmasının ısrarla rica edilmesi ve bir an önce de adaylarının netleştirilerek buraya bilgi verilmesi.

CHP'li de bu platforma bilgi vereceklerini ama aday seçiminin kendi partilerinin işi olduğunu söyledi.

Bir hafta sonra buluşmak üzere toplantı sona erdi.

Kartal Emek ve Demokrasi Güçleri Yerel seçim Gündemli 3. Toplantısı

Üçüncü platform toplantısı ise daha önceden belirlenen tarihten erkene alınarak, 23 Ocak günü gerçekleştirildi.

Bu toplantıya da katıldık.

Toplantı açılır açılmaz CHP heyeti toplantının neden erkene alındığına dair soru sordu. Geç kalınması, bir an önce ortak deklarasyonun ya-

yınlanması gibi gerekçeler kendilerine aktarıldı toplantıya geçildi. Bu toplantıya TİP ve TÖP-G de katıldı.

Katılımcılar teker teker söz alarak aslında bir önceki toplantılarda söylediklerini tekrar ettiler. Ortak talep "Asgari müştereklerde birleşmek", "AKP'nin geriletilmesi" ve "halen CHP'nin elinde olan Kartal belediyesinin korunması" noktasında yoğunlaşmıştı.

Biz de söz aldık ve bir önceki toplantıda söylediklerimizi tekrarladık. Beri yandan da herkesin mutabıkmiş gibi görüldüğü "Demokrasi asgari müşteregi" konusunda aleyhte görüşlerimizi dile getirdik. Herkesin demokrasi anlayışının farklı olduğunu, bu kavramı somutladığımızda farklılığın ortaya çıkacağına vurgu yaparken en azından burada bulunan CHP'nin demokrasi anlayışının burada bulunan çoğunlukla aynı olmadığını söyledik. Bunu da bu partinin dokunulmazlıklar, kayyımlar konusundaki tutumundan başlayarak görülebileceğini vurguladık. İstanbul adayı İmamoğlu'nun Saraya çıkararak Erdoğan'la el sıkışmasını tekrar hatırlattık.

Özellikle seçimlere giderken Erdoğan'ın kayyım tehdidine karşı CHP'nin tek söz söylememesine rağmen burada bulunan heyetlerin sırf bu beldeleri AKP'ye geri almak adına CHP'yi desteklemelerini doğru bulmadığımızı söyledik. Özellikle 100'ü aşkın belediyesine kayyum atanmış olan HDP'nin bu konuda tek söz söylemediğini de tekrarladık.

Bir önceki toplantıda hem kayyımlar konusunda hem de "nasıl bir belediyecilik" sorusuna yanıt olarak bizim gündeme getirdiğimiz Kürdistan'daki belediyecilik örneklerini Sur ve Bağlar belediyesi üzerinden aktarmamıza HDP sesiz kalmıştı, ancak bu sefer ki göndermemize sessiz kalmadılar.

Söz alan HDP'li konuşmacı uzun bir konuşma yaparak CHP'yi hem kayyımlar üzerinden hem de İmamoğlu'nun ziyareti üzerinden eleştirdi. Ama bu tür eleştirilerin sonuçta CHP'yi demokrasi adına desteklemeye engel olmayacağı da sürpriz olmayacaktır.

HDP'den sonra söz alan CHP ilçe sekreteri ise doğrudan Köz ü hedef alarak bir konuşma yaptı. Köz'ün ideolojik davrandığını, sürekli (bir önceki toplantıyı da kast ederek) kendi partilerini hedef aldığını, buraya dayak yemeye gelmediklerini, çağrıldıklarını ve bu çağrıya icabet ettiklerini söyledi.

Aslında CHP'nin derdi tabi ki biz değildik. Doğrusu bizim ısrarlı duruşumuz sayesinde HDP'nin yapmış olduğu son konuşma CHP'li-leri rahatsız etmişti. CHP'nin ısrarla "biz buraya yumrukları sıkılı gelmedik, kavgaya gelmedik ama eğer istenmiyorsak gideriz" mealinden sözleri üzerine genelin ısrarı nedeniyle kalmaya karar verdiler.

Bu toplantıda önceki toplantılardan farklı olarak ESP ve TİP adına söz alan konuşmacılar da CHP'ye hiçbir şekilde oy vermeyeceklerini söylediler.

Kartal'dan Komünistler

Tuzla'da seçim gündemli halk toplantısı

2 Aralık pazar günü HDP'nin çağrısıyla ve parti meclis üyesi İhsan Coşkun'un katılımıyla HDP Tuzla ilçesinde bir halk toplantısı gerçekleşti. Toplantının gündemi yerel seçimler ve ittifaklar konusuydu. Toplantı ilçe eş başkanı ve İhsan Coşkun'un konuşmaları ardından katılımçıların görüşleri ve eleştirilerini aktararak devam etti.

Açılış konuşmasını Tuzla ilçe eş başkanı yaptı. Konuşmasında ittifak konusuna değindi. İttifaklar için CHP ile görüşmeler yapıldığını fakat bu görüşmelerin olumlu veya olumsuz bir sonuçta henüz ulaşmadığını ve Tuzla yerelindeki ağırlıklı çalışmanın meclis üyelikleri üzerinden gerçekleşeceğini belirtti. Bu çalışmanın önemine değinen eş başkan CHP, MHP, AKP'nin oluşturmuş olduğu bir komisyon var ve bu komisyon yereldeki sorunları kendi içlerindeki pazarlıklarla dışarıya yansıtmadan çözüyor, biz meclis üyelerimizi oraya göndererek bu pazarlığı bozabiliriz, dedi. Bu yüzden ittifak var mı yok mu sorusundan daha çok güçlü meclis üyelerimizi belirleyerek yolumuza devam etmeliyiz vurgusu yaptı ve sözü İhsan Coşkun'a bıraktı.

Konuşma yapmak için sözü alan İhsan Coşkun da ittifaklar üzerinden "Bazı şeyler gündeme geliyorsa ihtiyaçtan kaynakla-

nır" diyerek sözüne başladı. Türkiye'nin gerek siyasal yapısı gerek metropollerdeki durum bizi ittifaka zorluyor biz de biliyoruz CHP'nin devrimci demokratik bir yapı olmadığını AKP'den bir farkı da yoktur fakat bizim metropollerde şehirleri alma şansımız yok bu yüzden bizim taktığımız mevcut AKP-MHP faşizmini geriletmek olmalıdır. Bu ittifakı geriletmek için onurlu demokratik bir zemin olursa biz varız diyerek sözlerine devam etti.

Komünistlerin Birliği Platformu adına halk toplantısına katılan yoldaş görüş bildirmek üzere söz aldı. Komünistlerin Birliği Platformu adına herkesi selamladı ve sözlerine şöyle devam etti: "Bugün en küçük demokratik hakkın dahi alına bilinmesinin bir iktidar sorunu olduğunu öne çıkararak mücadele yürütmek gerekir. Çünkü yönetenler kriz içerisindedir ve yönetememektedir, yönetilenler ise bu şekilde yönetilmek istemediklerini her fırsatta ortaya koymaktadır. Gezi ayaklanması, Kobane serhıldanı, 7 Haziran seçimleri, Referandum gibi bir dizi dönemde var olan rejimi kabul etmediklerini ortaya koymuşlardır. Böylesi bir kriz içinde cebelleşen Erdoğan-AKP iktidarı günden güne zayıflamakta ve Bahçeli'ye muhtaç hale gelmektedir. Kendi partisini dahi kontrol altında tutamayan Erdoğan bu güvensizlikten kaynaklı

her türden muhalefet hareketine tüm gücüyle saldırılmaktadır. Bu saldırının odağında elbette HDP vardır. Kürdistan'daki neredeyse tüm belediyelere kayyum atılmış, milletvekillerini tutuklamış binlerce operasyon sonucu HDP'li vekilleri zindana koymuştur. Bütün bunlara rağmen başarılı olamamıştır. İşte bu yerel seçimlerde Erdoğan ve AKP iktidarına teslim olmadığımızı zaten zayıflayan bu iktidara onu daha da geriletebileceğimizi göstermek gerekir. Bunun yolu ezilenlerin, emekçilerin seferber etmekten geçer. Bu seferberlik CHP gibi düzen partileriyle ittifaktan değil solun en geniş birlikteliği olan sol blokun kurulmasından geçer. Düzen partileriyle yapılacak ittifaklar mücadelenin önünde büyük bir engel olmaktan ve Erdoğan-AKP iktidarına yaramaktan öteye geçmez. Biz Köz'ün arkasında duran komünistler olarak böylesi bir mücadelenin parçasıyız ve bunu büyütürük Demirtaş başta olmak üzere tüm siyasi tutsakları özgürleştireceğimize inanıyoruz.

Kapanış konuşmasını yapan eş başkan meclis üyelerinin ve eş başkanların tanıtılacağı salon etkinliği duyurusu yaparak halk toplantısını bitirdi.

Tuzla'dan Komünistler

Seçimlerde üç yanlış bir doğru

Genel seçimlerin hemen ardından, KöZ sayfalarında Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin ikinci turunun 2019 yerel seçimlerine ertelendiğini ifade etmiştik. Geçen zaman bu tespitimizi doğruladı, yerel seçimlerin hiç de bir yerel seçim karakteri taşımadığı ayan beyan ortada. Özellikle büyükşehir belediye başkanlığı seçimlerinde oylar adayın kimliği, yerel sorunlar gibi sorunlara bağlı olarak verilmeyecek, oy tercihleri asıl olarak "Erdoğan'ın yanında mısın karşısında mısın?" sorusunun yanıtına bağlı olarak şekillenecektir.

Buna karşın toplumda artan politikleşmeye, gerileyen Erdoğan'a karşı büyüyen öfkeye inat tarihin en ruhsuz, apolitik seçim kampanyalarına tanık oluyoruz. Gerçek durumun en fazla bilincinde olanlar Erdoğan'ın kendisi ve onunla birlikte Cumhurbaşkanlığı İttifakını oluşturanlar elbette. Nitekim, Erdoğan'ın siyasi akıbeti ile 12 Eylül Rejimi'nin akıbeti ayırt edilemez denli iç içe geçmiş olsa da, bu ittifak 31 Mart'ta ana bileşeninin ve bilhassa Erdoğan'ın bekasının oylanacağını farkındadır. Nitekim AKP cephesinde bir kez daha yeni parti hazırlıklarının başlaması da bu ihtimali teyit eden bir gelişmedir. Daha önce Ecevit başkanlığındaki koalisyonu bozup Ecevit'e "kendi kendimizi intihar ettik" dediirten Bahçeli'nin de AKP'nin dikkat çekici bir gerilemesi karşısında benzer bir manevra yapmaya hazırlıklı olduğundan da kuşku duymamak gerekir.

Öte yandan Amerikancı muhalefetin borazanlarının da, aksini söyleseler de, seçimlerin sonucunda referandumda ve genel seçimlerde yapamadıklarını yapmaya hazırlandıklarını görmek de zor değildir.

Bu tablo yaklaşan yerel seçimlerin Erdoğan için bir hayat meşale meselesi olduğunun resmidir. Bununla birlikte herkes durumun ciddiyetinin farkında olduğu halde buna uygun bir davranış içinde bulunmayanların başında solun muhtelif kesimleri gelmektedir.

Solun 31 Mart seçimlerine ilişkin yanlış tutumları üç ayrı öbeğe ayrılabilir. En başta "AKP'yi getirmek için CHP'yi destekleme" tutumu var. İkincisi bir tür sivil toplumcu belediyeçilik çizgisi çerçevesinde kendi adaylarını çıkaranların tutumudur. Üçüncüsü iyice seyrelmiş de olsa hala varlığını sürdüren boykot eğilimidir.

Bunların hepsinden ayrı olarak KöZ'ün, bağımsız adaylar etrafında, gerileyip güç kaybeden Erdoğan'a karşı ve Amerikancı muhalefet CHP'ye yol vermeden bir kitle seferberliği yaratarak seçimlere girme, seçimlerin ardından bu seferberliği boyutlandırma çizgisi ve bunu öyle ya da böyle destekleme eğiliminde olanların durumu gelmektedir.

Sırasıyla bu üç yanlış ışık tutup onların biricik alternatifi olarak KöZ'ün savunduğu devrimci tutumu açalım.

CHP KUYRUKÇULUĞU VE 31 MART SEÇİMLERİNDEKİ ANLAMI

CHP kuyrukçuluğu yapmak solun bazı kesimleri bakımından bir yenilik değildir. Bununla birlikte yaklaşan seçimlerde CHP kuyrukçuluğu hem yeni bir mahiyet kazanmıştır hem de önceden böyle bir adeti olmayanlar da CHP kuyrukçuluğu yapmaya girişmiştir.

Köz ise neredeyse AKP'nin iktidar oluşundan beri her yıl önümüze gelen seçim imtihanlarında sistematik biçimde iktidarı hedef tahtasına koyan ve "AKP'yi getirme" yahut daha ziyade "gerileyen AKP'yi iktidardan indirme" temasıyla öne çıkarılan bir tutum savundu. Ne var ki hiçbir aşamada bunu "ne pahasına ve nasıl olursa olsun AKP'yi getirme" biçiminde ifade etmedi. Bunun ardında yatan temel fikir ise "CHP'nin AKP'nin yedek lastiği olduğu" ve aslında "ABD emperyalizminin hali hazırdaki temel müdahale enstrümanı" olduğu fikri yatmaktaydı. Bu nedenle "AKP'ye Kanma!" derken mutlaka "CHP'ye Yol Verme!" fikri ilave edildi. Emekçilerin ve ezilenlerin lehine olacak tarzda AKP'nin getirilmesinin ancak ve mutlaka ağırlık merkezinde HDP ve/veya öncellerinin olduğu eylemli bir kitle seferberliği ile mümkün olacağına işaret edildi.

ABD'nin Türkiye'ye dair hesabının ne olduğu, bu hesapların niye olmayacak duaya âmin demek anlamına geldiği KöZ sayfalarında ifade edildi. Erdoğan'ın "ABD ile aramızı düzelttik!" türünden tüm mesajlarına karşın, son S-400 krizinde görüldüğü üzere ABD'nin Erdoğan ile olan problemleri ortadan kalkmadı. ABD'nin temel amacı Erdoğan'dan kurtulurken Türkiye'deki düzen karşıtı, parlamento dışı dinamiklerin güç kazanmasını istememesidir. Bu nedenle ABD, sokağa çıkmaya neredeyse hükümetten fazla karşı çıkan, merkezinde CHP'nin olduğu bir muhalefete bel bağlamak-

tadır. Bu da Erdoğan'ın gönderilmesini neredeyse imkansız hale getirmektedir. O halde bugün CHP'nin peşinden gidenler sadece niyetlerinden bağımsız bir şekilde Amerikan emperyalizminin projelerine dahil olmuyorlar. Aynı zamanda asla gerçekleşmeyecek bir değişimin gerçekleşebileceği, Erdoğan'ın parlamenter yollarla getirilebileceği hayallerini yayıyorlar.

Halihazırdaki CHP kuyrukçuluğunu kısmen Rojava'daki gelişmelerle açıklamak mümkündür elbette. Rojava'da ABD'den destek alarak onun yedek gücü haline gelenlerin Türkiye siyasi tablosunda da ABD'nin politikalarına uyumlu bir rol üstlenmeleri kendi içinde anlaşılabilir. HDP'nin bu noktada kaçınılmaz olarak Amerika'nın muhalefete biçtiği role uygun hareket ettiği söylenebilir. Ama HDK/HDP projesinin kökenleri Rojava'daki gelişmelerden çok önceye dayanmaktadır. Benzer şekilde enternasyonalist mülahazalarla Rojava'ya sefer düzenleyen sol akımların Rojava'da ve Türkiye'de Amerikan planlarının dışına çıkamayıp zor bir duruma düştükleri doğrudur. Ancak şimdi Rojava isminin bile ortadan kalktığı koşullarda ABD emperyalizmi tarafından donatılmakla kalmayıp onunla şartlı bir ilişki içinde olan SDG ile iç içe geçmesinin ve dayanışma içinde olmasının izahı güçtür. İzahı daha da güç olan bu kesimlerin HDP/HDK'nın seçim tutumunun peşinde sürüklenmesidir.

Gelgelelim, HDP ve HDK'nın peşinde sürüklenenler şu ya da bu taktik mülahazanın kaçınılmaz sonucu olarak değil, esas olarak kendi parlamentarist siyasi yapıları ve örgütsel sorunlara tasfiyeci yaklaşımları nedeniyle bugünkü konumlarındadırlar. Zira ne kendilerinin ne de HDP ve öncellerinin sürüklenmesi yeni başlamıştır. Bu kesimler tıpkı HDP ve öncelleri gibi Türkiye'nin devrim olmaksızın demokratikleşebileceğini düşündükleri ve bu reformist mücadeleye uygun bir örgütsel yapıyı uzun zamandır benimsedikleri için bugün de CHP ittifakına mahcupça destek vermektedirler.

Oysa KöZ'ün önerdiği mücadele çizgisiyle bugün "AKP'yi getirme" fikriyle hareket edenlerin tutumu birbirinden tamamen farklı idi.

Ama yine de bugün gönüllü olarak yahut kerhen veyahut "mecburen" CHP kuyrukçuluğuna takılanların bu seçimlerde bulunduğu durumun özgünlüklerine ve çizgilerine işaret etmesizin olmaz. Hepsinden önce, daha baskın Haziran seçimleri gündemde yokken, oldukça erken bir zamanda solun tüm kesimlerine "CHP, AKP ve HDP dışında ortak bir seçim çalışması yapma" çağrısı yükselten Haziran Hareketi ve bileşenlerine değinmek gerekir herhalde. KöZ bu çağrıya icabet ederken bilhassa nasıl bir seçim kampanyası yapılacağını ve HDP'yi içine alacak tarzda nasıl hareket edileceği sorusuna öne çıkmıştı. Neticede bu girişim hedeflerinin muğlaklığı ve bir cazibe merkezi haline gelmesi mümkün olmadığı için sönüp gitti. Ne var ki bugün bu girişimin başını çeken figürlerin en önde geleni olan Alper Taş'ı CHP belediye başkan adayı olarak görüyoruz. Hiç kuşkusuz bu sadece Beyoğlu'nu ve Alper Taş'ı ilgilendiren bir durum değil. Bu sembolik adaylık besbelli kendini bütün seçim bölgelerine öyle ya da böyle gösterecektir. Dahası sadece Alper Taş'ın aday olması bile Haziran Hareketi'nin pek uzağında durmayan pek çok kimse ve kesimi de bu mecraya çekme potansiyeli taşımaktadır.

Seçim çalışmalarından görüldüğü üzere Alper Taş da meseleyi Erdoğan ve AKP'yi devirme çizgisinde değil, "doğru ve halkçı belediyeçilik nasıl yapılır?" çerçevesinde ele almakta, yani apolitik ve sivil toplumcu bir kampanya yürütmektedir. Zaten CHP'nin çizgisi de bu çerçevede şekillenmektedir. CHP de meselenin siyaset ve iktidarla ilgili bir seçim olmadığını ve hizmet fikri üzerinden propaganda yapılması gerektiğini vurgulayarak öne çıkarmaktadır. İlginçtir CHP ve etrafındakilerin vaveyla koparması karşısında Binali Yıldırım da bu seçimlerin siyasi faaliyet olmadığını söylememiş miydi!

Bu eğlenceli konu bir yana, oldum olası CHP kuyrukçuluğu yapmalarına alışkın olduğumuz muhtelif akım ve çevrelerin bu seçimlerde aldıkları tutumun daha önceki alışılmış tutumlarından farklı bir boyutu vardır. Bu sefer söz konusu olan sıradan bir CHP kuyrukçuluğu değildir. Söz konusu olan CHP-İP ittifakına kuyrukçuluk ve destek olma durumudur. Hatta Ankara'da AKP'ye karşı ülkücü kimliğini vurgulayarak ve CHP'li olmadığını altını çizerek

(zira unutmamak gerekir ki CHP'nin yönetici kademelerinde de bir dizi eski MHP'li olduğu sır değildir) kampanya yürüten Mansur Yavaş'ı desteklemek söz konusudur. Mansur Yavaş HDP'yi terörlere arasına mesafe koymaya çağırırsa da HDP kendisiyle tüm mesafeleri kaldırarak Ankara'da kendi tabanını Yavaş'a itelemeye çalışmaktadır. Yavaş'ın HDP'lilerin topluma kazandırılması gerektiğini açıklamasından bir gün sonra EMEP İstanbul ve Ankara'da Millet İttifakı'nı destekleyeceğini açıklamıştır. Pek çok başka ilçe ve belde de buna benzer örnekler olduğu şüphesizdir.

Demek ki bu seçimlerde CHP'yi destekleyenlerin tutumu öteden beri yaptıklarından farklı bir mahiyet taşımaktadır. Rastgele bir CHP kuyrukçuluğundan ibaret değildir.

CHP kuyrukçuluğu bahsinde asıl kritik ve özgün tutum HDP'nin benimsediği seçim politikasında kendini gösterir. HDP "Kürdistan'da" kendi adaylarını çıkarıp kayyımların elinden bu belediyeleri geri alacağını iddia ederken daha şimdiden yeni kayyımların yolunu açmış bulunmaktadır. Bir çok kentte HDP seçmeninden oy almadan seçim kazanması mümkün olmayan Millet İttifakı'na kayyımlara karşı net bir tutum alma şartını koşmadan koşulsuz destek vaad ederken aslında kendi bineceği dalı şimdiden kesmektedir. CHP'nin HDP'ye hiçbir destek sunmadan HDP'den muhtaç olduğu desteği alabilmesinin yolunu kendi elleriyle döşemektedir.

Öte yandan bilhassa Gaziantep'te CHP'nin bir şansının olmadığı

koşullarda HDP'den aday olmayı reddeden ve CHP'den de aday olamayan Celal Doğan üzerinden DSP'ye destek vermeye hazırlanmaktadır. Cumhurbaşkanlığı İttifakı üzerinden zaten sürekli saldırı ve tacize uğrayan HDP, bir de CHP-DSP rekabeti çerçevesinde CHP'nin satışmalarına dolaylı olarak maruz kalmasına rağmen CHP'ye açık destek vereceğini ilan etmekten geri durmamaktadır. Her ne kadar HDP, CHP'nin İP'e bağışladığı yerlerde kendi adaylarını çıkaracağını ilan etmiş olsa da bunun neye hizmet edeceğini tam olarak seçim sonuçları belli olunca anlayacağız. Ama şimdiden belli ve kesin olan bu ince politikanın emekçilerin ve ezilenlerin çıkarlarına hizmet etmeyeceğidir.

Tam da bu nedenle KöZ, İzmir ve İstanbul'da emekçilerle Kürtlerin çıkar ve taleplerini dile getirmek üzere aday olan bağımsız adayları desteklemektedir.

SİVİL TOPLUMCU "HALKÇI BELEDİYEÇİLİK" ÇİZGİSİNİ SAVUNAN REFORMİSTLER

CHP'nin kuyrukçuluğuna düşmeden seçim politikası sürdürme kaygısıyla hareket eden kimi akımlar da bir ölçüde geçen seçimlerde Ovacık'ta Maçoğlu'nun aldığı sonuçtan da heveslenerek Cumhurbaşkanlığı İttifakı'nın ve Millet İttifakı'nın karşısına kendi adayları ile çıkma tutumunu benimsemiş durumdadırlar.

Bir bakıma bu tutum KöZ'ün bağımsız devrimci adayları destekleme tutumunu andırır gibi görünse de kampanyalar içeriği ve esas teması bakımından taban tabana zıt bir çizgide şekillenmektedir.

Bu yolu benimseyenler seçim propagandalarını "halkçı belediyeçilik", "katılımcı demokrasi" çizgisine oturtmuş durumdadırlar. Kampanyalarında nasıl bir belediyeçilik yapacaklarını öne çıkararak, geçmişteki Fatsa örneğine gönderme yaparak yahut Ovacık Belediyesi'ne özenerek hareket etmektedirler. Ama asıl önemlisi geçen dönem HDP'nin elindeki 100 belediyeye ve uygulamalarına gönderme yapmaktan kaçınılmadırlar. Zira bu takdirde neden HDP adaylarına karşı aday çıkardıklarını izah etmek mümkün olmayacaktır.

Öte yandan "daha iyi belediyeçilik" fikri üzerine oturan bir propagandanın herhangi bir ayırt edici yanı yoktur. Zira istisnasız tüm adaylar daha iyi belediyeçilik ve daha katılımcı bir belediye fikrini kendi meşreplerine göre izah etmekle meşguldür. Bu bakımdan bir yandan "tek adam diktatörlüğünden" söz edip bir yandan da bu diktatörlük karşısında ve doğrudan doğruya bu rejimi hedef almadan gönüllerinden geçen bir belediyeçiliği sürdürme iddiasında olanların bir inandırıcılığı yoktur. Hele Erdoğan şimdiden kayyım kılıcını sallamaya başlamışken!

Besbelli bu aymazlık dokunulmazlıkların kaldırılmasına "anayasa aykırı olduğunu bile bile" destek verip kendi milletvekillerinden birinin hapse atılmasına şaşırıp kalan CHP'ninkinden betedir. Üstelik CHP hala kayyım tehditlerine karşı bir tek söz söylemezken!

Bu aymazlığın ardında AKP'nin hiçbir iddiası ve şansı olmayan

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

Ovacık'taki özgün örnek yatmaktadır. Ama bu

istisnanın hiçbir açıklayıcı anlamı yoktur; zaten görünen o ki bu deneyim de önümüzdeki seçimlerde harakiri yapma hazırlığındadır.

Tekrar bu sivil toplumcu belediyeçilik fikrine dönersek, siyasal iktidara yönelik bir tutum almadan siyasal iktidarın müdahale alanında olduğu tartışmasız olan ve şimdiden tehditlere maruz kalan bir alanda gönlünce "halkçı belediyeçilik" yapma iddiasında olanların neyle nasıl karşılaşılabileceğini önümüzdeki süreçte ibretle izlenecek bir konu olacak.

Sanki dikensiz gül bahçesine girer gibi benimsenen bu çizginin asıl önemli zaafı ise güncel ve acil siyasal ödev ve sorumluluklardan kaçmanın bir yolu olmasından ileri gelmektedir. Bugün belediyeçilik propagandası yapanlar arasında Erdoğan'a karşı cepheden bir kitlese mücadele çağrısı yapmadıkları için -zira bunu yaparsa CHP'yi sahiden karşılarına almaları gerekecektir- kendilerini halkçı belediyeçilik çalışmasına vermektedirler. Böylelikle hem şekilsel olarak CHP'den ayrı durmuş hem de zülfi-yâre dokunmamış olmaktadırlar.

Oysa Erdoğan ve ortakları önümüzdeki seçimleri bir beka sorunu olarak gördüklerini devamlı vurgulamaktadır. Bunun kendi gelecekleriyle ilgili bir kaygı olduğu da sır değildir. Tam da bu noktada, bir yandan "tek adam diktatörlüğü," "faşist diktatörlük" tespitlerini tekrarlayıp bu ahval ve şerait altında nasıl "halkçı belediyeçilik" hatta "komünist belediyeçilik" yapılacağı bilmemesinin çözümünü bu iddianın sahiplerine bırakalım. Asıl önemli konu olan bu seçimlerin gerileyen Erdoğan ve Cumhuriyet İttifakının nasıl ve hangi güçler tarafından alaşağı edilmesi gerektiği üzerinde bir kez daha duralım.

Önceki seçimlere Erdoğan Afrin hareketıyla girmişti. Bu harekattan seçimlere ilişkin umduğunu elde edemediğini KÖZ sayfalarında ayrıntılarıyla defalarca gösterdik. Bu seçimlere de Erdoğan yeni ve daha kapsamlı bir hareket yapma iddiasıyla girmeyi denedi ama bunun olup olmayacağı hala belirsiz. Hatta ABD ve Rusya'nın tutumlarının netleşmesiyle hareketin giderek imkansız hale geleceği de anlaşılabilir. Kaldı ki Beşar Esat'ın beri TC'nin Suriye'de işgalci konumunda olduğunu resmen ilan etti ve bir rakalim yeni alanlar açmayı TC'nin Afrin'deki ve diğer yerlerdeki varlığını sürdürmesinin koşulları da giderek ortadan kalkmakta. Hiç kuşkusuz 31 Mart seçimlerinin sonuçlarının bu süreçte belirleyici bir rolü olacaktır.

Bu bakımdan önümüzdeki seçimlere belediyeçilik projeleriyle katılma tutumu bu tabloyu da göz ardı etmiş olur. Cumhuriyet İttifakı'nın beka sorunu olarak gördüğü seçimlere bu ittifakın bekasını önlemek üzere girmek peşinen başarısızlığı hedeflemek olacaktır. Daha da kötüsü bu gerici ittifakın bekasını asıl tehdit eden unsur olan HDP'nin seçimlerden daha güçsüz bir biçimde çıkmasına katkı sunacaktır. Zira dikkat edilirse bahis konusu "halkçı belediyeçilik" adayları öne çıkarılan söz konusu alanlarda HDP adayları ve kayyım arasında bir mücadele olup olmadığına bakmaksızın hareket etmektedir.

Buna karşılık KÖZ bilhassa HDP'nin adeta CHP-İP ittifakına bıraktığı alanlarda emekçilere ve Kürtlere vurgu yapan bağımsız adayları destekleyerek HDP'nin kusurunu öne çıkarmaya hizmet ederken diğer adaylar yüz tane belediye deneyimini arkasına almış ve kayyımla cebelleşen HDP'ye karşı daha iyi belediyeçilik yapma iddiasıyla çıkıp alternatif belediyeçilik projeleri sunmaktadır. Daha vahimi bu umarsız yarışta terlerken asıl siyasal hedefi de unutmaktadırlar.

BOYKOT TUTUMUNUN 31 MART SEÇİMLERİNDE TEMSİL ETTİĞİ APOLİTİK ÇİZGİ

Türkiye'deki mevcut durum sadece Erdoğan ve destekçilerinin beka sorunu görmelerine neden olmakla kalmamaktadır. Bu durum aynı za-

manda Amerikancı muhalefetin açmaz ve tercihlerine de işaret etmektedir.

Erdoğan'ın tüm sıkışmışlığına karşı karşıyadaki Amerikancı muhalefet, Maduro'nun karşıyadaki Guaido'nun avantajlarına sahip değildir. Zira odağında CHP'nin durduğu blok, beş benzemizin uzlaşması imkansız koalisyonu olduğunu ve AKP seçmenini ürkütmediği takdirde başarı kazanacağını bilmektedir. Bunun yolu ise herhangi bir siyasi konuda Erdoğan ile zıtlaşmamak, Türkiye'nin siyasal ve sosyal kritik sorunları hakkında görüş bildirmemektir. Bununla birlikte HDP'nin bu ittifakta yer almayacağı görünerek yer alması da şarttır. HDP'nin tabanında en ufak bir hareketlenmenin bile AKP, İyi Parti ve Saadet Partisi seçmenini ürküteceği kaygısıyla HDP'nin tabanının hiçbir sokak hareketinde yer almaması şarttır. CHP'nin bu hamleyi yürütebilmesi için çantada keklik gördüğü, tıpış tıpış oy vereceklerini düşündükleri Alevilerin ve Kürtlerin hassasiyetlerini yok sayarak tümüyle İyi Parti'nin ve Saadet Partisi'nin önceliklerini göz önünde tutarak hareket etmesi gereklidir.

Gelgelelim parti merkezindeki hesapların çarşıya yuması sürpriz olacaktır. Zira HDP'ye oy veren Kürtlerin fire vermeden mührü CHP'ye basması düşük bir olasılıktır. Sağa açılma taktiğinin de CHP'nin kendi tabanında doğurduğu öfkenin ve küskünlüğün sandıkta bir yansımasının olacağını beklemek gereklidir.

Yerel seçimlerde alacağı mağlubiyet Erdoğan'ı daha zor bir duruma sokacak olsa da 12 Eylül rejiminin son bekçisi Erdoğan'ın seçimlerle gideceğini beklemek hayalciliktir. Erdoğan'ın elinden belediyeleri alarak, AKP'yi parçalayarak onu iyice MHP'nin insafına -ya da ihanetine- terk etmek olmayacak duaya amin demek anlamına gelecektir. Rejim krizi içinde debelenen Türkiye'de Erdoğan'dan kurtulma sorunu bir devrim sorunudur. Dolayısıyla şu ya da bu seçim sonucuna bağlı olarak Erdoğan'ı değiştirme beklentisi tümüyle yanlıştır. Tam da bu nedenle yönetenlerin eskisi gibi yönetemediği Türkiye'de Erdoğan'ı süpürmenin önkoşulu eskisi gibi yönetilmek istemeyen ezilenlerin kitlese ve eylemli seferberliğini örnek olmalıdır. Seçimlere katılmak ise ancak bu amaca hizmet ettiği sürece bir anlam taşımaktadır. Devrim sorununu mutlak bir başarıya

bağlayıp bunun ufukta görünmeyeşine bakarak hareket edenler amaç ve niyetleri ne olursa olsun devrimci bir siyaset izleme yolunu peşinen terk ederler. Daha kötüsü somut durumda bütün meseleyi Erdoğan'ı geriletme ve seçim yoluyla onu iktidardan indirme diye tarif edenler bakımından daha da talihsiz bir durum hasıl olur. Böylelikle devrim hedefine ulaşmamak bir yana Erdoğan sultanından kurtulma olasılığı da imkansız hale gelir. Nitekim bunu şimdiden görmek zor değildir.

İçinden geçtiğimiz dönemde emekçiler arasındaki politizasyon ve öfke arttığı halde, kitle eylemlerin önu açılmamakta, aksine kapatılmaktadır. İlk bakışta paradoksal görünen bu durumun nedeni solun güçsüzlüğü değil gücüdür. Türkiye solu güçlü olduğu için kitlelerde parlamentarist yanılsamalar yaratılmakta, kitleleri sandığa bağlamakta ama aynı zamanda reformizmin ve tasfiyeciliğin etkisi altında olduğu için hükümete karşı cepheden ve eylemli bir muhalefete girişememektedir. Bu CHP kuyrukçuluğu yapanların ve/veya "halkçı belediyeçilik" vb. etiketlerle aday gösterenlerin hepsi için geçerlidir. Ama aynı nedenle boykot seçeneğini öne çıkarılanlar da yanlış bir çizgidedir.

İçinden geçtiğimiz dönemde boykot elverişli bir seçim taktiği değildir. "O sandığa değil bu sandığa" demenin, kitlese ve militan eylemleri seçim sandığının alternatifini olarak göstermenin mümkün olmadığı koşullar altında boykot yapanlar sadece kendilerini siyasal mücadeleden tecrit etmiş olacaktırlar. Oysa seçimlerde geniş bir sol blok kurarak seçim sonrasında eylemli bir müca-

deleyi yükseltmenin önünde sayısız fırsat vardır.

Hele hele seçimleri Binali Yıldırım'ın meclis başkanlığından uzunca bir süre ayrılmaması olması, ölümlerin seçmen kütüklerinde yer alması türünden gerekçelerle boykot etmek bir dizi nedenden ötürü yanlıştır. Her şeyden önce ortada Çarlık Rusyası'nda dahi seçimlere katılan bolşeviklerin pratiği vardır. İkincisi yaklaşan seçimleri usulsüz ve adaletsiz olarak nitelemek önceki seçimlerin adil ve meşru olduğu yanılsamasını yaratacaktır. Nihayetinde, bundan sonraki seçimler daha adil ya da usulüne uygun gerçekleşmeyeceğine göre seçimin gerçekleşme biçimini boykot gerekçesi yapanlar, tutarlı davrandıkları takdirde -aslında bir anlamda boykotu ilke düzeyine çıkararak- Er-

doğan gidene dek hiçbir seçime katılmayacaklarını ilan etmektedirler.

31 Mart yerel seçimlerinde devrimci tutum Erdoğan'ın "söz beni devirmek istiyorsunuz" iddiasına "evet" yanıtı vermeyi, Türkiye'de siyasal iktidara talip olmayı, bu iktidarı devrimci bir şekilde alabilmek için planlar yapmayı gerektirirdi. Oysa HDP tam aksi istikamette ilerleyen, devrim ve ayaklanma çağının geçtiğini savunan bir parti olduğu için bu süreç boyunca felç oldu ve tümüyle CHP'ye endekli bir strateji izleyegeldi. Aday çıkarıp, çıkarmayacağına bile CHP'den bağımsız karar veremedi, parti yöneticileri birbirleriyle çelişen bir dizi açıklamada bulundu. En sonunda çözümü siyasetten tümüyle kaçmakta, Leyla Güven'in düşmanlarıyla siyasal bir ittifak kurabilmek için Leyla Güven'in ahlak grevine ve Öcalan'ın tercit sorununa kilitlenmekte buldu. Bunu yaparken de elbette her türlü kitle eyleminin önüne set olma vazifesini hiç aksatmadı.

Buna karşılık sözüme daha radikal bir çizgide durma iddiasındaki boykotçuların bu alanlara ilişkin hiçbir diyecekleri yoktur.

Bu nedenle 31 Martta boykot tutumu her zamankinden daha apolitik bir tutumdur.

KÖZ'ÜN SAVUNDUĞU DEVRİMCİ ÇİZGİ

İçinden geçtiğimiz dönemde emekçiler arasındaki politizasyonun artması nedeniyle -Amerikancı muhalefetin tüm zaafına karşı- emekçileri sandıktan uzaklaşacağı, oy kullanma oranını düşeceğini düşünmemek gerekir.

İlk bakışta paradoksal görünen bu durumun nedeni, daha önceden de tespit ettiğimiz gibi, solun güçsüzlüğü değil gücüdür. Türkiye solu güçlü olduğu için kitlelerde parlamentarist yanılsamalar yaratılmakta, kitleleri sandığa bağlamakta ama aynı zamanda reformizmin ve tasfiyeciliğin etkisi altında olduğu için hükümete karşı cepheden ve eylemli bir muhalefete girişememektedir.

Cumhurbaşkanlığı seçimlerinden bu yana KÖZ Erdoğan'a karşı kitlese bir seferberliğin önünü açacak bir sol blok çağrısında bulunmuş, seçimlere bu bloğun adaylarıyla katılma önerisinde bulunmuştu. İçinden geçtiğimiz süreçte solda herkesin karnından konuştuğu, tutumsuz kaldığı, HDP'yi ve CHP'yi eleştiren mızımız ve örtük boykotçu bir tutum sergilediği bir dönemde KÖZ'ün genel bir sol blok ve ortak aday çağrısının ötesine geçmesi gerekirdi. KÖZ Türkiye'nin batısında büyükşehirlerde emekçi ve ezilenlerden yana olan tüm güçlere bir ortak aday çıkarma çağrısının

da bulunmakla kalmadı. Bu çağrı karşılıksız kaldığında eleştirmekle sınırlı kalmayarak, Saray'a karşı nasıl bir siyasal çizgiyle mücadele edileceğini göstermek için Saray'a karşı emekçinin, Kürdün sesini yükseltme iddiasını taşıyan adayları desteklemiştir.

KÖZ'ün önerdiği seçim ittifakı ideolojik, programatik bir ittifak değil, yerel yönetim yaklaşımında anlaşmak şartına bağlıdır. Kurulacak platformun anlamlı temel bir çerçevesi olması kafiydi. Bu çerçevenin köşe taşları şunlardır:

- Saray'a karşı cepheden bir karşı duruş
- Kayyımlara karşı net bir tutum
- CHP'nin kitesine hoş görünmek adına Kürtlerin demokratik hak ve özgürlük taleplerini ihmal etmeyen, şu ya da bu hassasiyet nedeniyle sansürlemeyen bir yaklaşım

Seçim sonrasında işçi ve emekçilerin eylemli bir seferberliğini amaçlayan çağrılar ve bu doğrultuda eylemli bir pratik.

Bu çerçevede KÖZ tüm sol akımlara ortak aday çıkarma doğrultusunda bir toplantı çağrısında bulunmuş HDP'den TKP'ye tüm akımlara bu çağrıyı iletmiştir. Böylelikle seçim sürecini türlü manevralarla geçiştirmeye çalışanları tutum takınmaya zorlamıştır. Sözüme bağımsız bir tutum takınmayı önemseyenleri ise bu kaygıların grupçu kaygılar olmadığını göstermeye davet etmiştir.

Herhangi bir ortaklığın mümkün olmadığı anlaşılacağına ise KÖZ vakit kaybetmeden İzmir ve İstanbul'da bu perspektiflerle seçim çalışması yürütecek adayları desteklemek üzere harekete geçmiştir.

CHP'ye soldan muhalefet etme heveslisi akımların yarattığı aday enflasyonu KÖZ'ün desteklediği adayların anlamını azaltmıyor. Zira KÖZ'ün desteklediği adaylar sol adaylardan herhangi biri değildir. Yerel seçimlerde Erdoğan'a karşı cepheden tutum alan, Saray'a karşı emekçilerin ve Kürtlerin mücadelesini yükseltme çağrısında bulunan başka aday yoktur. KÖZ Güldes Önkoyun ve Yalçın Yanık'ı bu yerel seçimlerde HDP aday çıkarmadığı için desteklemiyor. Metropollerde Saray'ı hedef göstermediği, CHP ile arasına mesafe koymadığı, Saray'a karşı bir net bir tutum takınmadığı koşullarda, HDP aday göstermiş olsa bile HDP'yi değil, söz konusu bağımsız adayları desteklemek gerekirdi. Oysa bugün kendini sol aday olarak sunan diğer adaylar, geçelim Saray'a kafa tutmayı, CHP'lileri ürkütmeden çekindikleri için Kürdün adını ağızlarına bile alamıyorlar. Tam da bu nedenle KÖZ'ün yürüttüğü seçim çalışması sadece Saray'a karşı bir kitle seferberliğinin nasıl yaratılması gerektiğini ortaya koymuyor, aynı zamanda soldaki kuyrukçu, ekonomist, sivil toplumcu ve rekabetçi/grupçu eğilimlere karşı mücadelede bayrağını yükseltiyor.

Tüm bunlar KÖZ'ün arkasında duran komünistlerin seçimlere ilişkin çalışmalarını değerlendirirken hangi kistasları kullanacaklarını da ortaya koyuyor. Kistasımız elbette kaç oy aldığımız, bir kitle seferberliği yaratıp yaratmadığımız olmayacak. Kistasımız KÖZ'ü daha bilinir tanınır kılıp kılmadığımız da olmayacak. 31 Mart süreci içinde ve sonrasında KÖZ'ün müdahalesinden bağımsız olarak solun içinde kuyrukçu, ekonomist, tasfiyeciler ve rekabetçi tutumların daha fazla tartışılacağı açık. Bu tartışmalara devrimci tutumun ne olduğunu pratikte de göstermiş bir akım olarak etkin bir şekilde dahil olup olmadığımızı bakacağız. Erdoğan'ı kimin devrimle kimin CHP'nin arkasına saklanarak göndermek istediğini ne denli açık sergileyebildiğimizi soracağız kendimize. 31 Mart seçim sürecini ve sonrasında devrimci partiyi yaratma mücadelesinde değerlendirip değerlendirmediklerimiz sadece üç yanlış karşısında sergilediğimiz doğru tutumla değil bu sorulara vereceğimiz yanıtlarla belli olacak.

EMEĞİNİN KÜRDÜN SESİNİ YÜKSELTMEK İÇİN!

KAYYUM TEHDİDİNE KARŞI KİTLESEL SEFERBERLİK İÇİN!

GÜLDES ÖNKOYUN İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ BAĞIMSIZ BAŞKAN ADAYI

AKP'yi karşısına almayan sosyalist belediyecilik

Bu seçimlerdeki en dikkat çeken konulardan biri Fatih Mehmet Maçoğlu'nun TKP adayı olarak Tunceli belediye başkanlığına seçilmesi oldu. Maçoğlu'nun seçilmesi Erdoğancı yayın organlarından CHP'ye kadar pek çok kesimde bir 'komünist başkan' coşkusu yaşanmasına sebep oldu. Elbette bu belediyenin komünist niteliğini tartışmayı gerekli görmüyoruz. Zira komünizmi yalnızca sözlük anlamıyla bilenler dahi burjuva diktatörlüğü yerinde dururken kooperatifçilik usulü tanım yapmanın komünizm ile uzaktan yakından alakalı olmadığını anlasa gerek. Biz daha çok Maçoğlu'nun adaylığı, seçim çalışması ve onun seçimi kazanmasına burjuva medyasında gösterilen itibarın anlamı üzerinde duracağız.

"HALKÇI BELEDİYECİLİK" İLE ÜSTÜ ÖRTÜLENLER

Bu seçimlerdeki eğilimleri üç yanlış bir doğru olarak özetlemiştik. HDP'nin Kürdistan dışında tamamen Amerikancı CHP çizgisine göre hareket etmesi HDP'nin içinde veya onunla beraber hareket eden akımların hareket kabiliyetini yitirmesine yol açtı. Bu kesimlerde her ne kadar CHP desteğinden hoşnut olmayanlar çıksa da HDP aday göstermediğinde kendileri gösterme inisiyatifi alamadılar.

Bununla beraber HDP ile mesafeli olan akımlar bağımsız adaylar gösterdilerse de bir dizi siyasi sorun barındırıyorlardı. Bağımsız adaylar CHP'yi de hedef tahtasına oturtan bir siyaset izlemektense CHP'nin sağ adaylar göstermesi ve sağa yaklaşması karşısında oluşan bir alanı doldurma amacı taşıyorlardı. Bunun bir sonucu olarak da bu bağımsız adaylar Erdoğan'a karşı emekçilerin seferberliğini örne kaygısı ile hareket etmediler. Bunun yanında Kürtlerin politizasyonunun farkındayken Kürt adını bile anmaktan çekinen bir politika izlediler.

İşte halkçı belediyecilik anlayışı tam da bu noktada imdada yetişerek tüm bu siyasetçiliğin bir kılıfı olarak kendine yer buldu. Pek çok aday propagandasını "halkçı belediyecilik", "sosyalist belediyecilik", "katılımcı demokrasi" çizgisine oturarak belediyecilik anlayışlarını yarıştıran bir kampanya ördüler. Çalışmalarını güncel politik sorunlarla hiçbir alakası olmayan içi boş ve genel geçer bir sosyalizm propagandasına indirgediler.

Cumhur İttifakı'nın bu seçimleri başından beri bir beka sorunu olarak gördüğü göz önünde bulundurulursa, bu seçimlere bu ittifakın bekasını önlemek üzere girmek, bunun propagandasını kitlelere yapmamak hem apolitik hem de saraya hizmet eden bir çalışmaya işaret etti.

Özetlediğimiz bu eğilimleri en net şekilde görebileceğimiz örnek ise komünist belediyci olarak sunulan Maçoğlu'nun Tunceli adaylığı oldu. Daha önceki yerel seçimlerde Ovacık Belediye Başkanı olan Maçoğlu, 31 Mart seçimlerinde TKP listesinden 'Dersim Demokratik Halk Dayanışması' adına aday oldu. Bu vesileyle HDP

ile arasına mesafe koymak isteyenlerin ortak adayı hâline gelmiş ve bu durum her şeyden önce kayyumcuların işine yaramıştır.

DERSİM DEMOKRATİK HALK DAYANIŞMASI'NIN OLMAYAN FARKLARI

Dersim Demokratik Halk Dayanışması, kayyuma karşı belediyeleri geri almayı hedefleyen HDP karşısında aday çıkarmasına gerekçe olarak sosyalist adaylarla seçimlere girmenin esas olduğunu savundu. Bunun dışında daha önce yapılan ve içeriğini bilmediğimiz 'Halkçı Yerel Yönetimler Kongresi'nin içeriğini uygulayacakları belediyecilik anlayışına referans olarak gösterdiler.

Bu içeriği net olarak bilmesek dahi Ovacık uygulamalarına bakarak şeffaflık, kooperatifçilik, belediye meclisleri gibi uygulamalar öngörüldüğünü anlıyoruz. Ancak bu niteliklerin neden ve nasıl HDP ile bir ayrım çizgisi oluşturduğunu anlamak mümkün değil. Çünkü geçen dönem HDP'nin elindeki 100 belediyenin uygulamaları da benzer prensiplerle işledi. Daha önemlisi eğer kooperatifçilik, şeffaflık, halk meclisleri kurmak gibi kriterler sosyalistliğin ölçütleri olarak alınacaksa, HDP ittifakının bileşenlerinin ve adaylarının sosyalist olmadığını iddia etmek mümkün değildir.

Bu bakımdan Maçoğlu ile HDP adayının arasında ciddi farklar olduğunu söylemek imkansızdır. Ancak elbette bu farklar varmış gibi davranılacak ve geçen dönem HDP'nin elindeki 100 belediye ve onların 'halkçı belediyecilik' anlayışıyla örtüşen uygulamalarına gönderme yapmaktan kaçınılacaktır. Aksi takdirde neden HDP adaylarına karşı aday çıkardıklarını izah etmek mümkün olmayacaktır.

KAYYUMLA BARIŞIK SOSYALİST BELEDİYECİLİK

Bu tabloya bakıldığında elimizde kalan tek fark Maçoğlu'nun temsil ettiği halk ittifakının kayyuma ilişkin tutumudur. Tunceli'deki belediye seçimlerinde tarımdan, şeffaf bütçeden, nohut ve fasulyeden bahsetmek kayyumu rahatsız etmez. Zira kayyum uygulamasının belediyeciliğe dair bir anlayıştan ötürü değil, gerici Cumhuriyet ittifakının gerileme gücüne sahip tek unsur olan HDP'ye yönelik bir uygulama olduğu açıktır. Başka bir deyişle gerici Cumhuriyet ittifakını huzursuz eden şey Maçoğlu'nun ücretsiz toplu taşıma vaatleri değil kendi bekasını asıl tehdit eden unsur olan HDP'nin belediyelerde güçlü bir varlık göstermesidir.

Tunceli'de kayyumla barışık sosyalist belediyecilik aldatmacası bu tabloya bakıldığında daha da net anlaşılır. 'komünist Maçoğlu' Tunceli'de HDP adayları ve kayyum arasında bir mücadele olup olmadığını bakmaksızın hareket etmiştir ve bu da kayyumun amacına hizmetten başka bir işe yaramaz.

TKP VE DERSİM

Maçoğlu'nun kayyum ile mücadeleyi umursamadan hareket etmesi, veya siyasetçiliğini komünist belediyecilik aldatmacası ile

örtmesi aslında benzer şekilde halkçı belediyeciliği kampanyalarının merkezine oturtan pek çok adayın ortak noktasıydı. Ancak Dersim örneğinin üzerinde durulması gereken özellikler de var. Her şeyden önce SMF ile TKP'nin Tunceli'de hangi temel ilkeler etrafında birleştiği hâlâ merak konusudur. Tarihlerine bakıldığında birbirlerini 'sosyal faşist' ve 'Maocu bozkurt' diye tanımlayanlar nasıl olduysa 'halk ittifakı' çatısı altında birleşmekle kalmamış, birbirlerine komünist demekte de artık sakınca görmemeye başlamıştır. Kuşkusuz "SMF'yi arkasındaki başlıca siyasi örgütlerle özdeşleştirmek gerektiği", onun "aslında geniş bir demokratik platform" olduğu hakkında izahlar da yapılmaktadır. Bu bakımdan SMF ile TKP arasında MLM çizgisini savunularla TKP arasındaki gibi bir ilişki olmadığı bu ilişkiyi mazur göstermeye yönelik bir izah olarak sunulmaktadır. Ancak bu mazeret ancak SMF'nin bağımsız ve geniş bir platform olduğunda hemfikir olunduğu takdirde bir anlam taşıyabilir. Öyle olmadığını görmek de zor değildir. Aksine bu ayrım tam da bu seçimlerde olduğu gibi bir oportünist manevranın yapılması için öne sürülen bir ayrım olsa gerektir. Aksi iddia edilse de bunun doğruluğu ikna edici bir biçimde ortaya konabilmiş değildir.

Kaldı ki TKP listesinden adaylığını sadece taktik bir hamle olarak gördüklerini açıklayan ve TKP'li olmadığını altını çizerek söylediği hâlde Maçoğlu seçim sonrasında da TKP'den istifaya gitmemiştir.

Hangi mazeretle olursa olsun Maçoğlu'nun TKP'nin adayı olarak seçimlere girmesinin üzerine örttüğü bir başka gerçek var. Söz konusu TKP aynı zamanda İsmail Bilen'in revizyonist TKP'sinin mirasçısıdır ve bunu açıkça savunmaktadır. O İsmail Bilen de Dersim'deki ayaklanmanın bastırılması sırasında R. Davos imzasıyla o zamanki revizyonist Komünist Enternasyonal'in bir yayınında yazdığı yazıda "İki ayı aşkın bir zamandan beri Ankara hükümeti Dersim bölgesindeki Kürt aşiretlerinin yeni bir gerici ayaklanmasını bastırmakla uğraşılıyor" diye yazan revizyonisttir (Rundschau, Basel 1937, s.1162; aktaran Özgürlük Yolu sayı 29, 1977).

Kuşkusuz sosyal şovenizm bakımından takipçisi olduğu Bilen'in TKP'sinden farkı olmayan bugünkü TKP bakımından ortada bir ilişki yoktur. Ama Maçoğlu'nun arkasında duran geleneğin herhangi bir mazeretle bu ortaklığı açıklaması zordur. Ancak bu gerçeklerin üzerine örterek "Dersim'e komünist başkan geldi" anlamına gelen burjuva medyasındaki anlatımlara paralel bir çizgiye savrulmak bu oportünist tutumun arkasında durabilmektedir. İşin gerçeği ise, Maçoğlu'nu belediye başkanı yapmak için sosyal şoven TKP'nin Dersim'e geri taşınmış olduğudur. İkinci özellik ise Tunceli'deki ittifakı oluşturan bileşenlerin başka yerlerdeki tutumlarıdır.

DERSİM'İN ÖTESİ BİZE NE SÖYLÜYÜR

Birbirini komünist diye tanımlayan bu ittifakın ilkesizliği Dersim'in ötesine baktığımızda daha iyi anlaşılır. Halkçı belediyeciliğe bu denli önem vererek, beka sorunu patatesin bekasıdır diyerek dayanışma platformunu kuranlar, HDP'nin mücadele ediyor gibi bile yapmayıp aday çıkarmadığı büyük şehirlerde bir dayanışma platformu kurmaya girişmediler. Doldurulabilecek böylesine geniş bir siyasi boşluk varken ittifakın adı dahi geçmedi. TKP kendi adaylarını çıkarırken SMF ne TKP ile, ne de başka siyasetlerle ortak tutum almaya veya bir ittifak örgütlemeye girişmedi.

Bu tablonun özeti ise şu olsa gerektir: Cumhuriyet ittifakının herhangi bir iddiasının bulunmadığı tek il olan Tunceli'de TKP ile HDP arasındaki rekabette kimin önde çıktığının bir anlamı yoktur. Zira Maçoğlu'nun boşalttığı Ovacık belediye başkanlığı koltuğuna oturan HDP+TKP'den az oy alan CHP adayı olmuştur. Bu olgu da genel olarak yerel seçimlerde Cumhuriyet ittifakına karşı Millet ittifakı kuyruğunda hareket etmenin doğurduğu sonuçlarla uyumludur.

Türkiye'de rejim krizi ve devrimci durum

16 Aralık Pazar günü Kadıköy'deki KÖZ bürosunda "Türkiye'de Rejim Krizi ve Devrimci Durum" başlıklı KÖZ'ün ve Söz ve Eylem'in katıldığı bir söyleşi gerçekleşti. Yaklaşık 40 kişilik bir dinleyici kitlesi önünde gerçekleşen, yirmiyi aşkın sorunun yöneltildiği, herhangi bir zaman kısıtlaması olmadan gerçekleşen söyleşi de bir dizi farklı konuya değinildi.

Program sorunu derken kast edilenin ne olduğu, politik

mücadele ile devrimci partiyi yaratma mücadelesi arasındaki ilişkinin nasıl kurulması gerektiği, sınıfın öncüsünü kazanmak hedefinin ne anlama geldiği, komünistlerin devrimci bir partiyi yaratmak için hangi referansları temel alan bir mücadele yürütmesi gerektiği, Komintern'in uyguladığı birlik işçi cephesi ve işçi hükümeti politikalarının ne anlama geldiği, oportünizm ve tasfiyeciliğe karşı mücadelenin nasıl verileceği panelde konuşulan ana başlıklar arasında yer aldı.

Panelde yapılan konuşmalar her iki akımın temsilcisinin tüm bu sorulara birbirine taban tabana zıt yanıtlar verdiği görüldü. Böylelikle "Öncelikli görev devrimci partinin yaratılması!" şiarını benimseyen bu iki akımın aslında tümüyle farklı bir partiyi tümüyle farklı yollarla yaratmayı hedeflediğinin anlaşılması oldu. Panel böylelikle devrimci parti arayışı içinde

olanların kafalarındaki karışıklıkların giderilmesine, "hepiniz aynı şeyi söylüyorsanız niye ayrı duruyorsunuz?" sorularının yanıtlanmasına hizmet etti. Sadece bu nedenle bile bizim açımızdan son derece verimli geçen bu panelin ayrıntılı dökümüne sitemizden <https://www.kozgazetesi.org/soylesi-turkiyede-rejim-krizi-ve-devrimci-durum/> bağlantısından ulaşmak mümkün.

İstanbul Newroz'u'na katıldık

İstanbul'da bu yıl 24 Mart 2019 günü Bakırköy Pazar Alanı'nda gerçekleşen Newroz Mitingi'ne biz de "Tutuklu HDP'liler Serbest Bırakılsın, Tüm Siyasi Tutsaklara Özgürlük" ve "31 Mart'ta Emekçinin Kürdün Sesini Yükseltmek İçin Oylar İstanbul'da Güldes Önkoyun'a, İzmir'de Yalçın Yanık'a" yazılı iki pankartla katıldık. Miting alanına yapılan çağrıdan bir buçuk saat önce alanın girişinde buluşarak Güldes Önkoyun'un adaylığına ilişkin bildirimler, Güldes Önkoyun tarafından Gülten Kışanak'a yazılan mektubun ve gazetemizin Newroz özel sayısının dağıtımını yapmak istedik. Polis bildirimimizi dağıtırken önce yanımıza gelerek bildiri dağıtımını yapamayacağımızı söyledi. Biz bu uyarıyı dikkate almadık ve bildiri dağıtımının seçim çalışmamız kapsamında olduğunu ifade ederek dağıtımını sürdürdük. Ancak henüz yürüyüşe geçmeden polis bildirimimizi alana almayacağını ifade etti. Bunun üzerine tertip komitesi ile ittibata geçtiğimizde tertip komitesi ile polisin alana HDP bildirimleri dışında hiçbir yazılı materyal almayacağı konusunda uzlaştığımızı öğrendik. Hatta bırakalım bizim getirdiğimiz bildiri yığınını, polis kitle içerisinde birilerinin üzerinden bizim bildirimlerimiz çıktığında bunları da alana sokmuyor, yırtıp yere atıyordu. Bunun üzerine bildirimlerimizi almaksızın pankartlarımızla, bayraklarımızla, slogan ve ajitasyonlarımızla alana doğru yürüyüşe geçtik. Alana yürürken "Ne AKP, Ne CHP, Kurtuluş Birleşik Mücadelede", "CHP'ye Kanma, Ezilenlerle Saf Tut", "31 Mart'ta Oylar Güldes'e", "Kayyum'a Karşı Oylar Güldes'e", "Kürtlere Özgürlük, Ortadoğu'ya Barış", "Kürtlere Özgürlük, Kurdara Azadi", "Biji Newroz, Newroz Piroz Be", "Leyla Güven Yalnız Değildir", "Zindanlar Yıkılsın, Tutsaklara Özgürlük", "Biji Berxwedana Zindana" sloganları attık, benzer içerikte ajitasyonlar yaptık.

Alana girişte 3 farklı arama noktasında dakikalarca bekletildik. Özellikle son arama noktasında polisin tamamen keyfi uygulaması neticesinde kitle yığılmış, adeta izdiham oluşmuştu. Burada beklediğimiz sürede yoğun şekilde sloganlar atıldı. Zaman zaman polis barikatlarını alaşağı etmeye yeltenen kitleyi yine etraftaki eylemciler "provokasyona gelmeyelim" uyarlarıyla engelledi.

Neticede alana girerek konuşlandık. Saygı duruşunun ardından miting başladı. Bir süredir İstanbul'da gerçekleşen mitinglerde kürsüden çalınan müziğin sesi bir an bile kısılmıyor, aralarda slogan atılması böylece engelleniyordu. Bu mitingde de bu gelenek bozulmadı. Dahası kürsüden sürekli "parti bayrakları dışında diğer bayrakları indirin" uyarıları yapıldı. HDP bildirimleri dışındaki bildirimlerin alana alınmaması tavrını da hesaba katınca tertip komitesinin sansürcü tutumu açıkça ortaya çıkmış oldu. Ancak bir süre sonra ezan okunmaya başlayınca programın sunucusu "AKP bu hususu kullanıyor, onlara bu malzemeyi vermeyeceğiz, ezan boyunca programa ara veriyoruz" şeklinde bir anons yaptı. Böylece bu sansürcü yaklaşımı bir anlığına da olsa kırılınca biz de bu boşlukta slogan atmaya başladık. Bu sefer alandaki HDP'liler "saygısızlık yapıyorsunuz", "kürsüden duyurulan karara uyun" biçiminde uyarılar yapmaya başladılar. Bu vesileyle biz de itiraz sahipleriyle "geçen sene saygısızlık olmayan bu tutum bu sene nasıl saygısızlık olacak", "Seneye de İstiklal Marşı mı okuyacağız?", "işte bu şekilde bizi susturmak istiyorlar, AKP'nin çizdiği çerçevede siyaset yapmamızı istiyorlar", "İmamoğlu gibi kendimizi beğendirmek için Yasin mi okuyalım" şeklinde argümanlar kullanarak tartışma fırsatı bulduk.

Mitingde Newroz Tertip Komitesi adına bir konuşma yapıldı, daha sonra HDK sözcüsü Sedat Şenoğlu söz aldı. Son olarak da HDP Eş Genel Başkanı Pervin Buldan söz aldı. Tüm konuşmalarda ağırlıklı gündem tecrid, açlık grevleri ve zindanlarda yapılan fedailer oldu. Pervin Buldan konuşmasında seçimlere değinerek İstanbul'da kazanımın Türkiye'de kazanacağını, kaybedenin Türkiye'de kaybedeceğini belirtti. HDP'nin ise seçimin kaderini belirleyecek kilit parti olduğunu, bu nedenle aday çıkarmadıklarını belirtti. Parti ismi vermeyeceğini ifade ederek CHP'ye oy verme çağrısı yaptı.

İstanbul Newroz'u'na katılan Güldes Önkoyun ise Newroz'a katılan, hatta 8 Mart, Gazi, 15 Mart eylemlerine katılan tek İstanbul adayı olmasına rağmen görmezden gelindi, alana seçim bildirimleri yine tertip komitesi kararıyla alınmadı.

Mitingde kürsüden biz de dahil alanda bulunan kurumların temsilcileri anons edildi. Ayrıca HDP milletvekilleri ve ilçe belediye başkanları da anons edilerek kürsüye çıktılar ve kitleyi selamladılar.

Program tertip komitesinin ve HDP eş genel başkanı Pervin Buldan'ın konuşmalarıyla sürdü. Miting dağılmaya başlayınca yoldaşlarımızın bir bölümü girişte dağıtımımıza izin verilmeyen bildirimlerimizi dağıtmak amacıyla alandan ayrıldı. Mitingden çıkanlara yoğun şekilde bildirimlerimizi ulaştırdık.

Bizim dışımızda mitinge, YDI Çağrı, Devrimci Hareket, SODAP, DİP, Devrimci Parti, BDSP, Devrimci Anarşist Faaliyet, ESP, Partizan, Kaldıraç, Mücadele Birliği de katılmıştı. Mitingin toplam katılımı özellikle geçtiğimiz birkaç yıla kıyasla oldukça yüküydü.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi bu yıl da Kürtlerin ve onlar şahsında tüm ezilenlerin zorbalara karşı başkaldırısını simgeleyen Newroz'a politik ajitasyon ve propaganda araçlarımızla katıldık. Yaklaşan yerel seçimlerde Kürtlerin, emekçilerin adını anmayan düzen partilerine oy verilmemesi gerektiğini altını çizdik. Devrimci siyaset karşısında uygulanmak istenen sansürün boyutu ne olursa olsun; bu sansür kimden gelirse gelsin Newrozları, 8 Martları, 1 Mayısları ezilenlerin ve emekçilerin mücadelesini yükseltmek için birer kaldıraç olarak kullanmak gerektiğini haykırmaktan geri durmayacağız.

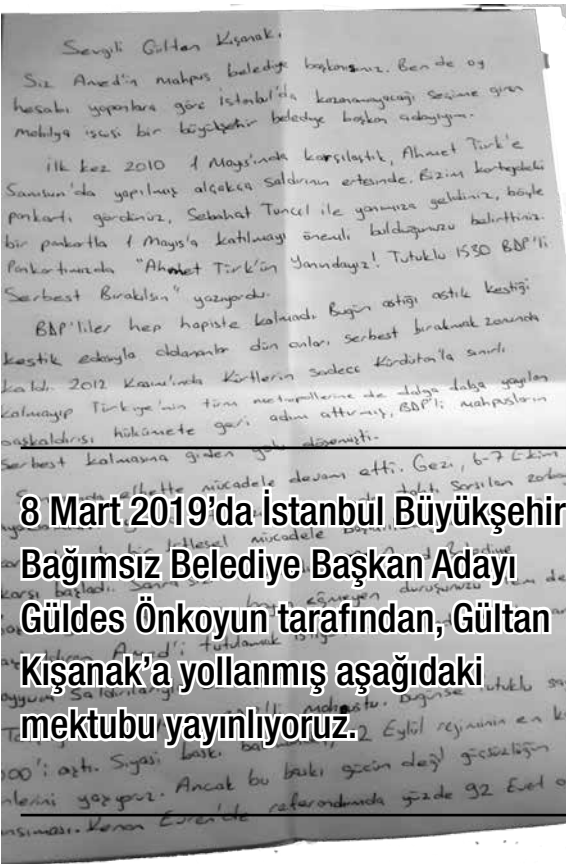

İstanbul'dan Komünistler

Biji Newroz, Newroz Piroz Bê!

Ne AKP Ne CHP Kurtuluş Birleşik Mücadelede!

Devrimci bir mobilya işçisinden Amed'in mahpus belediye başkanına mektup

Türkiye'nin tüm metropollerine de dalga dalga yayılan başkaldırısı hükümete geri adım attırması, BDP'li mahpusların serbest kalmasına giden yolu döşemişti.

Sonrasında elbette mücadele devam etti. Gezi, 6-7 Ekim ayaklanmaları yaşandı. 7 Haziran sonrasında tahti sarsılan zorbaya karşı kararlı bir kitlesel mücadele başlatılmayınca bu sefer karşı saldırı başladı. Sonra sizi tutukladılar. Amed Belediye Başkanı'ydınız. Hem sizin boyun eğmeyen duruşunuzu hem de başkaldıran Amed'i tutuklamak istiyorlardı aslında. Tutuklanmanız kayyum saldırılarıyla özdeşleşti.

Tanıştığımızda 1530 BDP'li mahpusttu. Bugüne tutuklu HDP'lilerin sayısı 6000'i aştı. Siyasi baskı bakımından, 12 Eylül rejiminin en karanlık günlerini yaşıyoruz. Ancak bu baskı gücün değil güçsüzlüğün yansıması. Kenan Evren referandumunda yüzde 92 Evet oyu çıkartıyordu. Saray ise tüm baskılara ve koltuk değneği Bahçeli'ye rağmen yüzde elli ancak hile hurdayla geçebiliyor.

Bugün 8 Mart. Dünya Kadınlar Günü. 857 gündür aramızda değilsiniz.

Tutuklamalar sürüyor. Saray'dan yeni kayyum tehditleri savruluyor.

31 Mart'ta seçimler var. Ama bir yerel seçim değil yaklaşan, 31 Mart'ta kayyumlar oylanacak.

857 gündür siz boyun eğmediniz, Amed'de, Kürdistan'da, Türkiye'nin emekçileri ve ezilenleri de boyun eğmedi. Sadece sizin değil, Leyla Güven'in, Selçuk Kozagaçlı'nın, direnen Flomar işçisinin kararlılığından da güç alarak mücadelemizi sürdürdük. Bu yüzden 31 Mart'ta bir halkı kayyumlarla teslim alacağını düşünenler saraylarında yine hüsrana uğrayacaklar.

Zaten bildiğimizi bu son beş yılda bir kez daha bir kez daha yaşayarak öğrendik: Seçimleri kazanmanın, hatta ezici çoğunlukla kazanmanın bir anlamı yok. Yönetip yönetemeyeceğimizi, hapse mi dışarda mı olacağımızı çok ya da az oy almamız belirlemiyor. Sokaktaki, alandaki gücümüz belirliyor.

Sevgili Gülten Kışanak.

Siz Amed'in mahpus belediye başkanısınız. Ben de oy hesabı yapanlara göre İstanbul'da kazanamayacağı bir seçime giren" mobilya işçisi bir büyükşehir belediye başkan adayım. İlk kez 2010 1 Mayıs'ta karşılaştık, Ahmet Türk'e Samsun'da yapılmış alçakça saldırının ertesinde. Bizim kotepeki pankartı gördünüz, Sebahat Tunçel ile yanımıza geldiniz, böyle bir pankartla 1 Mayıs'a katılmayı önemli bulduğunuzu belirttiniz. Pankartımızda "Ahmet Türk'ün Yanındayız! Tutuklu 1530 BDP'li Serbest Bırakılsın!" yazıyordu.

BDP'liler hep hapiste kalmadı. Bugün astığı keçiği kenik edayla dolananlar dün onları serbest bırakmak konusunda kaldı. 2012 Kasım'ında Kürtlerin adrese Kürdistan'a anonsı kalmayı Türkiye'nin tüm metropollerine de dalga dalga yayılan başkaldırısı hükümete geri adım attırması, BDP'li mahpusların serbest kalmasına giden yolu döşemişti.

Sonrasında elbette mücadele devam etti. Gezi, 6-7 Ekim ayaklanmaları yaşandı. 7 Haziran sonrasında tahti sarsılan zorbaya karşı kararlı bir kitlesel mücadele başlatılmayınca bu sefer karşı saldırı başladı. Sonra sizi tutukladılar. Amed Belediye Başkanı'ydınız. Hem sizin boyun eğmeyen duruşunuzu hem de başkaldıran Amed'i tutuklamak istiyorlardı aslında. Tutuklanmanız kayyum saldırılarıyla özdeşleşti.

Tanıştığımızda 1530 BDP'li mahpusttu. Bugüne tutuklu HDP'lilerin sayısı 6000'i aştı. Siyasi baskı bakımından, 12 Eylül rejiminin en karanlık günlerini yaşıyoruz. Ancak bu baskı gücün değil güçsüzlüğün yansıması. Kenan Evren referandumunda yüzde 92 Evet oyu çıkartıyordu. Saray ise tüm baskılara ve koltuk değneği Bahçeli'ye rağmen yüzde elli ancak hile hurdayla geçebiliyor.

Bugün 8 Mart. Dünya Kadınlar Günü. 857 gündür aramızda değilsiniz.

Tutuklamalar sürüyor. Saray'dan yeni kayyum tehditleri savruluyor.

31 Mart'ta seçimler var. Ama bir yerel seçim değil yaklaşan, 31 Mart'ta kayyumlar oylanacak.

857 gündür siz boyun eğmediniz, Amed'de, Kürdistan'da, Türkiye'nin emekçileri ve ezilenleri de boyun eğmedi. Sadece sizin değil, Leyla Güven'in, Selçuk Kozagaçlı'nın, direnen Flomar işçisinin kararlılığından da güç alarak mücadelemizi sürdürdük. Bu yüzden 31 Mart'ta bir halkı kayyumlarla teslim alacağını düşünenler saraylarında yine hüsrana uğrayacaklar.

Zaten bildiğimizi bu son beş yılda bir kez daha bir kez daha yaşayarak öğrendik: Seçimleri kazanmanın, hatta ezici çoğunlukla kazanmanın bir anlamı yok. Yönetip yönetemeyeceğimizi, hapse mi dışarda mı olacağımızı çok ya da az oy almamız belirlemiyor. Sokaktaki, alandaki gücümüz belirliyor.

O halde bugünkü zorbalığı püskürtecek olan da yine aynı kitlesel seferberlik. Üstelik bu seferberliği tıpkı o zaman olduğu gibi sadece Kürdistan'da değil Türkiye'de de örmeli.

İstanbul'da, İzmir'de, Mersin'de de her tarafı tel tel dökülen Cumhuriyet İttifakı'nın karşısına çıkmalı.

Kürdistan'da kayyumlarla rağmen etkili bir seçim çalışması yürütülüyor. Sarayın adamlarına karşı seçimlerde seferber olan Kürt kadınları direnişi ilmek ilmek dokuyor.

Ne yazık ki 31 Mart seçimleri yaklaşırken İstanbul'da, İzmir'de ve Türkiye'nin batısındaki diğer büyükşehirlerde benzer bir mücadele mevcut değil. Halihazırda büyükşehirler siyasi gericiliğin

iki kutbu olan AKP ve CHP arasında yarış alanına dönüştü.

Bu durumda "iş başa düştü!" diyerek, bir kadın, bir işçi ama her şeyden önemlisi bir devrimci olarak İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na adaylığımı koydum.

Amacım alternatif belediye projeleri tanıtmaya gerek değil. Böyle bir tanıtımı bugün yapmaya gerek yok, çünkü Amed belediyesinin her türlü mahrumiyete karşın yoksul Kürt emekçilerini güçlendiren etkili pratiği kayyumun tahribatına rağmen belleklerimizde yerini koruyor.

Bugün kayyum tehdidi hakkında konuşuyoruz. "Kayyum ezilenlerin eylemli seferberliği püskürtecek!" demeliyiz.

Ben de seçimlerde bunları söylemek için aday oldum.

Sözlerimi söylerken sizin de bir parçası olduğunuz direnişten güç alıyorum. Ama Louise Michel, ve Leyla Kasım kadar tacize boyun eğmeyen tüm kadınlar da, Flomar'da patrona diz çökme-yen kadınlar da gücümüze güç katıyor.

Sözlerimi söylerken doğru tutumun ne olduğunu göstermeyi, böylelikle üzerimize bir karabasan gibi çökmüş kanla ve yalanla beslenen bu ittifakın nasıl süpürüleceğine ışık tutmayı amaçlıyorum.

Bugün 8 Mart, Taksim'de Kadın Yürüyüşü var. Maalesef pankarta izin verilmiyor ama bereket döviz taşımak serbest! Ben de bu aşım "Leyla Güven Haklıdır! Siyasi Tutsaklara Özgürlük!" diye yazacağım dövizle katılacağım yürüyüşe. Sizi ve tüm direnenleri sloganlarla selamlayacağım.

Dünya Kadınlar Günü'nüz Kutlu Olsun!

Elbette Biz Kazanacağız!

Kucaklıyorum,

Güldes

8 Mart 2019

KÖZ'ÜN SÖZÜ

Rejim krizini parlamentarist hayaller değil
DEVİRİM ÇÖZECEK

24 Haziran seçimlerinin ardından yaptığımız değerlendirmede Cumhurbaşkanlığı seçiminin ilk turda sonuçlanmasına bakıp aldanmamak gerektiğini, Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin ikinci turunun 31 Mart yerel seçimlerinde gerçekleşeceğini ifade etmiştik. 31 Mart seçimleri tam da bu tasvire uygun şekilde gerçekleşti.

Yerel seçimler özü itibarıyla belediyelerin iştah kabartan rantlarına dair bir bölüşüm seçimi olduğu için, bu seçimlerin normalde azami grupçu kaygılarla geçmesi beklenirdi. Oysa bu seçimlere şahsi ihtiras ve çekememezlikler değil Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde yüzde elli artı biri bulmak için kurulmuş iki ittifak damga vurdu. Seçimler -Kürdistan hariç- Cumhuriyet ve Millet İttifakları arasında, tıpkı Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde olduğu gibi iki seçeneğin dayatıldığı bir plebisit olarak gerçekleşti. Erdoğan seçim kampanyasının merkezine beka sorununu koydu ve bu seçimlerin aslında kendisi için bir güven oylaması anlamına geldiğini vurguladı. Uzun süren bir kekemelikten sonra HDP gerek yerel yönetim anlayışında gerekse de Kürt sorununa bakışında hiçbir şekilde anlaşamayacağı Meral Akşenerli Millet İttifakı'nı örtük bir biçimde destekleyeceğini ifade etti. Bu örtük desteğin yeterli olmadığı anlaşıldığında, Demirtaş tüm HDP'lileri "bağrına taş basarak" Alperen yuvaşı Millet İttifakı'na oy vermeye çağırdı. Nihayetinde seçimlerin üzerinden uzun süre geçmesine rağmen İstanbul'daki oyların sayımının bir türlü tamamlanamaması, seçimi kimin kazandığının Yüksek Seçim Kurulu tarafından bir türlü tescil edilememesi de aslında 31 Mart'ın Türkiye siyasetinde rant paylaşımının yeniden yapıldığı bir yerel seçim olmanın ötesinde bir anlam taşıdığını gösterir.

Kuşkusuz tüm bu gelişmeler tesadüfi değil, 12 Eylül Rejimi'nin kriziyle ve bu krizin Erdoğan'ın siyasi akıbetinde düğümlenmesiyle ilişkilidir. Aslına bakılırsa 2014 seçimlerinden itibaren her seçim adım adım Erdoğan'a karşı bir güven oylaması niteliği kazandı. Cumhurbaşkanı'nın seçimini belirleyen Anayasa değişiklikleriyle birlikte bu durum pekişti, tüm seçimler Cumhurbaşkanlığı seçiminin bir provasına dönüştü.

ERDOĞAN GERİLESE DE CUMHUR İTTİFAKI YERİNDE DURUYOR

31 Mart'ın ardından aniden Erdoğan'ın gerilediğini fark eden sol akımların aksine KÖZ Erdoğan'ın inişte olduğunu 2009'dan beri savundu. Seçimlerden ve seçim sonuçlarından

kaynaklanmayan bu gerileme, seçim sonuçlarıyla daha da pekişti, boyutlandı. Erdoğan 2011 seçimlerinde Anayasayı referanduma götürecektir çoğunluğunu yitirdi, 2014 seçimlerinde Kürdistan'daki belediyeleri büyük oranda kaybetti, 7 Haziran 2015'te hükümet kuramaz hale geldi. 7 Haziran'dan sonra geri dönülmez bir şekilde sandığa savaş açan, MHP'siz yapamaz bir pozisyona sürüklenen Erdoğan 2017 referandumunun ardından MHP'ye iyice bağımlı hale geldi. 24 Haziran seçimlerinden sonra ise Erdoğan Mecliste çoğunluğu yitirmesi bu bağımlılığı daha da artırdı. 31 Mart'ta Erdoğan'ın sadece MHP'nin desteği olmadan hareket edemediği değil aynı zamanda büyükşehirlerdeki rant kapıları üzerindeki tekel pozisyonunu yitirdiği de görüldü.

Dünya kadar tek adam rejiminin tahkim edildiğinden, seçimlerin artık bir anlamının kalmadığından, açık faşizme geçildiğinden söz edenler AKP'nin büyükşehir belediyelerini yitirmesiyle birlikte aniden Erdoğan'ın gerilediğini fark edip faşist cephelelerde açılan çatlaklardan söz etmeye başladı. Halbuki aynı kesimler benzer ve köresine bir iyimserlikle malul tespitlerini 7 Haziran sonrasında da yapmışlardı; 1 Kasım'ın ardından bu tespitler yerini bir karamsarlık dalgasına bırakmıştı. Siyasi bir anlamı olmayan, daha önceki değerlendirmelere dair bir özeleştirici ihtiyacı bile üretmeyen bugünkü Erdoğan geriliyi tespitleri de sadece sahiplerinin siyasi gelişmeleri ele alırken herhangi bir teorik çerçeveden yoksun olduklarını gösterir.

Bugünkü siyasi tabloda özgün ve üzerinde durulması gereken nokta Erdoğan'ın gerilemesi değildir. AKP bir burjuva partidir, Türkiye gibi siyasi sorunları içinden çıkılmaz bir hâl alan bir coğrafyada 17 senedir yürütme görevini üstlenmektedir. Uzunca bir süredir ABD'nin ve onun Türkiye'deki uzantılarının basıncı ve çelmelemeleriyle karşı karşıyadır, Kürt dinamiği ile nasıl başa çıkacağını bilememektedir. Bu süreç boyunca AKP'nin zayıflamasında şaşırtıcı olan bir nokta yoktur. Şaşırtıcı olan bunu bir türlü idrak edemeyen, seçim sonuçlarına göre sürekli fikrini değiştiren solun ibret verici durumu olabilir ancak.

Türkiye'deki siyasi sorunlar hakkında konuşulurken asıl üzerinde durulması ve izah edilmesi gereken nokta Erdoğan'ın zayıflaması değil, onun bunca zayıflamaya rağmen hâlâ yürütme görevini üstlenmeye devam edebilmesi-

dir. Soldaki yaygın anlayışa göre bu durum Erdoğan'ın gücünden yahut AKP'nin sahip olduğu kitle desteğinden ileri gelmektedir. Oysa danışmanlarının ve prompterların koruyucu kalkması olmadığı zaman Erdoğan'ın çapsızlığı gözler önüne serilmektedir. Müzakere etme yeteneğinden ve entrika çevirebilecek bir gizli çekirdekten yoksun olan Erdoğan'ın özel bir siyasi meziyeti yoktur. Daha önemlisi burjuva demokrasilerinde şu ya da bu liderin, sahip olduğu kitle desteği sayesinde ayakta kaldığını söylemek aslında burjuva diktatörlüklerinde sermayenin değil yurttaşların iradesinin hüküm sürdüğü yutturmacasına inanmak anlamına gelir.

Erdoğan'ın bunca gerilemeye rağmen ayakta kalmasının asıl sebepleri, KÖZ'ün uzun bir süredir altını çizdiği gibi farklı yerlerde aranmalıdır. Bunun bir nedeni Amerikan emperyalizminin ve onun Türkiye'deki uzantılarının eski güçlerine sahip olmamaları ve bu yüzden gerileyen Erdoğan'ın karşısına ondan daha güçlü bir siyasi rakip çıkaramamalarıdır. Ama bundan da önemli neden 12 Eylül rejiminin içinde bulunduğu krizdir. Olağan işleyişi içinde onu onlarca kez görevden düşürmesi gereken devlet aygıtı derin bir kriz içinde bulunduğu için Erdoğan yerinde kalmaktadır. Erdoğan'ın ayakta kalması ise bu krizi derinleştirmektedir.

Köz'ün "Erdoğan sorunu ya darbeyle ya devrimle çözülür" derken bu siyasi geçişi anlatmaktadır. Erdoğan devlete tümüyle hakim bir diktatör olduğu için değil, burjuva muhalefeti gerileyen Erdoğan'ın karşısına onu seçim sandığında alt edecek bir aday çıkaramadığı için yerindedir. Tüm kurumları tel tel dökülen, iç bütünlüğü gitmiş devlet aygıtı seçim sonuçlarını dahi Erdoğan'a uygulamıyor. Bu nedenle Erdoğan'ın süpürülmesi sorunu hakim sınıflar açısından bir darbe, işçiler ve ezilenler açısından bir devrim sorunudur.

31 Mart seçimleri bu saptamaları iki bakımdan doğrulamıştır. Her şeyden önce AKP'nin bir dizi büyükşehir kaybetmiş olması, rakiplerinin Erdoğan'ın bileğini Cumhurbaşkanlığı seçiminde bükülecek bir oy desteğine sahip olduğu anlamına gelmez. Aksine, Erdoğan doğrudan seçimlere katılmamış olsa da, Cumhuriyet İttifakı'nın oy oranı hâlâ yüzde ellinin üzerindedir. Hatta oy oranı 2017 referandumundan fazla olduğu gibi, 2018 seçimlerinden daha az değildir. Muhalefetin oylarında ise bir artış yoktur, İstanbul da dahil olmak üzere Cumhuriyet İttifakı'ndan Millet İttifakı'na kayda değer bir oy kaybı olmamıştır; yani 2017 referandumundaki dengeleri değiştiren bir geçiş olmamıştır. Erdoğan'ın büyükşehirleri kaybetmesine yol açan gelişme, muhalefetin farklı partilere dağılmış oylarını bu sefer tek bir adayda birleştirebilmiş olmasıdır. Bu da esas olarak HDP'nin kendi tabanını neredeyse firesiz bir şekilde Millet İttifakı saflarına geçirmiş olmasıyla ilişkilidir.

7 Haziran seçimlerinde Erdoğan'ın mecliste çoğunluğu kaybetmesini sağlayan devrimci dinamiklerin HDP'nin tabanı üzerindeki etkisi sürmektedir ve artması muhtemeldir. Buna karşılık aynı partinin tepesinde büyük ölçüde oraya "Türkiyelileşme" projesinin zorunlu sonucu olarak açılan kontenjandan gelip tünemiş, sol hareketin politik olarak tükenmiş bileşenlerinin ürkekliği bu dinamiği felç etmese de frenlemektedir.

HDP'nin her türlü devrimci gelişmeyi boğmaya ant içmiş güçlerin işini kolaylaştıran bir siyasal aktör hâline gelmesi de dayandığı taban ile tepesindeki güçler arasındaki bu çelişki ile ileri gelir.

Egemen sınıfı ve yönetenleri ürktüren, HDP'nin tabanındaki bu kaçınılmaz dinamiğin baskı politikalarıyla önü kesilemez nitelikte olması, belki bundan çok parti yönetiminin bu dinamikleri ilelebet kontrol altında tutma konusunda yeteneksiz ve yetersiz oluşudur. Her ne kadar parti yönetimi Gar Katliamı, Roboski vb. karşısında, 7 Haziran'a gelirken ve 1 Kasım'a giderkenki süreçte kitleleri uysallaştırmayı başarabildiklerini göstermiş olsalar da bu, söz konusu dinamiklerin gitgide güçlenmesi karşısında egemen sınıfların rahat nefes almasını sağlayacak bir güvence değildir.

Bununla birlikte Erdoğan'ın İstanbul'daki mağlubiyetini nasıl karşıladığı, onun Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde gerçekleşecek bir mağlubiyet karşısındaki tutumunu da göstermektedir. Bir yerel yönetimin kaybedilmesi idari olarak Erdoğan'ın Cumhurbaşkanlığı ile ilişkisiz olmasına karşın, İmamoğlu mazbatasının ancak seçimden 17 gün sonra almış olsa da İstanbul seçimlerinin iptali hâlâ gündemdedir. Bu durumun kendisi Cumhurbaşkanlığı seçimlerini kaybeden bir Erdoğan'ın nasıl hareket edeceğine dair şüpheye yer bırakmamaktadır.

Tam da bu nedenle 31 Mart seçimlerinin ardından budalaca bir bayram havası estiren muhalefetin "AKP yenildi!" çığlıkları karşısında Cumhuriyet İttifakı'nın yerli yerinde durduğunu, Erdoğan'ı ancak bir devrimin süpüreceğini vurgulamak yaşamsal önemdedir, parlamentarizm ve reformizme karşı mücadelenin kalkışı noktalarından biridir.

AMERİKANCİ MUHALEFETİN BAŞARISI EZİLEN VE SÖMÜRÜLENLERİN KAYBIDIR

31 Mart seçimlerinin öncesi ve sonrasında gelişmeler KÖZ'ün Erdoğan'ın karşısındaki burjuva muhalefetini tanımlarken kullandığı Amerikancı muhalefet isminin olduğu kadar bu muhalefetin stratejisine dair çözümlerinin de isabetli olduğunu göstermiştir. İdeolojik çerçeve, siyasal söylem ve toplumsal taban olarak birbirleriyle uzaktan yakından ilişkisi olmayan partilerin yerel seçimler gibi maddi hatta şahsi çıkarlarla göbekten bağlı, en kısa vadeli hesapların geçerli olduğu bir seçimde karmaşık bir ittifak politikasıyla yan yana durması muhalefetin kendi basireti ile açıklanabilecek bir durum değildir. Amerikan emperyalizminin tasarımı, basıncı ve desteği olmadan gerçekleşmesi de mümkün değildir. Aynı şekilde Demirtaş'ın kendi seçmeninden rica minnet oy istemesi, Kandil'in ABD'nin tercihlerini hesaba katarak hareket etmesinden bağımsız anlaşılabilir.

Söz konusu muhalefetin başarısının önkoşulu, "kutuplaştıran Erdoğan karşısında Türkiye'nin normalleşmesini" hedeflemesi, bu yüzden de herhangi bir siyasi konu hakkında konuşmaktan kaçınmasıdır. Zira muhalefet Kürtlere,

Alevilere, kadınlara, kadem tazminatına, eğitim sistemine, Avrupa Birliği'ne, Suriye politikasına yahut idam cezasına ilişkin bir konuda ağzını açtığı anda yaratılan ortak paydanın bozulacağı açıktır. İmamoğlu'nun, Yavaş'ın seçim kampanyası herkese mavi boncuk dağıtan, siyasi değil teknik, merkezi değil yerel sorunlara odaklanan, Erdoğan'ı doğrudan karşısına almadan, onunla uzlaşır görünerek kuşatma stratejisinin nasıl yürütüleceğinin iyi birer örneği olmuştur. İmamoğlu'nun seçim sonrasında pratigi de bu yönelimle uyumludur. Ortadaki tüm hukuk ihlallerine karşılık emekçileri herhangi bir sokak hareketinden men eden, Cumhurbaşkanı'nı cepheden karşısına almayan bir çizgiyi sadık bir şekilde takip etmektedir İmamoğlu. Kısacası emekçileri cylemsizliğe, düzenin mekanizmalarına teslim olmaya mahkûm etmektedir.

Amerikancı muhalefet eğer başarılı sayılacaksa, Erdoğan'ın tüm taciz ve tahkirlerine karşın kaçak güreşmeyi başardığı, bu seçimin oyun bozucu dinamiği olabilecek Kürtleri görünmez, Kürtlere yönelik saldırıları ise kabul edilebilir kıldığı için başarılı sayılmalıdır. Bu başarının da ezilen ve sömürülen yığınlar açısından değil Amerika ve uzantıları açısından bir başarı olduğu açıktır.

31 MART'IN KAZANANI MHP

Soldaki yaygın Devlet Bahçeli'yi Erdoğan'ın taşeronu olarak gösterme alışkanlığına karşılık KÖZ 7 Haziran'dan beri Erdoğan-Bahçeli ilişkisinde inisiyatifin Bahçeli'de olduğunu ve Bahçeli'nin bu üstünlüğünü Erdoğan'ı zayıflatmak için kullandığını ısrarla vurgulamıştır. 31 Mart seçimleri bu saptamaları bir kez daha doğrulamıştır. Her şeyden önce yerel seçim öncesindeki ittifak pazarlıklarında Erdoğan değil Bahçeli belirleyici olmuş, AKP MHP'ye taviz üstüne taviz vermiştir. Bu ittifak pazarlıklarına bağlı olarak MHP iki büyükşehiri kaybetmesine rağmen diğer şehirlerde ve ilçelerde kazandığı belediye sayısını katlamıştır. Belediye meclislerinde AKP'nin çoğunluğu yine MHP'li adaylara bağlı şekillenmiştir.

31 Mart sonrasında Erdoğan'ın geçelim MHP'nin muhalefetine rağmen bir seçimi kazanmasını, MHP'nin tarafsız kalması hâlinde bile sandıkta yenileceği, Cumhurbaşkanlığı Erdoğan'a küskün olanların MHP'ye yöneldiği açığa çıktığı için önümüzdeki süreçte Erdoğan'ın MHP'ye bağımlılığı artacaktır.

Bu bakımdan 31 Mart'ın asıl kazananı MHP olmuştur. Dolayısıyla önümüzdeki süreçte Erdoğan'ın Bahçeli'nin onayını almadan adım atması iyice güçleşecektir. Bahçeli'nin bu üstünlüğünü Erdoğan'ı daha da zayıflatıp kendisine bağımlı kılmak için kullanacağından şüphe duyulmamalıdır.

Bununla birlikte bir başka açıdan daha MHP'nin kazandığını söylemek gerekir.

7 Haziran 2015 seçimleri sonrasında HDP ve MHP Türkiye siyaseti içinde iki kilit parti hâline gelmişti. HDP'nin felç olup, tribüne çıkması nedeniyle Türkiye'deki siyasi iklimi şekillendiren tüm hamleleri MHP yaptı. Bu hamlelerin sonucunda sadece Erdoğan'ın değil burjuva muhalefetinin de öncelik ve hassasiyetleri MHP'nin kilerle uyumlu hâle geldi. HDP'nin kilitlenmesi nedeniyle MHP sadece Erdoğan'ı kendi çizgi-

sine çekmekle kalmadı, aynı zamanda Millet İttifakı'nı da hendek operasyonlarını, Afrin'in işgalini destekler, HDP'ye yönelik saldırıları onaylar, Ozan Arif'i milli bir değer kabul edip Alparslan Türkeş'in doğum gününü kutlar hâle getirdi. Tüm bunlar da ezilenlerin ve devrimcilerin kayıp, MHP'nin kazanç hanesine yazılması gereken gelişmelerdir.

EKONOMİK KRİZE DAİR TANTANALARIN HİÇBİR ETKİSİ OLMADI

31 Mart'a dair üzerinde durulması gereken bir diğer nokta ekonomik krize dair koparılan tantanalardır. Seçimde "beka sorunu yok patates sorunu var" diyenler bu bahaneyle rejim krizi içinde debelenen Türkiye'de siyasi sorumluluklarından kaçabileceklerini umuyorlardı. Ekonomik kriz hakkında burjuva ekonomistlerinden aparılmış analizler yapanlar, kopardıkları vaveyla kendi militanlarının gözü önünde Millet İttifakı'na yaptıkları kuyrukçulukları örtbas etmiş olsa da, seçim sonuçları hiç de bu kesimlerin umdukları gibi gerçekleşmedi. Büyükşehirlerde Cumhurbaşkanlığı'nın aldığı oylar 2017 referandumunun altına düşmedi.

- 1- Herkes mehabalar. Bilyonum, seçim sürecinde zaman zaman çok offlandım, işyan ettim. Halkımız da bana artık bunlar işin dışındaydı. Pazar günü sandıklar kapandı. Sandığı gösteren, yarıya günlük işi sırtı tartıranları arayayın lütfen. Onları geride bırakın.
- 2- Geçmişünden örenemizi değildi. Geçmiş, gördüklerimizi ve yaşadıklarımızı kanıtla birinciydik. Ama gelecek daha önemlidir. Daha iyi bir gelecek için, tüm segmentimizi, partimiz HDP'nin seçim stratejisi destek olmaya çağırıyoruz.
- 3- Bu seçimin belirleyicisi direkt olarak sizsiniz. Belirleyici etkimize sadece kayınlardan gelen alacağımız şehirlerde değil, her yerde göstermek için taktik bir fırsat var. Kayınlara. Aday çıkarmadığımız şehirlerde kullanacağımız strateji oylar, gücümüzün göstergesi olacaktır.
- 4- Partimiz HDP'nin aday çıkarmadığı yerlerde partimizin gösterdiği adaya oy vererek hem bulunduğunuz yerin hem de genel seçim sonuçlarını bizzat siz belirleyeceksiniz.
- 5- Özellikle ilk kez oy kullanacaklar olmak üzere tüm genç arkadaşlar. Siziye sesleniyorum. Sakin! Benim oyunun neyi değiştireceği diye düşünmeyin. Sizin sandığı gidiyor ve oyunuzu kullanın. Siziye güveniyorum.
- 6- Değerli yurttaşlarımız, seçim aşaması belli sizlerle yan yana olmayacağım ama Edirne'deki hücumem, sizlerle aynı enerjide bakacağım. Hepimizi mutlu edecek eyleseniz, o etirane gelecek seçim sonuçlarında görmek üzere sevgiler, selamlar...

KONSOLİDE OLAN FAŞİZM TESPİTLERİNİN AKSİNE REJİMİN KRİZİ DERİNLEŞİYOR

31 Mart seçimleri Türkiye'deki siyasi rejime dair yapılan bonapartizm/faşizm/tek adam rejimi tanımlamalarının geçersizliğini bir kez daha ortaya koydu. AKP faşizminden söz edenlerin, AKP'nin bu sözüm ona faşist rejim altında nasıl olup da meclisteki çoğunluğunu yitirdiği, İstanbul'dan Ankara'ya, Adana'dan Mersin'e bir dizi büyükşehiri nasıl kaybettiği hakkında bir açıklaması yoktur. Tek adam denilen Erdoğan'ın İstanbul'da kendi partisine güvenmeyip niye 8 tane miting yaptığı da, kendi partisinden oylarına sahip çıkacak müşahitleri niye bulamadığı da açıklanamamaktadır. Ortada tek adamın olmadığı olsa kimselere güvenemeyen yalnız bir adamın olduğu 31 Mart gecesi yaptığı konuşmayla görülmüştür.

İstanbul seçimlerine dair yaşananlar, il seçim kurullarının ve Yüksek Seçim Kurulu'nun aldığı kararlar Erdoğan'ın devlete hakim olduğu safatasını çürütmektedir. Eğer ortada devlet üzerindeki hakimiyetini artıran, sandık sonuçlarını kendi keyfine göre kolayca manipüle eden bir Erdoğan olsaydı 31 Mart seçimlerini önceliklere kıyasla daha pürüzsüz bir şekilde halletmesi gerekirdi. Tersine seçimlerde şaibe iddiasını AKP yükseltmekte ve onca tantanaya karşın Yüksek Seçim Kurulu'nun kararlarını belirleyememektedir. Bu noktadan sonra YSK İstanbul seçimlerini iptal etse dahi tüm bu yaşananlar Erdoğan'ın gücünün değil güçsüzlüğünün göstergesi olacaktır.

31 Mart seçimleri Türkiye'nin normalleşmesini sağlayıp rejim restorasyonunu yoluna döşeyecek şekilde rejim krizini hafifletmek şöyle dursun, bu krizi yeni dinamikler ekleyerek derinleştirmiştir.

Erdoğan'ın Ankara da dahil olmak üzere bir dizi büyükşehiri kaybetmiş olması sadece AKP'yi önemli rant kaynaklarından mahrum edeceği için veya Erdoğan'ın gönlünü hoş etmeye çalışan sermaye gruplarını açılacak olası

yolsuzluk dosyalarıyla sıkıştıracağı için bu krizi derinleştirecek değildir. Aynı zamanda devletin bir parçası olan belediyelerin el değiştirmesi Erdoğan ile muhalefet arasında yeni bir çekişme alanı yaratacak, Erdoğan'ın istediği gibi at koşurmasını zorlaştıracaktır. Muhalefeti sıkıştırmak, onun belediye alanındaki başarısızlıklarını sergilemek için hamleler yapacak olan Erdoğan'ın çıkaracağı idari ve mali engeller ve devlet aygıtının içinde yaşanan çatışmalar bu sefer emekçilerin temel gündelik sorunlarına (ulaşım, temizlik, imar, sosyal yardım vs.) değecek şekilde gerçekleşecektir.

İstanbul'un el değiştirmesi bu çatışmaların şiddetini artacaktır. Sadece Kürdistan'daki belediyelerin yıllardır karşılaştığı abluka değil aynı zamanda yerel seçimler öncesindeki İZBAN işçilerinin yaptığı grev de önümüzdeki dönemde yaşanacak gelişmelerin habercisidir.

Elindeki imkanları kasıtlı olan muhalefetin AKP belediyelerinden daha iyi hizmet sunamayacağı, muhalefetin bugüne kadar belediyelele ilgili yaptığı propagandanın kendi başarısızlığını pekiştiren bir şekilde ters tepeceği açıktır. Benzer şekilde ekonomik kriz merkezli ajitasyonun nasıl ters tepeceği de belediye işçileri ekonomik sorunlar nedeniyle muhalefetin elindeki belediyelerde, AKP'nin de çanak tutmasıyla greve gittiğinde görülecektir.

31 Mart'ın ardından, İstanbul seçimlerinde yaşananlar seçimler gibi temel bir kurumu öncükilerle kıyaslanamayacak boyutta itibarsızlaştırmış, seçimlerin AKP kazanana kadar tekrar edileceği fikrinin yaygınlaşmasına yol açmıştır. Bu durumda kendisi tipik bir parlamentarist politikacı olan Erdoğan'ın elindeki en güçlü koz olan sandığın milli iradenin tecellisi olduğu iddiasını onun elinden almıştır. Bu aynı zamanda 15 Temmuz sonrasında darbeye karşı sandığı savunmaktan gelen moral üstünlüğünü yitirmesi ve bundan sonraki olası bir cunta girişiminin kendisi için yeterli bir meşruiyet temeli bulması anlamına gelecektir.

31 Mart seçimleri Erdoğan'ın sadece içerideki sıkışmışlığını artırmadı, aynı zamanda uluslararası dengelerin de giderek AKP aleyhine döndüğü bir dönemde gerçekleşti. Erdoğan'ın Suriye konusunda ABD ve Rusya'ya karşı sıkıştığı, Rus füzeleleri ve İran ambargosunun kapsamının genişlemesi nedeniyle ABD'nin Türkiye'ye uygulayacağı yaptırımların artacağı, ABD'nin Türkiye'den en önemli müttefiki Maduro'yu gitlikçe daralan bir kıskaç içine aldığı, Sudan'da Erdoğan'ın müttefiki Beşir'in bir darbe ile devrildiği bir dönemde tüm bu faktörlerin Türkiye'deki rejim krizini derinleştireceğinden şüphe edilmemelidir.

SEÇİMİN KAYBEDENİ HDP'DİR

31 Mart seçimleri HDP'nin Millet İttifakı'na destek vermesiyle birlikte solda parlamentarizmi ve kuyrukçuluğu derinleştiren yeni bir eşik oldu. HDP'nin öncelleri olan partiler daha önce de CHP yahut SHP ile seçim ittifakı yapmış, hatta ANAP ve Refah (Fazilet) Partisi ile seçim işbirliğinin yollarını zorlamıştı. Gelgelelim HDP'nin bu seçimlerdeki tutumu iki bakımdan, işbirliği-

nin niteliğine ve kimlerle işbirliği yapıldığına göre öncekilerden farklı bir düzlemde değerlendirilmelidir.

HEP Kürt konferansına gittiği için SHP'den atılan milletvekilleri tarafından kurulmuştur, sonrasında barajı aşmak için HEP üyeleri SHP listesinden aday olmuşlardır. Ancak her iki durumda da, benimsenen taktik doğru olmasa bile, SHP'nin imkanlarını meclise girmek için kullanan bağımsız bir hareket söz konusudur.

Benzer bir durum 2004'te devletin kapatma tehdidi karşısında SHP listesinden aday olan DEHAP'lılar için de geçerlidir. Halihazırdaki durumda ise HDP burjuva partilerinin imkanlarını kendi politik gücünü artırmak için kullanmaktadır. Tersine kendi siyasi imkanlarını burjuva partilerinden birine karşı öbürünü desteklemek için kullanmaktadır. Üstelik bu desteği vermenin koşulu siyasi olarak hareket etmemek, siyasi olarak görünür olmamak, hatta Mansur Yavaş - Sezai Temelli tartışmasında görüldüğü üzere kime destek verdiğini bile söylememek kısacası Millet İttifakı'na teslim olmak, onun da onay verdiği saldırıları sineye çekmektir.

İkincisi HDP'nin tabanı bugüne kadar CHP'ye oy vermiş olsa da, bu sefer desteklenen CHP değil Asena Akşener'in bir parçası olduğu İyi Partili Millet İttifakı'dır. İyi Parti, MHP'nin ruhunu asıl temsil eden partinin kendisi olduğunu söylemekten bir an için vazgeçmemiş, İğdır'da HDP'ye karşı MHP'ye destek sunmuştur. Emekçilerin ağzına bir parmak bal çalan burjuva partilerine destek vermekten, baş düşmanı geriletmek adına emekçi ve Kürt düşmanı olduğunu gizlemeye gerek duymayan partilere destek vermeye geçiş bir ayrıntı değildir.

HDP tam da bu nedenle öncellerinin Kürdistan'da 2009'dan beri elde ettiği tüm kazanımları yitirmiştir, neredeyse SHP ile işbirliği sonucunda yaşanan 2004 bozgununun sınırlarına dönmüştür. Kürdistan'daki bu yenilginin ilk ve görünür açıklaması başta kayıym olmak üzere devletin tüm zor aygıtlarıyla yürütülen baskı politikalarıdır. Şırnak merkez, İğdır, Muş bunun en görünür örnekleridir. Bağlar'da kazanılmış seçim HDP'nin üçte biri kadar oy almış AKP'ye YSK

aracılığıyla devredilmesi aynı politikaların farklı mekanizmalarla yürütüldüğünü gösterir. Gelgelelim üzerinde durulması gereken devletin bu baskıları değil, HDP'nin bu baskıları tıpkı 7 Haziran sonrasında olduğu gibi sessiz sedasız sineye çekilmesidir. HDP seçim öncesinde İstanbul, Ankara, Adana ve Bursa'da Millet İttifakı'na oy kaybettirmemek için kayyım baskılarına karşı görünür ve eylemli bir mücadele yürütmemiştir. Bugün de YSK'nın hak gasplarını yanıtsız bırakması, "Erdoğan'a malzeme vermeme" kaygısıyla YSK'ya karşı sadece hukuk yollarına başvurması yine İstanbul'da İmamoğlu'nun mazbatayı almasını engellemeye kaygısından kaynaklanmaktadır.

Pervin Buldan'ın da ifade ettiği gibi HDP'nin seçimlerinde tayin edici olduğu tartışılmaz bir gerçektir. Bu anlamda HDP'nin büyükşehir seçimlerinde AKP'nin kaybetmesine yol açtığı doğrudur. Ancak asıl altı çizilmesi gereken nokta seçimin asıl kaybedeninin HDP olduğudur. HDP'nin asıl kaybı belediyeler değil düzen partilerinden bağımsız konumlanışı ve eylem kapasitesi oldu. 2007 seçimlerinden 7 Haziran 2015 seçimlerine dek öncellerini ve HDP'yi güçlendiren ana faktör düzen partilerinden bu bağımsız konumlanıştıydı. HDP'nin 7 Haziran sonrasında bir AKP-CHP koalisyonunun önünü açmak umuduyla tribüne çıkmasıyla başlayan süreç gelinen noktada siyasi kimliğin ve tercihlerin açıktan yitirilmesine yol açan bir tutuma evrilmiştir.

Aslına bakılırsa HDP'nin bu tercihi kimi basiretsiz politikaların ve yanlış tercihlerin ürünü değildir. HDP iktidarı hedefleyen devrimci bir parti değildir, parlamentarist bir muhalefet partisi olarak kurulmuştur. Türkiye'de Erdoğan'ı parlamenter yollarla geriletip değiştirmeyi umanlar elbette onun karşısında duran diğer burjuva partileriyle ittifaklar kurmaya, hatta bu ittifaklardan kapı dışarı edildiklerinde bile bu partilere destek vermeye mecburdurlar. Bundan sonraki her seçimin Erdoğan'a karşı bir güven oylaması niteliği taşıyacağı akıld tutulursa, HDP'nin 31 Mart'ta benimsediği bu çizginin arzi bir çizgi olmayacağı, bundan sonraki her seçimde benzer bir yönde basıncın HDP'nin üzerindeki ağırlığını arttıracığı anlaşılır. Dolayısıyla HDP'nin kendisini gereksizleştiren bu trenden inmesi de mümkün değildir.

HDK/HDP siyaset sahnesine çıktığından beri kendini tabandan yükselen halk muhalefetinin sesi olarak sunmuştur. Böylelikle Türkiye solunun muhtelif kesimlerinin halk muhalefetiyle, taban inisiyatifleriyle buluşma, faşizme karşı birleşik halk muhalefeti örne bahaneleriyle bu tasfiyeciler partiye yelken açmaları mümkün olmuştur. Her seçim döneminde olduğu gibi 31 Mart seçimlerinde de HDK/HDP'nin emekçilerin taban inisiyatifleriyle, özörgütlenmeleriyle, yahut aşağıdan yukarıya örgütlenen demokratik mekanizmalarla uzaktan yakından ilişkisinin olmadığı bir kez daha açığa çıkmıştır. HDP'nin seçim tutumu tümüyle kapalı kapılar ardında, geçelim kamuoyunu kendi parti üyelerine kapalı tartışmalarla belirlenmiş, belirlenen bu tutum bir kararla açıklanmamış, partinin kanaat önderlerinin muhtelif açıklamalarıyla kamuoyuna belli edilmiş, HDP tabanı burjuva partilerinden ödünç alınan yöntemlerle kademeli olarak en son da Demirtaş'ın "sizde azıcık hakkım" diye başlayan ricalarıyla ikna edilmiştir.

31 MART HDP'NİN BİLEŞENLERİNİ KÖTÜRÜMLEŞTİRDİĞİNİ GÖSTERDİ

Komünistlerin Birliği'ni savunanlar HDK/HDP'nin uzlaşmacı niteliğine dikkat çektikleri zaman hep HDP'nin içindeki tasfiyecilerin, "neden sadece eleştiriyorsunuz, katılıp değiştirseniz" türünden eleştirilerine muhatap olmuşlardır. HDP'ye sözüm ona müdahale etme amacıyla giren ESP'nin son seçimlerdeki durumu HDP'nin içeriden dönüştürülemediğini adeta kanıtı gibidir. CHP'nin seçimlerde desteklenmesine karşı olan ESP "müdahaleleriyle" "göklere gelen bu kararı" değiştiremediği gibi tüm bu süreci HDP'nin içinden sessizce ve karnından konuşarak seyretmiştir.

HDP içindeki varlığının ezilen Kürt ulusuyla dayanışmanın ötesinde bir anlam taşımayan, kendi politik varlığına halel getirmeyen tali ve sembolik bir varlık olduğunu savunan Devrimci Parti'nin durumu da farksızdır. Bu sembolik varlığın ne kadar sembolik olduğu CHP destekçiliğine karşı zehir zemberek deklarasyonlar yayınlamasına karşın seçimlerde HDP'den bağımsız bir tutum bile geliştirememesiyle açığa çıkmıştır. Kısacası her iki örnek de HDP'nin kendisine katılan bileşenleri nasıl da kötürümleştirdiğinin açık bir kanıtı olmuştur.

MİLLET İTTİFAKINA SADECE HDP YEDEKLENMEDİ

Bununla birlikte solda sermaye partilerine yedeklenen tek parti HDP olmamıştır. HDP'nin basıncı ortadan kalkar kalkmaz ÖDP soluğu Millet İttifakı'nda almış, eski genel başkanını CHP üyesi ve Millet İttifakı'nın Beyoğlu belediye başkan adayı yapmıştır. Kendi genel başkanını kazanamayacağı bir yerden aday göstermeye bu kadar hevesli ÖDP'nin yıllardır HDP'nin seçimlerdeki ittifak ve milletvekiliği tekliflerini geri çevirdiği unutulmamalıdır. Dolayısıyla Alper Taş'ın İyi Parti Merkezi'nde bozkurtların arasında seçim çalışması yürütmesinin kariyerizme, belediyelere dair küçük siyasi hesaplarla ilişkisi yoktur. Alper Taş'ın bu kararı, kendi beyanlarında da açık seçik ifade ettiği üzere sosyal-demokrasi ile sosyalistler arasında bir ittifakın kurulmasına önayak olmakla ilişkilidir. Gelgelelim kendi tabanını burjuva sosyal demokrat partileri desteklemeye ikna eden Alper Taş'ın seçimlerdeki rolü aslında Amerikancı koalisyonun Kürt ve ezilen düşmanı yüzünü gizleyen bir vitrin adayı olmak, böylelikle emekçiler nezdinde Millet İttifakı'na karşı doğacak bir tepkinin önünü kesmek olmuştur. ÖDP dışında bir parçası kalmamış Haziran Hareketi HDP ile bir seçimde ilk kez Millet İttifakı'nı desteklemek konusunda ortak bir hatta yer alabilmislerdir.

Solun ÖDP dışında kalan kesimlerinin durumu da iç açıcı değildir. EMEP, TİP ve Halkevleri öncelikle seçimlerde CHP'ye yedeklenmediklerini göstermek için yerel seçimlerde kendi gündemimizi yaratıyoruz diye görünüşte iddialı bir çıkış yapmış ama aslında topu taca atmak için halkın muhalefeti örgütleyerek lafızlarının arkasına sığınmışlardır. Yaptıkları tek faaliyet ellerindeki halkçı belediyeçilik sözleşmeleriyle sivil toplumcu bir tarzda belediye başkan adaylarının peşinden koşturmak olmuştur. EMEP kendi bağımsız tutumunu göstermek için muhtelif şehirlerde kendi adaylarını çıkarmış olsa da İzmir'de tıpkı HDP gibi Tunç Soyer'i destekleyen Demokrasi Bloku'nda yer almaktan çekinmemiş. İstanbul ve Ankara'da işin ciddiye bindiği anlaşılınca "tek adam rejimine karşı İmamoğlu'nu ve Yavaş'ı destekleme" çağrısında bulunmuştur.

Seçim öncesinde seçimlere kendi bağımsız kimlikleriyle katılan TKP, TKH ve EHP'nin CHP kuyrukçuluğuna karşı bağımsız bir çizgiyi temsil etmediğini vurgulamıştık. Seçim süreci bu tespiti de doğrulamıştır. Bu akımlar Erdoğan'ı ve Cumhuriyet İttifakı'nı hedef tahtasına oturtan bir siyasi çalışmadan özenle kaçmışlar, saraya karşı kitlesel bir mücadele çağrısında bulunmuşlar, metrobüsten, ekmek fabrikalarından, yeşil alan sorunundan söz ettikleri seçim kampanyalarında Amerikancı muhalefetin görünmezliğe mahkum ettiği Kürtlerin adını anmamışlardır. Suya sabuna dokunmayan, sosyalizm yahut kamucu sosl sivil toplumcu kampanyaları ile Erdoğan'a cepheden karşı çıkmadıkları gibi Amerikancı muhalefetin hesaplarını bozmaya dönük bir girişimde de bulunmamışlardır.

Bu sivil toplumcu eğilimin başarı kazandığı yegane alanın solun kayyım kaskacı altına alındığı Dersim olması tesadüf değildir. 31 Mart seçimlerinde AKP'nin ve CHP'nin ortaklaşa sevindirici bir gelişme olarak kabul ettikleri yegane olay Maçoğlu'nun "komünist başkan" olarak Dersim belediyesini kazanmasıdır. Maçoğlu söz konusu başarıyı Erdoğan'a, AKP'ye karşı tek bir laf etmeden daha iyi ve halkçı bir belediyeçilik hizmeti sunma vaadiyle yani aslında Erdoğan'ı değil önceki HDP belediyesini eleştirerek kazanmıştır. Maçoğlu'nun kayyım karşıtlığı aktif eylemli bir kayyım karşıtlığı değildir. "Seçimleri biz kazanırsak Dersim'i kayyımdan kurtarmış oluruz" demesinin ötesine geçmeyen kayyımlara karşı mücadeleyi seçim sonrasında daha da kötüsü seçim sonucuna erteleyen bir çizgidir. Seçimleri kazanıp emekçi meclisleri kurarak kayyımlara karşı mücadele edeceğimiz diyen EHP'nin sol-liberal çizgisiyle buluşması da tesadüf değildir.

SİVİL TOPLUMCU MAÇOĞLU'NU "NOHUTÇULUKLA" SUÇLAMAK HDP'YE DÜŞMEZ

Maçoğlu'nu "nohutçulukla" suçlamak ise HDP'nin hakkı değildir. Kürdistan'da kayyımları bir seçim zaferiyle püskürtmeyi hedefleyen, toplumsal kutuplaştırmayı arttırmamak için her türlü eylemden uzak duran, Türkiye'de Amerikancı Akşener ve Kılıçdaroğlu'nun dümen suyunda giden HDP, SMF'yi Erdoğan'a karşı muhalefeti yükseltmemekle eleştiremez. Bu eleştiriyi yükseltmek için 31 Mart'ta Erdoğan'a cepheden karşı koyan bir kitlesel mücadele çağrısında bulunmak, bu çağrının gereklerini pratikte yerine getirmek gerekliydi. KÖZ'den başka böyle bir tutumu takınan olmamıştır. Dolayısıyla KÖZ'ün dışındaki kesimlerin Maçoğlu karşısındaki eleştirel konumlarını kısa zamanda terk edeceklerini, bu tutumun yerini Sezai Temelli'nin açıklamalarında ifadesini bulan işbirliği çağrılarında bı-

rakacağını görmek zor değildir.

Kuşkusuz Maçoğlu'nun halkçı belediyeçilik iddiasının gerçekliği ancak HDP'nin demokratik bir taban inisiyatifi olma iddiasının gerçekliği kadardır. Ovacıkta bir halk hareketi yarattığını iddia eden Maçoğlu'nun TKP'si, BDP'den CHP'ye geçen bir aday karşısında sadece seçimi kaybetmemiş aynı zamanda 2014'teki oylarını da yitirmişti. Bununla birlikte bu sahte halkçı belediyeçiliğin tasfiyeciliği derinleştirilmesine şüphe yoktur. Maçoğlu'nu

örnek gösterenler siyasetçisizliği kutsayacak, "boş laf", "devrimci nutuklar" yerine "halkın hayatına değen adımları atanların kazanacağı"ndan dem vuracaklardır. Sosyalizmin merkezi siyasi iktidarı devirmeden, belediyelerde, sendikalarda, kooperatifte "sosyalist üretimi örgütleyerek", "sosyalist ilkeleri kitaptan yaşama geçirecek" mevziler kazanacağını savunan liberal eğilimler kendilerini "Maçoğlu'nun zaferi" ile gerekçelendireceklerdir.

31 Mart seçimlerinin bir bütün olarak sol içerisindeki tasfiyeciler eğilimleri güçlendireceğini öngörmek gerekir. İstanbul'u CHP'nin kazandığı koşullar altında Erdoğan'ın seçimle, "referandumdaki Hayır blokunu büyütürük" geriletilebileceği fikri yayılacak. Solun kendisini kimliksiz, siyasetçisiz ve eylemsiz bırakmak pahasına Amerikancı muhalefete sunduğu desteği stratejik bir iflas olarak değil başarılı bir taktik hamle olarak görenlerin sayısı artacaktır. Bu tutumun emekçilere ve ezilenlere tavsiye edeceği tek şey Erdoğan geriletilene kadar sabırlı olmak ve provokasyonlara gelmemektir.

7 Haziran'da bağımsız bir hattan ilerleyerek Erdoğan'ın gerilemesini sağladığı hâlde 1 Kasım'a giden sürece önce razı olan sonra da bu süreçte "provokasyona gelmeyelim" diyerek geri düşen Erdoğan'ın yıpranmış olarak da olsa geri gelmesine fırsat sunan HDP ve destekçileri de bu sefer kendilerini tamamen CHP'nin arkasında saklayıp bağımsız bir tutum izlemeyerek CHP'nin bu pasif ve pasifist çizgisine tabi olmuş durumdadır. Bir başka deyişle muhalefetin çizgisinin tayinini tamamen Amerikancı muhalefete yani CHP'ye emanet etmiş durumdadır.

Bu nedenle İstanbul'daki seçimlerin tekrarının parlamentarist hayallerin tuzla buz olmasına yol açacağı açık olsa da karamsarlığın ve umutsuzluğun artmasına yol açarken kuyrukçuluğu zayıflatmayacaktır.

Nitekim İmamoğlu'nun uğradığı haksızlık bahane edilerek sahip çıktığı hakkındaki görüntü İmamoğlu'nun mazbatasını almasıyla birlikte bu sefer kendisine politik kimliğinden ötürü değil, burjuva demokrasinin asgari kazanımlarını korumak için seçimin meşru galibi İmamoğlu'nun haklarının korunması çizgisine evrilecektir. Bir başka deyişle AKP'nin İstanbul büyükşehir belediyesini CHP'ye teslim etmemekte direnmesi solun sadece oy verme aşamasında değil daha uzun süreli olarak CHP'nin kuyrukçuluğuna bağlanmasına hizmet etmektedir.

Öyle ki 31 Mart seçimlerinde "seçim aldatmacası değil ekonomik kriz mühim" diyenler, "aynı gemide değiliz", "düzen partilerinden birini seçmeye mecbur değiliz" propagandası yapanların hepsi Erdoğan'ın bu saldırısı karşısında Ekrem Başkan'ın uğradığı haksızlığın telafi edilmesi için giderek zayıf bir olasılık haline gelen muhtemel bir seçimde, o olmazsa da İmamoğlu'nun icraatlarına başlamasıyla onun arkasında saf tutacaktır.

Genze töreninde Kılıçdaroğlu'na atılan yumruk, peşi sıra gelişen linç girişimi de bu bağlamda değerlendirilebilir. Söz konusu saldırı birkaç bakımdan önem taşımaktadır. Her şeyden önce Erdoğan cephesinin zayıflığını göstermektedir. Bir yandan "demiri soğutalım" diye mesajlar verirken diğer yandan Erdoğan'ın Kılıçdaroğlu'na yönelik saldırıyı kınamaması yürüyen sinsi bir plandan ziyade Erdoğan'ın açmazlarını gösterir.

Bunu tıpkı Afrin operasyonunda yahut Erdoğan'ın Kürdistan'ın bir kesiminde başlattığı

kontrollü iç savaşta olduğu gibi görmek gerekir. Erdoğan geri dönüşsüz bir şekilde devletin baskı aygıtlarına yaslanan, kendi tabanı ile arasındaki bağları koparan bir çizgiye sürüklenmektedir. Giderek Bahçeli'nin zayıf meclis desteğine daha muhtaç olduğu ortaya çıktığı gibi, meclis dışında da MHP'nin harekete geçirdiği faşist güruha muhtaç olduğu da belli olmaktadır. Bu da Bahçeli'nin Cumhuriyet İttifakı'nın bir eklentisi değil yönünü tayin eden bir aktör hâline gelmekte olduğuna işaret eder.

Nitekim İstanbul seçimlerini bir beka sorunu olarak gösteren Bahçeli, şimdi de atılan yumruğun arkasında durmakta, göstermelik olarak özür dilemek yerine Kılıçdaroğlu'na "Ne yaptın da sana yumruk attı?" diye sormaktadır.

Bu adımların hepsi Erdoğan'ın elindeki en büyük sermaye olan AKP'nin altını oymaktadır. Erdoğan'ın MHP'ye olan bağımlılığı arttıkça Bahçeli'nin kendisini iteklediği doğrultuda hareket etmekte, diğer yandan da tüm bu adımların onun en büyük sermayesi olan AKP'nin altını oyduğunu, kendisinin partisi üzerindeki denetimini zayıflattığını görmektedir. Bir yandan kendi partisi üzerindeki denetimi tahsis etmek, diğer yandan MHP'yi karşısına almamak için Erdoğan birbiriyle bağdaşmayan politikalar ve söylemler arasında sendelemektedir. Erdoğan'ın yalnızlığı ve kararsızlığı nedeniyle siyasal yaşamda Amerikancı muhalefetin umduğu yumuşama ve normalleşme asla gerçekleşmeyecek ama -konsolide olan tek adam rejimi/bonapartizm/faşizm-tespitleri yapanların sandığının aksine sürekli, kararlı ve tutarlı bir şekilde uygulanacak bir şiddet ve baskı rejimi de hüküm sürmeyecektir. Tam da bu çelişkili tutum nedeniyle 7 Haziran'dan 1 Kasım'a kadar yaşananların tekrarlama olasılığı da yoktur.

Hükümetin kararsız ve tutarsız şiddet politikaları Erdoğan ve kimi yandaşlarının yumuşama eğilimindeki zayıf çıkışlarına inat sürecektir. Tam da bu nedenle hükümet karşıtı emekçileri sindirmekten çok, öfkelenirken Amerikancı muhalefetin krizi fırsata çevirmek yönünde adımlar atacağı belli olmuştur. Nitekim bu süreçte Davutoğlu, Gül vb.'nin oluşturduğu kesim de bağımsız bir çıkış yapma yönünde hareket etmektense AKP'yi MHP'den ziyade CHP ile daha uyumlu bir çizgiye çekme yönünde pısrık hamleler yapmakla yetinmektedir. Bir başka deyişle Amerikancı muhalefetin önünü açan bir rolle kendilerini sınırlamaktadırlar.

GEÇMİŞ OLSUN KOROSU

Kılıçdaroğlu "Amaç CHP'lileri sokağa dökmektir. Biz bu oyunlara gelmeyeceğiz. 1 Mayıs'ta da provokasyonlara geçit vermeyeceğiz!" diyerek yönelimini açıkça ortaya koymuş, 1 Mayıs'ın hükümete karşı bir protesto gösterisi olmasının önünü şimdiden kesmiştir. HDP en üst düzeyde CHP'yi ziyaret etmiş, "geçmiş olsun" bahanesi ile Millet İttifakı'nda kendisine yer açma yolunda girişimde bulun-

muştur. Halkevleri Eş Başkanı Kılıçdaroğlu'nu ziyaret etmekle kalmamış, Kılıçdaroğlu'na yapılan saldırının "demokrasiyi ve eşitliği savunan herkese" yapıldığını ifade eden bir açıklama yapmış, böylelikle demokrasi ve eşitlik mücadelesinde sadece CHP tabanına değil CHP genel başkanına da yer ayırdıklarını kamuoyuna duyurmuştur. Keskin bir sınıf mücadelesi yürütme iddiasında olan TKP ise "Kılıçdaroğlu'na geçmiş olsun dilekelerimizi iletme insanlık görevimizdir." diyerek yerel seçimlerde binmekte tereddüt ettiği CHP gemisine insanlık adına binmiştir. Elbette Dersim'deki müttefiki Maçoğlu da kınama korosuna katılmış "Toplumu ayırtıran kutuplaştırın tüm anlayışlara karşı hep birlikte mücadele edelimiz" diyerek safını belli etmiştir. İstanbul seçimlerine bağımsız adaylarla katılan TKH ve EHP de bu kınama korosunda yerini almıştır. Seçimlerde İmamoğlu'na ve Yavaş'a destek çağrısında bulunan EMEP de "demokrasi ekseninde toplumsal kutuplaşmaya son verelim" çağrısını bir kez daha yükseltmiştir. Böylelikle var olan tasfiyeci iklimde, sol akımların CHP'nin merkezinde durduğu Amerikancı Muhalefet ile mesafelerini kalınlaştırmak yerine anti faşist mücadelenin gereklerini yerine getirmek adına CHP ile temaslarını sıkılaştırma yolunu tercih ettikleri bir kez daha açığa çıkmıştır.

Senaze törenindeki saldırıların ardından gelen tepkiler karşısında İçişleri Bakanı ve MHP geri atmama yönünde bir tutum alsalar da örneğin 1 Mayıs'ta benzeri bir provokasyon girişimine kalkışma konusunda gözü kara olacaklarına dair bir işaret vermekte değildiler. Bunun beklenmesi gereken sonucu CHP'nin solu iyice uysallaştırıp peşine takarken hükümeti de itidalli bir tutuma çekme politikasının öne çıkarılacağıdır.

KÖZ'ÜN SEÇİMLERDEKİ TUTUMU

Yerel seçim sürecinde, siyaset sahnesinin iki gerici kutba ayrıldığı koşullarda KÖZ tüm akımlara solun bağımsız ortak adaylarla seçimlere katılması önerisinde bulunmuştur. KÖZ'ün çağrısının karşılık bulmaması bunun zıttı, uygulanamaz, gerçekleştirilmesi mümkün olmayan bir öneri olmasından kaynaklanmaktadır. Tersini söylemek daha doğrudur: söz konusu çağrıya icabet edilmemesinin nedeni bu önerinin uygulanabilir olması ve uygulanması sonucunda özellikle Amerikancı muhalefetin hesaplarını bozmanın, Saray karşısında kitlesel bir seferberliğin önünü açmanın sahiden mümkün olmasıdır. Bu ihtimalin

kendisi tüm reformist akımları ürkütmüştür.

Zaten beklentimiz de bu önerinin karşılık bulması değildi. Zira HDP'nin kendini siyaset tablosundan silerek "AKP karşıtlığı" bahanesiyle CHP'nin kuyruğuna takılacağı öngörülüyordu. Solun muhtelif bölmelerini de peşinden sürüklemesi olasıydı. HDP'nin tasfiyeci misyonunun bu ileri aşamasının beklenen bir sonucu olarak solun muhtelif kesimlerini peşine takacağı öngörülerimizden birisiydi.

Bu nedenle önerimizin maksadı bir karşılık bulması değildi; önerimiz bu tabloyu belirginleştirip parlamentarizmi, kuyrukçuluğu ve tasfiyeciliği görünür hâle getirmek amacıyla öne sürülmüş bir taktik tutumdur. Böyle olacağını bildiğimiz için bu önerinin ardından yetkenleri suya indirmedik. Önerimizi kendi bağımsız tutumumuzla somutlamakta gecikmedik. İki merkezde iki bağımsız büyükşehir belediye başkan adayını destekleyeceğimizi açıklayarak seçim taktikimizi somutladık.

Bu seçim taktiğinin esası herhangi bir seçimden kazanarak çıkmak olmadığı gibi geniş kitleleri bu tutuma kazanmayı hedeflemek değildi. Parlamentarist, kuyrukçu tasfiyeciliği teşhir ederek devrimci bir seçeneğe devrimci bir önderlik ihtiyacını ve bu önderliğin yürüttüğü devrimci bir seçim çalışması arayışında olan militanlara sesimizi duyurmak ve seçeneğimizi kavratmaktır. O nedenle seçimlerden nasıl bir sonuçla çıkacağımız değil daha önce temas etmediğimiz, bizim ne söyleyip neyi savunduğumuzu öncelikli siyasal hedefimizin hangisi olduğunu bilmeyen devrimcilere ulaşmak, hâli hazırda temasta olduğumuz devrimcilerin gündemine tartışarak istediğimiz konuları sokmaktır.

Seçim programımızı ağırlıklı olarak bildiri dağıtma, kahve ziyaretleri vb. gibi kitlelere ulaşma amaçlı etkinlikler çerçevesinde değil, kurum ziyaretleri, teke teke görüşmeler gibi yollardan sürdürmemizin anlamı da burada yatmaktadır. Aynı bağlamda kitlelere yönelik yürüttüğümüz faaliyeti de kitleleri kazanmak amacıyla değil dışımızdaki devrimcilere onların kuyrukçu endişelerinin temelsizliğini, kitlelere siyasi gerçekleri açıklayan bir çalışma yürütmenin mümkün olduğunu göstermek amacıyla yürüttük.

Desteklediğimiz adaylar kendi örgütsel ve siyasi kimliğinin reklamını yapmadığı gibi gerek duymadı. Bununla birlikte seçim çalışmamızın merkezine diğer akımlara da önerdiğimiz siyasi çerçeveyi oturttuk, seçim çalışması boyunca acil ödevin zaten gerilemekte olan AKP'yi yedeğiyle değiştirmek değil, devirmek olduğunun; bunun da parlamentarist yollardan olamayacağını, tek yolun devrim olduğunun propagandasını yaptık.

Büyükşehirin adayı olmaması, adayın çalışmasında öne çıkardığı konular ile KÖZ'ün arkasında duranların kendi propaganda faaliyetlerinde öne çıkardıkları noktaların ayrışmasını sağladı. Adaydan bağımsız olarak KÖZ'ün arkasında duranlar tasfiyeci bir çizgiyle Millet İttifakı'nın yedek gücü hâline gelen akımların aynı zamanda reformist olduklarını vurguladı. Bu çerçevede seçim çalışmaları boyunca yapılan propaganda faaliyeti esas olarak devrimci dinamikleri büyütmek için nasıl bir siyasi çizgi izlemek gerektiği üzerinde yoğunlaştı. Bu propagandayı yaparken böyle bir devrime önderlik etme iddiasını taşıdığımızı dair bir yanılışmanın oluşması ihtimali belirlediğinde bu seçeneğin gerçekleşmesi için KÖZ'ün öne

çıkardığı Bolşeviklerinki gibi bir devrimci partinin gerekli olduğunu öne çıkardı.

Böyle bir partinin inşası için komünistlerin parti yolunda birliği hedefini öne çıkararak seçim kampanyalarını istismar etmek partileşme stratejimizin propagandasını yapmaya olanak sundu.

Seçim taktiğimiz bunu teorik makalelerle değil, bağımsız adaylar etrafında bir seçim çalışması içerisinde yaparak seçimlerde devrimci bir tutum alınabileceğini, böyle bir taktik tutumda birleşmeyenlerin aslında devrimci bir parti hedefini terk etmiş reformist çareler arayan akımlar olduklarını göstermeye yönelikti.

Bu taktik tutum aynı zamanda iki gerici ittifak karşısında seçimleri pasif bir biçimde boykot eden akımlara da vuran bir çizgiyi temsil ediyordu. Zira bağımsız adaylar etrafındaki kampanyamız yegâne seçenekler gibi görünen iki ittifakın hiçbirine hiçbir yerde oy ve destek vermemeye aktif bir biçimde çağırıyordu. Kendi adaylarını ya da bağımsız adayları öne çıkaran akımları da bu tutumun birleşik bir ortak kampanya ile yürütülmesini reddettiler için eleştiren bir tutumu ifade ediyordu. Bu ayrı durmanın gerekçesi ise bizim çağrımızın cılız, adaylarımızın güçsüz olmasından değil, söz konusu akımların oportünist çizgisinden ileri geldiğini göstermeyi hedefliyordu. Komünistlerin Birliği'ni savunanlar bu amaçlarına ulaşmışlardır.

1 MAYIS'A DOĞRU

AKP'nin büyükşehir belediyelerini yitirmesi, mazbata krizi, Kılıçdaroğlu'na yapılan saldırı, başta HDP olmak üzere ve HDP aracılığı ile neredeyse tüm sol akımların CHP'nin kuyruğuna takılması elbette karşılığı 1 Mayıs'ta da bulacaktır. CHP 1 Mayıs'ı seçim kutlamasının yapıldığı bir şenliğe dönüştürmek isteyecek, bu şenliği toplumun normalleşmesini isteyen demokrasi güçlerinin buluşması olarak nitelenecektir. Solun geniş kesimlerinin dünden razı olduğu bu bayram tablosunun bir parçası olmamak elbette kendini devrimci gören tüm güçlerin ortak görevi olmalıdır.

Aslına bakılırsa karşılaştığımız manzara yerel seçimler öncesindeki tabloya aykırı değildir, tersine tasfiyeci ve kuyrukçu dinamiklerin daha pervasız hareket edebildiği bir iklimi işaret eder. KÖZ'ün yerel seçimler öncesindeki saraya karşı kitlesel bir seferberlik şiarını yükselten ortak aday vurgusu bu iklimi bozmak isteyen güçlere yönelik bir güç birliği çağrısıydı. Bir seçim çalışması ile sınırlı olmayan çağrı, esas olarak CHP'nin normalleşme ve toplumsal uzlaşma çağrısına inat Cumhuriyet İttifakı'na karşı eylemli bir çizgi izlemek isteyenlerle buluşma kaygısını taşıyordu. Dolayısıyla KÖZ gerek 1 Mayıs'ta gerekse 1 Mayıs sonrasında bu kesimlerle bir eylem birliği içinde yer alma girişimlerini sürdürecektir. Yaklaşan 1 Mayıs'a "Parlamentar hayallere kapılma! Erdoğan ve Cumhuriyet İttifakı'ndan kurtulmak için devrim! Devrim için devrimci parti!" içeriğini öne çıkararak katılacak KÖZ, reformistlerin CHP güdümündeki demokrasi şöleninin bir parçası olmak istemeyen güçlere saraya karşı ortak bir eylem çizgisi çağrısını yükseltmeye, bu doğrultudaki siyasi faaliyetini de en acil görevin devrimci partiyi yaratmak olduğu propagandasına tabi kilmaya devam edecek.

PARLAMENTARİST HAYALLERE KAPILMA!

YASANAN 1 MAYIS
BİLGİSİZLİK VE
KORUMASIZLIK
1 MAYIS
BİLGİSİZLİK VE
KORUMASIZLIK
1 MAYIS
BİLGİSİZLİK VE
KORUMASIZLIK

**REJİM KRİZİNE
DEVİRİM
SON VERECEK!**

**K
Ö
Z**

Seçimlerde saraya karşı kitlesele bir seferberlik örme görevinden Kim hangi bahanelerle uzak durdu?

7 Haziran 2015 seçimlerinden beri Erdoğan ve şürekasından bir seçim zaferiyle kurtulamayacağını, bununla beraber gittikçe gerileyen Erdoğan'ı göndermenin yolunun da ancak eylemli bir kitle seferberliğiyle mümkün olacağını sık sık sayfalarımıza taşıdık. 7 Haziran 2015'ten beri kendimizi devamlı içinde bulunduğumuz seçim dönemlerinde de bu kitle seferberliğinin önünü açacak taktikleri benimsedik ve solu da bu konuda beraber hareket etmeye davet ettik.

31 Mart seçimleri yaklaşırken de bu tutumumuz değişmedi. Hatta bel bağlanan düzen muhalefetinin durumuna bakarak kitle seferberliğinin önünü açmak adına imkanlarımızın daha da arttığını gördük. Erdoğan'ı halk düşmanı politikalarına cephe almadan, onunla iyi geçinerek geriletmeye çalışan muhalefet kendisini yıpratırken halktan yana güçlere daha çok fırsat veriyor.

31 Mart yerel seçimleri yaklaşırken emekten ve ezilen yana güçlerin elindeki bu fırsatlar onların omuzlarına da aynı büyüklükte sorumluluklar yüklüyor. KöZ olarak bu sorumluluğu beraber omuzlamak isteyenlere yönelik bir çağrı metni kaleme aldık ve 24 Ocak günü bir toplantı düzenlemeye karar verdik. Yerel seçimlerde emekten ezilenlerden yana olanların ortak bir blok oluşturması ve büyükşehir belediye seçimlerine ortak bağımsız adaylarıyla, Erdoğan'ın karşısında net bir tavırla girmesi çağrısıyla bu toplantıya ayırt etmeksizin tüm sol akımları ve partileri davet ettik.

Toplantı çağrımızı hem yazılı halde hem de tek tek kurumlarla yaptığımız görüşmeler aracılığıyla ulaştırdık. Çağrı yaptığımız kurumların çağrımıza yaklaşımları ile yerel seçimlerde benimsedikleri tutum birbiriyle yakından ilişkiliydi.

Çağrımıza yanıt veren ve ittifakı anlamlı bulan akımların bir kısmı toplantıya katıldı. Bu sayede tutumları bizim için daha netlik kazandı. Bu akımlar politik düzlemde itifaka veya seçimlere önerdiğimiz şekilde girmeye karşı olmasalar da "sol zayıf" tespitlerinin eşlik ettiği CHP muhalefeti destekleme telkininin böylesine yaygın olması onların da hareket etme ve karar alma cesaretini kısıtlayıcı rol oynadı.

Ulaştığımız bazı akımlar çağrımıza net bir yanıt vermektense dikkate almamayı tercih etti. Bu akımlar bizi dikkate almamakla kalmayıp seçime dair net tutum almayarak neredeyse açık açık dile getirilmiş olan CHP ile HDP birlikteliğine su taşıyan veya bu plana itiraz edemeyen bir tutumla seçimlere gidiyorlar. Toplantımızı takip eden günlerde ÖDP'nin CHP ile ortaklığı netlik kazanırken SODAP ve SYKP HDP içinde sessiz kalarak bir tutum takınmamış oldu. CHP ile yakın durmaktan memnun olmamakla beraber ancak cılız bir itiraz yükseltmekle yetinen ESP bu yaklaşıma örnek olarak gösterilebilir. Öbür yandan yine bu grupta olan EMEP, TİP, Halkevleri, ve TÖPG ise Geçtiğimiz günlerde '31 Mart seçim sürecinde yan yana gelen sosyalist güçler olarak, neoliberal yerel yönetim anlayışına ve emekçiler üzerinde yarattığı yıkıma, krizle derinleşen sömürü ve yoksulluğa, tek adam rejiminin yerel yönetim programına karşı emeğin, halkın, doğanın çıkarlarını yaşadığımız kenti savunacağız' ortak açıklamasına imza attı. Önerimizin neden 'tek adama karşı emekçileri destekleme' iddiasına uymadığına ve emeğin programını savunacak İstanbul adayı olarak kimi destekleyeceklerine dair ise bir net bir yanıt alamadık.

Boycot tutumunu benimseyen akımların çoğunluğu ve seçime girmeyi yanlış buldukları için net olarak bu toplantıya katılmayacaklarını ifade etti. Boykot sandığı gitmeyip evde oturmayı anlamıyorlarsa, seçimlerin anlamsızlığının propagandasını devrimci bir adayın çalışmasında niye yapamadıkları sorusu da elbette yanıtızsız kaldı.

Son olarak seçimleri parti olarak giren ve kendi partisini tanıma amacı taşıyan TKP ve TKH çağrımızı dikkate almazken benzer bir hedefle seçime kendi adayıyla giden EHP toplantıya temsilci göndermeye karar verdi.

24 Ocak günü Taksim TMMOB'da gerçekleştirilen toplantıya EHP, Kaldıraç, Proleter Devrimci Duruş, Teori ve Politika ve Yeni Dünya İçin Çağrı katıldı. Açılış konuşmasını yapan arkadaş seçimlerde saraya karşı emekçilerin ve Kürtlerin sesini yükseltmenin yakıcı bir ihtiyaç olduğunu, bunu da solun ortak adaylarını çıkararak yapmak gerektiğini ifade etti. KöZ olarak bu toplantıyı örgütlesek de sürecin geri kalanını toplantı aynı kaygıları paylaşan bileşenlerin birlikte çizdiği bir çerçevede eşit haklarla yürütmek istediğimizi ifade etti.

Proleter Devrimci Duruş Boykotun doğru tutum olduğunu ifade etti. Yeni Dünya İçin Çağrı ise sosyalist adaylar çıkarsa böyle bir ortaklığı destekleyeceğini belirtti. Kaldıraç böyle bir çalışmanın örgütlenmeye yardımcı olması gerektiğini ancak örgütlenmeye nasıl hizmet edeceğini anlaşılmadığını söyledi. Örgütlenme konusundaki hiç bir hedefin doğru siyasi tutumlardan bağımsız olarak gerçekleştirilemeyeceğini, gerçekleşse dahi işe yaramayacağını anlattık. Dolayısıyla seçim sonrasında da uzun vadeli bir örgütlenme hedefimiz varsa bunun ancak bu dönemde doğru siyaseti izleyerek mümkün olabileceğinin altını çizdik. Teori ve Politika çağrımızı anlamlı buldu ve eğer bu anlamlı çağrıyı omuzlayacak anlamlı bir güç de ortaya çıkarsa kendileri örgüt olmamakla beraber bu sürecin içinde yer alacaklarını ifade ettiler. EHP ise tercihlerinin partileri adına aday çıkarma yönünde olduğunu anlattı. Tekrar tartışmak ve toplantıda görüşemediğimiz akımlarla de toplanabilmek amacıyla 31 Ocak tarihine ikinci bir toplantı koyduk.

İkinci toplantıya kadar geçen süreçte hem toplantıya katılan hem de katılmayan akımlardan tekrar randevu almaya çalıştık. Özellikle çağrımızı olumlu değerlendiren veya net tutum takınmayan akımlarla yeniden görüşmeye öncelik verdik. İkinci toplantıya yeniden davet ettik.

İki toplantı arasında TKP, TKH ve EHP'den randevu almaya çalıştık. Bizimle görüşmeyi bir teh EHP kabul etti. EHP ile yeniden görüşmemizde ortak aday çıkarma teklifini yeniden gündeme getirdik. Adayın bir parti adayı olarak, parti propagandası yapmak amacıyla değil bağımsız sol blok adayı olarak çıkmasının önemini altını çizdik. Onlara bizim toplantı çağrımızdan haberdar olmalarına karşın toplantının sonuçlarını beklemeden aday çıkarma kararı

almalarını doğru bulmadığımızı belirtmekle beraber, eğer saraya karşı kürtlerin ve emekçilerin sesini yükseltme mücadelesini anlamlı buluyorlarsa kendi adaylarını toplantıya ortak aday olarak sunmalarını önerdik. Tasarladıkları adayı çizdiğimiz bu çerçevede çıkarırlarsa da destekleyeceğimizi belirttik. EHP temsilcisi geçmişteki sol içi birlikleri verimli bulmadıklarını, EHP adına aday çıkarmanın partiyi görünür kılmak ve sesini güçlendirmek gibi amaçlarının olduğunu, parti tabanından da bu yönde bir baskı olduğunu ifade etti. Biz bu tutumu seçimlerin siyasi önemini kavramayan bir yaklaşım olduğu için eleştirdik. Seçim çalışmasında kimsenin kimseye bir kısıtlama koymadığını prensipleri belirlenmiş bir çerçevede ortak aday çalışmasını yürütürken de kendi partilerinin ve yerel yönetim programlarının propagandalarını yapabileceklerini ifade ettik. Gelgelelim EHP temsilcisi seçimlerde bir adres göstermenin şart olduğunu, o adresin de kendi partileri olduğunu ve ortak adayla yürütülecek çalışmada bu adresi gösteremeyeceklerini belirterek, elbette seçim sonrasındaki dönemde birlikte ortak işler yapma temennilerinde bulunmayı ihmal etmeden çağrımızı reddettilerini bildirdi.

İkinci toplantıya ise sadece ilk toplantımızda da destekçi olduğunu söyleyen Teori ve Politika katıldı. Sosyalist adaylar olduğu takdirde destekleyeceklerini, ama bunun nasıl yapılacağını ayrıntılı konuşmak gerektiğini söyleyen Yeni Dünya İçin Çağrı ise katılmadı.

Bunun üzerine önerdiğimiz bağımsız aday çıkarma sorumluluğu bizim üzerimize düşmüş oldu. Bu adayları KöZ adayı değil solun bağımsız adayı olarak gösteriyoruz ve bu sorumluluğu omuzlamak isteyenler çıktığı takdirde adaylarımızı çekmeye hazır olduğumuzun bir kez daha altını çiziyoruz. İstanbul ve İzmir illerinde yürüteceğimiz bu seçim çalışması, tıpkı çağrı metninde yazdığımız gibi Nasıl belediyeçilik yapılır' sorusuna cevap vermeye çalışanların değil, AKP'yi gerici adayların ardında yapılan oy hesaplarıyla götürmeye çalışanların değil, veya bir siyasi akımın propagandasını yapmaya çalışanların da değil, seçim sonrasında eylemli bir kitle seferberliği örmeyi hedefleyenlerin bağımsız politik çalışması olacaktır. Bundan sonra da aynı şiarlarla bu güç birliğinin parçası olmayı isteyenlerle de beraber hareket etmeye hazırız.

Aşağıdaki çağrı KöZ tarafından Ocak 2019'de tüm sol güçlere iletilmeye çalışılmıştır.

Sayın .... temsilcisi,

31 Mart yerel seçimleri emekten ve ezilen yana güçlere her zamankinden büyük fırsatlar sunarak yaklaşıyor.

Karşımızda tümüyle yıpranmış bir hükümet var. İçerideki ve dışardaki eski dayanaklarından yoksun Erdoğan yeni ve kalıcı ittifaklar kuramıyor, manevra kabiliyetini ise çoktan yitirdi. Dozu artan saldırganlığı bu sıkışmışlığından kaynaklanıyor.

Sarayın zulmünün emekçileri teslim alamadığı da ortada. Yasaklara, tehditlere, tutuklamalara, kayımlara inat 2018 1 Mayıs'ına yüz binler katıldı, 24 Haziran öncesinde yüzbinlerin akın ettiği görkemli seçim mitingleri düzenlendi. Erdoğan'ın terörist ilan ettiği HDP meclisin en büyük üçüncü gücü.

Düzen muhalefeti ise Erdoğan'ın yedek lastiği olduğunu kanıtlayamıyor. Erdoğan'ın onun halk düşmanı politikalarına cephe almadan, onunla iyi geçinerek geriletmeye çalışanlar her türlü kitlesele mücadelenin önüne set olmayı görev biliyorlar. CHP'nin Ankara'da ve İstanbul'da büyükşehir için çıkardığı adaylar manzarayı özetliyor. Düzen muhalefetinin uysal ve uzlaşmacı tarzıyla Erdoğan'dan çok kendisini yıpratması halktan yana güçlerin işini kolaylaştırıyor.

7 Haziran 2015 seçimlerinden beri yaşananlar en kör gözle bile şu iki temel gerçeği hatırlatıyor: Birincisi, Erdoğan ve şürekasından bir seçim zaferiyle kurtulacaklarını düşünenler olmayacak duaya âmin demektedirler. İkincisi, Erdoğan sarayında hiç de rahat değildir. Eğer hala koltuğundaysa bunun sebebi emekçilerin onun karşısına dikmekle yükümlü olanların eksikleridir.

O halde yerel seçimler omuzlamıza fırsatların büyüklüğüyle orantılı sorumluluklar yüklüyor. Bugünkü tabloyu düzen partileri değil sadece ve sadece emeğin ve ezilenlerin yanında saf tutan güçler değiştirebilir. Biz değiştirebiliriz.

Gelgelelim seçimlerden önce saflarımızda karşımızdaki fırsatlarla omuzumuzdaki sorumluluklarla ters orantılı bir sessizlik hakimdir. Yaşadığımız topraklarda ilk kez bir seçim dönemi AKP ve CHP arasına bu denli sıkışmıştır. Emekçiler ve ezilenler adına mücadele edenler ilk kez bu kadar sessizdir. Bu her anlamda maneviyat bozucu bir durumdur.

Sol saflardaki bugünkü sessizliği ve sessizliğin yarattığı karanlık tabloyu değiştirmek elimizdedir. Bu tabloyu değiştirmek görevimizdir.

Tam da bu nedenle yaklaşan seçimlere ortak imkanlarımızın ve sorumluluklarımızın bilincinde olarak hazırlanmamız gerekir. Emekçilerin kurtuluşunun seçimlerle sağlanamayacağı açık olsa da seçimleri yok sayarak, sahte gündem ilan ederek seçimlere dair yanılsamaların yok edilemeyeceği de bir o kadar açık olmalıdır. İktidardaki koalisyona karşı asıl tayin edici mücadele yerel seçim sandıklarında belirlenmeyecek olsa da, seçim sonrasında eylemli bir kitle seferberliği örmek isteyenler seçim süreci boyunca bağımsız bir politik çalışma yürütmelidirler.

Yerel seçimlerde emekten ezilenlerden yana olanların ortak bir blok oluşturması ve büyükşehir belediye seçimlerine ortak adaylarıyla, Erdoğan'ın karşısında net bir tavırla girmesi böylesi bir politik çalışma için bir kaldıraç işlevi görecektir.

KöZ olarak yerel seçimlerinde böylesi bir güçbirliğinin imkanlarını tartışmak, bu doğrultuda somut adımlar atmak için 24 Ocak Perşembe günü bir toplantı düzenleyeceğiz.

Toplantıda sizin de bulunmanızdan kıvanç duyacağız.

Devrimci Selamlar,

KöZ